

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

เทศบาลตำบลพนางตุง
อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ประกาศเทศบาลตำบลพนางตุง
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ด้วยคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลพนางตุง ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เสนอคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลพนางตุง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ โดยได้รับความเห็นชอบจากนายกเทศมนตรีตำบลพนางตุง เป็นที่เรียบร้อยแล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ หมวด ๕ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เทศบาลตำบลพนางตุง

จึงประกาศให้ทราบทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือน กันยายน พ.ศ.๒๕๖๔

(นายพิชิต ขัมภีพันธุ์)
นายกเทศมนตรีตำบลพนางตุง

คำนำ

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ในครั้งนี้ จัดทำขึ้นเพื่อรองรับกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน ตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ดังนั้น ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ในครั้งนี้ เทศบาลตำบล พนางตุง ได้ใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) โดยมีการนำโครงการ กิจกรรมที่เป็นปัญหาความต้องการของประชาชนจากหมู่บ้านต่าง ๆ ภายในเขตเทศบาล จากการเสนอโครงการตามหนังสือเทศบาลตำบลพนางตุง ที่ พท ๕๔๔๐๑/ว๒๓ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๔ เรื่องการส่งโครงการเพื่อบรรจุแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) มาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ระลอกใหม่ ที่แพร่ระบาดไปอย่างรวดเร็วและมีผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) เป็นจำนวนมาก ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงพิจารณาแล้ว จึงยกเว้นการจัดทำประชาคมท้องถิ่นกรณีการเพิ่มเติมแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) และการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖–๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในพื้นที่และเป็นการบูรณาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นจุดเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาของเทศบาล และปัญหาความต้องการของประชาชนซึ่งจะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง

ขอขอบคุณ ผู้นำชุมชน ประชาชนในพื้นที่ทุกภาคส่วน และหน่วยงานภาคราชการต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ของเทศบาลตำบลพนางตุงฉบับนี้ และคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นฉบับนี้ จะนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่น ของเราให้เจริญพัฒนายิ่งขึ้นต่อไป

นายพิชิต ขันติพันธุ์
นายกเทศมนตรีตำบลพนางตุง
ประธานคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลพนางตุง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๔ - ๑๐๐
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐๑ - ๑๕๒
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๑๕๓ - ๒๑๓
ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล	๒๑๔ - ๒๒๙

****

ส่วนที่ ๑
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ประวัติความเป็นมาของตำบลพนางตุง

เรื่องราวและประวัติความเป็นมาของชุมชนพนางตุง (ทะเลน้อย) จากคำบอกเล่า ตำนาน นิทานพื้นบ้าน ความสอดคล้องทางด้านประวัติศาสตร์ เอกสารตำรา งานวิจัย และข้อมูลทางการปกครองของรัฐ ที่มีข้อมูลเกี่ยวพันกับประวัติศาสตร์ชุมชนพนางตุง มาจากหลายที่ หลายแห่ง หลายเรื่องราว ซึ่งสามารถเรียบเรียงแยกออกมาเป็นสองส่วนที่สำคัญ ก็คือ ส่วนแรก“ตั้งหลัก”เป็นเรื่องราวว่าด้วยต้นกำเนิดแหล่งที่อยู่ครั้งแรก แต่ไม่ได้อยู่อาศัยนับเนื่องในเวลาต่อมา กับส่วนที่สอง“ปักฐาน”ที่กลุ่มชนชาวเลน้อยได้เริ่มตั้งรกฝังรากลงไป และอยู่อาศัยเป็นการถาวร มีบทความส่วนหนึ่งในงานวิจัย ที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เรียบเรียงเอาไว้ดังนี้

ตั้งหลัก “บ้านกลาง” “บ้านกล้วย”

โหมเลน้อย (ชาวทะเลน้อย) คำเรียกพื้นถิ่น เป็นชื่อเรียกกลุ่มชาติพันธุ์ ที่ตั้งถิ่นฐานบนพื้นที่ชายขอบน้ำ“เลน้อย”ของ“ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา”การอ้างถึงแหล่งที่มา การย้อนรอยต่อการกระทำของ“โหมเลน้อย”นั้นยังไม่มีความแน่ชัดในแง่เอกสารหลักฐาน และฐานวิจัยทางประวัติศาสตร์ที่ค้นลึกชัดเจนว่ามีความเป็นมาอย่างไร ความคลุมเครือย้อนแย้งนี้ คงมีเพียงการกล่าวอ้างถึงความน่าจะเป็นแห่ง“ต้นตอ ต้นเรื่อง” ตามคำบอกเล่าของคุณตาคุณยาย“โหมเลน้อย”ในอดีตมาเทียบเคียงกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ใกล้เคียง ทั้งนี้ เกศรารัตน์ เพชรรักษ์ (๒๕๓๘:๖) ระบุว่า“โหมเลน้อย”เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ชาวเลใต้ ที่มีจุดเริ่มต้นการกำเนิดในสมัยสุโขทัย แรกเริ่มเดิมทีได้ตั้งเริน (บ้านเรือน) อาศัยอยู่บริเวณ“บ้านกลาง”และ“บ้านกล้วย”ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของ“เลน้อย”เป็นที่ลุ่มอุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้ สอดคล้องกับคำบอกเล่าของคุณผ่อง เดชนครินทร์ (อ้างถึงทวีศักดิ์ ล้อมลิ้ม,ภาณุ ธรรมสุวรรณ,๒๕๓๘:๘) ว่า“เดิมเลน้อยนั้นอุดมไปด้วยต้นตะเคียนต่อมาพระยากรุงสัญชัย ซึ่งตั้งอยู่ที่บางแก้ว ได้ให้คนมาตัดไม้ตะเคียนไปต่อเรือที่บางแก้ว”ต่อมาประสบกับภัยวิบัติทางธรรมชาติความแห้งแล้ง และเกิดไฟไหม้ป่าเป็นบริเวณกว้างจึงพลัดถิ่นหลบหนีภัยมา“ปักฐาน”ที่“เลน้อย”ถิ่นทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีระบบนิเวศที่หลากหลายทั้ง“ทุ่ง”ที่ราบลุ่มทำนา“ควน”ที่ราบเนินเขาทำสวนและ“เล”ท้องทะเลหาปลา และอาศัยอยู่สืบต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน

ปักฐาน : “เลน้อย”

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์การสร้าง“วัดทะเลน้อย”ที่มีขึ้นในปี พ.ศ.๒๑๕๔ (กองพุทธศาสนสถาน กรมศาสนา,๒๕๒๗:๗๓๘) หรือประมาณ ๔๐๐ กว่าปีที่ผ่านมาทำให้สันนิฐานได้ว่า“โหมเลน้อย”เริ่มเข้ามาตั้งถิ่นฐานในสมัยอยุธยาตอนกลางบริเวณพื้นที่วัดทะเลน้อยน่าจะเป็นพื้นที่แรกๆที่มีการตั้งถิ่นฐานและการขยายตัวของชุมชน ก็น่าจะเริ่มต้นจากพื้นที่บริเวณแห่งนี้ ก่อนที่จะขยายตัวออกไปทางทิศตะวันออกบริเวณพื้นที่ชายขอบน้ำเลน้อย โดยลักษณะของพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม หรือที่เรียกกันตามภาษาถิ่นใต้ว่า“ทุ่ง”ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะกับการเพาะปลูกทำนา ปลูกข้าว และหากุ้ง-ปลาใน“เลสาบสงขลา”ตามคติความเชื่อโบราณเกี่ยวกับการตั้งถิ่นฐานของคนถิ่นใต้ว่า“แค่น้ำ แค่ท่า แค่นา แค่วัด” (จรูญ หยูทอง,๒๕๕๖: ๑๐) ในเวลาต่อมาเมื่อมีการตกตะกอนของดินบริเวณพื้นที่ราบลุ่มชายขอบเลน้อย จนเกิดเป็นแผ่นดินงอกยื่นออกไปสู่น้ำ เลน้อย จึงได้เคลื่อนย้ายขยายตัวออกไปปลูกเริน เกาะกลุ่มรวมกันแบบเครือญาติ กลุ่มเล็กบ้างใหญ่บ้าง แล้วแต่ขนาดที่ดิน และขนาดครอบครัวที่ใกล้ชิดพร้อมประกอบอาชีพ“การประมง”และ“การทำนา”

ดังความปรากฏในพระราชหัตถเลขาในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คราวเสด็จประพาสแหลมมลายู ร.ศ.๑๐๘ ซึ่งตรงกับ พ.ศ.๒๔๐๒ ตอนหนึ่งว่า

"...กลับมาถึงพลับพลาเวลาบ่ายห้าโมงครึ่ง เวลากลางวันลูกมีโนห์รา เวลาค่ำมีหนังตลุง ได้ให้คนไปดู ที่ทเลน้อยแขวงเมืองนครศรีธรรมราช ระยะทางสองชั่วโมง น้ำตื้นเรือไปเข้าไม่ได้ ต้องลงเรือเล็กเข้าคลองนางเรียงไปอีกยี่สิบห้ามินิต ถึงในนั้นเปนที่มีดอกบัวหลวงสีขาว แต่น้ำตื้นจนราษฎรทำนาได้ในทเล"

จากถิ่นฐานที่"โหมเลน้อย"ตั้งอยู่เป็นดินแดนปลายอาณาเขตเบื้องใต้ของเมืองนครศรีธรรมราช ที่อยู่ห่างไกลจากการปกครองมาก ประกอบกับเป็นพื้นที่จดน้ำจดแผ่นดิน ทำให้ง่ายต่อการหลบหนีไปยังที่อื่นได้สะดวก และเมื่อมีเหตุการณ์ไม่สงบเกิดขึ้น การติดตามจับโจรผู้ร้ายของทางราชการจึงกระทำได้ยาก จนกลายเป็นแหล่งซ่องสุม และหลบซ่อนของโจรผู้ร้ายที่ปล้นสะดมแถบ"ลุ่มน้ำเลสาบสงขลา" และบริเวณใกล้เคียง ดังความปรากฏในพระราชหัตถเลขา ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว คราวเสด็จประพาสแหลมมลายู ร.ศ.๑๐๘ ซึ่งตรงกับ พ.ศ.๒๔๐๒ ที่กล่าวถึงชุมชนชาวเลน้อยว่า

"...ในทเลตอนที่สาม ตั้งแต่ทิศใต้โอบไปจนทิศตะวันตกครึ่งทเล เปนแขวงเมืองพัทลุง ตั้งแต่ทิศตวันตกครึ่งทเลโอบไปจนทิศเหนือเปนแขวงเมืองนครศรีธรรมราช ทิศตะวันออกเปนแขวงเมืองสงขลา ในที่ทเลต่อแดนกันนี้ ว่าผู้ร้ายชุมอย่างยิ่ง ฟังเสียงทั้งพัทลุง ทั้งสงขลา กล่าวโทษว่าแถบทเลน้อยในแขวงเมืองนครมีคนตั้งบ้านเรือนมาก แต่เกือบจะไม่มีคนดีเลย ในหมู่นั้นเปนผู้ร้ายทั้งสิ้น ด้วยเปนปลายแดนห่างจากเมืองนครศรีธรรมราชมาก การติดตามผู้ร้ายยากลำบากอย่างยิ่ง การอันนี้ก็เห็นจะเปนจริง ด้วยหัวเมืองที่มีเขตแขวงติดต่อกันถี่ๆหรือที่ขนาบคาบเกี่ยวกัน และก็ติดตามผู้ร้ายยากอยู่ด้วยกันทุกเมือง"

จากปัญหาการปราบปรามโจรผู้ร้ายในปี พ.ศ.๒๔๓๙ ซึ่งตรงกับ ร.ศ.๑๔๕ อันเป็นยุคแห่งการเริ่มต้นเข้าสู่การปฏิรูปการปกครอง หรือยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงของสยามประเทศ ทางราชการจึงได้ยก "หมู่บ้านทะเลน้อย"แยกตัวออกจากเมืองนครศรีธรรมราช ให้มาขึ้นกับเมืองพัทลุง ทั้งนี้เพื่อการสะดวกในการปราบปรามและติดตามโจรผู้ร้ายที่หนีเข้ามาหลบซ่อนอยู่ในพื้นที่กลุ่มชนเลน้อยได้สะดวกขึ้น[๑]

หลังจากนั้น การเปลี่ยนผ่านที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนพนางตุง หลังสมัยการปฏิรูปทางการปกครอง พ.ศ.๒๔๓๙ จะเกี่ยวพันกับความเป็นมาของอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง กล่าวคือ คือ เริ่มจากตำบลพนางตุง ตำบลทะเลน้อย ได้เป็นส่วนหนึ่งของอำเภออุดรซึ่งตั้งอยู่ริมคลองปากประ คือ บ้านมะกอกใต้ เมื่อปี พ.ศ.๒๔๔๒ และได้เปลี่ยนชื่อจากอำเภออุดร เป็นอำเภอปากประ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๔๔๕ ได้มีการเปลี่ยนชื่อในแขวงเมืองพัทลุง โดยเปลี่ยนจากอำเภอปากประเป็นอำเภอทะเลน้อย และแบ่งเขตการปกครองพื้นที่ใหม่ คือ ให้ปกครองตำบลตะเครี๊ยะ ตำบลหัวป่า ตำบลทะเลน้อย ตำบลบ้านพร้าว และตำบลสำโรง ในอำเภอหัวไทร เมืองนครศรีธรรมราช มารวมอยู่ในอำเภอทะเลน้อย พร้อมยกตำบลมะกอกเหนือ ตำบลมะกอกใต้ ซึ่งเดิมขึ้นกับอำเภอปากประ ไปขึ้นกับอำเภอเมืองพัทลุง และเมื่อ พ.ศ.๒๔๔๕ ได้ย้ายที่ทำการอำเภอทะเลน้อย ไปตั้งที่ตำบลพนางตุง ตรงข้ามกับวัดควนพนางตุงในปัจจุบัน แต่ยังคงเรียกว่าอำเภอทะเลน้อย ด้วยเหตุว่าช้างป่าเข้าทำลายที่ทำการอำเภอเสียหายหมด เมื่อถึง พ.ศ.๒๔๖๖ กระทรวงมหาดไทยได้มีประกาศลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๔๖๐ ให้เปลี่ยนชื่ออำเภอทะเลน้อยเป็นอำเภอพนางตุง มีเขตการปกครองเหมือนอำเภอทะเลน้อย ที่ตั้งของที่ว่าการอำเภอพนางตุงเก่านั้น ปัจจุบันชาวบ้านในพื้นที่จะเรียกกันว่า ที่ศาลเก่า

[๑] ธาม วชิรกาญจน์ และพัฒนา ธรรมสุวรรณ. ๒๕๕๗.รายงานการวิจัย การปรับตัวและเปลี่ยนถ่ายของเรือนพื้นถิ่นหมู่บ้านทะเลน้อย ภายใต้บริบทแวดล้อมธรรมชาติและวิถีชีวิต คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ครั้นมาถึง พ.ศ. ๒๔๖๖ กระทรวงมหาดไทย มีประกาศลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๔๖๖ ให้ย้ายที่ว่าการอำเภอพนางตุง ไปตั้งที่ตำบลควนขนุน และให้เปลี่ยนชื่อ เป็นอำเภอควนขนุน อันเนื่องมาจากราษฎรที่มาติดต่อกับอำเภอพนางตุง ตั้งบ้านเรือนอยู่ห่างไกล ไม่สามารถมาเช้าเย็นกลับได้ ต้องนอนแรมระหว่างทาง มีอันตรายจากสัตว์ป่านานาชนิด และอีกประการหนึ่งเมื่อค่ำมืดก็ต้องขอพักอาศัย กับผู้อยู่ใกล้เส้นทาง ถึงแม้ว่าจะรู้จักไม่รู้จักมาก่อน นอกจากนี้ยังมีกลุ่มโจรปล้นสดมภ์อยู่เป็นประจำ ทำให้เกิดภาวะระแวงว่าผู้ที่มาพัก จะมาดีหรือมาร้ายจึงต้องย้ายที่ว่าการอำเภอมาอยู่ที่ส่วนกลาง และอำเภอพนางตุง ก็เป็นเพียงตำบลหนึ่งในอำเภอควนขนุนจนถึงปัจจุบันนี้

ผลจากการเปลี่ยนแปลงพื้นที่การปกครองโดยรัฐบาลกลาง ซึ่งให้ย้ายที่ว่าการอำเภอควนขนุนมาที่“เลน้อย”ถึงแม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆแต่ก็ได้ส่งผลให้บริเวณพื้นที่“หัวลาน”และ“บ้านเล”เจริญเติบโต เกิดการขยายตัวมีการปลูกสร้างเริน แผ่กระจายวางตัวเรียงไปตามแนวชายขอบน้ำ“เลน้อย”มานับตั้งแต่นั้น

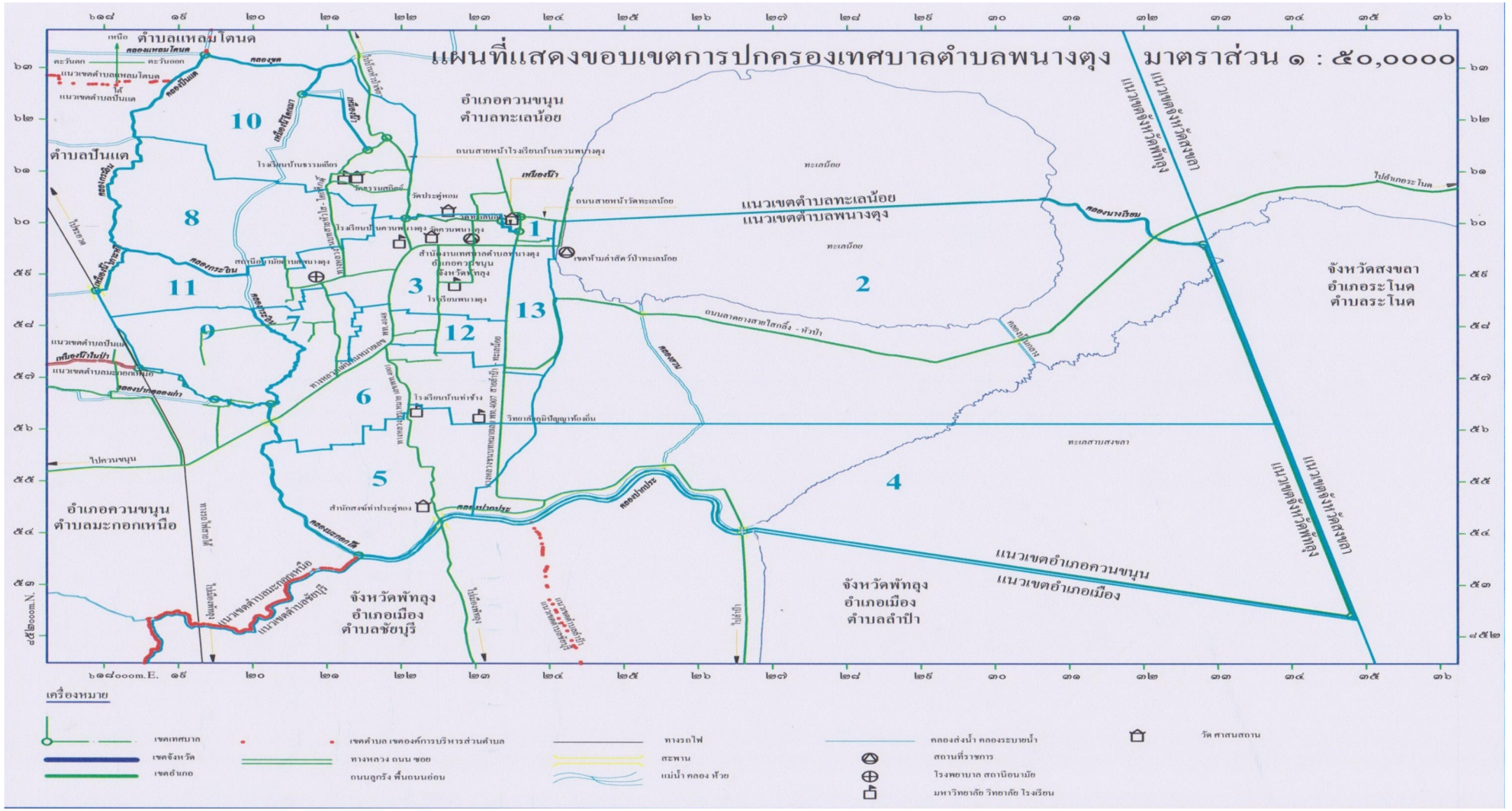

สภาพอาคารบ้านเรือน ตลาดเก่าหัวเลี้ยว และวัดทะเลน้อยเมื่อประมาณ ๕๐ ปีที่แล้ว

ภาพกิจกรรมทางน้ำของคนในชุมชนทะเลน้อยในอดีต

คำเรียกขานพื้นที่ว่า พนางตุง นั้น มาจากคำบอกเล่าของปราชญ์พื้นบ้านที่บอกว่าลักษณะภูมิประเทศของควนวางเป็นแนวยาวเหมือนกำแพงขวางกั้นจึงได้ชื่อว่า พนางตุง มาจากคำว่า พนัง ซึ่งแปลว่าที่กั้น ดังนั้น พนางตุงจึงหมายถึงควนที่กั้นระหว่างพื้นที่ด้านตะวันออกและทิศตะวันตกของตำบล และอีกที่มาของชื่อเล่าว่า ในพื้นที่ตำบลพนางตุงมีเนินชื่อว่าควนพนางตุง ซึ่งแปลว่าเนินผู้หญิงล้ม (ควนหมายถึง เนินพนาง หมายถึงพระนาง และตุง หมายถึงล้มในภาษาถิ่น) ซึ่งมีตำนานเล่าว่ามีผู้ชายคนหนึ่ง ชื่อพ่อทองขุนดำ (ลักษณะเป็นรูปจระเข้) ไปพบรักกับผู้หญิง ๒ คน คือ นางสนทรา (ลักษณะคล้ายยักษ์) และเจ้าแม่นางเรียมลักษณะคือ จระเข้ อยู่มาวันหนึ่งนางสนทรารู้ว่า พ่อทองขุนดำ ไปพบรักใหม่กับเจ้าแม่นางเรียมและรักแม่นางเรียมมากกว่าเลยคิดน้อยใจและฆ่าตัวตายโดยล้มไปข้างหน้า (ภาษาใต้เรียกว่าตุง) เมื่อตายร่างกายกลายเป็นเนินดิน(ควน) ชาวบ้านเลยเรียกว่า บ้านควนพนางตุง หากมองมาที่เนิน (ควน) จะมีลักษณะเป็นรูปผู้หญิงนอนอยู่

แผนที่แสดงขอบเขตการปกครองเทศบาลตำบลพนางตุง มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐๐
อำเภอควนขนุน
ตำบลทะเลน้อย
ตำบลปันแต
อำเภอควนขนุน
ตำบลละมอกเหนือ
จังหวัดพัทลุง
อำเภอเมือง
ตำบลชัยบุรี
จังหวัดพัทลุง
อำเภอเมือง
ตำบลลำปำ
จังหวัดสงขลา
อำเภอระโนด
ตำบลระโนด
แนวเขตตำบลทะเลน้อย
แนวเขตตำบลพนางตุง
แนวเขตอำเภอควนขนุน
แนวเขตอำเภอเมือง
ทะเลน้อย
ทะเลสาบสงขลา
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
เครื่องหมาย
เขตเทศบาล
เขตจังหวัด
เขตอำเภอ
เขตตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบล
ทางหลวง ถนน ซอย
ถนนลูกรัง พื้นถนนอ่อน
ทางรถไฟ
สะพาน
แม่น้ำ คลอง ห้วย
คลองส่งน้ำ คลองระบายน้ำ
สถานที่ราชการ
โรงพยาบาล สถานีอนามัย
มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน
วัด ศาสนสถาน

เทศบาลตำบลพนางตุง เดิมเป็นสภาตำบล และได้ยกฐานะขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๙ จัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น ๕ และต่อมาได้ยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง เป็นเทศบาลตำบลพนางตุง ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๑

ภาพดวงตราประจำเทศบาล

คำอธิบายเครื่องหมายของเทศบาลตำบลพนางตุง

ขนาด เป็นตรารูปวงกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕ เซนติเมตร ทั้ง ๒ ดวงตรา

รูปลักษณะ - ภาพดวงตราประจำเทศบาล
ขอบบน มีอักษร “เทศบาลตำบลพนางตุง”
ขอบล่าง มีอักษร “จังหวัดพัทลุง”
- ภาพดวงตราประจำตำแหน่งนายทะเบียนท้องถิ่น
ขอบบน มีอักษร “สำนักงานเทศบาลตำบลพนางตุง”
ขอบล่าง มีอักษร “นายทะเบียนท้องถิ่น”
- ตรงกลางขอบทั้ง ๒ ดวงตรา มีรูปแบบ ควนพนางตุง ทะเลน้อย ทุ่งนา ถนนยกระดับเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ทั้งหมดเป็นลักษณะทางกายภาพในตำบลพนางตุง นก ๖ ตัว ใช้แทนโรงเรียนซึ่งมีจำนวน ๖ โรงเรียน ภายในเขตเทศบาลตำบลพนางตุง ดอกบัว ๖ ดอก ใช้แทนวัด ซึ่งมีจำนวน ๖ วัด ดาวในขอบดวงตรามี ๑๓ แฉก ใช้แทนหมู่บ้าน ซึ่งมี จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน

คำขวัญประจำตำบล

“แหล่งนกน้ำ งามพระตำหนัก ชักพระประเพณี ของดีปลาดุกร้า
สินค้าหัตถกรรม งามล้ำทะเลบัว”

๑.ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของตำบล

เทศบาลตำบลพนางตุง ตั้งอยู่ห่างจากศาลากลางจังหวัดไปทางทิศเหนือ ระยะทางประมาณ ๓๒ กิโลเมตร และห่างจากที่ว่าการอำเภอควนขนุนไปทางทิศตะวันออก ระยะทางประมาณ ๑๔ กิโลเมตร ตาม

ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๘ สายควนขนุน-ทะเลน้อย มีพื้นที่ประมาณ จำนวน ๙๙.๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือจำนวน ๖๒,๑๑๒ ไร่ ๒ งาน มีหมู่บ้าน จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน และมีอาณาเขต

ทิศเหนือ จด เทศบาลตำบลทะเลน้อย และ เทศบาลตำบลแหลมโตนด

ทิศใต้ จด องค์การบริหารส่วนตำบลลำปำ และองค์การบริหารส่วนตำบลชัยบุรี อำเภอเมือง

ทิศตะวันออก จด ทะเลสาบสงขลา และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา

ทิศตะวันตก จด เทศบาลตำบลบ้านสวน และ องค์การบริหารส่วนตำบลปันแต

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศตำบลพนางตุง มีรูปพรรณสัณฐานเป็นที่ราบเนินเขา (หรือ“ควน”ตามภาษาถิ่นใต้) เนินควนพนางตุง ไม่สูงชันมากนัก วางตัวทอดยาวขนานจากทิศเหนือ-ใต้ ตั้งอยู่ในตอนกลางของพื้นที่ตำบล ทำให้ภูมิประเทศทั้งสองด้านของพื้นที่ตำบล ค่อยๆลาดต่ำลงสู่พื้นที่ราบเหมือนกันทั้งสองด้าน ด้านทิศตะวันตกลาดต่ำลงสู่พื้นที่ราบลุ่ม ซึ่งเป็นพื้นที่สวนยาง สวนปาล์ม และนาข้าวเป็นส่วนใหญ่ ส่วนทางด้านทิศตะวันออกภูมิประเทศค่อยลาดต่ำไปสู่พื้นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเลสาบ ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่เรียกว่า“ทะเลน้อย”เป็นทะเลสาบขนาดเล็ก มีพื้นที่ประมาณ ๑๗,๕๐๐ ไร่ มีคลองนางเรียม คลองบ้านกลาง และคลองยวน เชื่อมต่อกับกับทะเลสาบสงขลาตอนบน พื้นที่นี้อุดมไปด้วยป่าพรุ ดอกบัว สาหร่าย ทุ่งหญ้า ป่าราโพ ป่ากก ป่าปรือ ป่ากระจูด ป่าเสม็ดขาว ถือเป็นแอ่งน้ำที่มีพืชปกคลุมโดยทั่วไป มีความอุดมสมบูรณ์ และความหลากหลายทางชีวภาพสูง พื้นที่ตำบลพนางตุง เหมาะแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม ประมง หัตถกรรม ปศุสัตว์ การค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศตำบลพนางตุง อยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุมที่พัดประจำเป็นฤดูกาล ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ พัดปกคลุมประเทศไทยระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม โดยมีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงในซีกโลกใต้ บริเวณมหาสมุทรอินเดียซึ่งพัดออกจากศูนย์กลางเป็นลมตะวันออกเฉียงใต้ และเปลี่ยนเป็นลมตะวันตกเฉียงใต้เมื่อพัดข้ามเส้นศูนย์สูตร มรสุมนี้จะนำมวลอากาศชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาสู่ประเทศไทย ทำให้มีเมฆมากและฝนตกชุกทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามบริเวณชายฝั่งทะเล และเทือกเขาด้านรับลมจะมีฝนมากกว่าบริเวณอื่นมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ หลังจากหมดอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้แล้ว ประมาณกลางเดือนตุลาคมจะมีมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยจนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ มรสุมนี้มีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงในซีกโลกเหนือแถบประเทศมองโกเลียและจีนซึ่งพัดพาเอามวลอากาศเย็นและแห้งจากแหล่งกำเนิดเข้ามาปกคลุมประเทศไทย ทำให้ท้องฟ้าโปร่งอากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งทั่วไปโดยเฉพาะภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้จะมีฝนตกชุกโดยเฉพาะภาคใต้ฝั่งตะวันออกเนื่องจากมรสุมนี้นำความชุ่มชื้นจากอ่าวไทยเข้ามาปกคลุม

○ ฤดูกาล

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะนี้เป็นช่องว่างระหว่างฤดูมรสุมจะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไปเดือนที่มีอากาศร้อนที่สุดคือเดือนเมษายนพัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุดคือเดือนเมษายน แต่เป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเลจึงไม่ร้อนมากนัก ได้รับกระแสลมและไอน้ำทำให้อากาศคลายความร้อนลงไปมาก

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และเนื่องจากเป็นจังหวัดที่อยู่ทางด้านตะวันออกของภาคใต้จึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทยเต็มที่ ทำให้มีฝนตกมากในช่วงฤดูหนาว คือระหว่างเดือนพฤศจิกายนและธันวาคมอีกช่วงหนึ่งด้วย

อุณหภูมิ

จังหวัดพัทลุง อยู่ใกล้ทะเล ฤดูร้อนมีอากาศไม่ร้อนมากนัก ส่วนฤดูหนาวไม่ถึงกับหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๒๗-๒๘ ซ. อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๑-๓๒ ซ.อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๓-๒๔ ซ. เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุดคือเดือนเมษายน เคยตรวจอุณหภูมิสูงที่สุดได้ ๓๘.๒ ซ. เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๑๙ และตรวจอุณหภูมิต่ำที่สุดได้ ๑๙.๑ ซ. เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๐๔

ความชื้นสัมพัทธ์

ความชื้นสัมพัทธ์สัมพันธ์กับมวลอากาศและอิทธิพลของลมมรสุมเป็นสำคัญ เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากมรสุมทั้งสองฤดู คือมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ มรสุมทั้งสองชนิดนี้ก่อนที่จะพัดเข้าสู่บริเวณจังหวัดได้พัดผ่านทะเลและมหาสมุทรจึงได้พาเอาไอน้ำและความชุ่มชื้นมาด้วย ทำให้มีความชื้นสัมพัทธ์สูง ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปีประมาณ ๗๙% ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดเฉลี่ย ๙๒% ความชื้นสัมพัทธ์ต่ำสุดเฉลี่ย ๖๖% เคยตรวจความชื้นสัมพัทธ์ต่ำที่สุดได้ ๓๖% ในเดือนมีนาคมและเมษายน

ฝน

พัทลุงจัดว่าเป็นจังหวัดที่มีฝนค่อนข้างดีของภาคใต้ ในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะมีฝนตกชุกมากกว่าในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เพราะอยู่ทางด้านตะวันออก ไม่มีภูเขาสูงปิดกั้น จึงได้รับมรสุมเต็มที่ ทำให้มีฝนตกชุกโดยเฉพาะระหว่างเดือนตุลาคมถึงธันวาคม ส่วนในฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีฝนน้อยกว่าฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเพราะมีเทือกเขาตะนาวศรีปิดกั้นทำให้ได้รับกระแสลมไม่เต็มที่ ฝนเฉลี่ยประมาณ ๒,๐๙๓.๘ มิลลิเมตร และมีฝนตกประมาณ ๑๕๙ วัน เดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนพฤศจิกายน มีฝนตกเฉลี่ยประมาณ ๕๘๒.๖ มิลลิเมตร และมีฝนตกประมาณ ๒๓ วัน เคยวัดฝนสูงสุดใน ๒๔ ชั่วโมงได้ ๓๒๙.๔ มิลลิเมตร เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๙

จำนวนเมฆ

ตลอดทั้งปีมีจำนวนเมฆเฉลี่ย ๖ ส่วนของจำนวนเมฆ ๘ ส่วนในท้องฟ้า ในฤดูร้อนมีเมฆเฉลี่ยประมาณ ๕ ส่วน ฤดูฝนมีเมฆเฉลี่ยประมาณ ๗ ส่วน ส่วนในฤดูหนาวมีเมฆเฉลี่ยประมาณ ๖ ส่วน

หมอก ฟ้าหลัว และทัศนวิสัย

โดยเฉลี่ยแล้วจังหวัดพัทลุงเกิดหมอกได้น้อยมากประมาณเดือนละ ๑-๒ วัน วันที่เกิดหมอกทัศนวิสัยเลวเห็นได้ไกลไม่เกิน ๑ กิโลเมตร ส่วนฟ้าหลัวเกิดทุกเดือนตลอดปี ในเดือนหนึ่งๆ จะมีฟ้าหลัวประมาณ ๒-๑๒ วัน เดือนกุมภาพันธ์ มีนาคม และเมษายน เกิดมากที่สุดประมาณ ๑๐-๑๒ วัน วันที่มีฟ้าหลัวทัศนวิสัยเห็นได้ไม่ไกลประมาณ ๗ กิโลเมตร ทัศนวิสัยเฉลี่ยเวลา ๐๗.๐๐ น. ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร และเฉลี่ยตลอดวัน ๑๓ กิโลเมตร

ลม

จังหวัดพัทลุงมีลมพัดผ่านประจำตลอดปีดังนี้ ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงเมษายน เป็นลมทิศตะวันออก ความเร็วเฉลี่ย ๑๓-๒๒ กม./ชม. เดือนพฤษภาคมถึงตุลาคมเป็นลมทิศตะวันตกและตะวันตกเฉียงใต้ ความเร็วลมเฉลี่ย ๙-๑๑ กม./ชม. กำลังลมสูงที่สุดเคยตรวจได้มีดังนี้ ฤดูร้อนเคยตรวจลมสูงที่สุดได้ ๑๒๔ กม./ชม. เป็นลมทิศตะวันออกในเดือนมีนาคม ฤดูฝนเคยตรวจลมสูงที่สุดได้ ๑๓๐ กม./ชม. เป็นลมทิศตะวันตกค่อนไปทางใต้เล็กน้อยในเดือนมิถุนายน ส่วนในฤดูหนาวเคยตรวจลมสูงที่สุดได้ ๑๔๑ กม./ชม. เป็นลมทิศตะวันออกในเดือนพฤศจิกายน

พายุหมุนเขตร้อน

พายุหมุนเขตร้อนที่ผ่านบริเวณภาคใต้และทำความกระทบกระเทือนให้กับจังหวัดพัทลุงส่วนมากเป็นพายุดีเปรสชั่น ซึ่งเกิดจากทะเลจีนใต้และมหาสมุทรแปซิฟิค ทำให้มีฝนตกหนักและลมกระโชกแรง

เป็นครั้งคราว บางครั้งทำให้เกิดน้ำท่วมได้ กำลังแรงของลมและคลื่นในทะเลจะทำอันตรายแก่เรือขนาดเล็กและอาคารบ้านเรือนที่อยู่ตามชายฝั่ง พายุที่มีความรุนแรงและทำความกระทบกระเทือนให้แก่จังหวัดพัทลุงและภาคใต้เป็นบริเวณกว้าง ได้แก่พายุโซนร้อน “ฮาเรียต” ซึ่งก่อตัวในทะเลจีนใต้ใกล้ปลายแหลมญวน เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๐๕ แล้วเคลื่อนตัวเข้าสู่อ่าวไทยพร้อมทวีความรุนแรงขึ้นเป็นพายุโซนร้อน และได้เคลื่อนตัวผ่านจังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และสงขลา ระหว่างวันที่ ๒๕-๒๖ ตุลาคม ๒๕๐๕ ลงสู่ทะเลอันดามัน พายุนี้ได้ทำความเสียหายเกือบทุกจังหวัดในภาคใต้โดยมีผู้เสียชีวิตถึง ๙๓๕ คน และบาดเจ็บ ๔๔๕ คน ทรัพย์สินของราชการและเอกชนเสียหายคิดเป็นมูลค่าถึง ๑,๓๒๐ ล้านบาท นับเป็นความเสียหายจากภัยธรรมชาติที่ร้ายแรงที่สุดของประเทศไทยนอกจากนี้ยังมีพายุดีเปรสชั่นเคลื่อนตัวผ่านจังหวัดพัทลุงเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๒๐

๑.๔ ลักษณะของดิน

พื้นที่ตำบลพนางตุง มีลักษณะของดินแตกต่างกันไปตามภูมิประเทศของพื้นที่ ซึ่งมีความแตกต่างกันหลายไปตามลักษณะของกลุ่มชุดดิน ดินถือเป็นปัจจัยการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของประเทศที่เกิดการเสื่อมโทรมลงไปเรื่อยๆ เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และการใช้ที่ดินอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลานาน โดยขาดการดูแลบำรุงรักษาอย่างถูกวิธี การทำเกษตรกรรมที่เหมาะสมกับสภาพดินจึงเป็นแนวทางที่สำคัญ ที่หน่วยงานภาครัฐ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้ส่งเสริมและสนับสนุน ให้ประชาชนได้เกิดองค์ความรู้ ความเข้าใจทางวิชาการ เพื่อการเพิ่มผลผลิตของพืชพันธุ์ ที่เพาะปลูกได้อย่างเหมาะสม สามารถจำแนกลักษณะของกลุ่มชุดดินของพื้นที่ตำบลพนางตุง ได้ดังนี้

ชื่อกลุ่มชุดดินที่	คำอธิบาย	พื้นที่	จำนวน (ไร่)
๒	เป็นกลุ่มชุดดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนผสมของ	ม.๕,ม.๖,ม.๗,ม.๘	๔,๓๖๗.๒๖
	ตะกอนลำน้ำและตะกอนน้ำทะเล แล้วพัฒนาในสภาพน้ำกร่อย	ม.๑๐	
	พบบริเวณที่ราบชายฝั่งทะเล ดินมีการระบายน้ำเลว มีเนื้อดิน		
	เป็นพวกดินเหนียวหรือดินเหนียวจัด หน้าดินอาจแตกระแหง		
	เป็นร่องลึกในฤดูแล้ง และมีรอยถูไถลในดิน สีดินเป็นสีเทาหรือ		
	สีเทาแก่ตลอด มีจุดประสีน้ำตาล สีเหลือง หรือสีแดงปะปน		
	ตลอดชั้นดิน อาจพบผลึกยิปซัมบ้างเล็กน้อย และพบชั้นดิน		
	เหนียวสีเทาที่มีจุดประสีเหลืองของสารจาโรไซต์ในระดับความ		

ชื่อกลุ่มชุดดินที่	คำอธิบาย	พื้นที่	จำนวน (ไร่)
	ลึกประมาณ ๑๐๐ ถึง ๑๕๐ ซม. ทับอยู่บนชั้นดินเลนตะกอน		
	น้ำทะเลที่มีสีเทาปนเขียว ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก มีค่า		
	ความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๐ ดินมีความอุดม		
	สมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่		
	ดิน ได้แก่ ดินเป็นกรดจัด และมีศักยภาพก่อให้เกิดความเป็น		
	กรดของดินเพิ่มขึ้นในดินล่าง ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อผล		
	ผลิต แต่ถ้ามีการจัดการที่ดินอย่างดีแล้ว จะให้ผลผลิตค่อน		
	ข้างสูง		
๕	เกิดจากตะกอนน้ำพามาทับถมอยู่ในบริเวณที่ต่ำ สภาพพื้นที่	ม.๕,ม.๖	๑,๗๕๘.๗๔
	ราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชันร้อยละ ๐-๑		
	การระบายน้ำ เลวเนื้อดินเหนียวละเอียด เป็นดินลึกมาก ดิน		
	ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนดินเหนียว ดินร่วนเหนียวปน		
	ทรายแป้ง มีสีเทาหรือ สีน้ำตาลปนเทา ปฏิกิริยาดินเป็นกรด		
	ปานกลางถึงเป็นกรดเล็กน้อย (pH ๖.๐-๖.๕) ดินล่างมีเนื้อดิน		
	เป็นดินเหนียวปนทรายแป้งหรือดินเหนียว มีสีเทา ปฏิกิริยา		
	ดินเป็นด่างเล็กน้อยถึงเป็นด่างปานกลาง (pH ๗.๕-๘.๐) มีจุด		
	ประสีน้ำตาลหรือสีเหลือง มีสีแดงของศิลาแลงอ่อน (plinthite)		
	มากกว่าร้อยละ ๕ ตลอดชั้นดิน กลุ่มชุดดินที่พบในพื้นที่ บาง		
	บริเวณ จะมีชั้นสะสมหินปูนที่ความลึกมากกว่า ๘๐ เซ็นติเมตร		
	มีลักษณะแน่นแข็ง สว่านไม่สามารถเจาะลงได้ การใช้ประโยชน์		
	ที่ดินในปัจจุบัน เหมาะสมดีมากสำหรับทำนา ควรพัฒนา		
	แหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่พืชขาดน้ำ		
๑๔	เป็นกลุ่มชุดดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนผสมของ	ม.๒,ม.๔,ม.๕,ม.๘	๙,๕๙๒.๘๘
	ตะกอนลำน้ำและตะกอนน้ำทะเล แล้วพัฒนาในสภาพน้ำกร่อย	ม.๙,ม.๑๑	
	พบในบริเวณที่ลุ่มต่ำชายฝั่งทะเล หรือบริเวณพื้นที่พรุ มีน้ำแช่		
	ขังนานในรอบปี เป็นดินลึก มีการระบายน้ำเลว มีเนื้อดินเป็น		
	พวกดินเหนียวหรือดินร่วนละเอียด ดินบนมีสีดำหรือสีเทาปน		
	ดำ มีปริมาณอินทรียวัตถุสูง ดินล่างมีสีเทา มีจุดประสีเหลือง		
	และสีน้ำตาลปะปนอยู่เล็กน้อย ดินช่วงล่างระหว่างความลึก		
	๕๐-๑๐๐ ซม. มีลักษณะเป็นดินเลนสีเทาปนเขียวที่มีสาร		
	ประกอบกำมะถันมาก ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ		
	ต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดรุนแรงมาก มีค่า		
	ความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๓.๐-๔.๕ บางพื้นที่ มีชั้นดิน		
	อินทรีย์ เป็นดินชั้นล่าง (peat substratum) อยู่ใกล้คลองประ		
	ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ ดินเป็นกรดจัด		

ชื่อกลุ่มชุดดินที่	คำอธิบาย	พื้นที่	จำนวน (ไร่)
	มาก อีกทั้งจะเป็นกรดเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ถ้าหากมีการ		
	ทำให้ดินแห้งเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน นอกจากนี้ในช่วงฤดู		
	เพาะปลูกมักมีปัญหาเรื่องน้ำท่วมเกิดขึ้นเสมอๆ การนำพื้นที่มา		
	ใช้ประโยชน์ โดยใช้ปูนฝุ่นโดโลไมต์ หว่าน ๕๐๐-๑,๐๐๐		
	กิโลกรัม ต่อไร่ ปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมัก และปุ๋ยคอก ๒-๓ ตัน		
	ต่อไร่ ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวส่วนใหญ่ ยกร่องปลูกปาล์ม		
	น้ำมัน บางส่วนทิ้งร้าง มีวัชพืชต่างๆ เช่น กก กระจูด และ		
	หญ้าชันกาศ		
๑๖	เป็นกลุ่มชุดดินที่เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำน้ำ	ม.๓,ม.๕,ม.๑๓	๗๒๒๗.๓๘
	พบบริเวณที่ราบตะกอนน้ำพา มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบเรียบ		
	หรือค่อนข้างราบเรียบมีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน เป็นดินลึกที่มี		
	การระบายน้ำค่อนข้างเลวหรือเลว เนื้อดินเป็นพวกดินร่วน ดิน		
	ร่วนเหนียว ดินร่วนปนทรายแป้ง มีสีน้ำตาลอ่อน หรือสี		
	น้ำตาลปนเทา และมีจุดประสีน้ำตาลเข้ม สีเหลือง หรือสีแดง		
	ในดินชั้นล่าง ในบางพื้นที่อาจพบก้อนสารเคมีสะสมพวกเหล็ก		
	และแมงกานีสปะปน ดินมีความอุดมสมสมบูรณ์ตามธรรมชาติ		
	ต่ำถึงค่อนข้างต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงกรดปานกลาง		
	มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๕.๐-๖.๐ ปัญหาสำคัญใน		
	การใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และ		
	หน้าดินแน่นทึบ ทำให้ข้าวแตกกอได้ยาก ปัจจุบันบริเวณ		
	ดังกล่าวใช้ทำนา		
๓๙	เป็นกลุ่มชุดดินที่พบในเขตฝนตกชุก เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดิน	ม.๓,ม.๖,ม.๘,	๕๒๘๗.๗๙
	พวกตะกอนลำน้ำ หรือจากการสลายตัวผุพังอยู่กับที่ แล้วถูก	ม.๑๒	
	เคลื่อนย้ายมาทับถมของวัสดุเนื้อหยาบที่มาจากพวกหินอัคนี		
	หรือหินตะกอน พบบริเวณพื้นที่ดอน ที่มีสภาพพื้นที่ค่อนข้าง		
	ราบเรียบถึงเป็นเนินเขา เป็นดินลึก ที่มีการระบายน้ำดีถึงดี		
	ปานกลาง เนื้อดินเป็นพวกดินร่วนหยาบ สีดินเป็นสีน้ำตาล		
	สีเหลืองหรือสีแดง และอาจพบจุดประสีต่างๆ ในชั้นดินล่าง		
	ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรด		
	จัดมากถึงกรดจัด มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างประมาณ ๔.๕-๕.๕		
	ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เนื้อดินค่อนข้าง		
	เป็นทราย มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำและมีปัญหาเกี่ยวกับการ		
	ชะล้างพังทะลายของหน้าดินโดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ที่มีความ		
	ลาดชันสูง ปัจจุบันบริเวณดังกล่าวใช้ปลูกยางพารา ไม้ผล		
	มะพร้าวและปาล์มน้ำมัน		

ชื่อกลุ่มชุดดินที่	คำอธิบาย	พื้นที่	จำนวน (ไร่)
๕๗	เป็นกลุ่มชุดดินที่พบบริเวณพื้นที่ลุ่มต่ำหรือพื้นที่พรุ มีน้ำแช่ขัง	ม.๒,ม.๔	๑๐๒๗๘.๓
	อยู่เป็นเวลานานหรือตลอดปี การระบายน้ำเลวมาก มีเนื้อดิน		
	เป็นพวกดินอินทรีย์ที่สลายตัวปานกลางหนา ๔๐-๑๐๐ ซม.		
	บางแห่งเป็นชั้นอินทรียวัตถุสลับกับพวกดินอนินทรีย์ สีดินเป็น		
	สีดำหรือสีน้ำตาลในชั้นดินอินทรีย์ ส่วนดินอินทรีย์ที่เกิดเป็น		
	ชั้นสลับอยู่ มีสีเทา สีเทาปนเขียว ใต้ชั้นดินอินทรีย์ลงไปเป็นดิน		
	เลนตะกอนน้ำทะเล ที่มักพบระหว่างความลึก ๕๐-๑๐๐ ซม. มี		
	สีเทาหรือสีเทาปนเขียว และมีสารประกอบกำมะถัน (ไพไรต์)		
	อยู่มาก มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ ปฏิกิริยาดินเป็น		
	กรดรุนแรงมาก มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างน้อยกว่า ๔.๕		
	ปัญหาสำคัญในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ได้แก่ เป็นดินอินทรีย์		
	เมื่อแห้งจะยุบตัว และปฏิกิริยาดินจะเป็นกรดรุนแรงมาก ทำ		
	ให้ขาดธาตุอาหารพืชอย่างรุนแรง นอกจากนี้ ยังเป็นพื้นที่ที่มี		
	น้ำแช่ขังอยู่ตลอดเวลา ตามขอบแอ่งทะเลสาปสงขลา ติดต่อ		
	กับทะเลน้อย บางพื้นที่ได้มีการหักร้างถางพง เพื่อนำมาใช้ปลูก		
	ปาล์มน้ำมัน โดยการยกร่อง บางแห่ง ปล่อยทิ้งให้รกร้าง มี		
	หญ้ากระจูด กก เสม็ด และไม้พุ่มเล็กๆ ขึ้นอยู่ทั่วไป		
๖๒	กลุ่มชุดดินนี้ประกอบด้วยพื้นที่ภูเขาและเทือกเขาซึ่งมีความ	ม.๓	๑๕๗.๒
	ลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ดินที่พบบริเวณดังกล่าวมีทั้ง		
	ดินลึกและดินตื้นลักษณะของเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์		
	ตามธรรมชาติแตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินต้นกำเนิดใน		
	บริเวณนั้น มักมีเศษหิน ก้อนหินหรือหินพื้นโผล่กระจัดกระจาย		
	ทั่วไป ส่วนใหญ่ยังปกคลุมด้วยป่าไม้ประเภทต่างๆ เช่น ป่า		
	เบญจพรรณ ป่าเต็งรังหรือป่าดงดิบชื้น หลายแห่งมีการทำไร่		
	เลื่อนลอยโดยปราศจากมาตรการในการอนุรักษ์ดินและน้ำ ซึ่ง		
	เป็นผลทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของหน้าดิน จนบางแห่ง		
	เหลือแต่หินโผล่กลุ่มชุดดินนี้ไม่ควรนำมาใช้ประโยชน์ทางการ		
	เกษตร เนื่องจากมีปัญหาหลายประการที่มีผลกระทบต่อระบบ		
	นิเวศน์ ควรสงวนไว้เป็นป่าตามธรรมชาติเพื่อรักษาแหล่งต้น		
	น้ำลำธาร		

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ตำบลพนางตุง อยู่ในเขตพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลน้อย ซึ่งมีอาณาเขตครอบคลุมพื้นที่หลายตำบล ทางด้านทิศตะวันออกของอำเภอควนขนุน ประกอบด้วยตำบลแหลมโตนด ตำบลปันแต ตำบลทะเลน้อย และตำบลพนางตุง มีพื้นที่รวมกันของลุ่มน้ำทะเลน้อย ประมาณ ๑๔๔,๕๒๙ ไร่ หรือ ๒๓๑.๒๕ ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากร ๒๘,๖๒๔ คน ๘,๑๘๗ ครัวเรือน ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่บริเวณนี้ ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม เช่น การทำนา ทำสวน การปศุสัตว์ หัตถกรรม การประมง และการเพาะปลูกพืชระยะสั้นต่างๆ ตามฤดูกาลวิถีชีวิตของผู้คนในลุ่มน้ำทะเลน้อยแห่งนี้ จึงผูกพันกับสายน้ำมาอย่างยาวนาน ตำบลพนางตุง มีแหล่งน้ำที่สำคัญของพื้นที่ก็คือ ทะเลน้อย ซึ่งมีส่วนที่เป็นพื้นน้ำ (ทะเลน้อย) ประมาณ ๑๗,๕๐๐ ไร่ เชื่อมต่อกับทะเลสาบสงขลาตอนบน โดยมีคลองยวน คลองบ้านกลาง คลองนางเรียม เป็นจุดถ่ายเทน้ำ-รับน้ำระหว่างกัน แหล่งน้ำในพื้นที่บริเวณนี้ เป็นพื้นที่การทำประมงพื้นบ้าน เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ด้วยอุดมสมบูรณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเช่นพืชพันธุ์ไม้น้ำ นกน้ำ ควายน้ำฯลฯ ทางด้านทิศตะวันตกของตำบลมีลำคลอง

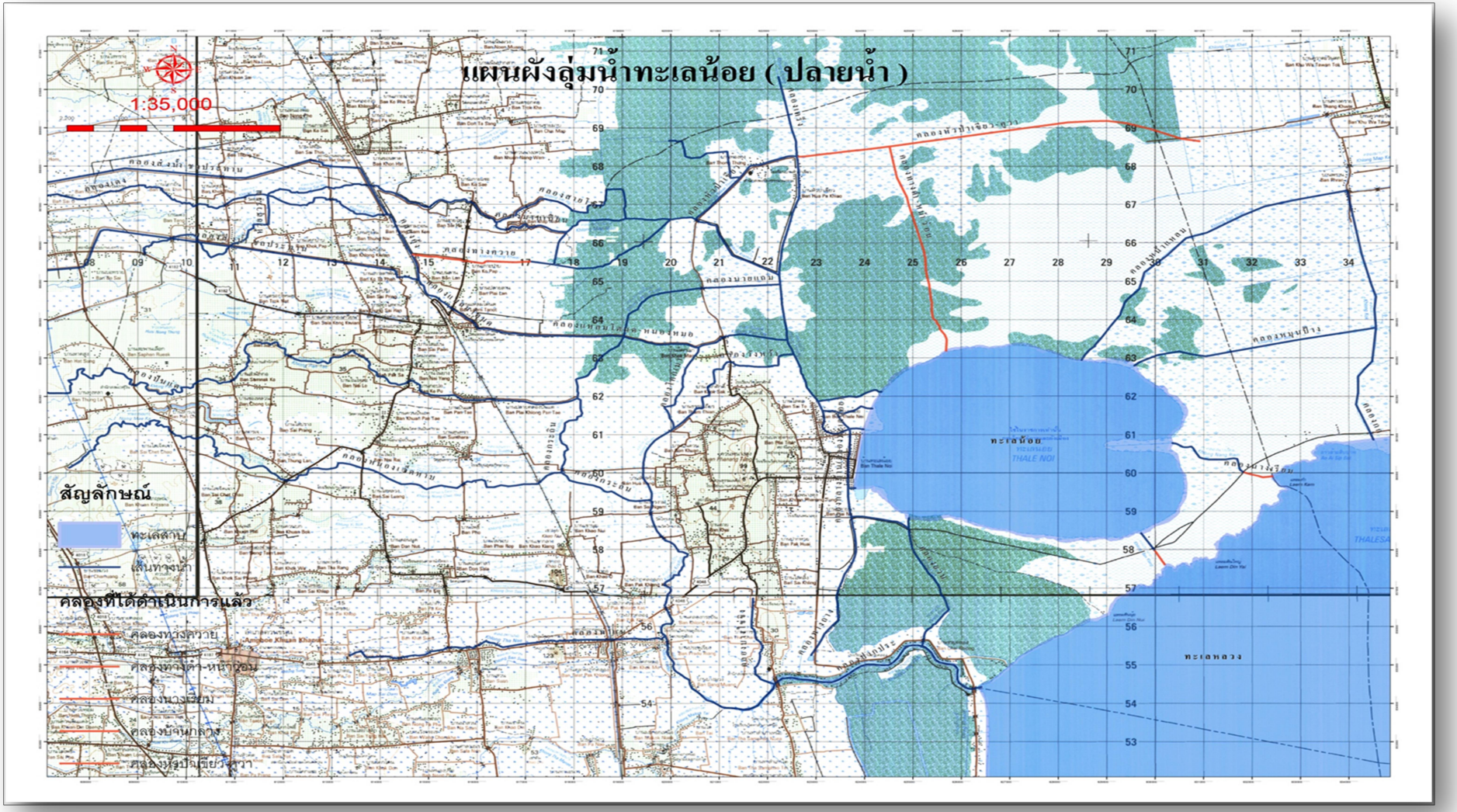

ผืนน้ำทะเลน้อยหล่อเลี้ยงวิถีชีวิตผู้คนที่นี่

ธรรมชาติขนาดใหญ่ ที่รับน้ำมาจากพื้นที่ตำบลปันแต ตำบลแหลมโตนด ตำบลมะกอกเหนือ โดยมีคลองปากประ คลองกระถินเป็นพื้นที่รับน้ำ ระบายน้ำและกักเก็บน้ำ สำหรับการใช้ในภาคการเกษตร ซึ่งมีลำคลองสาขาและเหมืองไส้ไก่จำนวนหลายสาย ระบายน้ำเข้าสู่แหล่งเพาะปลูกให้กับเกษตรกรผู้ใช้น้ำอย่างทั่วถึง ส่วนหนึ่งก็ได้ช่วยบรรเทาแก้ไขปัญหาอุทกภัยในช่วงฤดูน้ำหลาก หรือช่วยแก้ไขปัญหาภัยแล้ง หากเข้าสู่ฤดูกาลเพาะปลูก ที่ฝนฟ้าไม่ตกต้องตามฤดูกาล ก็มีสถานีสูบน้ำด้วยพลังไฟฟ้าที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของเทศบาลตำบลพนางตุง จำนวน ๗ สถานี ไว้สนับสนุนภาคการเกษตรประกอบด้วยสถานีสูบน้ำบ้านชายคลอง พื้นที่หมู่ที่ ๔ สถานีสูบน้ำบ้านท่าช้าง สถานีสูบน้ำนาลึกพื้นที่หมู่ที่ ๕ สถานีสูบน้ำคลองกระถิน พื้นที่หมู่ที่ ๖ สถานีสูบน้ำบ้านค่าย พื้นที่หมู่ที่ ๗ และสถานีสูบน้ำบ้านปากคลองเก่า พื้นที่หมู่ที่ ๙ สถานีสูบน้ำบ้านไทรงาม พื้นที่หมู่ที่ ๑๑

ภายใต้สถานการณ์การทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมในปัจจุบัน ได้ทำให้วิถีชีวิตของผู้คนเปลี่ยนแปลงไป ประการที่สำคัญ ที่รับรู้กันโดยทั่วไป เกิดจากความเสื่อมโทรมของทรัพยากรน้ำ ทำให้เกิดปัญหาต่างๆตามมาอย่างมากมาย เช่น ปัญหาการมีน้ำน้อยที่น้อยเกินไป เกิดการขาดแคลนอันเป็นผลเนื่องจากการตัดไม้ทำลายป่า ทำให้มีปริมาณน้ำฝนลดน้อยลง ส่งผลเสียหายต่อการเพาะปลูกพืชและการเลี้ยงสัตว์ ปัญหาการมีน้ำมากเกินไป เป็นผลมาจากการตัดไม้ทำลายป่า ทำให้เกิดน้ำท่วมไหลบ่าในฤดูฝน สร้างความเสียหายแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาน้ำเน่าเสียจากครัวเรือนและสถานประกอบการ และปัญหาแหล่งน้ำตื้นเขินวัชพืชปกคลุม ฯลฯ ดังนั้น การบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืนต่อการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักถึงเป็นอย่างมากในสภาวการณ์ปัจจุบัน

ปัจจุบันเทศบาลตำบลพนางตุง มีคณะกรรมการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำชุมชน ตามแนวพระราชดำริลุ่มน้ำทะเลน้อย ซึ่งประกอบไปด้วยผู้นำท้องถิ่น ผู้นำท้องที่ ปราชญ์ชาวบ้าน และจิตอาสา เข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ตำบลพนางตุง และพื้นที่ใกล้เคียง ทั้งพื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่กลางน้ำ และพื้นที่ปลายน้ำ อย่างบูรณาการ มีหน้าที่ในการศึกษาสภาพปัญหาของพื้นที่ เพื่อหาแนวทางในการจัดการทรัพยากรน้ำชุมชน และร่วมจัดทำแผนแม่บทพัฒนาลุ่มน้ำชุมชน โดยได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิอุทกพัฒน์ ในพระบรมราชูปภัมภ์มาอย่างต่อเนื่อง ทำให้การบริหารจัดการน้ำของพื้นที่ตำบลพนางตุงเกิดประสิทธิภาพ

แผนผังลุ่มน้ำทะเลน้อย (ปลายน้ำ)
1:35,000
สัญลักษณ์
ทะเลสาบ
เส้นทางน้ำ
คลองที่ได้ดำเนินการแล้ว
คลองทางควาย
คลองทางตำ-หน้าวอม
คลองนางเรียม
คลองบ้านกลาง
คลองหัวป้อมเขียวทางขวา
ทะเลน้อย
THALE NOI
ทะเลหลวง

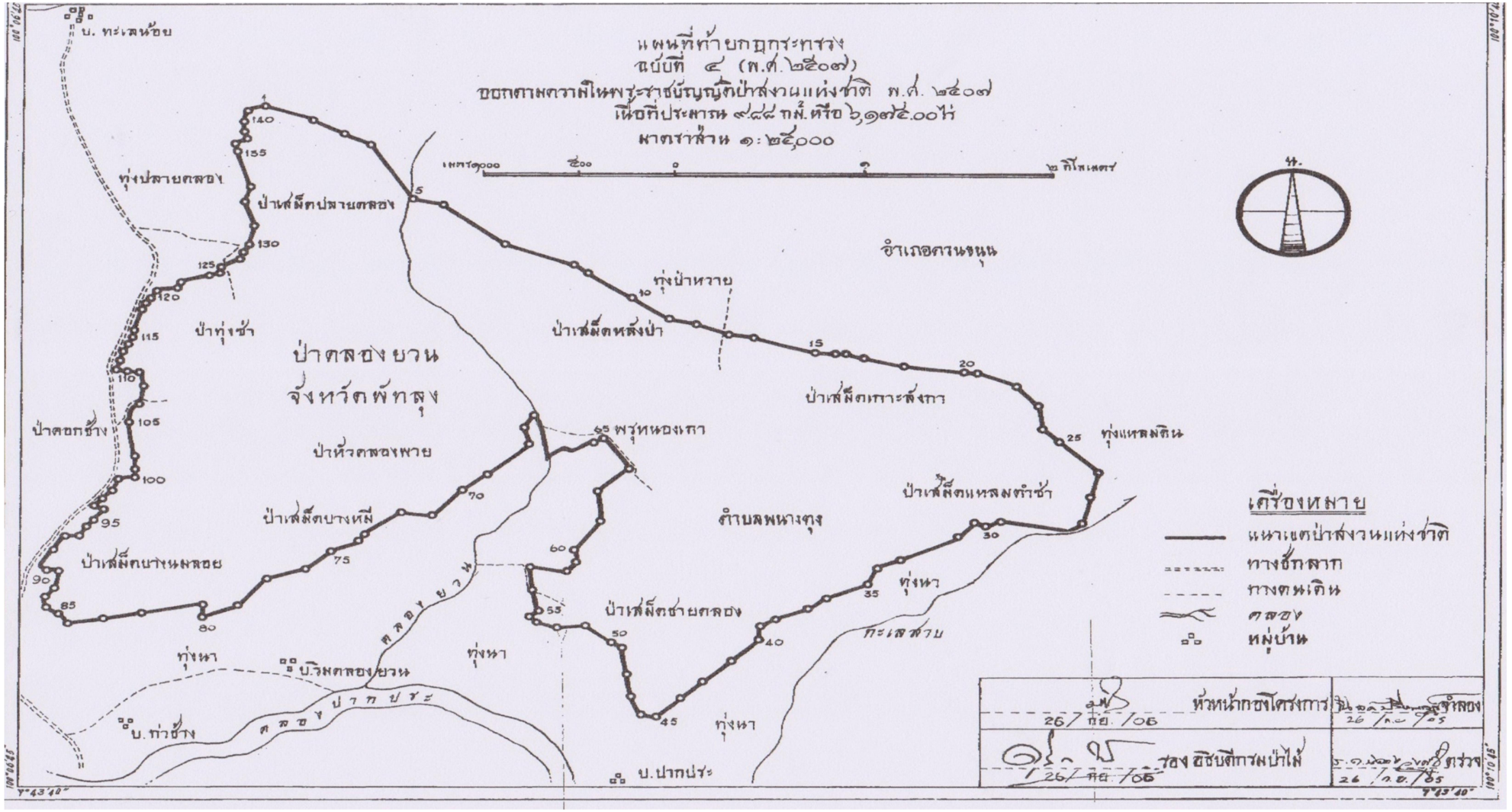
๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ป่าไม้ของพื้นที่ตำบลพนางตุง มีลักษณะเป็นพื้นที่ป่าพรุ หรือป่าเสม็ด ซึ่งเป็นเสม็ดแดงเป็นพรรณไม้หลัก พรรณไม้รองลงไป ได้แก่ หยีน้ำ กระทุ่ม คุระ ไทร ทองหลาง หว้า เตยทะเล และพรรณไม้น้ำนานาชนิด เช่น บัว กก กระจูด หญ้ายุง ปรงทะเล ฯลฯ จากความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ป่า จึงได้กำหนดให้ป่าคลองยวนในพื้นที่ตำบลพนางตุง เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๗ มีเนื้อที่ประมาณ ๙.๘๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๖,๑๗๕ ไร่ ตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๔ ตำบลพนางตุง[๒] ปัจจุบันในพื้นที่ดังกล่าว มีหน่วยงานด้านการอนุรักษ์ที่รับผิดชอบดูแลอยู่ ๓ หน่วยงานหลัก ก็คือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย สวนพฤกษศาสตร์พนางตุง สถานีควบคุมไฟป่าพัทลุง พื้นที่ตำบลพนางตุง สภาพแวดล้อมโดยรวมของป่าพรุคลองยวน ได้ถูกลักลอบเผาป่า ลักลอบตัดไม้ป่าพรุไปมาก เทียบพื้นที่ป่าและความหนาแน่นของพันธุ์ไม้กับเมื่อหลายสิบปีก่อน ปัญหาที่สำคัญ คือ ชาวบ้านหรือนายทุน ได้บุกรุกพื้นที่ป่า เพื่อจะเอาเนื้อที่ไปทำการเกษตร เช่น ทำนา ทำสวนปาล์มน้ำมัน การทำปศุสัตว์ การเลี้ยงโค เลี้ยงกระบือ โดยเฉพาะในช่วงหน้าแล้งมักจะเกิดปัญหาไฟไหม้ป่าพรุอยู่เป็นประจำ ซึ่งมักจะมีขนาดรุนแรงขยายเป็นวงกว้าง กว่าเจ้าหน้าที่ป่าไม้ และหน่วยไฟป่าพัทลุงจะเข้าไปดับไฟ สร้างแนวกันไฟหรือควบคุมสถานการณ์ไว้ได้ ก็สูญเสียพื้นที่ป่าไปไปแล้วปีละหลายสิบ หลายร้อยไร่ ส่วนใหญ่ปัญหาไฟป่าที่เกิดขึ้นล้วนมาจากน้ำมือของผู้คนที่เข้าไปหาปลา หาผึ้ง หาสัตว์ป่าในพื้นที่พรุแทบทั้งสิ้น จำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องกวดขัน จับกุม หรือใช้มาตรการทางกฎหมายอย่างจริงจัง และประสานบูรณาการ การทำงานกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม อย่างเป็นระบบ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องจึงจะบังเกิดผลประเด็นที่สำคัญ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของการอนุรักษ์ ฟื้นฟูพื้นที่ป่าพรุคลองยวนไว้ได้นั้น จะต้องปลูกฝังจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ หวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนด้วย

สวนพฤกษศาสตร์พนางตุง CR. http://tukemd.blogspot.com

[๒] ข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๒ (นครศรีธรรมราช)

แผนที่ท้ายกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๐๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๔๐๗
เนื้อที่ประมาณ ๙๘๘ ตร.กม. หรือ ๖๑๗๕.๐๐ ไร่
มาตราส่วน ๑:๒๕,๐๐๐
๒ กิโลเมตร
บ. ทะเลน้อย
ทุ่งปลายคลอง
ป่าเสม็ดปลายคลอง
ป่าทุ่งช้า
ป่าคลองยวน
จังหวัดพัทลุง
ป่าห้วยคลองพาย
ป่าคอกช้าง
ป่าเสม็ดบางเหมี
ป่าเสม็ดบางแผลอย
ทุ่งนา
บ.วัดคลองยวน
คลองยวน
บ.ท่าช้าง
คลองปากประ
บ.ปากประ
ทุ่งนา
ทุ่งนา
ป่าเสม็ดชายคลอง
ตำบลพนางตุง
พรุหนองเกา
ป่าเสม็ดหลังป่า
ทุ่งป่าหวาย
อำเภอควนขนุน
ป่าเสม็ดเกาะสังกา
ทุ่งแหลมตีน
ป่าเสม็ดแหลมตำช้า
ทุ่งนา
ทะเลสาบ
เครื่องหมาย
แนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ
ทางรถไฟ
ทางดินเดิน
คลอง
หมู่บ้าน
หัวหน้าโครงการ
26/กย./05
ผู้ตรวจ
26/กย./05
ผู้ตรวจ
26/กย./05

๒.ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

พื้นที่ตำบลพนางตุง แบ่งเขตการปกครองตามพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ.๒๔๕๗ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๕๘ ออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน มีขนาดพื้นที่ ๙๙.๓๘ ตารางกิโลเมตร หรือจำนวน ๖๒,๑๑๒ ไร่ ๒ งาน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๑๓ พ.ศ.๒๕๕๒ จำนวน ๑ แห่ง คือ เทศบาลตำบลพนางตุง มีรายชื่อหมู่บ้านและข้อมูลขนาดพื้นที่ แยกรายหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ขนาดพื้นที่	หมายเหตุ
๑	บ้านทะเลน้อย	๐.๒๑ ตร.กม หรือ ๑๒๙ ไร่ ๓๗.๔๖ ตร.ว.	*คำนวณพื้นที่จากภาพ
๒	บ้านทะเลน้อย	๓๗.๕๑ ตร.กม หรือ ๒๓,๔๖๙ ไร่ ๓ งาน ๔๘.๘๙ ตร.ว.	ถ่ายทางอากาศ
๓	บ้านควนพนางตุง	๔.๑๐ ตร.กม หรือ ๒,๕๖๐ ไร่ ๓ งาน ๒.๑๒ ตร.ว.	
๔	บ้านชายคลอง	๒๖.๔๑ ตร.กม หรือ ๑๖,๕๐๓ ไร่ ๓ งาน ๗๕.๓๘ ตร.ว.	
๕	บ้านท่าช้าง	๖.๑๘ ตร.กม หรือ ๓,๘๖๕ ไร่ ๒ งาน ๐.๑๕ ตร.ว.	
๖	บ้านใสกลิ้ง	๔.๐๙ ตร.กม หรือ ๒,๕๕๘ ไร่ ๓ งาน ๑๗.๔๕ ตร.ว.	
๗	บ้านค่าย	๑.๗๙ ตร.กม หรือ ๑,๑๑๙ ไร่ ๓ งาน ๓.๗๓ ตร.ว.	
๘	บ้านธรรมเถียร	๕.๗๖ ตร.กม หรือ ๓,๖๐๓ ไร่ ๑๙.๗๐ ตร.ว.	
๙	บ้านปากคลองเก่า	๑.๖๑ ตร.กม หรือ ๑,๐๐๓ ไร่ ๒ งาน ๑๖.๖๕ ตร.ว.	
๑๐	บ้านธรรมเถียร	๕.๖๙ ตร.กม หรือ ๓,๕๕๔ ไร่ ๒ งาน ๑๕ ตร.ว.	
๑๑	บ้านไทรงาม	๒.๗๕ ตร.กม หรือ ๑,๗๑๗ ไร่ ๓ งาน ๑๔.๖๖ ตร.ว.	
๑๒	บ้านปากห้วย	๑.๖๗ ตร.กม หรือ ๑,๐๔๖ ไร่ ๔.๔๗ ตร.ว.	
๑๓	บ้านทะเลน้อย	๑.๖๑ ตร.กม หรือ ๑,๐๑๖ ไร่ ๓.๐๒ ตร.ว.	

ที่มา : กองช่าง เทศบาลตำบลพนางตุง

ผู้นำท้องที่

ผู้นำท้องที่เป็นฝ่ายปกครองของชุมชน ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล ซึ่งจะต้องประสานการทำงานร่วมกับเทศบาลในภารกิจต่างๆตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอ เพื่อเป็นพลังขับเคลื่อนการอยู่ดี กินดี ของคนในชุมชนตามเจตนารมณ์ของรัฐเป็นสำคัญโดยมีรายชื่อดังต่อไปนี้

หมู่ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
๑	นายไทยรัตน์ จบจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๙๐-๙๑๗๔๓๘๒
	นางสาวนภาภรณ์ ขุนไกร	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๔-๕๐๒๖๔๐๐
	นางโสภา บุญเตโช	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๙-๘๘๘๕๔๗๖
	นายจำรัส หวัดก้อน	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๘๒-๘๒๘๕๐๓๖

หมู่ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
๒	นายกิตติกร ชูเพชร	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๔-๘๕๓๔๕๕๗
	นางจิราภรณ์ เหมือนพรรณราย	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๔-๒๖๘๘๕๔๓
	นางโสภิต จันทร์ศรี	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๗-๘๓๖๖๖๓๘
	นายประยงค์ สินยัง	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๘๑-๕๔๐๔๗๕๘
๓	นายโกสินทร์ รัตนวิเชียร	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๑-๗๖๖๒๖๙๑
	นางจิราภรณ์ ทองแก้ว	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๐-๘๖๒๗๔๒๓
	นางอาภาภรณ์ หาญณรงค์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๖-๙๗๓๑๙๕๘
	นายอัศม์เดช พูนสง	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๘๐-๑๔๑๙๘๕๑
๔	นายผัด ไล่สาม	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๙๐-๒๒๓๑๐๙๒
	นายยุทธนา สังข์ปลอด	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๗-๖๓๑๖๗๕๒
	นางสมพร แก้วหลิบ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๖-๒๙๓๒๗๒๑
	นายถวิล รักษ์ดำ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๙๔-๗๑๘๔๘๑๓
๕	นายบุญเสริม จันทรัตน์	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๙-๘๗๗๔๐๙๑
	นายบรรจบ เศษสร้อย	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๒-๒๖๓๙๙๘๐
	นางสาวทิพย์มณฑา พุทธิรักษ์	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๐-๔๒๑๖๗๕๕
	นายสุรเชษฐ์ เกิดฉิม	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๙๕-๙๓๕๙๙๖๙
๖	นายไพโรจน์ เพ็งคล้าย	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๙๓-๖๒๔๘๔๘๒
	นางลำใย ปล้องไหม	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๑-๖๔๓๒๐๕๓
	นายปรีชา เพ็งคล้าย	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๗-๘๓๖๙๕๑๔
		ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	
๗	นายจานุ สงทอง	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๙๓-๗๖๗๐๐๓๐
	นางสาวณัฐกฤตา สยมภาค	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๗-๑๗๓๕๗๗๗
	นางวิรัตน์ เพชรคง	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๓-๗๖๓๒๖๒๒
	นายจำนงค์ สงจัน	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๘๐-๘๘๒๘๐๑๕
๘	นายพีระยุทธ ยอดราช	กำนันตำบลพนางตุง	๐๘๗-๘๙๖๗๘๙๗
	นายเดชาวุฒิ ดำนวล	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๙-๖๕๓๗๒๗๔
	นายอนันต์ ชูดำ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๘-๘๓๐๔๒๓๖
	นายสัญญา จันทวิเศษ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๙๙-๓๘๔-๑๔๗๔
๙	นางบุญเรือน คงนวน	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๖-๒๗๕๐๐๗๔
	นางสมบูรณ์ หนูยศ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๙-๗๓๘๗๑๓๕
	นายสุรินทร์ ซิกอี้	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๒-๖๕๘๑๙๒๓
	นายประสิทธิ์ สุขสุด	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๘๗-๙๖๘๘๔๘๐
๑๐	นายชัยยุทธ์ แก้วขาว	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๖๑-๒๕๔๓๐๓๙
	นายพรทิพย์ พูลภักดี	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๓-๗๔๘๐๙๗๕
	นางเรวดี ธนะกลม	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๘-๗๐๗๔๙๔๗
	นายธีระพงศ์ เมืองทอง	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๘๐-๕๔๐๖๘๒๗

หมู่ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
๑๑	นางยุภา ธนนิมิตร	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๒-๕๕๔๓๘๕๙
		ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	
		ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	
		ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	
๑๒	นายวิชัย นิ่มคร	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๙๕-๔๔๐๘๗๙๑
	นางพรทิพย์ นิ่มคร	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๖-๖๔๐๔๖๕๔
	นางเพ็ญฉัตร จันทร์สง่า	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๙๕-๔๔๐๕๘๗๘
	นายไพบูลย์ สงชู	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๙๑-๓๑๔๖๗๑๑
๑๓	นายสราวุฒิ เหมือนพรรณราย	ผู้ใหญ่บ้าน	๐๘๙-๘๗๗๗๒๕๓
	นางสาวศุภสุตา ทองพูล	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๕-๘๙๖๕๖๔๐
	นางวันดี สังข์แสง	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายปกครอง	๐๘๑-๗๔๘๒๖๙๗
	นายโชคชัย ซุ่นเซ่ง	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย	๐๘๑-๗๔๘๒๖๙๗
	นางกนกพร รัตนะ	แพทย์ประจำตำบล	๐๘๑-๐๙๙๑๔๘๖
	นางอรอนงค์ ยอดราช	สารวัตรกำนัน	๐๘๑-๓๒๘๗๗๒๙

ผู้นำท้องถิ่น

เทศบาลตำบลพนางตุง เป็นเทศบาลขนาดกลาง มีนายกเทศมนตรีเป็นผู้นำฝ่ายบริหารขององค์กร ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในท้องถิ่น มีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละ ๔ ปี ทำหน้าที่บริหารราชการของเทศบาลตามกฎหมาย นายกเทศมนตรีสามารถแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรี ซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาล จำนวน ๒ คน มีสมาชิกสภาเทศบาลทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วยสมาชิกสภาเทศบาล ที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนในเขตเทศบาล จำนวน ๑๒ คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี

คณะผู้บริหารท้องถิ่น

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
๑	นายพิชิต ขันติพันธุ์	นายกเทศมนตรีตำบลพนางตุง	๐๘๑-๓๖๘๑๕๑๐
๒	ว่าที่ร้อยเอกพูน พูลเอียด จันทร์ช่วย	รองนายกเทศมนตรีตำบลพนางตุง ๑	๐๘๑-๙๓๘๖๘๙๒
๓	นายบรรจง ฉีดอิ่ม	รองนายกเทศมนตรีตำบลพนางตุง ๒	๐๘๑-๐๙๙๓๐๖๓
๔	นางสาวอุไรวรรณ แก้วตุ่น	เลขานุการนายกเทศมนตรี	๐๘๑-๐๙๙๓๐๑๙
๕	นายสมเกียรติ ชูบัว	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี	๐๘๙-๒๙๖๗๗๗๓

สมาชิกสภาเทศบาล

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	เบอร์โทรศัพท์
๑	นายเชวงศักดิ์ วิเชียรบุตร	ประธานสภาเทศบาลตำบลพนางตุง	๐๘๐-๕๔๗๔๗๑๙
๒	นายสายัญ นวลขวัญ	รองประธานสภาเทศบาลตำบลพนางตุง	๐๘๙-๒๙๘๖๔๘๑
๓	นายริ่น รักหนู	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑	๐๘๖-๐๑๔๓๒๖๗
๔	นางสะกาวเดือน รัตนวิเชียร	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑	๐๘๑-๙๕๙๔๖๐๓
๕	นายเกริกศักดิ์ ทองหนู	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑	๐๘๔-๗๔๗๙๗๕๖
๖	นางสาวธัญมน แก้วบุญส่ง	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑	๐๖๓-๕๖๕๙๘๒๖
๗	นายสายัณห์ จันทวิเศษ	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑	๐๘๖-๒๘๗๒๒๗๖
๘	นายนิยม ขำแก้ว	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๑	๐๘๗-๒๙๙๖๓๕๑
๙	นายเปลื้อง นิ่มคร	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒	๐๘๓-๑๗๐๔๕๘๐
๑๐	นายบุญธรรม วรรณเดช	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒	๐๙๐-๑๗๖๔๒๒๙
๑๑	นางสาวจุรีย์ หนูผุด	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒	๐๘๔-๘๕๓๘๒๙๔
๑๒	นายสอาด นาคเกลี้ยง	สมาชิกสภาเทศบาล เขต ๒	๐๘๒-๘๒๒๙๒๔๘

๒.๒ การเลือกตั้ง

ประเภทการเลือกตั้ง	ผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อ	ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	บัตรดี	บัตรเสีย	บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน
ผู้บริหารท้องถิ่น	๘,๑๖๘	๖,๖๗๓	๖,๔๗๐	๑๕๑	๕๒
คิดเป็นร้อยละ		๘๑.๗๐	๙๖.๙๖	๒.๒๖	๐.๗๘
สมาชิกสภาฯ เขต ๑	๓,๙๓๘	๓,๑๙๐	๓,๐๐๗	๑๔๑	๔๒
คิดเป็นร้อยละ		๘๑.๐๑	๙๔.๒๖	๔.๔๒	๑.๓๒
สมาชิกสภาฯ เขต ๒	๔,๒๑๗	๓,๔๗๑	๓,๓๑๘	๑๑๕	๓๘
คิดเป็นร้อยละ		๘๒.๓๑	๙๕.๕๙	๓.๓๑	๑.๐๙

สถิติข้อมูลผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น (ครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

แยกประชากรตำบลพนางตุง แยกเป็นรายหมู่บ้าน ชาย - หญิง ได้ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ประชากร ปี ๒๕๖๔			ประชากร	ประชากร	ประชากร	+/-
		จำนวนครัวเรือน	ชาย	หญิง	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	
๑	บ้านทะเลน้อย	๒๕๗	๓๑๗	๓๓๐	๖๗๘	๖๗๐	๖๕๕	+๘
๒	บ้านทะเลน้อย	๒๒๓	๒๘๐	๓๒๒	๖๐๔	๖๐๙	๖๑๐	+๘
๓	บ้านควนพนางตุง	๔๖๖	๕๑๓	๕๓๔	๙๖๓	๙๘๕	๑,๐๕๒	+๕
๔	บ้านชายคลอง	๒๐๔	๒๗๗	๒๘๐	๕๒๖	๕๔๔	๕๕๓	-๔
๕	บ้านท่าช้าง	๓๔๙	๔๘๕	๕๔๔	๑,๐๖๓	๑,๐๓๗	๑,๐๒๘	-๑
๖	บ้านใสกลิ้ง	๓๘๘	๔๘๕	๕๐๘	๙๙๙	๙๙๕	๙๙๙	+๖
๗	บ้านค่าย	๒๗๗	๓๗๗	๓๘๖	๗๔๘	๗๕๑	๗๕๖	-๗
๘	บ้านธรรมเถียร	๓๘๔	๕๑๗	๕๘๒	๑,๑๑๐	๑,๑๑๖	๑,๐๙๓	-๖
๙	บ้านปากคลองเก่า	๘๕	๑๒๒	๑๓๖	๒๖๙	๒๖๒	๒๖๐	+๒
๑๐	บ้านธรรมเถียร	๓๕๗	๔๘๔	๔๘๒	๙๙๕	๙๗๘	๙๖๖	๐
๑๑	บ้านไทรงาม	๑๗๓	๒๓๗	๒๗๑	๕๓๑	๕๐๖	๕๑๐	+๒
๑๒	บ้านปากห้วย	๒๗๑	๔๑๐	๔๐๙	๘๒๙	๘๒๔	๘๑๗	-๒
๑๓	บ้านทะเลน้อย	๓๓๔	๓๕๐	๓๙๑	๗๖๖	๗๕๓	๗๔๒	+๑
รวม		**๓,๗๖๘**	**๔,๘๕๔**	**๕,๑๗๕**	**๑๐,๐๘๑**	**๑๐,๐๓๐**	**๑๐,๐๔๑**	**+๑๒**

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร สามารถแยกประชากรตามเพศและช่วงอายุได้ดังนี้

ตารางที่ ๓ แสดงจำนวนประชากรแยกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ	น้อยกว่า ๑ – ๑๐ ปี	๑๑ – ๒๐ ปี	๒๑ – ๓๐ปี	๓๑ – ๔๐ ปี	๔๑ – ๕๐ ปี	๕๑ – ๖๐ ปี	๖๑ ปี ขึ้นไป
ชาย	๕๒๕	๕๒๙	๖๗๙	๗๔๙	๗๕๓	๗๓๖	๘๘๙
หญิง	๔๖๕	๕๓๑	๕๓๑	๖๓๘	๗๘๙	๘๓๕	๑,๒๑๔
รวม	**๙๙๐**	**๑,๐๖๐**	**๑,๓๗๖**	**๑,๓๘๗**	**๑,๕๔๒**	**๑,๕๗๑**	**๒,๑๐๓**

ที่มา : สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔

เทศบาลตำบลพนางตุง มีประชากรจำนวน ๑๐,๐๓๐ คน หากดูโครงสร้างอายุของประชากร พบว่า ประชากรวัยเด็ก อายุต่ำกว่า ๑๕ ปี มีประมาณร้อยละ ๑๔.๐๓ ประชากรวัยแรงงาน อายุ ๑๕-๕๙ ปี มีประมาณร้อยละ ๖๔.๕๘ ประชากรวัยผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีประมาณร้อยละ ๒๑.๓๙ ดังที่ทราบแล้วว่าปัจจุบันประเทศไทย มีอัตราการการเกิดของประชากรที่ค่อนข้างคงที่ สาเหตุเนื่องมาจากประเทศไทยมีนโยบายในการคุมกำเนิดที่ได้ผลดีมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้หญิงไทยในวัยทำงานมีแนวโน้มที่จะแต่งงานช้าและเป็นโสดมากขึ้น ตลอดจนโครงสร้างของสังคมที่เปลี่ยนมาเป็นแบบครอบครัวเดี่ยวมากขึ้น จึงมีภาระและต้นทุนของค่าใช้จ่ายต่างๆ ตลอดจนการเลี้ยงดูบุตรที่มากขึ้นตามไปด้วย ทั้งนี้ พบว่าประเทศไทยกำลังจะก้าวเข้าสู่สังคมของผู้สูงอายุในอนาคต โดยประชากรในวัยเด็กจะลดลงในขณะเดียวกันประชากรผู้สูงอายุ (อายุ ๖๐ ปีขึ้นไป) จะเพิ่มมากขึ้น ทิศทางการกำหนดนโยบายและการบริหารงานของท้องถิ่น ที่เกี่ยวพันกับด้านผู้สูงอายุในสภาวการณ์ปัจจุบัน จึงต้องมุ่งเน้นในการยกระดับคุณภาพของงานบริการ รวมถึงสิทธิประโยชน์ในด้านต่างๆอย่างทั่วถึง เพื่อสร้างหลักประกันด้านความมั่นคง และเตรียมการเพื่อให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าสู่วัยผู้สูงอายุได้อย่างมีคุณภาพและปกติสุข

๔.สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ภายในเขตเทศบาลตำบลพนางตุง มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของเทศบาล เพื่อรองรับสำหรับการเตรียมความพร้อมของเด็กก่อนวัยเรียน จำนวน ๓ ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าช้าง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านในยาง และศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดธรรมสามัคคี นอกจากนี้ยังมีโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่ในระดับประถมศึกษาจำนวน ๕ โรงเรียน ซึ่งมีสถานที่ตั้งกระจายตัวไปตามย่านชุมชนในเขตหมู่บ้านต่างๆ ได้แก่ โรงเรียนบ้านควนพนางตุง โรงเรียนบ้านชายคลอง โรงเรียนบ้านท่าช้าง โรงเรียนวัดไทรงาม โรงเรียนบ้านธรรมเถียรและมีโรงเรียนที่อยู่ในเขตพื้นที่ในระดับมัธยมศึกษาจำนวน ๑ โรงเรียน ได้แกโรงเรียนพนางตุง เด็กนักเรียนในระดับการศึกษาในช่วงชั้นต่างๆของตำบล ส่วนใหญ่ไปศึกษาในเขตพื้นที่หมู่บ้าน และพื้นที่ใกล้เคียงกับที่อยู่อาศัยเป็นสำคัญ หรือในตัวเมืองตามศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งมีสถานศึกษารองรับในหลายสาขาวิชา จากหลายสถาบันการศึกษา ทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับในระดับประถมศึกษา

การบ่มเพาะทรัพยากรบุคคล

สถิติจำนวนห้องเรียน : เด็กนักเรียน : บุคลากรทางการศึกษา

ประเภทสถานศึกษา	จำนวนห้องเรียน	จำนวนนักเรียน	จำนวนบุคลากรทางการศึกษา	บุคลากรทางการศึกษา : นักเรียน	ห้องเรียน : นักเรียน
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก/ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์					
๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าช้าง	๓	๒๙	๒	๑:๒๓	๑:๕๐
๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านในยาง	๓	๔๒	๓	๑:๑๔	๑:๐๑
๓. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดธรรมสามัคคี	๓	๔๘	๓	๑:๑๖	๑:๑๖
ระดับประถมศึกษา					
๑. โรงเรียนบ้านควนพนางตุง	๗	๒๖๗	๑๒	๑:๒๓	๑:๓๙
๒. โรงเรียนบ้านชายคลอง	๘	๔๔	๕	๑:๐๙	๑:๖
๓. โรงเรียนบ้านท่าช้าง	๘	๗๘	๖	๑:๑๓	๑:๑๐
๔. โรงเรียนบ้านธรรมเถียร	๘	๗๙	๘	๑:๑๐	๑:๑๐
๕. โรงเรียนวัดไทรงาม (โครงการขยายโอกาส)	๑๒	๑๕๙	๑๕	๑:๑๐	๑:๑๓
ระดับมัธยมศึกษา					
๑. โรงเรียนพนางตุง	๑๕	๒๒๖	๑๗	๑:๑๓	๑:๑๕

ที่มา : กองการศึกษา เดือนมีนาคม ๒๕๖๔

รายงานการประเมินคุณภาพศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กบ้านในยาง

ตั้งอยู่เลขที่ ๒๖๔ หมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง สังกัดเทศบาลตำบลพนางตุง เปิดสอนตั้งแต่ช่วงอายุ ๒ ปี ถึงช่วง ๕ ปี ไม่มีบุคลากรสายบริหาร มีการแต่งตั้งครูเป็นผู้รักษาการแทนผู้บริหาร ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ.เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ๑ ช่วงอายุ คือ ช่วงอายุ ๒ - ๕ ปี มีครูหรือผู้เลี้ยงดูเด็ก จำนวน ๓ คน มีเด็กจำนวน ๔๒ คน ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านในยาง แสดงในตารางสรุปผลได้ดังนี้นอกของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านในยาง แสดงในตารางสรุปผลได้ดังนี้

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ระดับคุณภาพ
๑. การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย	๑. มีการวางแผนการดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา	ดี
	๒. มีการนำผลการดำเนินการไปใช้ดำเนินการ	ดี
	๓. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผน	ดี
	๔. มีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงแก้ไขในปีการศึกษาต่อไป	ดี
	๕. มีการนำเสนอผลการบริหารจัดการของสถานศึกษาให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบ	ดี
๒. ครู/ผู้ดูแลเด็ก ให้การดูแลและจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย	๑. ครูหรือผู้ดูแลเด็กมีการวางแผนการจัดประสบการณ์เรียนรายปีครบทุกหน่วยการเรียนรู้ทุกชั้นปี	ดี
	๒. ครูหรือผู้ดูแลเด็กมีการวางแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ไปใช้ในการจัดประสบการณ์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้	ดี
	๓. มีการตรวจสอบและประเมินผลการจัดประสบการณ์อย่างเป็นระบบ	ดี
	๔. มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาการจัดประสบการณ์ของครูหรือผู้ดูแลเด็กอย่างเป็นระบบ	ดี
	๕. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อพัฒนาปรับปรุงการจัดประสบการณ์	ดี
๓. คุณภาพของเด็กปฐมวัย	๑. มีการระบุเป้าหมายคุณภาพของเด็กปฐมวัย	ดี
	๒. มีการระบุวิธีพัฒนาคุณภาพของเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัย	ดี
	๓. มีการพัฒนาการสมวัยตามเป้าหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัย	ดี
	๔. มีการนำผลประเมินคุณภาพของเด็กปฐมวัยมาพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการสมวัย	ดี
	๕. มีการนำเสนอผลการประเมินคุณภาพของเด็กปฐมวัยต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง	ดี

ศูนย์พัฒนาเด็กบ้านท่าช้าง

ตั้งอยู่เลขที่ ๑๗๒ หมู่ที่ ๕ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง สังกัดเทศบาลตำบลพนางตุง เปิดสอนตั้งแต่ช่วงอายุ ๒ ปี ถึงช่วง ๕ ปี ไม่มีบุคลากรสายบริหาร มีการแต่งตั้งครูเป็นผู้รักษาการแทนผู้บริหาร ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ.เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ๑ ช่วงอายุ คือ ช่วงอายุ ๒-๕ ปี มีครูหรือผู้เลี้ยงดูเด็ก จำนวน ๒ คน มีเด็กจำนวน ๒๙ คน ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าช้าง แสดงในตารางสรุปผลได้ดังนี้

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ระดับคุณภาพ
๑. การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย	๑. มีการวางแผนการดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา	ดี
	๒. มีการนำผลการดำเนินการไปใช้ดำเนินการ	ดี
	๓. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผน	ดี
	๔. มีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงแก้ไขในปีการศึกษาต่อไป	ดี
	๕. มีการนำเสนอผลการบริหารจัดการของสถานศึกษาให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบ	ดี
๒. ครู/ผู้ดูแลเด็ก ให้การดูแลและจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย	๑. ครูหรือผู้ดูแลเด็กมีการวางแผนการจัดประสบการณ์เรียนรายปีครบทุกหน่วยการเรียนรู้ทุกชั้นปี	ดี
	๒. ครูหรือผู้ดูแลเด็กมีการวางแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ไปใช้ในการจัดประสบการณ์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้	ดี
	๓. มีการตรวจสอบและประเมินผลการจัดประสบการณ์อย่างเป็นระบบ	ดี
	๔. มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาการจัดประสบการณ์ของครูหรือผู้ดูแลเด็กอย่างเป็นระบบ	ดี
	๕. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อพัฒนาปรับปรุงการจัดประสบการณ์	ดี
๓. คุณภาพของเด็กปฐมวัย	๑. มีการระบุเป้าหมายคุณภาพของเด็กปฐมวัย	ดี
	๒. มีการระบุวิธีพัฒนาคุณภาพของเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัย	ดี
	๓. มีการพัฒนาการสมวัยตามเป้าหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัย	ดี
	๔. มีการนำผลประเมินคุณภาพของเด็กปฐมวัยมาพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการสมวัย	ดี
	๕. มีการนำเสนอผลการประเมินคุณภาพของเด็กปฐมวัยต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง	ดี

ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดธรรมสามัคคี

ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง สังกัดเทศบาลตำบลพนางตุง เปิดสอนตั้งแต่ช่วงอายุ ๒ ปี ถึงช่วง ๕ ปี ไม่มีบุคลากรสายบริหาร มีการแต่งตั้งครูเป็นผู้รักษาการแทนผู้บริหาร ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ.เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ มีการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ๑ ช่วงอายุ คือ ช่วงอายุ ๒ - ๕ ปี มีครูหรือผู้เลี้ยงดูเด็ก จำนวน ๒ คน มีเด็กจำนวน ๔๘ คน ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดธรรมสามัคคี แสดงในตารางสรุปผลได้ดังนี้

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ระดับคุณภาพ
๑. การบริหารจัดการสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย	๑. มีการวางแผนการดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา	ดี
	๒. มีการนำผลการดำเนินการไปใช้ดำเนินการ	ดี
	๓. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการตามแผน	ดี
	๔. มีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงแก้ไขในปีการศึกษาต่อไป	ดี
	๕. มีการนำเสนอผลการบริหารจัดการของสถานศึกษาให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับทราบ	ดี
๒. ครู/ผู้ดูแลเด็ก ให้การดูแลและจัดประสบการณ์การเรียนรู้และการเล่นเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย	๑. ครูหรือผู้ดูแลเด็กมีการวางแผนการจัดประสบการณ์เรียนรายปีครบทุกหน่วยการเรียนรู้ทุกชั้นปี	ดี
	๒. ครูหรือผู้ดูแลเด็กมีการวางแผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ไปใช้ในการจัดประสบการณ์โดยใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้	ดี
	๓. มีการตรวจสอบและประเมินผลการจัดประสบการณ์อย่างเป็นระบบ	ดี
	๔. มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาการจัดประสบการณ์ของครูหรือผู้ดูแลเด็กอย่างเป็นระบบ	ดี
	๕. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อพัฒนาปรับปรุงการจัดประสบการณ์	ดี
๓. คุณภาพของเด็กปฐมวัย	๑. มีการระบุเป้าหมายคุณภาพของเด็กปฐมวัย	ดี
	๒. มีการระบุวิธีพัฒนาคุณภาพของเด็กปฐมวัยอย่างเป็นระบบตามเป้าหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัย	ดี
	๓. มีการพัฒนาการสมวัยตามเป้าหมายการพัฒนาเด็กปฐมวัย	ดี
	๔. มีการนำผลประเมินคุณภาพของเด็กปฐมวัยมาพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการสมวัย	ดี
	๕. มีการนำเสนอผลการประเมินคุณภาพของเด็กปฐมวัยต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง	ดี

ที่มา : กองการศึกษา เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๔

๔.๒ สาธารณสุข

ภายในเขตเทศบาลตำบลพนางตุง มีสถานที่ให้บริการทางด้านการสาธารณสุข ให้กับประชาชน จำนวน ๒ แห่ง ซึ่งได้แก่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลพนางตุง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทะเลน้อย พร้อมกันนี้ ก็ยังมีศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชนจำนวน ๑๓ แห่ง และอาสาสมัครมูลฐานชุมชน จำนวน ๑๗๔ คน คอยให้บริการทางด้านสาธารณสุขมูลฐานชุมชนกับประชาชนในเขตหมู่บ้านต่างๆรวมถึงมีการเปิดกิจการด้านการพยาบาล การแพทย์ ที่เป็นคลินิกไว้รับบริการจำนวน ๓ แห่ง นอกจากนี้ งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัดเทศบาล เป็นหน่วยงานภายใน ที่มีภารกิจที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการสุขภาวะของคนในชุมชน ในมิติต่างๆมาอย่างต่อเนื่อง หรือบางโอกาสก็ได้สนับสนุนองค์กรทางด้านการสาธารณสุข หรือบุคลากรทางการแพทย์ที่เข้ามาดำเนินภารกิจในพื้นที่อยู่เสมอ ซึ่งมีการบูรณาการร่วมกันในการยกระดับสุขภาวะของคนในชุมชน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และให้เกิดการช่วยเหลือที่ทันท่วงทีต่อสถานการณ์ปัญหาโรคภัยไข้เจ็บของประชาชน จะเห็นได้ว่าการได้รับบริการทางด้านสาธารณสุขของคนในตำบลพนางตุงนั้น มีความพร้อมพอสมควร

รถบริการการแพทย์ฉุกเฉิน

การบริหารจัดการการแพทย์ฉุกเฉินเทศบาลตำบลพนางตุง

เทศบาลตำบลพนางตุง ได้ดำเนินการบริการการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อให้การช่วยเหลือผู้ป่วยได้ทันท่วงที โดยมีการบริหารจัดการในด้านต่างๆดังนี้

ด้านงบประมาณ ได้จัดสรรงบประมาณโครงการบริการการแพทย์ฉุกเฉินเพื่อใช้ในการบริหารจัดการและเป็นค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ เช่น ค่าตอบแทนผู้ปฏิบัติงานค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมค่าวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น

ด้านบุคลากร มีการพัฒนาทักษะของผู้ปฏิบัติงานการแพทย์ฉุกเฉินเป็นประจำทุกปี โดยการจัดส่งผู้ปฏิบัติงานเข้าร่วมแผนอุบัติเหตุ อุบัติภัยหมู่ ร่วมกับโรงพยาบาลควนขนุน การจัดส่งบุคลากรอบรมหลักสูตรการขับรถส่งต่อผู้ป่วยฉุกเฉิน การจัดส่งผู้ปฏิบัติงานฯเข้ารับการฝึกอบรมกู้ชีพทางน้ำ การจัดส่งผู้ปฏิบัติงานเข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางการแพทย์ฉุกเฉิน เช่น EMS Rally และการเสนอบุคลากรเข้ารับรางวัลเข็มผู้ปฏิบัติงานดีเด่นชั้นสรรเสริญ

ด้านยานพาหนะ จัดให้มียานพาหนะพร้อมบริการผู้ป่วยตลอด ๒๔ ชั่วโมงมีการตรวจความพร้อมและบำรุงรักษารถกู้ชีพให้อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานจัดให้มีวัสดุและอุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานใช้ช่วยเหลือผู้ป่วย

ด้านการบริหารจัดการ มีระบบการบริหารจัดการในรูปแบบที่มีระเบียบกฎหมายมีแผนการดำเนินการ มีการตั้งงบประมาณรายจ่าย มีการควบคุมดูแลการดำเนินงานและการปฏิบัติงานมีผู้รับผิดชอบการมอบหมายงานตามอำนาจหน้าที่ โดยออกเป็นคำสั่ง มีการสั่งการที่เป็นระบบ มีการบันทึกการปฏิบัติงานการตรวจเวร เป็นต้น

ผลการดำเนินงาน การบริการการแพทย์ฉุกเฉินเทศบาลตำบลพนางตุง

ปีงบประมาณ	จำนวนการให้บริการ (ราย)	สถิติการใช้ ๑๖๖๙ (ครั้ง)	หมายเหตุ
๒๕๕๔	๑๐๐๘	๑๐๐๒	(ม.ค.-ก.ย.๕๕)
๒๕๕๕	๑๒๘๙	๑๒๖๗	
๒๕๕๖	๑๑๗๖	๑๑๗๒	
๒๕๕๗	๘๘๑	๘๗๖	
๒๕๕๘	๑๒๕๑	๑๒๔๘	
๒๕๕๙	๑๐๐๖	๑๐๐๖	
๒๕๖๐	๑๐๕๑	๑๐๔๘	
๒๕๖๑	๗๗๖	๗๗๒	
๒๕๖๒	๖๘๒	๖๔๒	
๒๕๖๓	๔๐๘	๓๙๗	(ต.ค.๖๒-พ.ค.๖๓)
รวม	**๙๕๒๘**	**๙๔๓๐**	

ที่มา : รายงานสถิติการแพทย์ฉุกเฉิน งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัด เทศบาลตำบลพนางตุง ข้อมูล ณ วันที่ ๒๖ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๓

ตารางแสดงจำนวนประชากร หลังคาเรือน หมู่บ้านและ จนท. จำแนกตามหน่วยปฐมภูมิ

หน่วยงาน	ระยะทางจาก รพ.สต.ถึง รพ.ควนขนุน (ก.ม.)	จำนวน หมู่บ้าน	จำนวน หลังคา เรือน	ประชากร ทะเบียน ราษฎร (กลางปี ๒๕๕๕)	จำนวน จนท.ปฏิบัติงานจริง				อัตราส่วน จนท. ต่อ ประชากร
					สังกัด รพ.สต. ควนขนุน	สังกัด รพ. ควนขนุน	สถาน พยาบาล เอกชน	รวม	
รพ.สต. พนางตุง	๑๔	๘	๑,๘๗๖	๖,๘๙๑	๙	-	-	๙	๑:๗๖๕
รพ.สต. ทะเลน้อย*	๑๗	๑๔	๒,๗๖๑	๑๑,๓๐๙	๑๐	-	-	๑๐	๑:๑,๑๓๐

หมายเหตุ : * รพ.สต.ทะเลน้อย รับผิดชอบ ๕ หมู่บ้านของตำบลพนางตุง ได้แก่ หมู่ที่ ๑,๒,๓,๔,

๔.๓ อาชญากรรม ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ภายในเขตเทศบาลตำบลพนางตุง ไม่มีสถานีตำรวจอยู่ในพื้นที่ แต่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบดูแลของสถานีตำรวจภูธรทะเลน้อย มีป้อมยามตำรวจ จำนวน ๔ ป้อม ซึ่งตั้งอยู่ตามรอยต่อของหมู่บ้านและเขตติดต่อระหว่างตำบลใกล้เคียง มีกล้องโทรทัศน์วงจรปิด จำนวน ๘ ตัว ไว้เฝ้าระวังป้องกันจุดเสี่ยง ปัญหาอาชญากรรม และยาเสพติด ตลอดจนถึงความมั่นคงปลอดภัยในด้านต่างๆของคนในชุมชน ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบัน มีการบูรณาการในการส่งเสริมความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินให้กับประชาชนจากหลายหน่วยงาน ทั้งจากฝ่ายปกครอง ผู้นำท้องที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตามวาระต่างๆอยู่เสมอ เช่น การตั้งจุดตรวจร่วมเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางท้องถนน การเฝ้าระวังป้องกันปราบปรามปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด การสุ่มตรวจสารเสพติด เหล่านี้เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน ๔๗ คน ซึ่งเป็นกำลังจิตอาสาที่สำคัญ ในการช่วยเหลือป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเฉพาะเมื่อยามประสบปัญหา อุทกภัย วาตภัย และอัคคีภัย ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในพื้นที่อยู่เป็นประจำ

อัตรากำลังพลของสถานีตำรวจภูธรทะเลน้อย

ระดับตำแหน่ง	เพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
ผู้กำกับการ	๑	-	๑
รองผู้กำกับการ	๓	-	๓
สารวัตร	๓	๑	๔
รองสารวัตร	๒๘	-	๒๘
ผู้บังคับหมู่/ชั้นประทวน	๒๖	๑	๒๗
รวม			**๖๓**

สถิติฐานความผิดคดีอาญา (คดี ๔ กลุ่ม) เปรียบเทียบหน่วยงานสถานีตำรวจภูธรทะเลน้อย
ระหว่างปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๑ เปรียบเทียบกับปีที่ ๒๕๕๙ – ๒๕๖๑

ประเภทความผิด	๒๕๖๒ - ๒๕๖๒		๒๕๖๓ - ๒๕๖๓		เปรียบเทียบรับแจ้ง		จับ%	อัตราคดีต่อแสน	ปราบปราม	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	+/-	%			เป้าหมาย %	ผลปฏิบัติ%
๑.ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกายและเพศ (ภาพรวม)*	๑๗	๑๖	๑๖	๑๔	-๑	-๕.๘๘	๘๗.๕	๕๑.๑๙	๙๒.๖๘	๘๗.๕
๑.๑ ฆ่าผู้อื่น (อุกฉกรรจ์)	๑	๑	๓	๒	๒	๒๐๐	๖๖.๖๗	๙.๖	๘๗.๕	๖๖.๖๗
๑.๒ ทำร้ายผู้อื่นถึงแก่ความตาย	๐	๐	๑	๑	๑	๐	๑๐๐	๓.๒	๑๐๐	๑๐๐
๑.๓ พยายามฆ่า	๕	๔	๑	๑	-๔	-๘๐	๑๐๐	๓.๒	๘๐	๑๐๐
๑.๔ ทำร้ายร่างกาย	๙	๙	๙	๘	๐	๐	๘๘.๘๙	๒๘.๘	๙๖	๘๘.๘๙
๑.๕ ข่มขืนกระทำชำเรา	๒	๒	๐	๐	-๒	-๑๐๐	๐	๐	๑๐๐	๐
๑.๖ อื่นๆ	๐	๐	๒	๒	๒	๐	๑๐๐	๖.๔	๑๐๐	๑๐๐
๒.ฐานความคิดเกี่ยวกับทรัพย์ (ภาพรวม)**	๔๙	๓๕	๓๑	๒๕	-๑๘	-๓๖.๗๓	๘๐.๖๕	๙๙.๑๙	๕๗.๕๔	๘๐.๖๕
๒.๑ ปล้นทรัพย์ (คดีอุกฉกรรจ์)	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒.๒ ชิงทรัพย์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒.๓ วิ่งราวทรัพย์ (ม.๓๓๖)	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๘๐	๐
๒.๔ ลักทรัพย์	๒๕	๑๖	๑๑	๘	-๑๔	-๕๖	๗๒.๗๓	๓๕.๒	๔๖.๔๖	๗๒.๗๓
๒.๕ กรรโชกทรัพย์	๑	๑	๐	๐	-๑	-๑๐๐	๐	๐	๑๐๐	๐
๒.๖ ฉ้อโกง	๖	๓	๔	๓	-๒	-๓๓.๓๓	๗๕	๑๒.๘	๕๐	๗๕
๒.๗ ยักยอกทรัพย์	๑	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๓.๒	๖๐	๐
๒.๘ ทำให้เสียทรัพย์	๙	๗	๖	๖	-๓	-๓๓.๓๓	๗๕	๑๒.๘	๕๐	๗๕
๒.๙ รับของโจร	๐	๐	๓	๒	๓	๐	๖๖.๖๗	๙.๖	๖๖.๖๗	๖๖.๖๗
๒.๑๐ ลักพาเรียกค่าไถ่	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒.๑๑ วางเพลิง	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๒.๑๒ อื่นๆ	๗	๗	๖	๖	-๑	-๑๔.๒๙	๑๐๐	๑๙.๒	๙๕.๖๕	๑๐๐

ประเภทความผิด	๒๕๖๒ - ๒๕๖๒		๒๕๖๓ - ๒๕๖๓		เปรียบเทียบรับแจ้ง		จับ%	อัตราคดีต่อแสน	ปราบปราม	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	+/-	%			เป้าหมาย%	ผลปฏิบัติ%
๓.ฐานความผิดพิเศษ (รวมข้อมูลเฉพาะ ๓.๑-๓.๑๗)	๓๐	๑๙	๓๐	๑๙	๐	๐	๖๓.๓๓	๑๘๐.๐๓	๐	๖๓.๓๓
๓.๑ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๒ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๓ พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๔ พ.ร.บ.สิทธิบัตร	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๕ พ.ร.บ.เครื่องหมายการค้า	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๖ พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	๓	๑	๑	๐	-๒	-๖๖.๖๗	๐	๐	๐	๐
๓.๗ ความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กโทรนิกส์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
(ป.อาญา ม.๒๖๙/๑-๒๖๙/๗)										
๓.๘ พ.ร.บ.ป่าไม้	๑๐	๐	๐	๐	-๑	-๑๐๐	๐	๐	๐	๐
๓.๙ พ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ	๑	๐	๐	๐	-๑	-๑๐๐	๐	๐	๐	๐
๓.๑๐ พ.ร.บ.อุทยานแห่งชาติ	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๑๑ พ.ร.บ.สงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า	๑	๐	๑	๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๑๒ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๑๓ พ.ร.บ.งาช้าง	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๑๔ พ.ร.บ.การขุดดินและถมดิน	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๑๕ พ.ร.บ.ศุลกากร	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๑๖ พ.ร.บ.ฟอกเงิน	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐
๓.๑๗ พ.ร.บ.ห้ามเรียกดอกเบี้ยเกินอัตรา	๐	๐	๒	๒	๒	๐	๑๐๐	๖.๔	๐	๐

ประเภทความผิด	จับกุม (ราย)	ผู้ต้องหา (คน)	จับกุม (ราย)	ผู้ต้องหา (คน)	+/-	%	
๔.ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๒๐๘	๒๒๓	๒๑๖	๓๐๑	๘	๓.๘๕	การออกแบบรายงานนี้มาเพื่อวิเคราะห์สถานภาพ
๔.๑ ยาเสพติด	๑๘๖	๒๐๑	๑๖๗	๒๐๗	-๑๙	-๑๐.๒๒	อาชญากรรมเป็นการเฉพาะจะทำให้สามารถสะท้อน
๔.๑.๑ ผลิต	๙	๑๑	๑๒	๑๕	๓	๓๓.๓๓	ปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง มากกว่า
๔.๑.๒ นำเข้า	๐	๐	๐	๐	๐	๐	การนำจำนวนคดีที่รับแจ้งมาวิเคราะห์ โดยแบบราย
๔.๑.๓ ส่งออก	๐	๐	๐	๐	๐	๐	งานนี้จะเป็นการนับสถิติตามฐานความผิดในคดีอาญา
๔.๑.๔ จำหน่าย	๒	๒	๐	๐	-๒	-๑๐๐	ตัวอย่างเช่น ในการรับคำร้องทุกข์ (รับคดี)ในคดีอาญา
๔.๑.๕ ครอบครองเพื่อจำหน่าย	๓๕	๔๕	๓๒	๔๗	-๓	-๘.๕๗	อาจมีมากกว่า ๑ ฐานความผิด เช่น คดีข่มขืนผู้อื่นและ
๔.๑.๖ ครอบครอง	๔๗	๕๐	๓๒	๔๑	-๑๕	-๓๑.๙๑	ฆ่า ถือได้ว่าเป็น ๑ คดี แต่มี ๒ ฐานความผิด สถิติที่จะ
๔.๒ อาวุธปืนและวัตถุระเบิด	๑๙	๑๘	๑๓	๑๕	-๖	-๓๑.๕๘	ฐานความผิดเป็นต้น คำอธิบายส่วนที่เกี่ยวข้องตาม
๔.๒.๑ อาวุธปืนสงคราม (ไม่สามารถออกใบอนุญาตได้)	๑๒	๑๐	๘	๑๑	-๔	-๓๓.๓๓	เอกสารประกอบ
๔.๒.๒ อาวุธปืนธรรมดา (ไม่มีทะเบียน)	๑๒	๑๐	๘	๑๑	-๔	-๓๓.๓๓	
๔.๒.๓ อาวุธปืนธรรมดา (มีทะเบียน)	๔	๔	๔	๓	๐	๐	
๔.๒.๔ วัตถุระเบิด	๐	๐	๑	๑	๐	๐	
๔.๒.๕ อื่นๆ	๒	๒	๐	๐	-๒	-๑๐๐	
๔.๓ การพนัน	๓	๔	๔	๒๔	๑	๓๓.๓๓	
๔.๓.๑ บ่อนการพนัน (เล่นพนันตั้งแต่ ๒๐ คน ขึ้นไป	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
๔.๓.๒ สลากกินรวบ	๒	๒	๐	๐	-๒	-๑๐๐	

ประเภทความผิด	จับกุม (ราย)	ผู้ต้องหา (คน)	จับกุม (ราย)	ผู้ต้องหา (คน)	+/-	%	
๔.๓.๓ ทายผลฟุตบอล/ออนไลน์	o	o	o	o	o	o	
๔.๔ ความผิดเกี่ยวกับวัสดุ สื่อ สิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร	o	o	o	o	o	o	
๔.๕ ความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ.คนเข้าเมือง	o	o	o	o	o	o.oo	
๔.๖ ความผิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี	๐	๐	๒	๒	๒	๐.๐๐	
๔.๗ ความผิดเกี่ยวกับสถานบริการ	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	
๔.๘ ความผิดเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	
๔.๘.๑ พ.ร.บ.ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.๒๕๕๑	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	
๔.๘.๒ พ.ร.บ.สุรา พ.ศ.๒๕๙๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	
๔.๙ พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘	๐	๐	๓๐	๕๓	๓๐	๐.๐๐	
๔.๑๐ ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	๐	๐	๐	๐	๐	๐	
ฐานความผิดรถจักรยานยนต์	๑	๐	๐	๐	-๑	-๑๐๐	

ที่มา : สถานีตำรวจภูธรทะเลน้อย กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๔.๔ ประวัติการเกิดภัย

๔.๔.๑ สถานการณ์สาธารณภัย

สถานการณ์สาธารณภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่เทศบาลตำบลพนางตุง ส่วนใหญ่เกิดภัยจาก อุทกภัย วาตภัย โดยมีปัจจัยเสี่ยงมาจากลักษณะเป็นพื้นที่ต่ำและมีอุทกภัยเป็นประจำในช่วงเข้าฤดูฝนของทุกปี ทำให้เกิดความเสี่ยงในเรื่องของการเกิดอุทกภัยน้ำท่วมขังเพราะเป็นพื้นที่ที่รองรับน้ำจากที่สูง ก่อนไหลลงสู่ทะเลน้อย โดยเฉพาะในพื้นที่หมู่ที่ ๑ บ้านทะเลน้อย หมู่ที่ ๒ บ้านทะเลน้อย หมู่ที่ ๔ บ้านชายคลอง หมู่ที่ ๙ บ้านปากคลองเก่า หมู่ที่ ๑๓ บ้านทะเลน้อย ที่เกิดภัยขึ้นบ่อยครั้ง อีกทั้งในปัจจุบันยังมีความเสี่ยงจากวาตภัย ที่นับวันจะมีความรุนแรงยิ่งขึ้นและจากสถานการณ์สาธารณภัยดังกล่าว มักจะมีผู้ประสบภัยที่ได้รับผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สิน ตั้งแต่การบาดเจ็บเล็กน้อยไปจนถึงขั้นรุนแรงเสียชีวิต

๔.๔.๒ สถิติภัย

สถานการณ์สาธารณภัยของเทศบาลตำบลพนางตุง ที่สำคัญที่เกิดขึ้นและสร้างความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนจากสถิติการเกิดภัย ดังนี้

(๑) อุทกภัย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย				มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนครัวเรือนที่ประสบภัย	เสียชีวิต (คน)	สูญหาย (คน)	บาดเจ็บ (คน)	
๒๕๖๑	-	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๒	-	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๓	๑	๔	๑	-	-	-	๓,๒๕๘

(๒) วาตภัย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนบ้านเรือนที่เสียหายทั้งหลัง	จำนวนบ้านเรือนที่เสียหายบางส่วน	
๒๕๖๑	๒	๑,๒,๓,๖,๗,๘,๑๑	-	๗	๑๐,๘๑๒
๒๕๖๒	๔	๑,๒,๓,๕,๗,๘,๑๑,๑๓	-	๘	๑๒,๙๔๕
๒๕๖๓	๗	๑,๒,๓,๔,๕,๖,๘,๙,๑๐,๑๑,๑๓	-	๒๑	๓๑,๒๔๙

(๓) ภัยแล้ง

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย			มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนครัวเรือนที่ประสบภัย	พื้นที่การเกษตรเสียหาย (ไร่)	จำนวนสัตว์ที่รับผลกรทบ (ตัว)	
๒๕๖๑	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๒	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๓	-	-	-	-	-	-

(๔) อัคคีภัย

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดภัย (ครั้ง)	พื้นที่ประสบภัย (หมู่ที่/ชุมชน)	ผลกระทบความเสียหาย			มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนบ้านเรือนที่ประสบภัย	เสียชีวิต (คน)	บาดเจ็บ (คน)	
๒๕๖๑	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๒	-	-	-	-	-	-
๒๕๖๓	๑	๓	๑	-	-	-

(๕) ภัยจากอุบัติเหตุจราจรทางถนน (ทั้งปี)

พ.ศ.	จำนวนครั้งที่เกิดเหตุ (ครั้ง)	สถานที่เกิดเหตุ	ผลกระทบความเสียหาย		มูลค่าความเสียหาย (ล้านบาท)
			จำนวนผู้เสียชีวิต	จำนวนผู้บาดเจ็บ (คน)	
๒๕๖๑	๑๗	ทต.พนางตุง	๑	๑๒	-
๒๕๖๒	๒๑	ทต.พนางตุง	-	๘	-
๒๕๖๓	๗	ทต.พนางตุง	๑	๗	-

ที่มา : งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักปลัดเทศบาลตำบลพนางตุง
ข้อมูล ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๔

๔.๕ ยาเสพติด

การวิเคราะห์สถานการณ์ยาเสพติด ในพื้นที่ตำบลพนางตุง ยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาดในพื้นที่มาก ๓ อันดับแรกได้แก่ อันดับ ๑ ยาบ้า อันดับ ๒ พืชกระท่อม อันดับ ๓ กัญชาแห้ง กลุ่มอายุของผู้เสพยาบ้า อยู่ในช่วงอายุ ๒๐ - ๒๔ ปี พืชกระท่อม อยู่ในช่วงอายุ ๑๕- ๑๙ ปี กัญชาแห้ง อยู่ในช่วง อายุ ๒๕ - ๒๙ ปีกลุ่มอาชีพที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ผู้เสพ) อันดับ ๑ รับจ้าง อันดับ ๒ เกษตร อันดับ ๓ กลุ่มผู้ว่างงาน แนวโน้มปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆจากสถิติข้อมูลคดีอาญา ๔ กลุ่มของสถานีตำรวจภูธรทะเลน้อย ย้อนหลัง ๓ ปี จะเห็นได้ว่ามีการจับกุมคดีที่เกี่ยวกับยาเสพติดในอัตราที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งกลุ่มผู้ค้า ผู้เสพ ก็ย่อมต้องเกี่ยวพันกับปัญหาอาชญากรรมตามมาในหลายรูปแบบ ซึ่งอาจเป็นคดีอุกฉกรรจ์ สะเทือนขวัญ คดีชีวิตร่างกายและเพศ คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ หรือการฉกชิง วิ่งราว เหล่านี้เป็นต้น จำเป็นอย่างยิ่ง ที่ทุกภาคส่วนในชุมชนท้องถิ่น ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคประชาสังคม ต้องหาแนวทางหรือมาตรการมายับยั้ง และแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร่งด่วน เพื่อลดผลกระทบทางสังคมที่จะตามมา ทั้งจากปัญหาด้านสุขภาพ ปัญหาการดูแลบำบัดรักษา ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และรวมถึงปัญหาเศรษฐกิจ เป็นต้น

๔.๖ การสังคมสงเคราะห์

การสังคมสงเคราะห์ ส่งเสริมสวัสดิการให้กับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพนางตุง อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ ด้วยการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายจัดตั้ง และภารกิจถ่ายโอน ซึ่งเกี่ยวกับการช่วยเหลือให้การสังคมสงเคราะห์ ส่งเสริมสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ หรือช่วยเหลือประชาชน เมื่อยามประสบภัยพิบัติต่างๆให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การดำเนินนโยบายและการบริหารงานของภาครัฐในปัจจุบัน ได้มุ่งเน้นให้เกิดเป็นรูปแบบรัฐสวัสดิการเหมือนกับประเทศที่พัฒนาแล้ว มีมาตรการช่วยเหลือและการสังคมสงเคราะห์ในหลายด้านๆ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของการเข้าถึงสวัสดิการของพลเมือง อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เห็นชัดในแนวนโยบายการจ่ายเบี้ยยังชีพ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน โดยมีข้อมูลจำนวน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ป่วยเอดส์ ที่ได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือจากทางราชการ ดังนี้

(๑) ผู้สูงอายุ จำนวน ๑,๙๒๐ คน ได้รับการช่วยเหลือ จำนวน ๑,๙๒๐ คน ดังนี้

- อายุ ๖๐ - ๖๙ ปี มีจำนวน ๙๕๓ คน ได้รับเบี้ยยังชีพ ๖๐๐/เดือน รวมเป็นเงิน ๗,๒๐๐ บาท/คน/ปี

- อายุ ๗๐ - ๗๙ ปี มีจำนวน ๖๓๐ คน ได้รับเบี้ยยังชีพ ๗๐๐/เดือน รวมเป็นเงิน ๘,๔๐๐ บาท/คน/ปี

- อายุ ๘๐ - ๘๙ ปี มีจำนวน ๒๙๓ คน ได้รับเบี้ยยังชีพ ๘๐๐/เดือน รวมเป็นเงิน ๙,๖๐๐ บาท/คน/ปี

- อายุ ๙๐ ปีขึ้นไป มีจำนวน ๔๔ คน ได้รับเบี้ยยังชีพ ๑,๐๐๐/เดือน รวมเป็นเงิน ๑๒,๐๐๐ บาทคน/ปี

(๒) ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส จำนวน ๓๑๘ คน ได้รับการช่วยเหลือเบี้ยยังชีพ จำนวน ๓๑๘ คน เป็นเงิน ๘๐๐/ เดือน รวมเป็นเงิน ๙,๖๐๐ บาท/คน/ปี

(๓) ผู้ป่วยเอดส์ จำนวน ๒๒ คน ได้รับการช่วยเหลือเบี้ยยังชีพ จำนวน ๒๒ คน เป็นเงิน ๕๐๐/เดือน รวมเป็นเงิน ๖,๐๐๐ บาท/คน/ปี

ที่มา : งานสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ สำนักปลัด เทศบาลตำบลพนางตุง

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม

๔.๗ สรุปผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ปี ๒๕๖๒ ระดับตำบล ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ภาคใต้ ประเทศไทย

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวน	ผ่านเกณฑ์		ไม่ผ่านเกณฑ์	
	ที่สำรวจทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หมวดที่ ๑ สุขภาพ มี ๗ ตัวชี้วัด					
๑. เด็กแรกเกิดมีน้ำหนัก ๒,๕๐๐ กรัม ขึ้นไป	๓ คน	๓ คน	๑๐๐	๐	๐
๒. เด็กแรกเกิดได้กินนมแม่อย่างเดียว	๒ คน	๒ คน	๑๐๐	๐	๐
อย่างน้อย ๖ เดือนแรกติดต่อกัน					
๓. เด็กแรกเกิดถึง ๑๒ ปี ได้รับวัคซีนป้องกัน	๗๕๔ คน	๗๕๔ คน	๑๐๐	๐	๐
โรคครบตามตารางสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค					
๔. ครัวเรือนกินอาหารถูกสุขลักษณะ ปลอดภัย	๒,๖๓๗ ครว.	๒,๖๓๗ ครว.	๑๐๐	๐	๐
และได้มาตรฐาน					
๕. ครัวเรือนมีการใช้ยาเพื่อบำบัด บรรเทา	๒,๖๓๗ ครว.	๒,๖๓๖ ครว.	๙๙.๙๖	๑ ครว.	๐.๐๔
อาการเจ็บป่วยเบื้องต้นอย่างเหมาะสม					
๖. คนอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป ได้รับการตรวจสุขภาพ	๔,๕๒๖ คน	๔,๕๒๔ คน	๙๙.๙๖	๒ คน	๐.๐๔
ประจำปี					
๗. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ออกกำลังกายอย่างน้อย	๖,๘๓๖ คน	๖,๘๑๑ คน	๙๙.๖๓	๒๕ คน	๐.๓๗
สัปดาห์ละ ๓ วัน ๆละ ๓๐ นาที					
หมวดที่ ๒ สภาพแวดล้อม มี ๗ ตัวชี้วัด					
๘. ครัวเรือนมีความมั่นคงในที่อยู่อาศัย และ	๒,๖๓๗ ครว.	๒,๖๓๔ ครว.	๙๙.๘๙	๓ ครว.	๐.๑๑
บ้านมีสภาพคงทนถาวร					
๙. ครัวเรือนมีน้ำสะอาดสำหรับดื่มและบริโภค	๒,๖๓๗ ครว.	๒,๖๓๗ ครว.	๑๐๐	๐	๐
เพียงพอตลอดปีอย่างน้อยคนละ ๕ ลิตรต่อวัน					
๑๐. ครัวเรือนมีน้ำใช้เพียงพอตลอดปี อย่าง	๒,๖๓๗ ครว.	๒,๖๓๗ ครว.	๑๐๐	๐	๐
น้อยคนละ ๔๕ ลิตรต่อวัน					
๑๑. ครัวเรือนมีการจัดบ้านเรือนเป็นระเบียบ	๒,๖๓๗ ครว.	๒,๖๓๖ ครว.	๙๙.๙๖	๑ ครว.	๐.๐๔
เรียบร้อย สะอาดและถูกสุขลักษณะ					
๑๒. ครัวเรือนไม่ถูกรบกวนจากมลพิษ	๒,๖๓๗ ครว.	๒,๖๓๖ ครว.	๙๙.๙๖	๑ ครว.	๐.๐๔
๑๓. ครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยและ	๒,๖๓๗ ครว.	๒,๖๓๓ ครว.	๙๙.๘๕	๔ ครว.	๐.๑๕
ภัยธรรมชาติอย่างถูกวิธี					
๑๔. ครัวเรือนมีความปลอดภัยในชีวิตและ	๒,๖๓๗ ครว.	๒,๖๓๕ ครว.	๙๙.๙๒	๒ ครว.	๐.๐๘
ทรัพย์สิน					
หมวดที่ ๓ การศึกษา มี ๕ ตัวชี้วัด					
๑๕. เด็กอายุ ๓ - ๕ ปี ได้รับบริการเลี้ยงดู	๑๕๙ คน	๑๕๙ คน	๑๐๐	๐	๐
เตรียมความพร้อมก่อนวัยเรียน					

ตัวชี้วัด ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน	จำนวน	ผ่านเกณฑ์		ไม่ผ่านเกณฑ์	
	ที่สำรวจทั้งหมด	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑๖. เด็กอายุ ๖ -๑๔ ปี ได้รับการศึกษาภาค	๖๘๘ คน	๕๑๗ คน	๗๕.๑๕	๑๗๑ คน	๒๔.๘๕
บังคับ ๙ ปี					
๑๗. เด็กจบชั้น ม.๓ ได้เรียนต่อชั้น ม.๔ หรือ	๗ คน	๗ คน	๑๐๐	๐	๐
เทียบเท่า					
๑๘. คนในครัวเรือนที่จบการศึกษาภาคบังคับ	๒๒ คน	๑๘ คน	๘๑.๘๒	๔ คน	๑๘.๑๘
๙ ปี ที่ไม่ได้เรียนต่อและยังไม่มีงานทำ ได้รับ					
การฝึกอบรมด้านอาชีพ					
๑๙. คนอายุ ๑๕ - ๕๙ ปี อ่าน เขียนภาษา	๔,๒๒๑ คน	๔,๑๘๕ คน	๙๙.๑๕	๓๖ คน	๐.๘๕
ไทย และคิดเลขอย่างง่ายได้					
หมวดที่ ๔ การมีงานทำและรายได้ มี ๔ ตัวชี้วัด					
๒๐. คนอายุ ๑๕ – ๕๙ ปี มีอาชีพและรายได้	๓,๕๕๓ คน	๓,๔๓๒ คน	๙๖.๕๙	๑๒๑ คน	๓.๔๑
๒๑. คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป มีอาชีพและรายได้	๑,๙๑๔ คน	๑,๗๖๓ คน	๙๒.๑๑	๑๕๑ คน	๗.๘๙
๒๒. รายได้เฉลี่ยของคนในครัวเรือนต่อปี	๒,๖๓๗ คร.	๒,๖๓๗ คร.	๑๐๐	๐	๐
๒๓. ครัวเรือนมีการเก็บออมเงิน	๒,๖๓๗ คร.	๒,๔๗๒ คร.	๙๓.๗๔	๑๖๕ คร.	๖.๒๖
หมวดที่ ๕ ค่านิยม มี ๘ ตัวชี้วัด					
๒๔. คนในครัวเรือนไม่ดื่มสุรา	๗,๐๕๔ คน	๖,๔๘๘ คน	๙๑.๙๘	๕๖๖ คน	๘.๐๒
๒๕. คนในครัวเรือนไม่สูบบุหรี่	๗,๐๕๔ คน	๖,๒๐๕ คน	๘๗.๙๖	๘๔๙ คน	๑๒.๐๔
๒๖. คนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติกิจกรรมทาง	๖,๘๓๖ คน	๖,๘๒๙ คน	๙๙.๙	๗ คน	๐.๑
ศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง					
๒๗. ผู้สูงอายุ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน	๑,๙๒๗ คน	๑,๙๒๗ คน	๑๐๐	๐	๐
ภาครัฐหรือภาคเอกชน					
๒๘. ผู้พิการ ได้รับการดูแลจากครอบครัว ชุมชน	๑๑๑ คน	๑๑๑ คน	๑๐๐	๐	๐
ภาครัฐหรือภาคเอกชน					
๒๙. ผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ได้รับการดูแลจาก	๒๖๑ คน	๒๖๑ คน	๑๐๐	๐	๐
ครอบครัว ชุมชน ภาครัฐหรือภาคเอกชน					
๓๐. ครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะ	๒,๖๓๗ คร.	๒,๖๓๗ คร.	๑๐๐	๐	๐
เพื่อประโยชน์ของชุมชน หรือท้องถิ่น					
๓๑. ครอบครัวมีความอบอุ่น	๒,๖๓๗ คร.	๒,๖๓๖ คร.	๙๙.๙๖	๑ คร.	๐.๐๔

ที่มา : ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับตำบล สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอควนขนุน ข้อมูล ณ วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๓

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

(๑) การคมนาคมติดต่อกับ จังหวัดสงขลา ใช้ทางหลวงชนบทหมายเลข พท ๕๐๕๐ ถนนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ไปทางทิศตะวันออกเชื่อมต่อกับบ้านหัวป่า ตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา เส้นทางในช่วงที่ ๒ ของถนนสายนี้เป็นทางยกระดับระยะทาง ๕.๔๕๐ กิโลเมตร ซึ่งเป็นสะพานที่ยาวที่สุดในประเทศไทย แทนที่สะพานติณสูลานนท์ ปัจจุบันเป็นแหล่งท่องเที่ยวชื่อดัง มีการจัดอันดับถนนสายที่สวยที่สุดในประเทศไทย จำนวน ๕ อันดับแรก ถนนสายนี้ก็เป็นหนึ่งในนั้น นักท่องเที่ยวสามารถชมทัศนียภาพอันสวยงามสองฝั่งฟากทะเลสาบสงขลาตอนบน ที่เชื่อมต่อกับทะเลน้อย ได้อย่างเพลินตา ขนาดความยาว ของถนนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ แบ่งเป็น ๓ ช่วง คือ ช่วงที่ ๑ ถนนลาดยาง Asphaltic Concrete จากบ้านไสกลิ้ง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง กม.ที่๐+๐๐๐ ถึง กม.ที่ ๕+๙๐๐ ระยะทาง ๕.๙๐๐ กิโลเมตร มีสะพานข้ามคลองยวน ความยาว ๑๔๐ เมตร (กม.ที่ ๓+๐๕๕-กม.ที่ ๓+๑๙๕) ช่วงที่ ๒ ทางยกระดับผ่านป่าพรุและทางน้ำหลาก กม.ที่ ๕+๙๐๐ ถึงกม.ที่ ๑๑+๓๕๐ ระยะทาง ๕.๔๕๐ กิโลเมตร และช่วงที่ ๓ ถนนลาดยาง Asphaltic Concrete จาก กม.ที่ ๑๑+๓๕๐ จนถึงบ้านหัวป่า อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา กม.ที่ ๑๗+๕๔๗ ระยะทาง ๖.๑๙๗ กิโลเมตร มีสะพานข้ามคลองกก ความยาว ๘๐ เมตร (กม.ที่ ๑๔+๐๕๐ ถึง กม.ที่ ๔+๑๓๐)

ทัศนียภาพถนนเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา

(๒) การคมนาคมติดต่อกับอำเภอใกล้เคียง ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๘ ทางทิศตะวันตกไปเชื่อมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑ ที่บ้านหัวถนน ทางทิศใต้สามารถติดต่ออำเภอเมืองพัทลุง ทางทิศเหนือสามารถติดต่ออำเภอป่าพะยอม ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๑๘๗ ไปเชื่อมกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๑ ที่บ้านหัวถนน ทางทิศตะวันตกสามารถติดต่ออำเภอศรีนครินทร์

(๓) การคมนาคมติดต่อภายในตำบล และตำบลใกล้เคียงใช้ทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๔๐๔๘ ทางทิศตะวันตกสามารถติดต่อตำบลมะกอกเหนือ ถนนทางหลวงชนบท หมายเลข ๔๐๐๑ สามารถติดต่อตำบลชัยบุรี อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง และทิศเหนือติดต่อตำบลทะเลน้อย นอกจากนี้ภายในตำบลยังมีถนนลูกรังจำนวนหลายสายสามารถเชื่อมติดต่อกันทุกหมู่บ้านได้โดยสะดวก

(๔) การบริการ การให้บริการด้านรถโดยสารแก่ประชาชน สามารถใช้รถสองแถวรับจ้างประจำทางและรถบัสโดยสารประจำทางวิ่งจากพนางตุง ไปจังหวัดพัทลุง ผ่านตัวอำเภอควนขนุน นอกจากนี้ภายในตำบลยังมีรถจักรยานยนต์รับจ้างบริการแก่ประชาชนอีกด้วย

(๕) โครงข่ายทางถนนในพื้นที่ ประกอบด้วยถนนลาดยาง (เป็นถนนของแขวงการทางพัทลุงของทางหลวงชนบท และถนนที่เทศบาลได้รับการถ่ายโอนภารกิจมาจากกรมโยธาธิการและผังเมือง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง) ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนดินลูกรัง ซึ่งรวมถนนผิวหินคลุกเข้าไปไว้ด้วย

ลำดับที่	ประเภทถนน	จำนวน (สาย)	ระยะทางรวม (กิโลเมตร)
๑	ถนนลาดยาง	๙	๓๓.๖๙
๒	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	๒๕	๑๗.๘๙
๓	ถนนลูกรัง	๔๙	๔๘.๗๙
รวม		**๘๓**	**๑๐๐.๓๗**

๕.๒ การไฟฟ้า

การให้บริการระบบไฟฟ้าในเขตพื้นที่ตำบลพนางตุง ทั้งในระบบไฟฟ้าสาธารณะ และระบบไฟฟ้าในครัวเรือน อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาอำเภอควนขนุน ซึ่งมีระบบไฟฟ้าสาธารณะที่มีการติดตั้งในพื้นที่ตำบล จำนวน ๔๘๗ จุด และมีจำนวนครัวเรือนผู้มีไฟฟ้าใช้ ในเขตเทศบาลตำบลพนางตุง ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ครัวเรือนตามทะเบียนราษฎร์	ครัวเรือนผู้มีไฟฟ้าใช้
๑	บ้านทะเลน้อย	๒๕๖	๒๕๖
๒	บ้านทะเลน้อย	๒๒๓	๒๒๓
๓	บ้านควนพนางตุง	๔๖๓	๔๖๓
๔	บ้านชายคลอง	๒๐๓	๒๐๓
๕	บ้านท่าช้าง	๓๔๙	๓๔๙
๖	บ้านใสกลิ้ง	๓๘๖	๓๘๖
๗	บ้านค่าย	๒๗๐	๒๗๐
๘	บ้านธรรมเถียร	๓๘๐	๓๘๐
๙	บ้านปากคลองเก่า	๘๕	๘๕
๑๐	บ้านธรรมเถียร	๓๕๖	๓๕๖
๑๑	บ้านไทรงาม	๑๗๒	๑๗๒
๑๒	บ้านปากห้วย	๒๗๐	๒๗๐
๑๓	บ้านทะเลน้อย	๓๒๘	๓๒๘
รวม		**๓,๗๔๑**	

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาอำเภอควนขนุน (สถานะถึงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๔)

๕.๓ การประปา

ระบบประปาในเขตเทศบาลตำบลพนางตุง เป็นระบบประปาหอถังสูง มีรูปแบบคละกันไปตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในแต่ละปี และแหล่งน้ำดิบที่ใช้ในการผลิตระบบประปาก็มีลักษณะต่างกันตามสภาพพื้นที่ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ลำดับที่	รูปแบบประปา	อัตรากำลังผลิต (ลบ.ม.)	พื้นที่จำหน่ายประปา (หมู่ที่)	แหล่งน้ำดิบ
๑	ระบบประปาส่วนภูมิภาค (ถังคอนกรีตเสริมเหล็ก แบบอนามัย)	๓๐	๑,๒,๓,๑๓	น้ำผิวดิน
๒	ระบบประปาหอถังสูง (ถังเหล็ก แบบประปานครหลวง)	๒๐	๓	น้ำบาดาล
๓	ระบบประปาหอถังสูง (ถังคอนกรีตเสริมเหล็ก แบบอนามัย)	๓๐	๔	น้ำผิวดิน
๔	ระบบประปาหอถังสูง (ถังเหล็ก แบบแชมเปญ)	๒๐	๕	น้ำบาดาล
๕	ระบบประปาหอถังสูง (ถังเหล็ก แบบแชมเปญ)	๒๐	๖	น้ำบาดาล
๖	ระบบประปาหอถังสูง (ถังโครงเหล็ก แบบโยธาธิการ)	๑๒	๗	น้ำบาดาล
๗	ระบบประปาหอถังสูง (ถังเหล็ก แบบแชมเปญ)	๓๐	๘	น้ำบาดาล
๘	ระบบประปาหอถังสูง (ถังคอนกรีตเสริมเหล็ก แบบอนามัย)	๑๒	๘	น้ำบาดาล
๙	ระบบประปาหอถังสูง (ถังเหล็ก แบบแชมเปญ)	๒๐	๙	น้ำบาดาล
๑๐	ระบบประปาหอถังสูง (ถังเหล็ก แบบแชมเปญ)	๒๐	๑๐	น้ำบาดาล
๑๑	ระบบประปาหอถังสูง (ถังเหล็ก แบบแชมเปญ)	๒๐	๑๑	น้ำบาดาล
๑๒	ระบบประปาหอถังสูง (ถังเหล็ก แบบแชมเปญ)	๒๐	๑๒	น้ำบาดาล
๑๓	ระบบประปาหอถังสูง (ถังเหล็ก แบบแชมเปญ)	๑๒	๑๒	น้ำบาดาล

ที่มา : ฝ่ายการโยธา กองช่าง เทศบาลตำบลพนางตุง

ตารางแสดงครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ และปริมาณน้ำที่ใช้ ปี ๒๕๖๔
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพัทลุง

หน่วยบริการ	ครัวเรือนที่ใช้น้ำประปา	ปริมาณน้ำที่ใช้ ม.ค.๒๕๖๑ - ธ.ค.๒๕๖๑ (ลบ.ม.)
หน่วยบริการพนางตุง - ทะเลน้อย	๔๓๒	๖๑,๒๑๘
รวม	**๔๓๒**	**๖๑,๒๑๘**

นอกจากระบบการให้บริการประปาในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบดูแลของหมู่บ้าน และเทศบาลแล้วนั้น ยังมีการให้บริการของการประปาส่วนภูมิภาค สาขาพัทลุง ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนใช้บริการในพื้นที่หมู่ที่ ๑,๒,๓,๑๓ ตำบลพนางตุง

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพัทลุง มีนาคม ๒๕๖๔

๕.๔ โทรศัพท์

การให้บริการโทรศัพท์ในพื้นที่ตำบลพนางตุง ข้อมูลจากศูนย์บริการลูกค้าทีโอทีสาขาควนขนุน ได้ให้บริการเลขหมายพร้อมอินเตอร์เน็ตจำนวน ๖๙๗ เลขหมาย ติดตั้งในส่วนราชการจำนวน ๒๐ เลขหมาย และตู้โทรศัพท์สาธารณะจำนวน ๓ เลขหมายซึ่งเลขหมายดังกล่าวให้บริการครอบคลุมพื้นที่ตำบลทะเลน้อยด้วย

ที่มา : ศูนย์บริการลูกค้าทีโอที สาขาควนขนุน มีนาคม ๒๕๕

๕.๕ ไปรษณีย์ หรือการสื่อสาร หรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ในพื้นที่เทศบาลตำบลพนางตุง ไม่มีที่ทำการไปรษณีย์มาเปิดให้บริการ แต่อยู่ในเขตพื้นที่ให้บริการของที่ทำการไปรษณีย์ปากคลอง ตั้งอยู่เลขที่ ๖๒๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลมะกอกเหนือ อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง เปิดให้บริการมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๓๗ มีระยะห่างจากสำนักงานเทศบาลตำบลพนางตุงไปทางด้านทิศตะวันตก ประมาณ ๗ กิโลเมตร บริการนำจ่ายไปรษณียภัณฑ์ หรือการสื่อสาร หรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์ ให้กับประชาชนในพื้นที่อย่างสะดวกสบาย มีปริมาณไปรษณียภัณฑ์แบบธรรมดา แบบมีหลักฐาน ทั้งขาเข้า ขาออก รวมเป็นรายปี ดังนี้

ประเภท ไปรษณียภัณฑ์	ขาเข้า (รายการ/ปี)	ขาออก (รายการ/ปี)
แบบธรรมดา	๔๐๕,๕๗๗	๖,๒๗๑
แบบมีหลักฐาน	๖๕,๕๗๘	๘๓,๘๒๐
รวม	**๔๗๑,๑๕๕**	**๙๐,๐๙๑**

ข้อมูลจากที่ทำการไปรษณีย์ปากคลอง ณ เดือนมกราคม ๒๕๖๔

๕.๖ การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ภายในเทศบาลตำบลพนางตุง ยังไม่มีสถานที่กำจัดขยะที่เป็นการถาวรได้มาตรฐาน สืบเนื่องจากปัญหาหลายประการ ทั้งในแง่ของการจัดหาสถานที่ก่อสร้างระบบกำจัดขยะที่ถูกสุขลักษณะ เพราะในข้อเท็จจริงแล้วสภาพพื้นที่ของตำบล ไม่มีความเหมาะสมที่จะก่อสร้างระบบกำจัดขยะ เพราะจะต้องคำนึงถึงผลกระทบด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่อาจส่งผลกระทบตามมากับชุมชนอีกหลายประการ ประกอบกับพื้นที่ของตำบล เป็นแหล่งท่องเที่ยวเป็นทางผ่านจุดเชื่อมโยงรอยต่อสามจังหวัด มีปริมาณนักท่องเที่ยว และผู้สัญจรผ่านเส้นทางในพื้นที่เพิ่มมากขึ้นและการขยายตัวของชุมชนเองจากการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม สิ่งเหล่านี้ ได้ทำให้ปริมาณขยะในตำบลเพิ่มมากขึ้นเป็นประมาณ จำนวน ๖ ตันต่อวัน ปริมาณขยะมูลฝอยที่เทศบาลเก็บขนได้ ๒,๘๘๐ ตัน/ปี มีปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในพื้นที่ ๗๒๐ ตัน ปัญหาด้านการกำจัดขยะมูลฝอย จึงเป็นปัญหาที่สำคัญเร่งด่วน ที่จะต้องแก้ไขปัญหา ปัจจุบันเทศบาลเองก็ได้เพียงแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการ กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล โดยมีรถบรรทุกขยะของเทศบาลชนิดอัดท้ายขนาด ๖ ล้อ จำนวน ๑ คัน มีคนงานประจำรถขยะพร้อมพนักงานขับรถ จำนวน ๕ คน ได้ปฏิบัติหน้าที่หมุนเวียนกันไปเก็บขยะในย่านชุมชนตามหมู่บ้านต่างๆในพื้นที่ตำบล แล้วนำไปทิ้งที่บ่อขยะของเอกชนในพื้นที่ตำบลใกล้เคียง ทำให้เทศบาลต้องรับภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณในการดังกล่าว ในแต่ปีเป็นจำนวนมาก และยังไม่ใช่แนวทางการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลที่ยั่งยืน เพื่อการรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต หน่วยงานเองและภาคส่วนต่างๆ ในชุมชนท้องถิ่น ต้องมุ่งหาแนวทางดำเนินการในเรื่องการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้เกิดความยั่งยืนและคุ้มค่า โดยนำหลักการของแนวคิด ๓Rs อันได้แก่ Reduce หมายถึง ลดการเกิดขยะมูลฝอย Reuse หมายถึง นำกลับมาใช้ซ้ำ Recycle หมายถึง หมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ การคัดแยกองค์ประกอบของขยะมูลฝอยเป็นกลุ่มๆตามประเภทของขยะ อาทิ กระดาษ พลาสติก โลหะ แก้ว หรือเศษอาหาร จะทำให้สามารถลดปริมาณขยะที่ต้องนำไปกำจัดให้เหลือน้อยลง และการคัดแยกให้เป็นกลุ่มหรือเป็นหมวดหมู่มากเท่าใดก็จะสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้มากที่สุด ปริมาณขยะที่ต้องกำจัดก็จะเหลือน้อยที่สุด เป็นภาระในการกำจัดน้อย ลดต้นทุนในการดำเนินการ ก่อผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมน้อย รวมทั้งสามารถนำขยะกลับมาใช้ใหม่ได้มากขึ้น เป็นการรักษาทรัพยากรไว้ใช้ประโยชน์ได้นานวันยิ่งขึ้น ดังนั้น การดำเนินการด้วยมาตรการดังนี้จะช่วยแก้ไขปัญหาและลดผลกระทบของการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของของชุมชนได้ดียิ่งขึ้น

รถบรรทุกขยะชนิดอัดท้าย

ปริมาณขยะที่เกิดในตำบลพนางตุง

ประเภทขยะ	ปริมาณ (กิโลกรัม)	หมายเหตุ
ขยะมูลฝอยทั่วไป	๑,๗๔๐.๐๐	ปริมาณเฉลี่ยจากจำนวนขยะ
ขยะอินทรีย์	๔๘๐.๐๐	ที่เกิดขึ้นจริงในรอบปี
ขยะรีไซเคิล	๑๒๐.๐๐	
ขยะอันตรายชุมชน	๐.๐๕	
รวม	๒,๓๔๐.๐๕	

ที่มา : งานสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัดเทศบาลตำบลพนางตุง

๕.๗ การบำบัดน้ำเสีย

ภายในเทศบาลตำบลพนางตุง ยังไม่มีระบบบำบัดนำเสียจากการใช้น้ำในครัวเรือน และสถานประกอบการต่างๆก่อนปล่อยทิ้งลงสู่แหล่งน้ำ โดยเฉพาะในพื้นที่หมู่ที่ ๑,๒,๑๓ ซึ่งเป็นเขตชุมชนหนาแน่น มีน้ำเสียที่เกิดจากการชำแหละแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ และน้ำเสียปล่อยทิ้งจากการย้อมสีกระจูดเป็นจำนวนมากในแต่ละวัน น้ำเสียดังกล่าว ได้ปนเปื้อนสารโลหะหนัก ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ทั้งผู้ที่ย้อม และผู้ที่บริโภคซึ่งย่อมส่งผลกระทบกับทรัพยากรในระบบห่วงโซ่อาหาร โดยเฉพาะกุ้ง หอย ปูปลา และพืชที่กินได้ในทะเลน้อย อาจส่งผลกระทบต่อผู้บริโภค การแก้ไขปัญหาน้ำเสีย ต้องจัดทำทั้งระบบตามสภาพพื้นที่ ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ซึ่งในบางครัวเรือนก็ได้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากหน่วยงาน และสถาบันทางการศึกษา ที่เข้ามาศึกษาวิจัยผลกระทบ ที่เกิดจากน้ำเสียในชุมชน และได้วิจัยออกแบบระบบบ่อบัดนำเสียอย่างง่าย ก่อนปล่อยทิ้งลงสู่แหล่งน้ำให้กับครัวเรือนในชุมชน ซึ่งยังถือว่ามีจำนวนน้อยรายที่ได้ เข้าร่วมโครงการดังกล่าว ในอนาคตอันใกล้ทางเทศบาลต้องออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียในครัวเรือน และสถานประกอบการเป็นรูปแบบมาสเตอร์พีชเป็นการเฉพาะ อันจะก่อให้เกิดความยั่งยืน ของการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมลงในปัจจุบัน เพื่อการดำรงชีวิตของผู้คนและสัตว์อยู่ได้อย่างปลอดภัยและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ซึ่งโครงการ/กิจกรรม ที่เทศบาลได้ดำเนินการไปเพื่อการควบคุมบำบัดน้ำเสีย และรณรงค์สร้างจิตสำนึก เช่น โครงการจุลินทรีย์บำบัดน้ำเสีย ค่ายเยาวชนอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม แต่ยังสร้างแรงกระเพื่อมให้คนในชุมชนได้หันมาสนใจการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยทิ้งได้มากนัก ถือเป็นการบ้านที่หน่วยงานเทศบาลเองและภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องต้องหันมาเน้นหนักในการจัดสรรงบประมาณโครงการ/กิจกรรมต่างๆลงในพื้นที่ชุมชนอย่างต่อเนื่อง ข้อมูลบ่งชี้ทางด้านการอนามัยสาธารณสุขในปัจจุบัน ได้แสดงให้เห็นถึงสภาวะการเป็นโรคที่เกิดจากทางเดินอาหาร และทางเดินหายใจเพิ่มมากขึ้นในอัตราที่น่าวิตก เพราะคนที่อยู่อาศัยใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในชุมชน ได้รับสารปนเปื้อน สารเคมี ทั้งที่มาจากในน้ำกินน้ำใช้ ในอากาศอยู่เป็นประจำ

การติดตามคุณภาพน้ำในพื้นที่ทะเลสาบสงขลา ของจังหวัดพัทลุง ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖ จำนวน ๖ สถานี บริเวณทะเลน้อย ทะเลหลวง และทะเลสาบ ในปี ๒๕๕๓ พบว่า คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์พอใช้ขึ้นไปร้อยละ ๓๓ บริเวณที่คุณภาพน้ำอยู่ในประเภทเสื่อมโทรม ได้แก่ บริเวณปากคลองลำปำ คลองนางเรียม และทะเลน้อย สาเหตุหลักที่ทำให้คุณภาพน้ำในจังหวัดพัทลุงเสื่อมโทรมลง เนื่องจากกิจกรรมทางการเกษตรและการปศุสัตว์(เลี้ยงหมู)และชุมชน ทั้งในลักษณะ point sources และnon-point sources สำหรับชุมชนเมืองที่หนาแน่นและอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพน้ำข้างต้น คือ ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองพัทลุงและ อปท. ใกล้เคียงในลุ่มน้ำลำปำ (นาท่อม) และชุมชนเขตเทศบาลตำบลทะเลน้อย และพนางตุง ในส่วนของการจัดการน้ำเสียชุมชนยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชน สำหรับคุณภาพน้ำ จะใช้ค่าออกซิเจนละลายน้ำ (Dissolved Oxygen, DO) เป็นดัชนีชี้วัดและระบุสถานะประเภทแหล่งน้ำตามความเหมาะสมในการใช้ประโยชน์ คือ ประเภทที่ ๑ (ดีมาก) ประเภทที่ ๒ (ดี) ประเภทที่ ๓ (พอใช้) ประเภทที่ ๔ (เสื่อมโทรม) และประเภทที่ ๕ (เสื่อมโทรมมาก) ควบคู่กับค่าความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (Biochemical Oxygen Demand, BOD) ซึ่งแสดงถึงระดับมลพิษหรือความสกปรกที่อยู่ในลำน้ำหรือแหล่งน้ำ

สภาพน้ำเน่าเสียในชุมชน

๖.ระบบเศรษฐกิจ

การประกอบอาชีพของประชากรในตำบลพนางตุง แบ่งออกเป็น ๒ โซนพื้นที่ตามลักษณะของ ภูมิประเทศ ซึ่งได้แก่ โซนแรกคือพื้นที่ทางด้านฝั่งตะวันตกของตำบล จากเนินควนพนางตุงทางด้านตอนกลางของพื้นที่ แล้วค่อยลาดต่ำไปทางด้านทิศตะวันตก ครอบคลุมพื้นที่ หมู่ที่ ๕,๖,๗,๘,๙,๑๐,๑๑ ประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่บริเวณนี้ ประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรมมีการทำนา สวนยาง ปาล์มน้ำมัน ปศุสัตว์ พร้อมทั้งปลูกพืชผลระยะสั้นต่างๆตามฤดูกาล มีสถานีสูบน้ำด้วยพลังงานไฟฟ้า ที่เป็นระบบส่งน้ำสนับสนุนภาคการเกษตรอย่างทั่วถึง และในโซนพื้นที่นี้ มีการทำนาข้าวสังข์หยดอินทรีย์ ซึ่งเป็นพันธุ์ข้าวพื้นเมืองของจังหวัดพัทลุง ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI : Geographical Indications) เมื่อ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ จึงเป็นผลิตผลทางการเกษตร ที่มีชื่อเสียงในระดับประเทศ และเป็นที่ต้องการของตลาดเป็นอย่างมากในปัจจุบัน โซนที่สอง ก็คือพื้นที่ทางด้านฝั่งตะวันออกของตำบลนับจากเนินควนพนางตุง แล้วค่อยลาดต่ำไปทางด้านทิศตะวันออก ซึ่งครอบคลุมพื้นที่บริเวณหมู่ที่ ๑,๒,๓,๔,๑๒,๑๓ เป็นที่ราบลุ่ม และป่าเลนประกอบไปด้วยพื้นที่นาข้าว ทุ่งหญ้า ป่าพรุ และป่าเสม็ด อาชีพของประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่บริเวณนี้ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน มีการจับสัตว์น้ำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ชุมชนในรูปแบบต่างๆเช่น ปลาดุกร้า ปลาเค็ม ปลาแห้ง ปัจจุบันผลิตภัณฑ์ปลาดุกร้าทะเลน้อย พัทลุงได้รับการขึ้นทะเบียน สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ อาชีพที่รองลงมา ได้แก่ การทำหัตถกรรมจักสานกระจูด และแปรรูปผลิตภัณฑ์จากกระจูดเป็น สินค้าชุมชนในรูปแบบต่างๆ ซึ่งกระจูดเป็นแหล่งวัตถุดิบ ที่มีอยู่ทั่วไปตามธรรมชาติ แต่ในปัจจุบัน มีไม่ เพียงพอต่อการจักสาน และแปรรูป ประชาชนจึงต้องหัน มาทำนากระจูด หรือซื้อมาจากแหล่งอื่นๆในพื้นที่ใกล้เคียงให้เพียงพอกับความต้องการ บริเวณริมฝั่งทะเลสาบสงขลาตอนบน ที่มีพื้นที่ติดต่อกับทะเลน้อย เป็นพื้นที่ป่าพรุ ประชาชน มีอาชีพทำการปศุสัตว์เลี้ยงโคกระบืออยู่เป็นจำนวนมาก

การทำนาข้าวสังข์หยดพัทลุง

การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากกระจูด

และบางส่วนก็ได้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำนา ทำสวนยาง สวนปาล์มอยู่บ้างนอกเหนือจากอาชีพต่างๆที่ได้กล่าวมาแล้วในข้างต้น อาชีพที่ประชาชนในพื้นที่ได้ปฏิบัติยึดมาเป็นอาชีพหลัก อีกอาชีพหนึ่งในปัจจุบันนี้ ได้แก่ การค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ในรูปแบบ ของการค้าขายอาหารเครื่องดื่ม การขายของที่ระลึก การบริการเรือนำเที่ยว และบริการโรงแรมหรือที่พัก ซึ่งในแต่ละปีนั้นมีนักท่องเที่ยวทั้งจากในประเทศและต่างประเทศ มาเยี่ยมเยือนทะเลน้อยไม่ต่ำกว่าปีละ ๒๐๐,๐๐๐ คนจึงทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ ให้กับคนในชุมชน ได้เป็นอย่างดี โดยภาวะเศรษฐกิจของท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับที่สามารถพึ่งพา ตนเองได้ รายได้บุคคลเฉลี่ยของประชากรและรายได้ในรายครัวเรือน เฉลี่ยจากการสำรวจข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ประจำปี ๒๕๖๒ ของตำบลพนางตุง จะอยู่ที่ ๖๐,๑๘๘ บาท ต่อคนต่อปีและอยู่ที่ ๑๖๑,๐๕๕ บาทต่อครัวเรือนต่อปี[๓] ถ้าเปรียบเทียบกับในปีที่ผ่านมาถือว่ามีรายได้ลดลงเล็กน้อย ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยทางเศรษฐกิจในภาพรวมของประเทศที่ลดต่ำลง และพืชผลทางการเกษตรราคาตกต่ำเป็นประการสำคัญ เนื่องจากในช่วงหลายปีที่ผ่านมาภาคการเกษตรประสบปัญหาหลายประการ ได้แก่ ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ

[๓] ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอควนขนุน ปี ๒๕๖๒

ปัญหาต้นทุนการผลิตสูง ปัญหาราคาสินค้าตกต่ำ ประกอบกับปัญหาสงครามการค้าระหว่างประเทศ ที่ส่งผลกระทบต่อสภาวะเศรษฐกิจไทยโดยรวมเป็นต้น สาเหตุสำคัญประการหนึ่งมาจากระบบโครงสร้างพื้นฐานในชุมชนไม่ได้รับการพัฒนา ตลอดจนยังขาดปัจจัยการผลิตที่จำเป็น ดังนั้น การส่งเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจในระดับฐานราก ซึ่งครอบคลุมทั้งกระบวนการ ตั้งแต่กิจกรรมด้านการผลิต การเพิ่มมูลค่าสินค้าและการตลาด การสร้างนวัตกรให้เกิดนวัตถกรรมอันหลากหลายตอบโจทย์ของกลุ่มผู้บริโภคก็ย่อมจะส่งผลให้เศรษฐกิจชุมชนเกิดการพัฒนาได้อย่างมั่นคงแข็งแรงต่อไปในอนาคต

ตลาดเช้าริมทะเลน้อย

จุดแข็งทางด้านเศรษฐกิจของพื้นตำบลพนางตุงล้วนยึดโยงอยู่กับภาคการเกษตร การค้าและบริการที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวเป็นหลัก ซึ่งในสภาวการณ์ปัจจุบันได้รับผลกระทบจากปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-๑๙) ซึ่งเป็นโรคติดต่อที่เกิดจากเชื้อไวรัสสายพันธุ์ใหม่ที่เพิ่งค้นพบ และมีการแพร่ระบาดไปทั่วโลก ยังไม่มีการผลิตวัคซีนมาป้องกันได้ ก็ยิ่งส่งผลกระทบเป็นมุมกว้างต่อภาคเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ของประเทศไทย และของโลกเป็นอย่างมาก ท่ามกลางความผันแปรของโลกในมิติต่างๆการสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจโดยการน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในหลวงรัชกาลที่ ๙ มาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ก็จะเป็นเกราะกำบังที่ดีให้เราสามารถเผชิญกับปัญหาวิกฤตต่างๆไปได้

๖.๑ การเกษตร

การเกษตรมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ขึ้นอยู่กับบริบททางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ที่เกี่ยวข้องกับระบบสังคมเกษตรนั้นๆ ปรากฏการณ์ของการเปลี่ยนแปลง จะเกิดขึ้นกับสังคมเกษตรในทุกพื้นที่ พัฒนาการของระบบสังคมเกษตรในพื้นที่ตำบลพนางตุง ในช่วง ๖๐ ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ปี ๒๔๙๐ ซึ่งได้เปลี่ยนแปลงจากสังคมชาวนา ที่มีความสามารถในการพึ่งตนเอง โดยใช้วิธีการผลิตรูปแบบดั้งเดิม เข้าสู่สังคมเกษตรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านการทำนาแต่ต้องพึ่งพาปัจจัยการผลิตจากภายนอกสูง สังคมเกษตรของตำบลพนางตุง ได้ปรับไปสู่ความแตกต่าง มีความหลากหลายทางโครงสร้างของฟาร์ม แต่ยังคงเป็นลักษณะฟาร์มเกษตรกรรายย่อย ที่มีฐานของการการทำนา เสริมด้วยการปลูกพืชยืนต้น เพื่อการค้า เช่น ยางพารา และปาล์มน้ำมัน รวมทั้งยังมีฟาร์มบางประเภทที่มีการพึ่งพิงป่าพรุในบริเวณใกล้เคียงในการจับสัตว์น้ำ และใช้ประโยชน์จากพืชพรรณตามธรรมชาติเพื่อการดำรงชีพ การศึกษาบริบทของช่วงเปลี่ยนผ่านต่างๆในระบบสังคมเกษตรจะนำไปสู่การหาแนวทางในการพัฒนาการเกษตรที่เหมาะสม กับสภาพดิน น้ำ อากาศ และภูมิประเทศที่แตกต่างกันไปรวมถึงต้นทุนทางการผลิต หรือกลไกทางการตลาดเป็นประการสำคัญ

วิวัฒนาการของระบบสังคมเกษตรตำบลพนางตุง

ช่วง พ.ศ.๒๔๙๐ - ๒๕๑๖ การผลิตแบบยังชีพ ด้วยการทำนาและการหากินกับธรรมชาติบริเวณพรุ การทำนาอาศัยแหล่งน้ำฝนและคูคลองตามธรรมชาติ โดยอุปกรณ์ใช้วัวฉุดลากไถ ส่วนใหญ่เป็นการทำนาหว่านน้ำตม เก็บเกี่ยวเป็นรวงด้วย “แกระ” มามัดรวมกันเป็นกำมือเพื่อเก็บไว้ในยุ้งฉางรอการนำไปบริโภคในช่วงต่างๆ การบำรุงดินโดยใช้มูลวัวและมูลค้างคาวจากภูเขา ชาวนามีการทำประมงจากแหล่งน้ำจืดตามธรรมชาติควบคู่กับการทำนา ปลูกกระจูดเพื่อทำหัตถกรรมใช้ในครัวเรือน และมีการเลี้ยงกระบือบ้างในพื้นที่พรุ แต่จำนวนไม่มากนักเมื่อเปรียบเทียบกับการเลี้ยงวัว ลักษณะการทำเกษตรแบบนี้ทำให้เกษตรกรมีความสามารถในการพึ่งตนเองสูง อย่างไรก็ตามก็มีการแลกเปลี่ยนกันระหว่างชุมชนนี้กับชุมชนบริเวณนิเวศที่ควนเขาบ้าง เช่นข้าวกับผลผลิตจากป่าเป็นต้น

ช่วง พ.ศ.๒๕๑๗ - ๒๕๓๐ เริ่มการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในการทำนา มีการขยายพื้นที่การทำนามากขึ้นเนื่องจากมีการก่อสร้างระบบชลประทานของรัฐ รูปแบบการทำนายังคงเป็นหว่านน้ำตม แต่เป็นการทำนา ๒ ครั้งต่อปีเพิ่มมากขึ้น เริ่มมีการใช้พันธุ์ข้าวส่งเสริม การใช้รถไถเดินตาม และการใช้สารเคมีทั้งในแง่ปุ๋ยเคมี และสารเคมีกำจัดศัตรูพืชต่างๆ ในขณะเดียวกันมีการกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเพื่อซื้อปัจจัยการผลิตทางการเกษตรมากขึ้น นอกจากนั้นมีการส่งเสริมการปลูกยางพาราของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ก่อให้เกิดการขยายตัวของพื้นที่การทำสวนยางในพื้นที่ “ควน” เพิ่มมากขึ้น จากการปลูกเพียงไม่กี่แปลงก่อนหน้านี้

ช่วง พ.ศ.๒๕๓๑ - ๒๕๔๕ ยุคความทันสมัยด้านการเกษตร ในยุคนี้วิธีการทำนาแบบดั้งเดิมถดถอยอย่างเห็นได้ชัด โดยมีการใช้รถเกี่ยวข้าวแทนการเก็บข้าวทีละรวง การใช้รถไถนาขนาดใหญ่เพื่อความรวดเร็ว แต่โดยมากทั้งรถเก็บเกี่ยวข้าวและรถไถขนาดใหญ่เกษตรกรไม่ได้เป็นเจ้าของเองมักเป็นการจ้างด้วยการติดต่อของนายหน้าในพื้นที่นำเครื่องมือทำการเกษตรขนาดใหญ่จากภายนอกเข้ามาในพื้นที่ มีการการใช้ปุ๋ยเคมีในการบำรุงดินและสารเคมีกำจัดศัตรูพืชอย่างเข้มข้นแทนการใช้วิธีทางธรรมชาติ พร้อมกันนี้หน่วยงานภาครัฐมีการจัดตั้งสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าตลอดสายคลองธรรมชาติเพื่อส่งน้ำเข้าพื้นที่ราบทำนา ประกอบกับราคาข้าวในยุคนั้นเพิ่มขึ้นเป็นที่พอใจของเกษตรกร ทำให้เกิดการเร่งการผลิตข้าว เป็น ๒-๓ ครั้งต่อปีในบริเวณที่สามารถควบคุมน้ำได้ดี ในขณะที่พื้นที่ดอนมีการขยายการทำสวนยางเพิ่มขึ้นเช่นกัน

ช่วง พ.ศ.๒๕๔๖ - ปัจจุบัน ยุคแสวงหาทางเลือกของเกษตรกร การเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลตามธรรมชาติไม่ว่าจะเป็นน้ำท่วมหนัก พายุที่เกิดบ่อยครั้งขึ้น รวมทั้งบางปีมีความแห้งแล้งเป็นอย่างมาก ทำให้ช่วงเวลาของการทำนามีความไม่แน่นอนมากขึ้น มีการทำนา ๒-๓ ครั้งต่อปีเช่นเดิม แต่สามารถได้ผลผลิตเพียง ๑-๒ ครั้งเท่านั้นบางแห่งต้องทิ้งนาให้ร้าง ทำให้เกษตรกร และหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเริ่มมีการร่วมกันทบทวนถึงสาเหตุ และแนวทางการแก้ไข เพื่อลดความเสี่ยง และเพิ่มความสามารถในการพึ่งพาตนเอง อีกทั้งในพื้นที่ราบลุ่มแม้ว่าจะไม่เหมาะสมในการปลูกพืชยืนต้น แต่เกษตรกรบางส่วนก็มีการขุดยกร่องเพื่อปลูกยางพารา เนื่องจากยางพารามีราคาสูงในปัจจุบัน นอกจากนี้พื้นที่ลุ่มบางส่วนถูกเปลี่ยนจากการทำนาหันมาปลูกปาล์มน้ำมันมากยิ่งขึ้น จากนโยบายเปลี่ยนพื้นที่นาร้างของรัฐ[๔]

แง่งามหนึ่งในหน้าประวัติศาสตร์ชุมชนท้องถิ่น ที่แสดงให้เห็นว่าในพื้นที่ตำบลพนางตุง เป็นสังคมเกษตรดั้งเดิม ดังปรากฏในพระราชหัตถเลขาขององค์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งได้เสด็จประพาสแหลมมลายู คราว ร.ศ. ๑๐๘ ที่กล่าวถึงพื้นที่นี้เอาไว้อย่างมีนัยสำคัญ ความว่า

“กลับมาถึงพลับพลาเวลาบ่ายห้าโมงครึ่ง เวลากลางวันลูกมีโนห์รา เวลาค่ำมีหนังตลุง ได้ให้คนไปดู ที่ทเลน้อยแขวงเมืองนครศรีธรรมราช ระยะทางสองชั่วโมง น้ำตื้นเรือไปเข้าไม่ได้ ต้องลงเรือเล็กเข้าคลองนางเรียงไปอีกยี่สิบห้ามินิต ถึงในนั้นเปนที่มีดอกบัวหลวงสีขาว แต่น้ำตื้นจนราษฎรทำนาได้ในทเล”

วิถีการทำนาในทะเลสาบแห่งแรก และแห่งเดียวในประเทศไทย ที่มีมาอย่างยาวนาน นอกจากนี้ คุณยายสุ่น เดชนครินทร์ ยังได้เล่าเรื่องราวอาชีพการทำนาดั้งเดิม ที่พึ่งพาธรรมชาติ หรือสภาพแวดล้อมของลุ่มน้ำทะเลสาบได้อย่างชาญฉลาด ให้ฟังอีกว่า“เมื่อหกสิบกว่าปีก่อนตอนยายอายุ ๑๙ ปีแต่งงานกับตายังได้ทำนาในเลกันอยู่เลย ดำนาไกลถึงเกาะไผ่ น้ำไม่ลึก ย่านเลน้อยในทะเลทำนากันทั้งนั้น เรียกนาปรัง ปลูกข้าวรากแห้ง ทำนาในทะเลมันสะดวกดี ไม่ต้องไถ มีสาหร่าย ก็คุ้ยสาหร่ายเอาข้าวลงไปดำได้เลย มันมีข้าวพันธุ์ต้นสูง เท่าน้ำลอยจากน้ำโผล่พ้นน้ำไม่ตาย เราเอาต้นกล้าลงไปดำ เวลา เป็นรวงจะเสมอต้นสูงมาก ทางนี้จะเก็บข้าวด้วยแกะ

[๔] วิจิตรา อมรวิริยะชัย,สมยศ ทุ่งหว้า ๒๕๕๕ พลวัติของระบบการทำฟาร์มในสังคมเกษตร ที่มีการทำนาเป็นหลักภาคใต้ กรณีตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.

ลุยน้ำพายเรือลงไป เอาเชือกผูกเรือไว้ที่เอวไม่ให้ลอยไปข้างไหนแล้วค่อยเก็บข้าวกันทีละรวงใส่เรือกลับมา” นั่นคือ วิถีการทำนาริมทะเลสาบ

จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ในปัจจุบันได้กลายมาเป็นจุดขายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม ที่มีความโดดเด่นและแปลกตา เพราะในปีหนึ่งจะทำได้เพียงครั้งเดียว สำหรับการดูแลรักษานั้นไม่ยุ่งยากและไม่ต้องใช้เงินในการซื้อปุ๋ย เนื่องจากพื้นที่บริเวณนี้มีตะกอนแร่ธาตุจากธรรมชาติไหลมาทับถมอยู่แล้ว และยังมีน้ำหล่อเลี้ยงอยู่ตลอดเวลา ตามการขึ้นลงของน้ำในทะเลสาบ เกษตรกรจึงได้รับผลผลิตอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย และเมื่อต้นข้าวเจริญเติบโตแล้วยังกลายเป็นแหล่งอาศัยของ กุ้ง หอย ปู ปลา ขนาดเล็กอีกด้วย ซึ่งเป็นผลพลอยได้ที่ชาวบ้านได้อีกทอดหนึ่ง การทำนาในทะเลสาบสงขลา พื้นที่จังหวัดพัทลุง ปัจจุบันได้รับการฟื้นฟูเพิ่มมากขึ้นในรอบหลายสิบปีที่ผ่านมา อันเนื่องมาจากความสนใจจากสื่อโซเชียลมีเดีย รายการโทรทัศน์ และการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของหลายภาคส่วน และกำลังอยู่ในกระแสของการท่องเที่ยว เกิดการรวบรวมข้อมูล ศึกษา ค้นคว้า และเผยแพร่ภูมิปัญญา การผลิตผลิตภัณฑ์ข้าวอินทรีย์ของชุมชน และการเชื่อมโยงจุดท่องเที่ยวทางนิเวศวัฒนธรรมกับพื้นที่ใกล้เคียง ซึ่งการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับภูมิปัญญาการทำนาข้าวริมทะเลสาบอย่างต่อเนื่องนี้ จะส่งผลให้คนในชุมชนทุกช่วงวัย เกิดความตระหนักในคุณค่าและความสำคัญของมรดกภูมิปัญญาของชุมชนและนำไปสู่การสืบสานภูมิปัญญาอย่างมั่นคงยั่งยืนต่อไป

การทำนาริมทะเลสาบสงขลาในปัจจุบัน

ผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกนาข้าว

ผ่านระบบ ทบก.

อำเภอ	ตำบล	บันทึก (รวม)		
		ครัวเรือน	แปลง	เนื้อที่ (ไร่)
ควนขนุน	พนางตุง	๔๑๖	๑,๑๖๗	๖,๒๔๗.๗๓

ผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน

ผ่านระบบ ทบก.

อำเภอ	ตำบล	บันทึก (รวม)		
		ครัว เรือน	แปลง	เนื้อที่ (ไร่)
ควนขนุน	พนางตุง	๓๕๖	๕๘๔	๒,๔๓๐.๘๗

ผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา

ผ่านระบบ ทบก.

อำเภอ	ตำบล	บันทึก(รวม)		
		ครัวเรือน	แปลง	เนื้อที่ (ไร่)
ควนขนุน	พนางตุง	๕๒๓	๗๕๑	๒,๔๑๐.๔๘

ผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน

ผ่านระบบ ทบก.

อำเภอ	ตำบล	บันทึก (รวม)		
		ครัวเรือน	แปลง	เนื้อที่ (ไร่)
ควนขนุน	พนางตุง	๑๑	๑๖	๑๖

ผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้หญ้าเลี้ยงสัตว์

ผ่านระบบ ทบก.

อำเภอ	ตำบล	บันทึก (รวม)		
		ครัวเรือน	แปลง	เนื้อที่ (ไร่)
ควนขนุน	พนางตุง	๖	๓๕.๗๕	๓๕.๗๕

๖.๒ การประมง

ทะเลน้อย เป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดพัทลุง อยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาตอนบน ผู้คนรายรอบพื้นที่บริเวณดังกล่าวนับมาตั้งแต่ในอดีต อาศัยผืนน้ำทะเลน้อยที่อุดมสมบูรณ์ ทั้งพันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง หล่อเลี้ยงวิถีชีวิตมาอย่างยาวนาน ด้วยการประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน ทั้งจับสัตว์น้ำ และใช้เป็นพื้นที่เพาะเลี้ยงพันธุ์ปลาเศรษฐกิจ เพื่อการบริโภคในครัวเรือน และจำหน่ายสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน แต่ในปัจจุบันแหล่งน้ำ สัตว์น้ำจืดเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่เสื่อมโทรมลง ปัญหาสืบเนื่องมาจากการกระทำของมนุษย์และธรรมชาติ เช่น การใช้เครื่องมือและวิธีการที่ฝ่าฝืนกฎหมาย การใช้อวนล้อม อวนตาถี่ ยาเบื่อเมา ระเบิด ตลอดถึงปล่อยน้ำเสีย สารเคมีลงสู่แหล่งน้ำ และปัญหาจากธรรมชาติ คือ การรุกตัวของน้ำเค็ม น้ำกร่อยในบางฤดูการ เพิ่มปริมาณของวัชพืชน้ำหลายชนิดขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก จากสาเหตุต่างๆเหล่านี้ทำให้ปริมาณสัตว์น้ำได้ถูกทำลายลดปริมาณลง ปัจจุบันราษฎรที่ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้านส่วนใหญ่ จึงหันมาประกอบอาชีพในลักษณะทำการประมงแบบยั่งยืนขึ้น โดยใช้เครื่องมือ แห ตาข่าย โพงพาง อวน ลอยเป็นต้น พร้อมกันนี้ก็ประกอบอาชีพเสริมอื่นๆ เช่น เลี้ยงสัตว์ ปลูกพืช ควบคู่ไปกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ทดแทนปริมาณสัตว์น้ำธรรมชาติที่จับได้ลดลง

การจับสัตว์น้ำด้วยยอของชาวประมง

ตารางแสดงครัวเรือนประมง และเรือประมง

ตำบล	ครัวเรือนประมง (ราย)	เรือประมง (ลำ)	ผู้ทำการประมงที่ขึ้นทะเบียน	หมายเหตุ
พนางตุง	๑๒๙	๑๒๙	๑๐๓	

ข้อมูลทะเบียนผู้เลี้ยงสัตว์น้ำ

ตำบล	จำนวน (ราย)	จำนวน บ่อ ร่อง กระชัง	พื้นที่เลี้ยงรวม (ไร่)
พนางตุง	๒๕๑	๑๗๘	๗๕๒

ที่มา : สำนักประมงอำเภอควนขนุน ข้อมูล ณ วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

๖.๓ การปศุสัตว์

การปศุสัตว์ในพื้นที่ตำบลพนางตุง มีเกษตรกรในหลายหมู่บ้าน ทำการปศุสัตว์เพื่อการจำหน่ายในภาคธุรกิจ และในระดับครัวเรือน มีสัตว์เศรษฐกิจที่เป็นที่นิยมเลี้ยงของคนในชุมชน ซึ่งมักจะผันแปรไปตามสภาพพื้นที่ และสภาวะเศรษฐกิจ สัตว์ที่นิยมเลี้ยงกันในพื้นที่ ได้แก่ โคเนื้อ กระบือ สุกร ไก่เนื้อ ไก่ไข่ เป็ด เป็น ต้น ในพื้นที่ตำบลพนางตุง มีฟาร์มมาตรฐานไก่เนื้อ จำนวน ๑ ฟาร์ม คือ หจก.ศรีฉัตรฟาร์ม เลขที่ ๑๕๑ หมู่ที่ ๗ ตำบลพนางตุง จำนวนไก่เนื้อ ๑๔,๐๐๐ ตัว ไม่ได้ลงทะเบียนไว้ในระบบของกรมปศุสัตว์ ส่วนฟาร์มสุกร และไก่ไข่ที่ได้รับรองมาตรฐานจากกรมปศุสัตว์ยังไม่มีในพื้นที่ มีแต่เกษตรกรรายย่อยซึ่งขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

การขึ้นทะเบียนปศุสัตว์ประจำปี ๒๕๖๓
ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	เกษตรกร	หญ้า	โคเนื้อ	โคนม	กระบือ	สุกร	ไก่	เป็ด	แพะ	แกะ	อื่นๆ	สุนัข	แมว
			(ไร่)	(ตัว	(ตัว)	(ตัว)	(ตัว)	(ตัว)	(ตัว)	(ตัว)	(ตัว)	(ตัว)	(ตัว)	(ตัว)
๑	บ้านทะเลน้อย	๑๘	๐	๕๗	๐	๒๗	๐	๔๓๙	๔๘๕	๐	๐	๔	๑๓	๑๐
๒	บ้านทะเลน้อย	๑๘	๐.๐๐	๒๗	๐	๖๔	๐	๓๖๕	๒๗๐	๐	๐	๕	๒	๑
๓	บ้านควนพนางตุง	๕๕	๒๕.๐๐	๘๗	๐	๒๑๕	๐	๙,๔๓๗	๙๙๓	๐	๐	๑๑๓	๒๘	๑๕
๔	บ้านชายคลอง	๓๙	๒.๐๐	๑๓๘	๐	๑๐๓	๑๒	๖๖๐	๖๔๓	๐	๐	๓๐๐	๓๕	๒๐
๕	บ้านท่าช้าง	๔๐	๔๒.๗๕	๒๑๑	๐	๐	๔	๑,๐๓๒	๓,๑๗๗	๓๐	๐	๗๕	๑๒	๒
๖	บ้านใสกลิ้ง	๔๓	๘	๖๘	๐	๖	๙๙	๒,๐๕๐	๓๕๘	๑๐	๒	๒๕	๔๒	๒๓
๗	บ้านค่าย	๔๔	๓	๔๘	๐	๔	๐	๑,๒๕๖	๑๘๖	๔๓	๐	๑๒	๑๓	๔
๘	บ้านธรรมเถียร	๕๘	๑๐	๑๒๔	๐	๘๒	๘๘๒	๒,๒๒๕	๒๖๕๖	๓	๐	๑๓๑	๒๘	๑๑
๙	บ้านปากคลองเก่า	๒๔	๐	๙	๐	๐	๐	๑,๐๔๗	๓,๘๖๙	๐	๐	๐	๐	๐
๑๐	บ้านธรรมเถียร	๒๖	๑๑	๙๑	๐	๗๓	๐	๖๒๒	๑๕๐๐	๒๔	๐	๕๔	๓	๑
๑๑	บ้านไทรงาม	๕๐	๒	๘๔	๐	๐	๐	๒,๖๗๓	๒,๖๙๓	๐	๐	๘๑	๑๒	๓
๑๒	บ้านปากห้วย	๖๗	๕.๕๐	๕๗	๐	๕	๒๖๓	๓,๗๕๒	๑,๐๐๐	๐	๐	๐	๑	๐
๑๓	บ้านทะเลน้อย	๒๐	๒๗.๕๐	๖๔	๐	๑๔๖	๐	๕๓๐๕	๖๐	๐	๐	๒	๑๒	๒๕
รวมทั้งสิ้น		**๕๐๒**	**๑๓๖.๒๕**	**๑,๐๖๕**	**๐**	**๗๒๕**	**๑,๒๖๐**	**๓๐,๘๖๓**	**๑๗,๘๙๐**	**๑๑๐**	**๒**	**๘๐๒**	**๒๐๑**	**๑๑๕**

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์อำเภอควนขนุน

๖.๔ การบริการ

การบริการในเขตพื้นที่ตำบลพนางตุง ส่วนมากจะอยู่ในประเภท การค้าและบริการทางด้านการท่องเที่ยว เช่น การบริการเรือนำเที่ยว การบริการโรงแรมและที่พัก การบริการร้านอาหารและเครื่องดื่ม รวมถึงกิจกรรมนันทนาการทางเลือกอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นจุดขายของพื้นที่ โดยเฉพาะการบริการอาหารและที่พัก ในช่วงระยะเวลา ๔-๕ ปีที่ผ่านมา ถือว่าได้ขยายตัวขึ้นเป็นอย่างมาก มีกลุ่มเอกชน ได้ก่อสร้างสถานประกอบการขึ้นมาหลายแห่ง ไว้รองรับนักท่องเที่ยวที่หลั่งไหลกันมาไม่ขาดสาย มีรีสอร์ท หรือที่พัก ซึ่งเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวมาพักเป็นจำนวนมาก ตั้งกระจายไปตามย่านชุมชนริม ทะเลน้อย และริมทะเลสาบสงขลาตอนบน บริเวณบ้านชายคลอง-บ้านปากประ เขตพื้นที่ตำบล พนางตุง

ภาพสถานประกอบการ การค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่

รายงานรายได้เฉลี่ยครัวเรือน
ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับตำบล ปี ๒๕๖๒
ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ภาคใต้

ที่	พื้นที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนคน	แหล่งรายได้ของครัวเรือน (บาท/ปี)				รายได้ครัวเรือน	รายได้บุคคล
				อาชีพหลัก	อาชีพรอง	รายได้อื่น	ทำ - หาเอง	เฉลี่ย (บาท/ปี)	เฉลี่ย (บาท/ปี)
๑	หมู่ที่ ๐๑ บ้าน ทะเลน้อย (๑)	๑๙๖	๕๐๙	๑๒๗,๑๖๓.๒๗	๗,๒๗๕	๑๒,๓๕๕.๑๐	๔,๓๕๒.๐๔	๑๕๑,๑๔๕.๔๑	๕๘,๒๐๑.๓๘
๒	หมู่ที่ ๐๒ บ้าน ทะเลน้อย (๒)	๑๖๘	๕๐๘	๙๖,๙๒๘.๕๗	๒๓,๘๑๒.๕๐	๒๘,๔๕๒.๙๘	๑๑,๒๙๑.๖๗	๑๖๐,๔๘๕.๗๑	๕๓,๐๗๔.๐๒
๓	หมู่ที่ ๐๓ บ้าน ควนพนางตุง	๒๕๑	๖๖๔	๑๕๒,๗๘๖.๘๕	๑๔,๑๖๕.๓๔	๑๙,๕๗๓.๗๑	๗,๕๒๑.๙๑	๑๙๔,๐๔๗.๘๑	๗๓,๓๒๕.๔๑
๔	หมู่ที่ ๐๔ บ้าน ชายคลอง	๑๔๒	๔๐๖	๑๑๙,๓๙๒.๒๕	๒๗,๕๐๐	๑๙,๐๕๔.๙๓	๑๖,๕๐๐.๗๐	๑๘๒,๔๔๗.๘๙	๖๓,๘๑๑.๘๒
๕	หมู่ที่ ๐๕ บ้าน ท่าช้าง	๒๗๐	๖๖๔	๘๑,๒๖๘.๘๙	๒๗,๓๑๑.๑๓	๑๓,๐๘๙.๑๙	๑๑,๔๐๒.๕๙	๑๓๓,๐๗๑.๘๐	๕๔,๑๑๐.๕๒
๖	หมู่ที่ ๐๖ บ้าน ใสกลิ้ง	๒๔๐	๗๐๓	๑๒๔,๙๙๐.๘๓	๒๐,๘๘๗.๕๐	๑๕,๕๘๓.๓๓	๘,๐๑๙.๓๘	๑๖๙,๔๘๑.๐๔	๕๗,๘๕๙.๘๒
๗	หมู่ที่ ๐๗ บ้าน ค่าย	๑๖๐	๔๔๗	๑๑๔,๖๙๖.๘๘	๑,๔๘๗.๕๐	๖,๙๐๓.๗๕	๒,๑๑๐	๑๒๕,๑๙๘.๑๓	๔๔,๘๑๓.๖๕
๘	หมู่ที่ ๐๘ บ้าน ธรรมเถียร	๓๑๔	๘๕๓	๑๒๔,๖๕๔.๔๖	๑๘,๒๙๑.๔๐	๑๒,๓๓๓.๑๒	๖,๙๒๕.๑๖	๑๖๒,๒๐๔.๑๔	๕๙,๗๐๙.๓๘
๙	หมู่ที่ ๐๙ บ้าน ปากคลองเก่า	๗๗	๑๙๓	๙๒,๓๔๔.๑๖	๒๕,๕๕๑.๙๕	๑๔,๔๓๒.๔๗	๑๕,๑๐๐	๑๔๗,๔๒๘.๕๗	๕๘,๘๑๘.๖๕
๑๐	หมู่ที่ ๑๐ บ้าน ธรรมเถียร	๒๕๕	๖๙๓	๑๑๑,๓๒๘.๖๓	๒๔,๘๗๑.๓๗	๑๒,๖๙๖.๘๖	๗,๙๔๒.๑๖	๑๕๖,๘๓๙.๐๒	๕๗,๗๑๑.๓๓
๑๑	หมู่ที่ ๑๑ บ้าน ไทรงาม	๑๔๒	๓๘๑	๑๔๓,๗๗๑.๑๓	๒๐,๗๗๗.๔๖	๑๔,๘๔๔.๓๗	๗,๕๖๓.๓๘	๑๘๖,๙๕๖.๓๔	๖๙,๖๗๙.๒๗
๑๒	หมู่ที่ ๑๒ บ้าน ปากห้วย	๒๓๒	๖๒๖	๑๑๔,๓๒๗.๑๖	๑๔,๐๙๙.๑๔	๙,๙๖๓.๓๖	๖,๗๙๗.๔๑	๑๔๕,๑๘๗.๐๗	๕๓,๘๐๗.๓๕
๑๓	หมู่ที่ ๑๓ บ้าน ทะเลน้อย (๓)	๑๙๐	๔๐๗	๑๔๙,๗๔๙.๔๘	๑๓,๖๖๒.๑๑	๑๒,๗๒๒.๑๑	๔,๐๐๖.๓๒	๑๘๐,๑๔๐.๐๑	๘๔,๐๙๔.๘๕
เฉลี่ยรวมทุกพื้นที่		**๒,๖๓๗**	**๗,๐๕๔**	**๑๒๐,๑๕๐.๐๖**	**๑๓,๖๖๒.๑๑**	**๑๒,๗๒๒.๑๑**	**๘,๐๐๐.๒๗**	**๑๖๑,๐๐๕.๗๒**	**๖๐,๑๘๘.๘๔**

ที่มา : ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับตำบล สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอควนขนุน ข้อมูล ณ มีนาคม ๒๕๖๔

รายชื่อที่พักในตำบลพนางตุง

ที่	รายชื่อ	ที่ตั้ง	จำนวนห้อง	จำนวนคนที่พักได้	ราคา	เบอร์ติดต่อ	สื่อออนไลน์	หมายเหตุ
๑	โรงแรมทะเลน้อยรีสอร์ท	๓๐๙ ม.๓ ต.พนางตุง	๙	๒๗	๖๐๐ - ๙๐๐	๐๘๑-๑๘๙๖๑๙๓		
๒	บ้านชายเลรีสอร์ท	๑๑๑ ม.๔ ต.พนางตุง	๔	๘	๒,๐๐๐ - ๒,๕๐๐	๐๘๖-๙๕๓๙๙๑๔		ห้องประชุม ๕๐คน
๓	ศรีปากประรีสอร์ท	๒๒๒ ม.๔ ต.พนางตุง	๑๗	๓๔	๑,๕๐๐ - ๒,๕๐๐	๐๙๕-๐๓๖๐๔๖๖		เวทแลนแคมพ์
๔	เลเดอร์บัวรีสอร์ท	๑๙๕ ม.๓ ต.พนางตุง	๘	๑๖	๘๐๐ - ๑,๕๐๐	๐๘๑-๓๖๘๓๐๘๑		
๕	บ้านล้านบัวรีสอร์ท	ม.๒ ต.พนางตุง	๒๒	๔๔	๗๐๐ - ๑,๒๐๐	๐๘๑-๓๖๘๓๐๘๑		
๖	บ้านพักสอยดาว	๕๒/๑ ม.๒ ต.พนางตุง	๙	๒๗	๖๐๐	๐๘๑-๒๗๓๕๗๖๗		
๗	โรงแรมลอฟท์สตาร์รีสอร์ท	ม.๑๓ ต.พนางตุง	๑๑	๓๓	๑,๐๐๐	๐๗๔-๖๑๐๘๙๙		
๘	บ้านพักชมจันทร์รีสอร์ท	๒๕๐ ม.๑๓ ต.พนางตุง	๘	๒๖	๗๐๐ - ๑,๐๐๐	๐๘๐-๘๗๐๒๘๖๖		
๙	บ้านพักชวนชมรีสอร์ท	๑๘๓ ม.๒ ต.พนางตุง	๖	๑๒	๗๐๐ - ๘๐๐	๐๙๐-๑๘๐๑๙๙๑		
๑๐	โรงแรมเลน้อยบุรี	๑๐๖ ม.๒ ต.พนางตุง	๑๒	๒๔	๑,๕๐๐ - ๒,๐๐๐	๐๘๙-๗๓๓๖๘๔๓		
๑๑	ทะเลบัวรีสอร์ท	๕๐๘ ม.๒ ต.พนางตุง	๙	๒๗	๖๐๐ - ๙๐๐	๐๘๓-๖๕๔๒๓๐๓		
๑๒	บ้านพักทวีสุข	ม.๒ ต.พนางตุง	๗	๒๑	๕๐๐ - ๗๐๐	๐๘๗-๔๖๖๔๘๔๒		
๑๓	ปากประลากูนรีสอร์ท	๒๒๒/๒ ม.๔ ต.พนางตุง	๒๐	๔๐ - ๖๐	๒,๐๐๐ - ๓,๕๐๐	๐๖๑-๑๔๙๙๔๙๔		ห้องประชุม ๕๐คน
๑๔	สายคลองสองเลรีสอร์ท	๑๙๙ ม.๔ ต.พนางตุง	๗	๑๔ - ๒๑	๑,๐๐๐	๐๘๔-๐๗๖๖๒๕๑		บ้านชายคลอง
๑๕	ตาลคู่ รีสอร์ท	๕๘ ม.๔ ต.พนางตุง	๘	๑๖ - ๔๐	๖๐๐ - ๑,๐๐๐	๐๙๓-๖๒๙๔๘๗๔		
๑๖	บ้านพักสวนแก้ว	๓๘๘ ม.๓ ต.พนางตุง	๑๐	๒๐	๖๐๐ - ๙๐๐	๐๘๙-๑๙๖๒๖๒๐		
๑๗	บ้านพักปลายนา	๓๖๖ ม.๑๓ ต.พนางตุง	๙	๑๘	๒๐๐ - ๓๕๐	๐๘๙-๙๘๙๔๗๒๑		
๑๘	เพื่อนเพ เฮาส์รีสอร์ท	๑๕๑ ม.๑๓ ต.พนางตุง	๙	๑๘	๓๕๐ - ๕๐๐	๐๘๖-๙๕๙๒๔๘๐		
๑๙	โรงแรมพนางตุงรีสอร์ท	๒๒๒ ม.๗ ต.พนางตุง	๑๕	๓๐	๓๖๐ - ๕๐๐	๐๘๙-๙๗๖๖๔๑๗		
๒๐	พี.ซี.ไนท์รีสอร์ท	ม.๓ ต.พนางตุง	๘	๑๖	๕๐๐	๐๘๗-๒๗๑๒๘๙๙		

ที่	รายชื่อ	ที่ตั้ง	จำนวนห้อง	จำนวนคนที่พักได้	ราคา	เบอร์ติดต่อ	สื่อออนไลน์	หมายเหตุ
๒๑	เค.เอส เกสท์เฮ้าท์	ม.๓ ต.พนางตุง	๗	๑๔	๕๐๐	๐๘๗-๒๗๑๒๘๙๙		
๒๒	โฮมสเตย์ ลุงสนั่น	ม.๔ ต.พนางตุง	-	๑๕ - ๒๐	ตามความสมัครใจ	๐๘๑-๗๓๘๘๒๗๑	FB	วิชาการ/ศึกษาดูงาน
๒๓	โฮมสเตย์กระจูดวรรณี	๑๕๒ ม.๑๐ ต.พนางตุง	๔		๑,๒๐๐	๐๘๙-๕๘๙๖๓๗๐	notebooking.com,FB	
๒๔	บ้านพักริมเล	ม.๔ ต.พนางตุง	๔	๑๖	๑,๕๕๐ - ๓,๖๐๐	๐๘๙-๕๘๙๖๓๗๐		
๒๕	ชานไม้ชายเล	ม.๔ ต.พนางตุง	๔	๒๐	๑,๘๐๐ - ๒,๕๐๐	๐๘๑-๖๓๘๘๙๖๖	FB	
๒๖	บ้านต้นลำพู	๒๐๙ ม.๔ ต.พนางตุง	๔	๑๖	๑,๒๐๐ - ๒,๕๐๐	๐๙๙-๑๒๑๘๙๔๒	FB	
๒๗	โรงแรมขวัญสกุลกรีนวิว	๑๘๒ ม.๒ ต.พนางตุง	๖	๑๘	๕๐๐	๐๘๙-๔๖๓๖๓๒๔		
๒๘	บ้านพักเฌอเอม	ม.๑๓ ต.พนางตุง	๔	๑๒	๗๐๐	๐๙๔-๐๘๔๖๐๖๔	FB	
๒๙	ณ เลน้อย ลูทีครีสอร์ท	ม.๑๓ ต.พนางตุง	๕	๑๐	๘๐๐ - ๑,๐๐๐	๐๘๕-๕๖๔๒๕๖๔	FB	
๓๐	อินดี้ปากประ	๒๑๐ ม.๔ ต.พนางตุง	๔	๘	๘๐๐ - ๑,๐๐๐	๐๘๙-๔๗๖๖๕๘๓	FB	
๓๑	นานาข้าวหอมรีสอร์ท	ม.๓ ต.พนางตุง	๔	๑๒	๖๐๐	๐๘๖-๒๕๐๗๑๒๔	FB	
๓๒	เดอะริชรีสอร์ท	๓๔๖ ม.๑๒ ต.พนางตุง	๑๒	๓๖	๗๐๐ - ๑,๐๐๐	๐๙๕-๔๔๐๗๔๒๕	FB	
๓๓	บ้านพักริมคลอง	๖๔ ม.๔ ต.พนางตุง	๓	๘๐๐	๘๐๐	๐๙๔-๒๘๙๗๖๒๕	FB	
๓๔	ปากประโฮมสเตย์	ม.๔ ต.พนางตุง	๒	๖	๑,๐๐๐ - ๑,๕๐๐	๐๘๓-๖๕๔๑๕๘๗	FB	
๓๕	บ้านในพรุ	๒๐๔ ม.๔ ต.พนางตุง	๒	๖	๑,๒๐๐ - ๑,๘๐๐	๐๘๙-๔๗๔๐๙๘๓	FB	
๓๖	บ้านปากบางโฮมสเตย์	๓ ม.๔ ต.พนางตุง	๕	๑๐	๕๐๐	๐๙๘-๐๑๗๔๓๔๖		
๓๗	ปลายนารีสอร์ท	๓๖๖ ม.๑๓ ต.พนางตุง	๙	๑๘	๓๐๐	๐๖๓-๙๕๑๒๒๑๘		
๓๘	เวดแลนด์	๑๑๑ ม.๔ ต.พนางตุง	๔	๘	๑,๘๐๐ - ๒,๕๐๐	๐๘๖-๙๕๓๙๙๑๔	FB	
๓๙	เคียงป่าเคียงเล	๑๙๓ ม.๔ ต.พนางตุง	๓	๖	๑,๕๐๐	๐๙๔-๘๕๖๓๓๗๗	FB	
๔๐	เพชรพันธ์รีสอร์ท	ม.๖ ต.พนางตุง	๘	๑๖	๓๐๐ - ๑,๐๐๐			
๔๑	รัศมีวิวเล	๒๐๕ ม.๔ ต.พนางตุง	๓	๖	๑๘๐๐ - ๒,๒๐๐	๐๘๑-๘๙๘๓๗๔๐	FB,booking.com	

ที่มา : งานประชาสัมพันธ์ สำนักปลัดเทศบาล กรกฎาคม ๒๕๖๔

๖.๕ การท่องเที่ยว

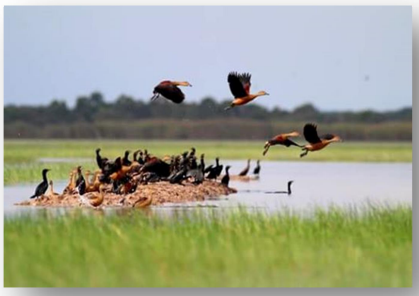
พื้นที่เทศบาลตำบลพนางตุง เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม ที่มีชื่อเสียงในระดับประเทศ สืบเนื่องมาจากความอุดมสมบูรณ์ ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีความหลากหลายของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ ทำให้วิถีชีวิตของคนในชุมชนทะเลน้อยนั้นเกี่ยวพันกับผืนน้ำมานับตั้งแต่อดีต โดยอาศัยทรัพยากรจากทะเลน้อย หล่อเลี้ยงวิถีชีวิตผู้คนไม่ว่าจะเป็นการหาผัก หาปลา เลี้ยงสัตว์ ทอเสื่อ สมุนไพร พืชพันธุ์ต่างๆซึ่งเป็นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อการดำรงชีวิตเป็นหลักประกอบกับมีการตั้งถิ่นฐานมาอย่างยาวนาน ของผู้คนในลุ่มน้ำทะเลน้อยนับร้อยๆปี สิ่งแวดล้อมวัฒนธรรมการเป็นอยู่ จึงได้รับการสืบทอด และสั่งสมจากรุ่นสู่รุ่นปรากฏในหน้าประวัติศาสตร์ท้องถิ่น และเอกสารร่วมสมัยของชาวต่างชาติในยุคสมัยต่างๆกันล้วนกล่าวถึงภูมินามของพื้นที่แห่งนี้ อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในแง่ของการตั้งถิ่นฐานที่อยู่อาศัยการเมืองการปกครองในสมัยโบราณการประกอบอาชีพตลอดถึงความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จากวิถีชีวิตที่เรียบง่ายดังกล่าว กลายมาเป็นต้นทุนทางสังคม วัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่น ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวจากต่างที่ต่างถิ่นมาเยี่ยมชมวิถีวัฒนธรรมที่มีเสน่ห์ภาพชุมชน ทะเลน้อยเก่า ยังคงเหลือเค้าโครงของอดีตได้ชัดเจนในวิถีชีวิตของผู้คนและรูปแบบอาคารสถาปัตยกรรมเก่าฝีมือช่างพื้นบ้าน ที่ตั้งกระจายอยู่ตามย่านชุมชนหนาแน่นริมทะเลน้อย และพระอุโบสถเก่าที่รายล้อมด้วยใบเสมาหินโบราณ บ่งบอกถึงการเป็นชุมชนที่มีรากได้อย่างภาคภูมิ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของโลก ชุมชนทะเลน้อยโบราณผ่านการปรับตัวไปตามสภาพเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมของโลกสมัยใหม่อย่างท้าทาย แต่คุณค่าในการคงความเป็นคนทะเลน้อยในวิถี ยังคงอยู่ได้ดีในระดับหนึ่ง ถือเป็นอีกหนึ่งเสน่ห์ และเป็นไปตามกระแสการท่องเที่ยววิถีชุมชนที่ยึดโยงให้ผู้คนผูกพันกับพื้นถิ่น อันจะนำไปสู่การอนุรักษ์และหวงแหนศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ที่บรรพชนได้สั่งสมทั้งการอยู่การกินให้ได้รับการสืบทอดต่อไป ณ วันนี้สายน้ำวัฒนธรรม สายใยชีวิตแห่งนี้ยังคงเดินทาง และคอยต้อนรับผู้คนจากต่างที่ต่างถิ่น มาเยี่ยมชมด้วยรอยยิ้มและมิตรภาพ

อุโบสถหลังเก่าของวัดทะเลน้อย

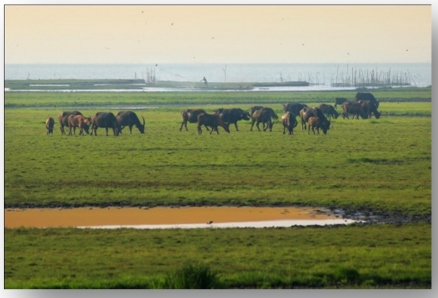
เรือนปั้นหยาเก่า

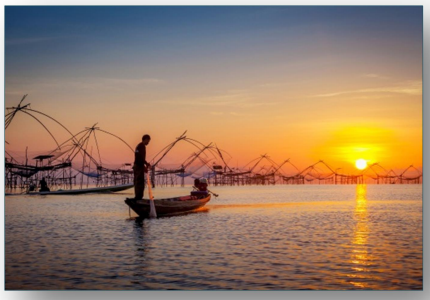
นกน้ำเริงร่าในทะเลน้อย

๑. ทะเลน้อย แม้จะเป็นทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ของภาคใต้แต่ที่นี่กลับมีชื่อเรียกไปในทางตรงกันข้ามนั่นก็คือ “ทะเลน้อย”เป็นส่วนหนึ่งของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ ๓ จังหวัด คือ พัทลุง สงขลา และ นครศรีธรรมราช ซึ่งมีทั้งส่วนที่เป็นพื้นดินทุ่งหญ้า ป่าเสม็ด ป่าพรุ นาข้าว ป่าดิบชื้น และพื้นน้ำที่มีอยู่ประมาณ ๑๗,๕๐๐ ไร่ คิดจากเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๒๘๑,๒๕๐ ไร่ ทะเลน้อยเป็นพื้นที่ ซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพมาก ทั้งระบบนิเวศ สัตว์ป่าสัตว์น้ำ พรรณพืช โดยเฉพาะนกที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ความหลากหลายทางชีวภาพของทะเลน้อยทำให้พื้นที่ “พรุควนขี้เสี้ยน”ของทะเลน้อย ได้รับการประกาศให้เป็นเขตพื้นที่ชุ่มน้ำโลกหรือ “แรมซาร์ไซต์” (Ramsar Site) แห่งแรกในเมืองไทย เมื่อวันที่ ๑๓ ก.ย. ๒๕๔๑ ถือเป็นไฮไลต์ทางการท่องเที่ยวอันโดดเด่นของจังหวัดพัทลุง ที่คอยเชิญชวนนักท่องเที่ยว ทั้งในประเทศ และต่างประเทศมาเยี่ยมเยือนอย่างไม่ขาดสาย ซึ่งใน

บริบทของการท่องเที่ยวทะเลน้อยแห่งนี้ นั้นมีหลากหลายสถานที่ให้นักท่องเที่ยวได้เยี่ยมชมทั้งดูนก ชมบัวมวล หมู่พันธุ์ไม้น้ำ ชมวิถีชีวิตของควายน้ำนับเป็นพันๆตัว ที่ต้องปรับตัวให้อยู่รอดกับระบบนิเวศที่เปลี่ยนแปลงไปในพื้นที่ป่าพรุแถบรอบลุ่มทะเลสาบ ที่ในบางปีมีน้ำท่วมทุ่งหญ้าซึ่งเป็นแหล่งอาหารของควาย มันจึงต้องดำน้ำไปกินหญ้าใต้น้ำที่ท่วมเจิ่งนอง หรือบัว พืชพันธุ์ ไม้น้ำอื่นๆเพื่อประทังชีวิต กลายมาเป็นเสน่ห์ที่น่าชมอีกมุมมองหนึ่ง หรือคอยเวลาให้ถึงในช่วงเช้าที่จะได้ชมความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ ที่เราจะสัมผัสเห็นแสงแรกของดวงอาทิตย์ที่บ้านปากประได้ผุดพรายขึ้นกลางทะเลสาบ ท่ามกลางยอยักษ์นับร้อยๆหลังที่เรียงรายเป็นทิวแถว ถือเป็นภาพที่สวยงามตื่นตาตื่นใจแก่ผู้สัมผัสความงามของธรรมชาติเหมือนดั่งต้องมนต์ซึ่งมีกลุ่มเรือบริการนำเที่ยวพาเที่ยวชมในหลายเส้นทาง ตามความพอใจของนักท่องเที่ยว อีกสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้ เมื่อมาเยี่ยมเยือนทะเลน้อย ก็คือการแวะชิมปลาดุกร้า ไข่ปลาทอดทะเลน้อย แกงส้มปลาเนื้ออ่อนกับรากบัว หรือปลาต้มกะทิรากบัว อันมีรสชาติเข้มข้นแบบฉบับพื้นถิ่น ที่ได้กลิ่นไอต้อนรับนักชิมจากทั่วสารทิศ เมื่อยามอาทิตย์จะลับขอบฟ้า บนสะพานเฉลิมพระเกียรติ ๕๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่เป็นสะพานยกระดับข้ามทะเลสาบสงขลา จากอำเภอควนขนุน ไปยังอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา ระยะทางรวม ๕.๔๕๐ กิโลเมตร ถือเป็นสะพานที่มีความยาวที่สุดในประเทศไทย และเป็นอันดับที่ ๗ ของโลกเป็นจุดชมวิวหนึ่งที่สวยงามให้บรรดานักท่องเที่ยวได้จับภาพไว้เป็นที่ระลึกเห็นวิวทิวทัศน์ได้สุดลูกหู ลูกตาทั้งสองฟากฝั่งทะเลสาบที่มีฝูงควายน้ำ นกน้ำ สัตว์อื่นๆดูไปเหมือนอยู่ในท้องทุ่งซาฟารีในทวีปแอฟริกาอย่างนั้นเลย

วิถีชีวิตควายน้ำ

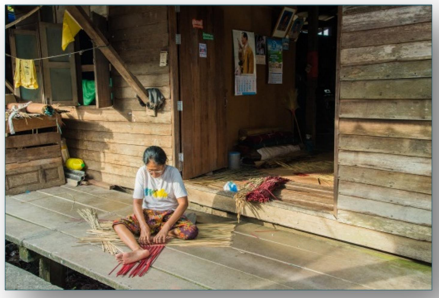
แสงแรกที่ปากประ

รูปเหมือนหลวงพ่อทวด

๒.ป่าสงวนแห่งชาติคลองยวน เป็นพื้นที่ป่าพรุในที่ราบลุ่มลักษณะของป่าพรุน้ำจืด ที่มีต้นไม้ขึ้นอยู่ทั่วไป เป็นหย่อมๆ กระจัดกระจายและยังประกอบด้วยทุ่งหญ้าป่ากก ป่าราโพ ป่ากระจูดเดิมทีมีลักษณะเป็นป่าดงดิบ แต่ได้ถูกไฟไหม้จนกลายเป็นป่าเสม็ดในปัจจุบัน นอกจากนั้นยังมีไม้เกี๊ยะ หรือไม้ตีนเป็ดพรุ ไม้หว้า ไม้กระทุ่ม หรือไม้เมาและไม้ทองหลางเป็นต้นเขตรอบนอกของป่าพรุป่าเสม็ดขึ้นแน่นทั่วไป สำหรับใจกลางป่าพรุเป็นป่าธรรมชาติดั้งเดิมประกอบด้วยต้นไม้ใหญ่หลายชนิด มีเรือนยอดลดหลั่นกันไปเป็นถิ่นอาศัยของนกและสัตว์ป่าในพื้นที่ป่าพรุ ต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่ แตกต่างไปจากสภาพธรรมชาติในป่าประเภทอื่นๆสัตว์ป่าที่พบในป่าพรุ จึงมักเป็นสัตว์สะเทินบก สะเทินน้ำ สัตว์เลื้อยคลานประเภทงูซึ่งอาศัยอยู่ ในน้ำได้ดี และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ที่มีถิ่นอาศัยบนที่ดอนเป็นบริเวณ หากินปลาในน้ำเป็นอาหารหรือที่ชอบอยู่ตามโพรงไม้หรือคาคบไม้ เช่น ลิงและค่างเป็นต้นจึงต้องมีความสามารถในการป่ายปีนต้นไม้หรือเคลื่อนย้ายที่อยู่ไปตามที่ดอน ที่มีรากไม้ระเกะระกะได้ดี ส่วนสัตว์ป่าประเภทนก กลับไม่ต้องปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในป่าพรุที่ผิดแผกไปจากที่อื่นๆดังกล่าวนี้มากมักเนื่องจากบินไปในอากาศและอาศัย เรือนยอดของต้นไม้มากกว่าที่จะลงมาอาศัยพื้นดินดังเช่นสัตว์บกอื่นๆ นอกจากสถานที่ท่องเที่ยวที่กล่าวมาในข้างต้นแล้วนั้น ยังมีสถานที่ท่อง เที่ยวที่น่าชมอีกหลายแห่ง เช่น สวนพฤกษศาสตร์พนางตุง ซึ่งมีพันธุ์พืชป่าพรุนับร้อยๆชนิดให้ศึกษาค้นคว้าในสวนพฤกษศาสตร์แห่งนี้ก็ยังมีฝูง ลิงแสมหลายร้อยตัวที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ จุดชมวิวประดิษฐานรูปเหมือนหลวงพ่อทวดองค์ใหญ่ที่สุดในจังหวัดพัทลุง

ณ วัดสวนธรรมเจดีย์ ซึ่งเราสามารถมองทิวทัศน์จากมุมสูงได้ ๓๖๐ องศา ซึ่งนักท่องเที่ยวไม่ควรพลาด หลังจากเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศแล้ว แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่น ก็คือ การมาสัมผัสวิถีชีวิตของชาวทะเลน้อย ซึ่งเป็นชุมชนโบราณเก่าแก่ มีการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนเป็นการถาวร มาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนกลางเป็นอย่างน้อย หรือประมาณ ๔๐๐ กว่าปีที่แล้ว ข้อมูลดังกล่าว ปรากฏอยู่ในหนังสือประวัติทำเนียบวัดจังหวัดพัทลุงของพระครูอริยสังวร (เอียด) ซึ่งระบุไว้ว่าวัดทะเลน้อย ได้สร้างขึ้นมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๑๕๔ ปัจจุบันร่องรอยของอดีต สามารถพบเห็นได้ในรูปแบบสถาปัตยกรรมอาคาร บ้านเรือน พระอุโบสถเก่าของวัดทะเลน้อย การประกอบอาชีพ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของผู้คนในชุมชน รวมถึงคติชน ความเชื่อต่างๆที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากรุ่นสู่รุ่น นักท่องเที่ยวสามารถเข้าเยี่ยมชมจุดเรียนรู้ต่างๆในชุมชนได้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการทำประมงพื้นบ้าน การจักสานเสื่อกระจูด การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ ศิลปวัฒนธรรมประจำถิ่น เช่น โนรา เพลงบอก เพลงกล่อมเด็ก รวมถึงอาหารการกินพื้นบ้านโบราณในรูปแบบต่างๆซึ่งนับวันจะเลือนหายไปกับสังคมสมัยใหม่ สิ่งเหล่านี้จะแสดงให้ นักท่องเที่ยวได้เห็นถึงรากเหง้าวิถีชีวิตของบรรพชนคนทะเลน้อยดั้งเดิม ที่เกี่ยวพันกับสายน้ำชีวิต สายน้ำวัฒนธรรมแห่งนี้ มาอย่างยาวนาน พร้อมทั้งเป็นแรงกระตุ้นให้เกิดการอนุรักษ์หวงแหน ไม่ให้สิ่งที่ดีงามเหล่านี้เลือนหายไปกับกาลเวลา อีกสิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับการ มาท่องเที่ยวทะเลน้อย ก็คือ การเข้าเยี่ยมชมกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต่างๆในตำบล เช่น กลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่าช้าง ฟื้นฟูเศรษฐกิจพอเพียง และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนชมรมสื่อแห่งปัญญาพัฒนาเกษตรยั่งยืน หมู่ที่ ๕ บ้านท่าช้าง เป็นจุดเรียนรู้ด้านการทำนาข้าวอินทรีย์ การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากข้าวสังข์หยดพัทลุง รวมถึงการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ทำจากข้าวอินทรีย์ เป็นของฝากของที่ระลึกที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงควายทะเลน้อย ตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๖ นักท่องเที่ยวสามารถเข้ามาเยี่ยมชม ศึกษา วิถีคนเลี้ยงควายวิถีควายน้ำทะเลน้อย กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ปลาดุกร้าบ้านปากห้วยตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๑๒ เป็นจุดเรียนรู้การถนอมอาหารจากภูมิปัญญาแบบฉบับของปลาดุกร้าทะเลน้อย ที่มีกรรมวิธีที่ถูกสุขลักษณะและมีรสชาติดีเป็นที่ถูกใจของผู้บริโภค กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหัตถกรรมกระจูดวรรณี ตั้งอยู่พื้นที่ หมู่ที่ ๑๐ เป็นจุดเรียนรู้หัตถกรรมจักสานกระจูดที่เป็นภูมิปัญญาผสานกับองค์ความรู้สมัยใหม่ จนเกิดเป็นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์จากกระจูดที่โดดเด่นจนก้าวไกลและมีชื่อเสียงในระดับโลก กลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่กล่าวนำเรียนมา ในเบื้องต้น เป็นสถานที่ต้องห้ามพลาด สำหรับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมเยือนพื้นที่ตำบลพนางตุง นอกจากนี้ในพื้นที่ตำบลพนางตุง จะมีการจัดกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นประจำทุกปี หมุนเวียนกันไปตามแต่ละโอกาส ตามความเหมาะสมของด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวของชุมชน เช่น กิจกรรมล่องเรือแลนกทะเลน้อย กิจกรรมปั่นจักรยาน กิจกรรมตกปลาน้ำจืดทะเลน้อย กิจกรรมวิ่งเพื่อสุขภาพ กิจกรรมเดินพานแลวิถีชาวทะเลน้อย กิจกรรมประกวดถ่ายภาพ กิจกรรมอาหารพื้นบ้าน รวมถึงกิจกรรมการแสดงทางศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ จะเห็นได้ว่าภาคธุรกิจการท่องเที่ยว และบริการในบริบทของชุมชนทะเลน้อยดังกล่าว

การสานเสื่อกระจูด

การอยู่กินพึ่งพิงกับสายน้ำ

การอยู่กินพึ่งพิงกับสายน้ำ

ข้างต้น ได้สร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้ ให้กับประชาชนเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ซึ่งผลประโยชน์ที่ประชาชนได้รับ ก็ล้วนมาจากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์ ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของการพัฒนา จะต้องเน้นควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ให้คงอยู่ต่อไปด้วย

สถิตินักท่องเที่ยวเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ย้อนหลัง ๔ ปี

ปี	จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)		รวม (คน)	ผู้ใช้บ้านพัก (คน)	เงินรายได้	รถ (คัน)			รวม
	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ				รถใหญ่	รถเล็ก	รถจักรยานยนต์	
๒๕๖๑	๑๒๙,๒๒๐	๒๙	๑๒๙,๒๔๙	๑๐,๘๐๓	๒๒๒,๒๑๐	๒๖๑	๑๕,๙๔๓	๘,๖๑๖	๒๔,๒๓๑
๒๕๖๒	๑๕๓,๔๑๕	-	๑๕๓,๔๑๕	๘,๖๕๐	๓๒๙,๗๒๐	๔๘๘	๑๔,๕๒๐	๙,๙๗๘	๒๔,๙๘๖
๒๕๖๓	๑๗๑,๗๕๐	๓๘๑	๑๗๒,๑๓๑	๘,๔๖๐	๔๖๔,๑๙๐	-	๑๗,๖๒๕	๙,๕๑๙	๒๗,๔๒๒
๒๕๖๔	๒๐๓,๔๙๕	๓๕๗	๒๐๓,๘๕๒	๘,๒๑๙	๓๖๐,๑๖๐	-	๑๓,๖๒๔	๗,๕๕๘	๒๑,๑๘๒

ที่มา : เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๖ (สงขลา) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ประจำปี ๒๕๖๔

๖.๖ การอุตสาหกรรม

การจัดประเภทอุตสาหกรรม ตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจของพื้นที่ตำบลพนางตุง มีประเภทอุตสาหกรรมด้วยกันหลายประเภท ส่วนใหญ่นั้นจัดอยู่ในประเภทอุตสาหกรรมในครัวเรือนขนาดเล็กที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร และภาคการบริการเป็นหลัก ได้แก่ การอุตสาหกรรมเกษตร การเลี้ยงสัตว์ การผลิตอาหารและเครื่องดื่ม การผลิตสิ่งทอ การผลิตกระเป๋า การพิมพ์โฆษณา การพิมพ์และทำสำเนาบันทึก การผลิตเคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี (ประเภทนี้ในพื้นที่คือการทำปุ๋ยอินทรีย์) การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำจากโลหะประดิษฐ์ การผลิตเฟอร์นิเจอร์ การจำหน่ายน้ำ การขายส่ง ขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ รถจักรยานยนต์ ของใช้ส่วนบุคคลและของใช้ในครัวเรือน การขาย การบำรุงรักษา และการซ่อมแซมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ รวมทั้งการขายปลีกน้ำมันเชื้อเพลิงรถยนต์ การผลิต ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากสมุนไพร เป็นต้น

ที่มา : การจัดประเภทอุตสาหกรรมตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจทุกประเภท ตามมาตรฐานสากล สำนักงานสถิติแห่งชาติ ๒๕๔๒

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ลำดับที่	ประเภท	จำนวน (ราย)	หมายเหตุ
๑	ร้านค้าชุมชน/ขายของเบ็ดเตล็ด	๑๔๕	
๒	คลินิกการพยาบาล/การแพทย์	๑	
๓	โรงแรม ที่พัก รีสอร์ท	๑๐	
๔	โรงผลิตน้ำดื่ม	๓	
๕	บ้านเช่า	๑๔	
๖	ร้านอาหาร	๕	
๗	โรงสี	๒	
๘	เสารับ-ส่ง สัญญาณโทรศัพท์	๑๔	
๙	โรงพิมพ์	๑	
๑๐	ร้านคอมพิวเตอร์ และถ่ายเอกสาร	๒	
๑๑	ตู้โทรศัพท์	๖	
๑๒	อู่ซ่อมรถ	๙	
๑๓	สำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค	๑	
๑๔	ปั้มน้ำมัน	๖	
๑๕	บริการล้างอัดฉีด	๕	
รวม		**๒๒๔**	

ลำดับที่	ประเภท	จำนวน (ราย)	หมายเหตุ
๑	ภาษีโรงเรือนที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	๑,๓๓๔	
รวม		**๑,๓๓๔**	

ที่มา : งานพัฒนารายได้ กองคลัง เทศบาลตำบลพนางตุง ปี ๒๕๖๔

รายชื่อวิสาหกิจชุมชนที่ได้รับอนุมัติการจดทะเบียน

ที่	รหัสทะเบียน	ชื่อ	ที่ตั้ง	ว/ด/ป ที่ได้รับการอนุมัติ
๑	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๐๑	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรท่าช้างรวมจิต	๖๓ หมู่ที่ ๕ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๑๕/๐๓/๒๕๔๙
๒	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๐๒	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มธุรกิจชุมชนใสกลิ้ง	๙๑/๑ หมู่ที่ ๕ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๑๕/๑๑/๒๕๔๙
๓	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๐๓	วิสาหกิจชุมชนวาสนาสุรากลั่น	๑๔๖ หมู่ที่ ๕ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๑๔/๐๒/๒๕๕๑
๔	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๐๔	วิสาหกิจชุมชนศูนย์สาธิตวิสาหกิจชุมชนท่าช้างฟื้นฟูเศรษฐกิจ	๓๖ หมู่ที่ ๕ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๒๔/๐๗/๒๕๕๑
๕	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๐๕	วิสาหกิจชุมชนพนางตุงพรชัยสุรากลั่น	๒๙๔ หมู่ที่ ๑๒ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๒๔/๐๗/๒๕๕๑
๖	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๐๙	วิสาหกิจชุมชนชมรมสื่อแห่งปัญญาพัฒนาเกษตรยั่งยืน	๔๐๐ หมู่ ๕ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๑๒/๐๕/๒๕๕๔
๗	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๑๐	วิสาหกิจชุมชนหัตถกรรมกระจูดวรรณี	๑๕๒ หมู่ที่ ๑๐ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๐๘/๐๕/๒๕๕๕
๘	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๐๗	วิสาหกิจชุมชนท่าช้างสุรากลั่น	๓๘๔ หมู่ที่ ๕ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๐๒/๑๒/๒๕๕๑
๙	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๒๑	วิสาหกิจชุมชนพัฒนาเกษตรกรทางเลือกบ้านพนางตุง	๕๖/๑ หมู่ที่ ๓ ต.พนางตุงอ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๑๐/๐๙/๒๕๕๖
๑๐	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๒๒	วิสาหกิจชุมชนสมพรธรรมเถียรสุรากลั่น	๔ หมู่ที่ ๑๐ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๒๔/๑๐/๒๕๕๗
๑๑	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๒๓	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเลี้ยงควายทะเลน้อย	๑๗๐ หมู่ที่ ๖ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๑๓/๐๙/๒๕๖๑
๑๒	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๒๔	วิสาหกิจชุมชนนาแปลงใหญ่บ้านธรรมเถียร	๑๙๑ หมู่ที่ ๘ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๐๙/๑๐/๒๕๖๑
๑๓	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๒๕	วิสาหกิจชุมชนปลาดุกร้าบ้านปากห้วย	๓๔๒ หมู่ที่ ๑๒ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๑๓/๑๑/๒๕๖๑
๑๔	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๒๖	วิสาหกิจชุมชนแปรรูปผลิตภัณฑ์กระจูดบ้านปากห้วย	๑๒ หมู่ที่ ๑๒ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๑๓/๑๑/๒๕๖๑
๑๕	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๒-๐๐๐๑	เครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหัตถกรรมกระจูดพัทลุง	๑๕๒ หมู่ที่ ๒ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๒๙/๑๑/๒๕๖๐
๑๖	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๒๗	วิสาหกิจชุมชนคาวบอยทะเลน้อย	๑๙๕ หมู่ที่ ๑๓ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๒๙/๐๗/๒๕๖๓
๑๗	๕-๙๓-๐๕-๑๒/๑-๐๐๒๘	วิสาหกิจชุมชนแปลงใหญ่ปาล์มน้ำมันตำบลพนางตุง	๓๙/๑ หมู่ที่ ๘ ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๑๐/๑๑/๒๕๖๓

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอควนขนุน ปี ๒๕๖๔

๖.๘ แรงงาน

ประชากรวัยแรงงาน อายุ ๑๕-๕๙ ปี ของตำบลพนางตุง มีประมาณร้อยละ ๖๕.๓๙ ของจำนวนประชากรทั้งหมด คิดเป็นจำนวน ๖,๕๗๑ คน จากจำนวนรวมของทุกกลุ่มประชากรในพื้นที่ ซึ่งมีประมาณ ๑๐,๐๕๐ คน ส่วนมากเป็นแรงงานในภาคการเกษตร ในระดับครัวเรือน ทิศทางการเคลื่อนย้ายของแรงงานต่างถิ่น ขึ้นอยู่กับสภาพเศรษฐกิจมหาภาคเป็นตัวกำหนด อัตราค่าครองชีพของพื้นที่ยังไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับอัตราค่าครองชีพของเมืองใหญ่ๆในระดับภูมิภาคของภาคใต้ เช่น ภูเก็ต กระบี่ หาดใหญ่ โดยจังหวัดพัทลุง มีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ อยู่ที่ ๓๒๐ บาท ตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๐) ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๒

๗.เศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

๗.๑ ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้าน หรือชุมชน

ตำบลพนางตุง เป็นตำบลหนึ่งของอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน มีจำนวนประชากร ทั้งสิ้น ๑๐,๐๕๐ คน มี เป็นตำบลที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุดในอำเภอควนขนุน ประชากรในพื้นที่นี้ส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพทางด้านการเกษตร การประมง การหัตถกรรม การปศุสัตว์ การค้า และบริการด้านการท่องเที่ยว โดยเฉพาะด้านท่องเที่ยวพื้นที่ของตำบลพนางตุงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในระดับประเทศ ก็คือ ทะเลน้อย ด้วยภูมิศาสตร์เชิงพื้นที่มีความหลากหลายในระบบนิเวศ มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่เป็นลักษณะเฉพาะพื้นถิ่นลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา วิถีชีวิตของผู้คนที่นี่จึงผูกพันกับผืนน้ำ ประวัติศาสตร์ชุมชนพนางตุง มีการตั้งถิ่นฐานของผู้คนมาอย่างยาวนานนับหลายร้อยปี ทั้งนี้ เป็นไปตามลักษณะการตั้งถิ่นฐานของผู้คนแถบถิ่นนี้ตามลักษณะภูมิประเทศเขา ป่า นา เล ซึ่งสอดคล้องกับการดำรงชีพและการเคลื่อนย้ายของกลุ่มประชากรในสมัยโบราณที่เกี่ยวพันกับด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การสงครามของยุคนั้นๆ เป็นประการสำคัญ หลักฐานที่พอหลงเหลือให้เห็นถึงการเป็นชุมชนโบราณในปัจจุบันปรากฏเห็นชัด ในโบราณสถานของวัดทะเลน้อย ซึ่งประกอบ ด้วยพระอุโบสถ ซึ่งมีใบเสมาหินรายรอบพระอุโบสถ เป็นศิลปะสมัยอยุธยาตอนปลาย ปราชญ์พื้นบ้านกล่าวว่าพระอุโบสถผ่านการบูรณะซ่อมแซมมาหลายยุคสมัยโดยช่างพื้นบ้าน ซึ่งตามประวัติทำเนียบวัดจังหวัดพัทลุงของพระครูอริยสังวร (เอียด) กล่าวว่า วัดแห่งนี้ได้สร้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๑๕๔ อันเป็นช่วงสมัยอยุธยาตอนกลาง ซึ่งข้อเท็จจริงของการสร้างบ้านแปลงเมืองในยุคสมัยก่อน กว่าที่จะก่อสร้างศาสนสถาน อันเป็นที่ศูนย์รวมจิตใจของคนในชุมชนเหล่านั้นได้ ชุมชนจะต้องมีการรวมตัวกันหนาแน่นเป็นชุมชนใหญ่มาก่อน ซึ่งต้องใช้เวลานับร้อยปี กว่าชุมชนโบราณแต่ละแห่งจะเข้มแข็งขึ้นมาได้ การอยู่ การกิน ที่พึ่งพิงกับแหล่งน้ำหรือหมายถึงพื้นที่เล ในภูมินาม เขา ป่า นา เล ที่มักกล่าวถึงกันในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลานั้น ย่อมเป็นที่ประจักษ์ในข้อเท็จจริงของพื้นที่นี้อย่างแน่ชัด ผืนน้ำทะเลน้อย คลองปากประ คลองกระถิน ได้หล่อเลี้ยงวิถีชีวิตผู้คนมาอย่างยาวนาน ถึงแม้วันนี้จะราโรยไปมาก ทั้งในแง่ของความหลากหลายทางชีวภาพ ที่ลดน้อยถอยลงจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ไปกับการจากขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ สังคมของชุมชน

ภาพถ่ายหน้าอุโบสถเก่าวัดทะเลน้อย

๗.๒ ข้อมูลด้านเกษตร

(การใช้ประโยชน์จากที่ดินเพื่อการเกษตร)

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	เนื้อที่ถือครองการเกษตรทั้งหมด (ไร่) (๑)	เนื้อที่ทำการเกษตรจริง (ไร่)										เนื้อที่ถือครองไม่ได้ใช้ประโยชน์ (๑)-(รวม๑+รวม๒)
			เนื้อที่ทำการปลูกพืช						รวม ๑	เนื้อที่ทำการเกษตรอื่นๆ		รวม ๒	
			ข้าว	ยางพารา	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	พืชผัก	พืชไร่		ประมง	ปศุสัตว์		
๑	บ้านทะเลน้อย	๙๘๕	๕๕๐	๕๔	-	๕๘	๘	-	๖๗๐	๔๔	๒๕	๖๙	๒๔๖
๒	บ้านทะเลน้อย	๑,๐๑๕	๕๕๒	๑๐๔	๑	๔๙	๑๒	-	๗๑๗	๓๖	-	๓๖	๒๖๒
๓	บ้านควนพนางตุง	๑,๖๓๘	๖๕๕	๘๐๕	๒๔	๗๕	๒๘	-	๑,๕๘๖	๒๘	๘	๓๖	๑๖
๔	บ้านชายคลอง	๑,๕๒๘	๘๙๕	๔๐	๓	๒๖๖	๑๒๘	-	๑,๓๓๒	๔๐	๕	๔๕	๑๕๒
๕	บ้านท่าช้าง	๓,๓๔๘	๒,๒๙๘	๕๘๓	๔๖	๒๑๖	๘๙	๕๒	๓,๒๘๔	๕๒	๑	๕๓	๑๑
๖	บ้านไสกลิ้ง	๑,๕๔๒	๕๗๐	๖๗๗	๔๔	๑๒๙	๓๘	๖	๑,๔๖๔	๔๕	๒	๔๗	๓๒
๗	บ้านค่าย	๒,๓๔๘	๙๙๕	๑,๐๔๘	๕๘	๑๑๐	๑๒	-	๒,๒๒๒	๔๓	-	๔๓	๘๓
๘	บ้านธรรมเถียร	๓,๐๕๓	๑,๐๘๑	๑,๘๒๙	๖๗	๔๒	๑๙	-	๓,๐๓๘	๑๕	-	๑๕	-
๙	บ้านปากครองเก่า	๑,๐๔๙	๘๐๓	๔๕	๒๐	๘๒	๒๐	-	๙๗๐	๒๖	-	๒๖	๕๓
๑๐	บ้านธรรมเถียร	๑,๗๑๓	๘๔๖	๖๖๑	๖๒	๑๐๗	๑๗	-	๑,๖๙๓	๒๐	-	๒๐	-
๑๑	บ้านไทรงาม	๑,๔๔๓	๖๕๐	๔๗๗	๔๐	๖๑	๒	-	๑,๒๒๙	๓๔	-	๓๔	๑๘๐
๑๒	บ้านปากห้วย	๑,๔๒๘	๕๗๘	๖๐๗	๒๘	๑๓๙	๒๑	๑	๑,๓๗๔	๔๑	๑๓	๕๔	๑
๑๓	บ้านทะเลน้อย	๖๔๓	๔๘๐	๓๒	๒	๔๑	๒	-	๕๖๗	๒๕	-	๒๕	๕๒
รวม		**๒๑,๗๓๓**	**๑๐,๙๕๓**	**๖,๙๖๒**	**๓๙๒**	**๑,๓๗๒**	**๔๐๖**	**๕๙**	**๒๐,๑๔๔**	**๔๔๙**	**๕๔**	**๕๐๓**	**๑,๐๘๖**

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอควนขนุน ปี ๒๕๖๔

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากรทั้งหมด (คน)			จำนวนประชากรภาคเกษตร (คน)			พื้นที่ (ไร่)			หมายเหตุ
		ครัวเรือนทั้งหมด	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ทั้งหมด	ถือครองทำการเกษตร	อื่น ๆ	
๑	บ้านทะเลน้อย	๒๕๗	๓๑๗	๓๓๐	๖๔๗	๗๖	๗๒	๑๔๘	๔,๘๖๐	๙๘๕	๓,๘๗๕	
๒	บ้านทะเลน้อย	๒๒๓	๒๘๐	๓๒๒	๖๐๒	๕๒	๕๒	๑๐๔	๓,๙๓๓	๑,๐๑๕	๒,๙๑๘	
๓	บ้านควนพนางตุง	๔๖๖	๕๑๓	๕๓๔	๑,๐๔๗	๑๓๕	๑๕๕	๒๙๐	๓,๖๗๔	๑,๖๓๘	๒,๐๓๖	
๔	บ้านชายคลอง	๒๐๔	๒๗๗	๒๘๐	๕๕๗	๖๓	๗๗	๑๔๐	๔,๔๓๗	๑,๕๒๘	๒,๙๐๙	
๕	บ้านท่าช้าง	๓๔๙	๔๘๕	๕๔๔	๑,๐๒๙	๑๖๕	๑๖๕	๓๓๐	๔,๔๒๒	๓,๓๔๘	๑,๐๗๔	
๖	บ้านใสกลิ้ง	๓๘๘	๔๘๕	๕๐๘	๙๙๓	๑๓๘	๑๖๓	๓๐๑	๒,๑๐๑	๑,๕๔๒	๕๕๙	
๗	บ้ายค่าย	๒๗๗	๓๗๗	๓๘๖	๗๖๓	๙๐	๙๙	๑๘๙	๓,๓๙๔	๒,๓๔๘	๑๐๔๖	
๘	บ้านธรรมเถียร	๓๘๔	๕๑๗	๕๘๒	๑,๐๙๙	๑๖๕	๒๒๗	๓๙๒	๓,๒๔๘	๓,๐๕๓	๑๙๕	
๙	บ้านปากคลองเก่า	๘๕	๑๒๒	๑๓๖	๒๕๘	๔๙	๕๔	๑๐๓	๑,๒๐๐	๑,๐๔๙	๑๕๑	
๑๐	บ้านธรรมเถียร	๓๕๗	๔๘๔	๔๘๒	๙๖๖	๑๕๒	๑๖๓	๓๑๕	๒,๒๑๓	๑,๗๑๓	๕๐๐	
๑๑	บ้านไทรงาม	๑๗๓	๒๓๗	๒๗๑	๕๐๘	๗๖	๙๑	๑๖๗	๑,๗๐๒	๑,๔๔๓	๒๕๙	
๑๒	บ้านปากห้วย	๒๗๑	๔๐๑	๔๐๙	๘๑๙	๑๒๔	๑๓๗	๒๖๑	๒,๐๒๑	๑,๔๒๘	๕๙๓	
๑๓	บ้านทะเลน้อย	๓๓๔	๓๕๐	๓๙๑	๗๔๑	๖๐	๕๒	๑๑๒	๙๕๑	๖๔๓	๓๐๘	
รวม		**๓,๗๖๘**	**๔,๘๕๔**	**๕,๑๗๕**	**๑๐,๐๒๙**	**๑,๓๔๕**	**๑,๕๐๗**	**๒,๘๕๒**	**๓๘,๑๕๖**	**๒๑,๗๓๓**	**๑๖,๔๒๓**	

ที่มา : สำนักงานเกษตรอำเภอควนขนุน ปี ๒๕๖๔

(ข้อมูลการใช้ที่ดินภายในเขตเทศบาลตำบลพนางตุง)

การใช้ที่ดิน

ต.พนางตุง : รวมเนื้อที่ ๓๒๔,๔๓๒ ไร่

ค่าตัวเลขได้มาจากการคำนวณด้วยระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์

ขอบเขต	ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
ต.พนางตุง	นาร้าง	๑๔๓	๐.๐๔
ต.พนางตุง	นาข้าว	๑๕,๔๐๘	๔.๗๙
ต.พนางตุง	พริก	๑๔	๐.๐๐๔
ต.พนางตุง	ไม้ยืนต้นเสื่อมโทรม	๕๐	๐.๐๑
ต.พนางตุง	ยางพารา	๗,๘๓๘	๒.๔๑
ต.พนางตุง	ปาล์มน้ำมัน	๓,๘๒๔	๑.๑๗
ต.พนางตุง	ปาล์มน้ำมัน/กล้วย	๑๘	๐.๐๐๕
ต.พนางตุง	ปาล์มน้ำมัน/สถานที่เพาะเลี้ยงกุ้ง	๓๒	๐.๐๑
ต.พนางตุง	สนประดิพัทธ์	๖๒	๐.๐๒
ต.พนางตุง	กระถิน	๑๖๒	๐.๐๕
ต.พนางตุง	ไม้ผสม	๓๖๙	๐.๑๑
ต.พนางตุง	เงาะ	๗	๐.๐๐๒
ต.พนางตุง	มะพร้าว	๑๑	๐.๐๐๓
ต.พนางตุง	มะพร้าว/กล้วย	๒๓	๐.๐๐๗
ต.พนางตุง	กล้วย	๙	๐.๐๐๒
ต.พนางตุง	นาหญ้า	๒๒	๐.๐๐๗
ต.พนางตุง	โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	๑๑	๐.๐๐๓
ต.พนางตุง	สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำร้าง	๔๓	๐.๐๑
ต.พนางตุง	สถานที่เพาะเลี้ยงปลา	๔๒	๐.๐๑
ต.พนางตุง	สถานที่เพาะเลี้ยงกุ้ง	๓๓	๐.๐๑
ต.พนางตุง	ป่าไม่ผลัดใบสมบูรณ์	๓๖	๐.๐๑
ต.พนางตุง	ป่าพรุรอสภาพฟื้นฟู	๘๔๗	๘๔๗
ต.พนางตุง	ป่าพรุสมบูรณ์	๗,๐๕๑	๐.๒๖
ต.พนางตุง	ทุ่งหญ้าธรรมชาติ	๒๑๙	๐.๐๗
ต.พนางตุง	ไม้ละเมาะ	๑๐๑	๐.๐๓
ต.พนางตุง	พื้นที่ลุ่ม	๑๑,๓๓๔	๓.๔๙
ต.พนางตุง	พื้นที่ลุ่ม+นาข้าว	๙๐๖	๐.๒๘
ต.พนางตุง	บ่อลูกรัง	๙๑	๐.๐๓
ต.พนางตุง	พื้นที่ถม	๘	๐.๐๐๒

ขอบเขต	ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
ต.พนางตุง	ที่อยู่อาศัย	๓,๗๐๓	๑.๑๔
ต.พนางตุง	สถานที่ราชการ	๓๗๒	๐.๑๑
ต.พนางตุง	ถนน	๔,๖๔๐	๑.๔๓
ต.พนางตุง	โรงงานอุตสาหกรรม	๓๕	๐.๐๑
ต.พนางตุง	สถานีบริการน้ำมัน	๑๕	๑๕
ต.พนางตุง	แม่น้ำ ลำห้วย ลำคลอง	๑,๘๒๑	๐.๐๐๕
ต.พนางตุง	หนอง บึง ทะเลสาบ	๒๖๔,๕๒๗	๘๒
ต.พนางตุง	บ่อน้ำในไร่นา	๒๗	๐.๐๐๘
ต.พนางตุง	คลองชลประทาน	๕๗๘	๐.๑๘

แหล่งข้อมูลข้อมูลการใช้ที่ดิน สถานีพัฒนาที่ดิน สำนักงานพัฒนาที่ดิน (๒๕๖๔)

๗.๓ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร
(ข้อมูลแหล่งน้ำภายในเขตเทศบาลตำบลพนางตุง)

ลำดับที่	หมู่ที่	ชื่อแหล่งน้ำ	กว้าง (เมตร)	ยาว (เมตร)
๑	๑	คลองกลางบ้าน (คลองทะเลน้อย)	๔.๐๐	๒,๗๓๘.๐๐
๒	๒	คลองยวน	๑๕.๐๐	๓,๔๕๑.๐๐
๓	๒	คลองบ้านกลาง	๔๐.๐๐	๙๙๖.๐๐
๔	๒	คลองนางเรียม	๓๒.๐๐	๒,๖๓๗.๐๐
๕	๔	คลองปากประ	๑๐๐.๐๐	๕,๒๓๐.๐๐
๖	๕	คลองบางไข่ขิง-ห้วยปากห้วย	๗.๐๐	๓,๗๐๕.๐๐
๗	๖	คลองกระถิน	๑๕.๐๐	๘,๙๔๔.๐๐
๘	๘	คลองหัวแซะ ๑	๖.๐๐	๒,๗๕๔.๐๐
๙	๘	คลองหัวแซะ ๒	๕.๐๐	๘๗๓.๐๐
๑๐	๙	คลองปากคลอง	๑๒.๐๐	๑,๕๗๖.๐๐
๑๑	๑๐	คลองนายายหนู	๖.๐๐	๒,๑๐๘.๐๐
๑๒	๑๐	คลองโคกเมา	๑๕.๐๐	๑,๒๘๒.๐๐
๑๓	๑๑	คลองสายกลาง	๕.๐๐	๕๙๐.๐๐
๑๔	๑๓	คลองอ่าวเจ้	๑๒.๐๐	๘๗.๐๐
๑๕	๑๓	คลองทางถาง	๑๐.๐๐	๒,๐๒๗.๐๐
๑๖	๒	ทะเลน้อย		

ที่มา : กองช่าง เทศบาลตำบลพนางตุง

๗.๔ ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้

แหล่งน้ำกิน น้ำใช้ ในครัวเรือนในพื้นที่ตำบลพนางตุง ประชาชนได้รับบริการผ่านระบบประปาหมู่บ้าน ซึ่งเป็นระบบประปาแบบน้ำบาดาล ที่ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน แตกต่างกันตามรูปแบบรายการที่ก่อสร้าง และอัตรากำลังผลิต ปัจจุบันเทศบาลตำบลพนางตุง ได้รับโอนกิจการประปาของหมู่บ้าน มาอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของเทศบาล จำนวน ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ ๓ บ้านควนพนางตุง และหมู่ที่ ๙ บ้านปากคลองเก่า ส่วนแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ แหล่งอื่นๆ ก็อยู่กระจัดกระจายไปตามย่านชุมชนต่างๆซึ่งเป็นแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ หรือ ขุดลอกขึ้น เช่น บ่อน้ำ สระ คู คลอง หนองบึง เป็นต้น น้ำในส่วนนี้ใช้ในกิจการภาคการเกษตรเป็นหลัก

พื้นที่ตำบลพนางตุง มีแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ที่เพียงพอ จะมีปัญหาอยู่บ้างในช่วงหน้าแล้ง หรือฝนทิ้งช่วง แต่ก็กินระยะเวลาไม่ยาวนานนัก การบริหารจัดการน้ำของเทศบาลตำบลพนางตุง ในห้วงระยะเวลา ๑ - ๒ ปีที่ผ่านมา ภายใต้การดำเนินงานของมูลนิธิอุทกพัฒน์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เข้ามาพัฒนาแหล่งน้ำคูคลอง สายที่สำคัญในพื้นที่ ทำให้ระบบการกักเก็บน้ำ ระบบการระบายน้ำเข้าสู่แปลงเพาะปลูกของเกษตร หรือการขุดลอก การกำจัดวัชพืชที่ขีดขวางทางน้ำ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้ใช้น้ำ ทั้งเพื่อการอุปโภค และบริโภค

๘.ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๘.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๙๙.๗๓ นอกนั้น นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๐.๑๕ และนับถือศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๐.๑๑ มีวัดที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ จำนวน ๕ วัด ได้แก่ วัดสวนธรรมเจดีย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านควนพนางตุง วัดควนพนางตุง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านควนพนางตุง วัดธรรมสถิตย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ บ้านธรรมเถียร วัดไทรงาม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๑ บ้านไทรงาม วัดธรรมสามัคคี ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านใสกลิ้ง สำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง คือ สำนักสงฆ์ท่าประดู่ทอง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๕ บ้านท่าช้าง และที่พักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง คือ ที่พักสงฆ์สุคะโต ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ บ้านชายคลอง สถานที่ต่างๆเหล่านี้ เป็นสถานที่รวมใจของชาวบ้านในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา และประเพณีวัฒนธรรมความเชื่อมาอย่างยาวนาน วิถีชุมชนที่ยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมา ได้แก่ การทำความเคารพผู้ใหญ่ การปฏิบัติกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา รวมถึงการเคารพบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่นับถืออันเป็นคติความเชื่อของคนในชุมชน เช่น ทวดตาขุนดำ ทวดนางเรียม ครูหมอตายายโนรา ต้นไม้เทพารักษ์

๘.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีทำบุญเดือนสิบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการเชิญผีบรรพบุรุษ คือ ปู่ ย่า ตา ยาย ที่ตายไปแล้วมากินเลี้ยง แต่ช่วงระยะเวลาในการประกอบพิธีกรรมของประเพณีทำบุญเดือนสิบ จะมีขึ้นในวันแรม ๑ ค่ำ ถึงแรม ๕ ค่ำ เดือนสิบของทุกปี แต่สำหรับวันที่ชาวใต้มักจะนิยมทำบุญกันมากคือวันแรม ๑๓-๑๕ ค่ำ ประเพณีวันสารทเดือนสิบ โดยในส่วนใหญ่แล้วจะตรงกับเดือนกันยายนโดยจะทำร้านจัดหมฺรับ คือ สำรับกับข้าวไปวางไว้ เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้แก่เปรตที่หมายถึง ผีบรรพบุรุษ เมื่อวางแล้วก็มีผู้คนทั้งหลาย ไปแย่งสิ่งของเหล่านั้น จึงเรียกว่า“ชิงเปรต”เป็นประเพณีที่ปฏิบัติกันทั่วไป ในภาคใต้มาแต่โบราณกาลจนถึงปัจจุบันนี้ถือเป็นคติชนความเชื่อท้องถิ่น ที่เป็นการบ่มเพาะความประพฤติให้คนมี ความกตัญญูกตเวทีต่อบรรพชนกอรปให้เกิดเป็นจารีตอันดีงามให้เกิดขึ้นในจิตใจของลูกหลานชาวใต้และถือเป็นห้วงเวลาที่รอคอยของเหล่าเด็กๆ ซึ่งมักเป็นที่นิยมชมชอบล่อใจอย่างเฮฮาสนุกสนานและยังมีความเชื่ออีกว่าหากใครได้กินอาหารบนหลาเปรตจะได้รับกุศลแรง เป็นสิริมงคลแก่ตนเองและครอบครัว เสร็จสิ้นการชิงเปรตต่างก็แยกย้ายกลับบ้านด้วยใจอิ่มบุญ

ทำบุญเดือนสิบ

๒. ประเพณีชักพระ พุทธประวัติกล่าวว่าวันที่พระองค์เสด็จลงมาจากสวรรค์สู่มนุษย์โลก หลังจากเสด็จขึ้นไปเทศนาโปรดพระพุทธมารดา ณ สวรรค์ชั้นดุสิตตลอดพรรษา คือ วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ อันเป็นวันสุดท้ายของพรรษาทรงเสด็จลงมาตามบันไดแก้ว, บันไดทอง,บันไดเงินบันได ทั้ง ๓ ทอดลงมายังประตูนครสังกัสสะ เมื่อเสด็จถึงประตูเมืองเป็นเวลาเช้าตรู่ของวันแรม ๙ ค่ำ เดือน ๑๑ อันเป็นวันออกพรรษาพอดี พุทธบริษัททั้งหลายทราบข่าวต่างมาคอยต้อนรับเสด็จอย่างเนืองแน่น เพื่อจะคอยตักบาตร ถวายภัตตาหาร ดอกไม้ธูปเทียน ซึ่งเป็นที่มาของประเพณี“ตักบาตรเทโว” ซึ่งบางคนไม่สามารถ เข้าถวายภัตตาหารเพราะมีคนอย่างล้นหลามที่จะถวายภัตตาหารด้วยศรัทธาแรงกล้าของผู้ที่เข้าไม่ถึงพระพุทธองค์ จึงเกิดประเพณีทำขนมขึ้นชนิดหนึ่งห่อด้วยใบไม้ (ใบจาก ใบเตย) เรียก“ขนมต้ม”หรือห่อต้มหรือห่อปัดก็เรียกสำหรับโยนและปาจากระยะห่างเข้าไปถวายได้ ซึ่งความจริงอาจเป็น ความสะดวกในการนำพาไปทำบุญ สามารถเก็บรักษาไว้ได้นาน และสะดวก ต่อการนำพาไปกินเวลาหิวขณะลากพระ ตลอดจนการขว้างปาเล่นกัน (เรียกชัดต้ม) ดังนั้น ขนมต้มจึงถือเป็นขนมหลักเป็นเอกลักษณ์ประจำเทศกาล ดังมีคำกล่าวว่า “เข้าษากินตอก ออกษากินต้ม” คือ ขนมประเพณีประจำเทศกาลเข้าพรรษา ก็คือ ข้าวตอก ส่วนในเทศกาลออกพรรษา คือ ขนมต้ม ถือปฏิบัติมาแต่โบราณวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๑ เป็นการทำบุญออกพรรษา ถือปฏิบัติมาแต่โบราณวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๑ เป็นการทำบุญออกพรรษาตามปกติ บางวัดมีการตักบาตรหน้าพระลากเพิ่มเป็นพิเศษ เรียก“ตักบาตรหน้าล้อ”ในตอนกลางคืนระหว่างที่มีพิธี “คุมพระ” (ประโคมพระลาก) อีกด้วยพอถึงวันแรม ๑๑ ค่ำเดือน ๑๑ อันเป็นวันออกพรรษาหลังจากทำบุญที่วัดตามปกติแล้วจะมีการลากพระต่ออีก ๑-๒ วัน อย่างสนุกสนานมีเพลงลากพระร้องเล่นอีกด้วย ประเพณีลากพระของชาวภาคใต้ มีอยู่ ๒ รูปแบบ คือลากพระทางบก คือ การอัญเชิญพระพุทธรูปปางอุ้มบาตรขึ้นประดิษฐานบนนมพระหรือบุษบกแล้วแห่แหน โดยการลากไปบนบก วัดส่วนใหญ่ ที่ดำเนินการประเพณีลากพระวิธีนี้ มักตั้งอยู่ในที่ไกลแม่น้ำลำคลองลากพระทางน้ำ เป็นการอัญเชิญ พระพุทธรูปปางอุ้มบาตรขึ้นประดิษฐานบนบุษบก ในเรือแล้วแห่แหนโดยการลากไปทางน้ำ ประเพณีลากพระที่มักกระทำด้วยวิธีนี้ เป็นของวัดที่ส่วนใหญ่อยู่ใกล้แม่น้ำลำคลอง ประเพณีชักพระในภาคใต้ มีประวัติความเป็นมายาวนาน ดังปรากฏในบันทึกของภิกษุชาวจีนชื่อ อี้จิง ได้จาริกผ่านคาบสมุทรมลายู เพื่อไปศึกษาศาสนาในอินเดีย ใน พ.ศ.๑๒๑๔-๑๒๓๘ ก็ได้เห็นประเพณีการลากพระของชาวเมือง "โฮลิง" อันเป็นชื่อเดิมของเมืองนครศรีธรรมราช จึงได้บันทึกไว้ว่า "พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์องค์หนึ่ง มีคนแห่แหนนำมาจากวัด โดยประดิษฐานจากรถหรือบนแคร่ มีพระสงฆ์และฆราวาสหมู่ใหญ่แวดล้อมมา มีการตีกลองและบรรเลงดนตรีต่างๆมีการถวายของหอมดอกไม้และถือธงชนิดต่างๆที่ทอแสงในกลางแดด พระพุทธรูปเสด็จไปสู่หมู่บ้านด้วยวิธีดังกล่าวนี้ ภายใต้เพดานกว้างขวาง "จากหลักฐานในจดหมายเหตุของภิกษุอี้จิงนี้ ทำให้นักวิชาการบางคนเชื่อว่าประเพณีลากพระในภาคใต้มีมาแล้ว ตั้งแต่สมัยศรีวิชัย ประเพณีลากพระของชาวใต้สมัยกรุงศรีอยุธยา เห็นว่าเป็นประเพณีที่ทั้งสถาบันศาสนาและสถาบันกษัตริย์ถือเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ดังปรากฏในเรื่องประทวนตราให้แก่พระครูอินทร์โมลีคณะป่าแก้วหัวเมืองพัทลุงในพ.ศ.๒๒๔๒ ว่า "แลเมื่อครั้งคณะป่าแก้วแต่ก่อนมีพระครูอันดับ ๖ องค์ ได้ช่วยการพระราชพิธีตรุศสารท แลงานลากพระถวายพระราชกุศล

เรือพระวัดทะเลน้อยเมื่อ ๕๐ ปีที่แล้ว

"และข้ออีกตอนหนึ่งว่า "แลราชการซึ่งเป็นพนัดแก่ขุนหมื่นกรมคณะป่าแก้ว มีแต่หน้าที่เมืองเส้นหนึ่งแลการพระราชพิธีตรุศสารท แลงานลากพระเจ้าเมืองจะได้เบียดเสียดเอาข้าพระไปใช้ราชการนอก แต่นั้นหามิได้ " เมืองนครศรีธรรมราชปลายสมัยกรุงศรีอยุธยา ในรัชกาลพระเจ้าอยู่บรมโกศ แม้แต่ผู้ตีกลองในงานลากพระก็ถือว่าสำคัญ จึงมีแจ้งไว้ในทำเนียบข้าราชการตกเป็นพระอัยการไว้ว่า "ขุนรันไภรี ถือศักดินา ๒๐๐ พนักงานตีกลองแห่พระ" ตำแหน่งนี้มีมาจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ดังปรากฏในทำเนียบข้าราชการเมืองนครศรีธรรมราช ครั้งรัชกาล ที่ ๒ ว่า "ขุนรันไภรี ถือศักดินา ๒๐๐ พนักงานตีกลองแห่พระ" เช่นกัน

๓. โนราโรงครู ในชุมชนทะเลน้อย มีประชาชนที่มีเชื้อสายบรรพบุรุษเป็นมโนราประมาณ ๓๐ สายสกุล จึงมีการสืบทอดคติชนความเชื่อของบรรดาเหล่าลูกหลาน และผู้ที่ศรัทธาจัดพิธีโนราโรงครูกันเป็นประจำทุกปี “โนราโรงครู” มีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านพอสรุปได้ดังนี้ โนราที่แสดงเพื่อประกอบพิธี เชิญวิญญาณครู หรือบรรพบุรุษที่เป็นโนรา ซึ่งเรียกว่า ตายายโนรา หรือ“ตาหลวง”มาเข้าทรงลูกหลานที่เป็นร่างทรง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ ก็เพื่อแสดงความกตัญญูต่อบรรพบุรุษ เพื่อความเป็นสวัสดิมงคล แก่ชีวิตและครอบครัว หรือเพื่อให้รับการเซ่นสังเวย หรือเพื่อแก้บน ตามที่ได้บนบานเอาไว้ หรือเพื่อครอบเทริด หรือผูกผ้าใหญ่ให้แก่ผู้แสดงโนรารุ่นใหม่ ด้วยเหตุนี้จึงต้องเชิญครูมาเข้าทรงหรือมา “ลง”ยังโรงพิธีโนราที่จะเล่นลงครูได้ ต้องมีความรอบรู้เรื่องพิธีกรรมในการรำลงครูเป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ บางที่จึงเรียกโนราลงครู เป็น “โนราโรงครู” ถือเป็นกุศโลบายในการอนุรักษ์ สืบทอดประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามได้อย่างแยบยล ผ่านคติชนความเชื่อ ที่มีลักษณะรูปแบบเฉพาะเป็นอัตลักษณ์ประจำถิ่น คณะมโนราห์ของชาวทะเลน้อย ที่มีชื่อเสียงในอดีต ได้แก่ โนรา ยก โนราเลื่อน โนราลั่น โดยเฉพาะโนรายก ชูบัว ท่านผู้เป็นศิลปินแห่งชาติสาขาศิลปะการแสดง (มโนราห์) ปี ๒๕๓๐ ก็ได้ฝังรก เป็นหน่อเนื้อเชื้อไขของคนที่นี่ ปัจจุบันลูกหลานชาวทะเลน้อย ที่มีเชื้อสายโนรา ก็จะจัดพิธีโนราโรงครูเป็นประจำทุกปี ในช่วงระยะเวลา ช่วงเดือน ๓ เดือน ๖ และเดือน ๙ และมีขนมธรรมเนียมในการแสดงโดยเฉพาะคือ ๓ วัน ๒ คืน หรือแสดง ๑ วัน ๑ คืน ในช่วงเวลาดังกล่าว เสียงปี่ กลอง ทับ มโนราห์ จะดังไปทั่วคุ้งน้ำทะเลน้อย และถือได้ว่าทะเลน้อยเป็นชุมชนมโนราห์ ที่คับคั่งแห่งหนึ่งของภาคใต้ ท่ามกลางความผันแปรของโลก ผู้คนยังยึดโยงอยู่กับพื้นถิ่น ชุมชนทะเลน้อย เป็นชุมชนที่มีราก วิถีวัฒนธรรมที่บรรพชนได้สั่งสม สมควรที่คนรุ่นหลัง จะได้เห็นถึงคุณค่า รู้สึกหวงแหนและส่งต่อการอนุรักษ์สืบทอด ให้คงอยู่สืบไปเบื้องหน้า เพราะเป็นสิ่งจรรโลงสังคม ที่มีมาอย่างยาวนาน

พิธีกรรมโนราโรงครูในอดีต

๔. ทวดตาขุนดำ/ทวดแม่นางเรียม เป็นความเชื่อของชาวจังหวัดพัทลุง สืบเนื่องไปจนถึงตำบลบ้านขาว อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา เนื้อความในตำนานบอกเล่าว่า สมัยก่อนทวดจระเข้ชื่อ “ทวดตาขุนดำ”[๕] อยู่ครองรักกับ“ทวดนางเรียม” อย่างเป็นสุข ครั้งกาลต่อมา ทวดตาขุนดำแอบไปมีภรรยาน้อยอยู่ฝั่งระโนดรู้ถึงหูของทวดนางเรียมภรรยาหลวงนางจึงเดินทางตามสามีมาขึ้นฝั่งที่ระโนดซึ่งการเดินทางก็ยากลำบากยิ่งนักเนื่องด้วยไม่มีลำคลองให้ว่ายน้ำตาม นางจึงใช้ลำตัว และหัวมุดดำดินเพื่อให้เกิดเป็นทางน้ำ

[๕] ทวดตาขุนดำ เมื่อยังเป็นมนุษย์ท่านมีชื่อว่า“ดำ”มีลูกสาวหนึ่งคน ด้วยความที่ท่านเป็นผู้ทรงศีลและได้ถือศีลบำเพ็ญเพียรอยู่เนิ่นนานในขนำ ติดกับคลองปากประ โดยมีลูกสาวคอยนำกับข้าวมาให้ในตอนเช้า-เที่ยง จนกระทั่งวันหนึ่ง ลูกสาวได้นำกับข้าวมาให้ตามปกติ แต่ไม่เห็นพ่อ เพียงแต่สังเกตเห็นคล้ายกับรอยสัตว์เลื้อยคลานเหมือนจระเข้เลื้อยลงไปในน้ำ หลังจากนั้นก็ไม่เห็นท่านอีกเลย ชาวบ้านละแวกนั้นจึงมีความเชื่อว่าท่านอาจบำเพ็ญเพียรอยู่นานกระทั่งบรรลุและกลายร่างเป็นจระเข้ซึ่งถือว่าเป็นเทพที่สิ่งสถิตย์อยู่ในร่างของจระเข้นั้นเอง

จากนั้นจึงเดินทางไปหาสามีจนกระทั่งสำเร็จเกิดเป็นคลองเรียกกันติดปากว่า“คลองนางเรียม” ดังปรากฏในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีเรื่องเล่ากันมาแต่ครั้งรุ่นปู่ย่าตาทวดว่า ภายในคลองนางเรียมมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันถือเป็น เทวดาประจำถิ่น สถิตหรือพำนัก อยู่ เรียกว่า“ทวดเรียม”หรือ“ทวดคลองนางเรียม”ซึ่งทวดของที่นี่จะแสดงรูปในลักษณะครึ่งเทวดาครึ่งสัตว์กล่าว คือ ทวดคลองนางเรียมในความเชื่อของชาวบ้านที่นี่แสดงรูปลักษณะของจระเข้น้ำจืดขนาดยักษ์ สืบเนื่องด้วยเชื่อกันว่าคนในสมัยก่อนเคยเห็นทวด เรียมเป็นจระเข้ใหญ่มีขนาดของส่วนหัวจรดปลายหางเทียบเท่ากับความกว้างของคลองนางเรียมพอดิบพอดีชาวบ้านเชื่อกันว่าจระเข้ดังกล่าวไม่ทำ อันตรายต่อคนเพราะเป็นจระเข้ศักดิ์สิทธิ์หรือจระเข้เจ้าเรียกว่า“ทวดคลองนางเรียม”นอกจากนี้ชาวบ้านเชื่อว่า หากขอพรกับทวดคลองนางเรียมแล้วจะทำให้ทำไร่ทำนาได้ผลผลิตดี สัตว์ เลี้ยงไม่ล้มป่วย และตายลงด้วยโรคระบาด

ทวดตาขุนดำ

นอกจากนี้ในสมัยก่อนคนที่ทะเลน้อยจะนิยมเดินทางไปซื้อวัวซื้อควายหรือซื้อสัตว์เลี้ยงเพื่อทำการเกษตรที่ฝั่งอำเภอระโนด จังหวัดสงขลา หรือในพื้นที่ใกล้เคียง ขากลับจึงเลี่ยงไม่ได้เลยที่จะต้องต้อนฝูงสัตว์เหล่านั้นเดินผ่านข้ามคลองนางเรียมดังมีความเชื่อแต่ครั้งเก่าก่อนสืบทอดกันมาว่าหากผู้ใดจะนำฝูงสัตว์ข้ามคลองนางเรียม ต้องกระทำการบอกกล่าวให้ทวดคลองนางเรียมรู้เสียก่อนด้วยการลอยหมากพลูขอขมาแก่ทวด ไม่เช่นนั้นฝูงสัตว์จะไม่เดินย่ำเท้าข้ามลำคลองเด็ดขาด

ทวดนางเรียม

๕. กินวาน หรือ ออกปาก เป็นประเพณีวัฒนธรรมของชาวใต้ที่ได้ปลูกฝังความรักสามัคคี ให้คนในท้องถิ่นได้หันมาช่วยเหลือกันผ่านกิจกรรมต่างๆออกปากมีความหมายว่าขอช่วยวานให้ช่วย(ไหว้วาน) (หรือตรงกับภาคกลางว่า“ลงแขก”) เช่น ตอเช้า(พรุ่งนี้) ป้าห้องออกปากให้ไปช่วยเก็บข้าว (เกี่ยวข้าว) ๑ วัน หรือ ตอรือ (มะรืนนี้) ลุงชมออกปากให้ไปช่วยหาบข้าวหวันเย็น (ช่วงเย็น) ฯลฯกิจกรรมที่ได้ “ออกปาก” ให้มาช่วยงานนั้น มักจะเป็นงานที่ต้องใช้คนหรือแรงงานจำนวนมาก คือหมายความว่าผู้ออกปากไม่สามารถทำให้เสร็จคนเดียวได้ หรือเป็นงานที่จำเป็นต้องทำให้เสร็จในเวลารวดเร็วหากปล่อยช้า งานอาจจะเสียหายได้ เช่น การเกี่ยวข้าว หรือหาบข้าวจะต้องเกี่ยวอย่างรวดเร็ว เพราะข้าวสุกมากแล้ว หากปล่อยไว้ข้าวจะคอหัก(รวงหัก) จะทำให้เกี่ยวยาก และบางทีเมล็ดข้าวอาจจะร่วงได้ และเมื่อเกี่ยวเสร็จก็ต้องรีบนำข้าวไปเก็บที่ลอมข้าว (ยุ้งฉาง) เพราะหากปล่อยทิ้งไว้ที่แปลงนา บางทีอาจมีความชื้นหรือฝนตกลงมาได้ ในการออกปากผู้ที่มาช่วยงานจะไม่หวังผลตอบแทนเป็นเงินทอง แต่ว่าผู้ออกปากหรือ “เจ้าการ” (ภาคกลางเรียกเจ้าภาพหรือเจ้างาน) จะต้องจัดข้าวปลาอาหารไว้ให้พร้อม เรียกตรงนี้ว่า “กินวาน” เช่น ถ้าออกปากไปทำนาก็เรียกว่า “กินนาวาน” ซึ่งคนปักษ์ใต้จะให้ความสำคัญเรื่องกินเป็นเรื่องใหญ่ (เรื่องอื่นเรื่องเล็ก) จะต้องจัดเลี้ยงให้ดีไม่ให้ถูกตำหนิได้ เป็นต้นว่าถ้าออกปากทั้งวัน (เต็มวัน) ก็จะต้องจัดเลี้ยงอาหารมื้อเช้าด้วย เช่น หุงข้าวเหนียวมากินกับแกงไก่ทอดหยวก มื้อเช้าจะเน้นเรียบง่าย ส่วนมื้อกลางวันจะมีข้าวแกงครบชุด แกงไก่ แกงเนื้อก็ว่ากันไป และที่ขาดไม่ได้ก็จะต้องมีขนมหวานร่วมด้วย กรณีจัดเลี้ยงมื้อเย็นมักเป็นการออกปากหาบข้าว ซึ่งจะเป็นผู้ชายล้วนๆ เจ้าการจะจัดเลี้ยงน้ำตาลเมา หรือน้ำหวาก (น้ำตาลโตนดสดแช่กับแก่นไม้เคี่ยม) และอาจจะมีกับแกล้มเป็นจำพวกปลาปิ้งเล็กๆน้อยๆน่าเสียดายว่าวันนี้ “ออกปากกินวาน” เริ่มจางหายไป เพราะว่าเครื่องจักรทุ่นแรงเข้ามาแทนที่ และเงินเข้ามาแทนน้ำใจของคน ประเภทที่ว่าผลัดกันลงแรง ใช้น้ำใจแทนน้ำเงินหาดูได้ยากแล้ว

๖. งานทำบุญว่าง หรือประเพณีวันว่างของชาวใต้ หรือวันสงกรานต์นั่นเอง ซึ่งตามประเพณีเมื่อเข้าช่วงเดือนเมษายนของทุกปี โดยที่บางท่านถือเอาวันทางจันทรคติ บางท่านเอาวันทางสุริยคติ ตามความสะดวกของแต่ละท่าน ในช่วงเดือนนี้ถือเป็นการรวมญาติกันครั้งสำคัญในรอบปี ซึ่งลูกหลานที่จากถิ่นเกิดไปอยู่ต่างจังหวัด ต่างภาค ได้กลับบ้านถิ่นเกิด พาลูกหลานมารู้จักกับญาติผู้ใหญ่ทั้งหลายและร่วมกันทำบุญบังสุกุลอุทิศให้แก่ ปู่ย่า ตายาย พ่อแม่และญาติที่ถึงแก่กรรมไปแล้ว ลูกหลานที่ยังอยู่ต้องปฏิบัติตามที่บรรพบุรุษได้กระทำสืบๆ กันมาช้านาน ประเพณีวันว่างนี้ ลูกหลานทุกคนต่างได้กระทำสืบเนื่องกันมาจากรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง และคงอยู่คู่สังคมไทยไปตลอด

๗. งานเทศกาลล่องเรือ แลนก ทะเลน้อย จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน ซึ่งเป็นช่วงที่มีดอกบัวแดงบานสะพรั่ง ทั่วผืนน้ำทะเลน้อย นับล้านๆดอก มีนก อพยพ และนกประจำถิ่น มากมายหลายสายพันธุ์ นับล้านๆตัว จนผู้คนกล่าวขานกันว่าเป็นดินแดน นกล้านตัว บัวล้านดอก มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆเช่น มหกรรมอาหารดี เที่ยวสงกรานต์ปลอดภัย สนุกได้ไร้แอลกอฮอล์ กิจกรรมสรงน้ำพระ ๙ วัด กิจกรรมประกวดภาพถ่าย กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านและการแสดงร่วมสมัยต่างๆ ซึ่งจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยวทะเลน้อยเพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี

๘. งานเดินพาน แลชุมชน คนเลน้อย เป็นกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ชุมชนได้ริเริ่มจัดขึ้น ในช่วง ๒-๓ ปีที่ผ่านมา ลักษณะการจัดกิจกรรมเป็นรูปแบบถนนคนเดิน มีกิจกรรมการแสดงทางวัฒนธรรม การขาย อาหารการกินพื้นบ้านเป็นจุดขาย ภายใต้แนวคิดการพัฒนา โดยกำหนดใช้พื้นที่จุดที่น่าสนใจ หรือการจัดโซนนิ่งจากความหลากหลาย อันมีที่มาจากทุนทางสังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ในมิติต่างๆ เช่น มิติด้านอาหาร การกิน มิติด้านคติชนความเชื่อมิติด้านการประกอบอาชีพ มิติด้านศิลปะวัฒนธรรมประเพณี และการละเล่นพื้นบ้าน มิติด้านสุขภาพ มิติด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ให้กลายมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดึงดูดใจผู้มาเยือน เพื่อสร้างมูลค่าในระบบเศรษฐกิจ และยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน

๘.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

๘.๓.๑ **ภูมิปัญญาท้องถิ่น** รอบลุ่มทะเลสาบสงขลา มีความหลากหลายทางด้านชีวภาพ ชาติพันธุ์และลักษณะภูมิประเทศ ก่อให้เกิดการบ่มเพาะภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่แตกต่างจากภาคอื่นๆจึงมีศักยภาพในด้านภูมิปัญญาชาวบ้านเกี่ยวกับการทำมาหากิน ภูมิปัญญาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ภูมิปัญญาเกี่ยวกับวัฒนธรรมโภชนาการ ภูมิปัญญาเกี่ยวกับเครื่องนุ่งห่ม ภูมิปัญญาเกี่ยวกับยารักษาโรค ภูมิปัญญาเกี่ยวกับการหลบเลี่ยงอันตราย ภูมิปัญญาเกี่ยวกับการรวมพลัง และการพึ่งพา ภูมิปัญญาการสร้างสรรค์ เป็นต้น เหล่านี้ล้วนสืบสานมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ปราชญ์พื้นบ้าน คือ ผู้ที่มีภูมิปัญญา มีองค์ความรู้ในด้านต่างๆ ที่เกิดจากการดำเนินชีวิตและสั่งสมประสบการณ์ ทั้งจากทางตรง และทางอ้อม ด้วยความศรัทธา มีความคิดวิเคราะห์ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ จนหลอมรวมเป็นองค์ความรู้ที่เป็นลักษณะของตนเอง สามารถพัฒนาความรู้ ปรับปรุงจนเกิดทักษะ และความชำนาญ แล้วนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับยุคเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้และนวัตกรรมในด้านต่างๆ ให้กับคนในชุมชน เช่น ด้านศิลปกรรม ด้านหัตถกรรม ด้านวรรณกรรม ด้านปฏิมากรรม ด้านนวัตกรรม ด้านพิธีกรรม ด้านวาทะกรรม ด้านประติมากรรม และ ด้านเภสัชกรรม (หมอพื้นบ้าน) ซึ่งในพื้นที่ตำบลพนางตุง มีปราชญ์พื้นบ้านอยู่หลายแขนงที่ถือว่าเป็นทุนทางสังคม ทุนทางเศรษฐกิจที่สำคัญ ปรากฏรายชื่อ และภูมิปัญญาดังต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ที่อยู่	องค์ความรู้ ภูมิปัญญา
๑	นายพัน คงวงค์	๒๔ หมู่ที่ ๕	หัตถกรรมจักสาน
๒	นายวิชัย นิ่มคร	๒๘๗ หมู่ที่ ๑๒	เครื่องปั้นดินเผา
๓	นายเริ่ม สุขสุวรรณ	๒๐๒ หมู่ที่ ๘	การรักษาโรคด้วยสมุนไพร
๔	นางละมัย ปล้องไหม	๑๑๒ หมู่ที่ ๔	ขนมโบราณ
๕	นางวรรณา เพชรคง	๒๕ หมู่ที่ ๕	การเกษตรผสมผสาน
๖	นางสาวสมพร คงดำ	๓๔๗ หมู่ที่ ๑๒	นวดแผนไทย
๗	นางละม้าย อาษาชำนาญ	๑ หมู่ที่ ๕	ร้องเพลงกล่อมเด็ก
๘	นายเลี่ยม สุขคง	๑๗ หมู่ที่ ๑๑	การรักษาโรคด้วยสมุนไพร
๙	นายจำลอง นิ่มคร	๙๙ หมู่ที่ ๑๒	การตีเหล็ก
๑๐	นายรื่น ศรีนุ่น	๒๓๓ หมู่ที่ ๑๐	การรักษาโรคด้วยสมุนไพร
๑๑	นายเยื้อน คงวงศ์	๙ หมู่ที่ ๕	ครกสี/รักษาโรคด้วยสมุนไพร
๑๒	นายสมคิด ทองแก้ว	๑ หมู่ที่ ๕	ทำว่าวพื้นบ้าน
๑๓	นายเผือน ปล้องไหม	๑๑๒ หมู่ที่ ๔	เครื่องมือจับสัตว์น้ำ
๑๔	นายสุภาพ ทองแก้ว	๑๗๕ หมู่ที่ ๓	การหาของป่า จับผึ้ง
๑๕	นายสว่าง มากเอียด	๕๑ หมู่ที่ ๕	การเกษตรครบวงจร
๑๖	นายสมนึก เพชรมณี	๖๑ หมู่ที่ ๔	การเกษตร การขยายพันธุ์พืช
๑๗	นางประคอง ทองดำ	๑๒๒ หมู่ที่ ๖	นวดแผนไทย
๑๘	นายสมหมาย นุ่นคง	๘๐ หมู่ที่ ๑	การประมงพื้นบ้าน
๑๙	นางสาวเสงี่ยม ยกทอง	๖๒ หมู่ที่ ๑	หัตถกรรม
๒๐	นายจำปา หมื่นหนู	๑๙๖ หมู่ที่ ๑	คติชนความเชื่อ/ประวัติศาสตร์ชุมชน
๒๑	นางเกสร ทองพูนเอียด	๙๑ หมู่ที่ ๒	ขนม อาหารพื้นบ้าน
๒๒	นางวรรณี เซ่งฮวด	๑๕๒ หมู่ที่ ๑๐	หัตถกรรม
๒๓	นายอำมร สุขวิน	๔๐๐ หมู่ที่ ๕	เกษตรอินทรีย์
๒๔	นางมาลี พันธ์วงศ์	๓๖ หมู่ที่ ๕	เกษตรอินทรีย์

ที่มา : วิทยาลัยภูมิปัญญาชุมชน มหาวิทยาลัยทักษิณ ปี ๒๕๕๙

๘.๓.๒ ภาษาถิ่น พื้นที่ตำบลพนางตุง ประชาชนพื้นถิ่นโดยส่วนใหญ่ ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันออก ในการสื่อสารระหว่างกัน ในชีวิตประจำวัน เป็นการสืบทอดภาษาโดยธรรมชาติ แต่ยุคสมัยเปลี่ยนไปการเปลี่ยนแปลงของภาษาในวิถี ก็ย่อมทำให้เด็กลูกหลานชาวใต้คนรุ่นใหม่อาจไม่ใช้คำภาษาไทยถิ่นใต้ หรือไม่อาจเข้าใจคำภาษาถิ่นเหมือนคนรุ่นก่อน เพื่อแสดงข้อบ่งชี้ให้เห็นถึงรากของภาษาไทยถิ่นใต้ ของแต่พื้นที่ว่ามีความเหมือนกันหรือการใช้สื่อความหมาย ตั้งแต่การเปล่งสำเนียง การให้ความหมายที่แตกต่างกันออกไป โดยปราชญ์ผู้รู้ได้แบ่งภาษาไทยถิ่นใต้ ออกเป็น ๕ กลุ่ม ด้วยกันคือ

(๑) ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันออก ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันออก ได้แก่ภาษาไทยถิ่นใต้ที่พูดกันมากทางฝั่งตะวันออกของปักษ์ใต้ บริเวณจังหวัด นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ปัตตานี (อำเภอโคกโพธิ์, อำเภอแม่ลาน, อำเภอหนองจิก และ อำเภอเมือง) ตรัง สตูล (และในรัฐปะลิส-หมู่บ้านควนขนุน บ้านตาน้ำ ,ในรัฐเคดาห์ - บ้านทางควาย บ้านบาลิ่ง) ภาษาไทยถิ่นใต้ที่ใช้ในกลุ่มนี้ จะมีลักษณะของภาษาที่คล้ายคลึงกัน (ตรังและสตูล แม้จะตั้งอยู่ฝั่งทะเลตะวันตก แต่สำเนียงภาษา ถือเป็นกลุ่มเดียวกับพัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราช คือ ออกเสียงตัวสะกด ก.ไก่ ได้ชัดเจน)

(๒) ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันตก ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันตก ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้ที่พูดอยู่บริเวณพื้นที่จังหวัดกระบี่ พังงา ภูเก็ต ระนอง สุราษฎร์ธานี และชุมพร ภาษาไทยถิ่นใต้ที่พูดอยู่บริเวณพื้นที่จังหวัดเหล่านี้ จะมีลักษณะเด่นที่คล้ายคลึงกัน เช่นออกเสียงคำว่า แตก เป็น แตะ ดอกไม้ เป็น เดาะไม้ สามแยก เป็น สามแยะ ฯลฯ สำเนียงนครศรีธรรมราช กลุ่มฉวาง พิปูน ทุ่งใหญ่ ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกของเขาหลวง ก็อยู่ในกลุ่มนี้ ส่วนจังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี แม้จะตั้งอยู่ฝั่งทะเลตะวันออก แต่สำเนียงภาษาถือเป็นกลุ่มเดียวกับจังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต คือ ออกเสียงตัวสะกด ก.ไก่ ไม่ได้

การแบ่งเขตระหว่างพื้นที่ที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันออก (คำที่มีเสียงสระยาวสามารถออกเสียง ก. สะกดได้ชัด) กับพื้นที่ที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันตก (คำที่มีเสียงสระยาว ออกเสียง ก. สะกดไม่ได้) สามารถกำหนดแนวแบ่งเขตได้ เคร่าๆ ได้โดยลากเส้นแนวแบ่งเขตจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีฝั่งอ่าวไทย ลงไปทางใต้ โดยใช้แนวเขาหลวง(เทือกเขานครศรีธรรมราช) เป็นแนวแบ่งเขต ผ่านลงไปถึงจุดระหว่างอำเภอทุ่งสงและอำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช จากนั้นวกไปทางทิศตะวันตกไปยังอำเภอคลองท่อม จังหวัดกระบี่ จรดทะเลอันดามัน

(๓) ภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียงสงขลา ภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียงสงขลา ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้ที่พูดอยู่บริเวณพื้นที่จังหวัดสงขลา บางส่วนของจังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา โดยมีลักษณะที่เด่นคือ หางเสียงจะไม่ขาดห้วน แต่จะค่อยๆเบาเสียงลง ซึ่งลักษณะดังกล่าวช่วยให้ภาษาสงขลาฟังแล้วไม่หยาบกระด้างอย่างสำเนียงใต้ถิ่นอื่น นอกจากนี้ยังคำที่ใช้บ่อยในสำเนียงนี้คือ คำว่า เบอะ หรือ กะเบอะ ซึ่งมีความหมายในภาษาไทยมาตรฐานว่า เพราะว่า, ก็เพราะว่า เรียกเงินว่า เบี้ย ในขณะที่ถิ่นอื่นนิยมเรียกว่า ตางค์ และคำที่นิยมใช้อีกคำหนึ่ง คือ ไม่หอน ซึ่งมีความหมายว่า ไม่เคย เช่น ฉานไม่หอนไป เป็นต้น

(๔) ภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียงเจ๊ะเห ภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียงเจ๊ะเห หรือ ภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียงตากใบ ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นใต้ที่พูดอยู่บริเวณพื้นที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี(เฉพาะ อำเภอยะหริ่ง อำเภอปะนาเระ และอำเภอสายบุรี) รวมทั้งในเขตรัฐกลันตันของมาเลเซีย ในหมู่บ้านที่พูดภาษาไทย จะใช้ภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียงเจ๊ะเห นอกจากนี้ยังสามารถแบ่งย่อยได้อีกหนึ่งภาษา คือ ภาษาถิ่นพิเทน ซึ่งพูดกันในตำบลพิเทน อำเภอทุ่งยางแดง และตำบลกะรุบี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานีเท่านั้น

ในเขตจังหวัดนราธิวาส เนื่องมีคนในจังหวัดอื่นๆ มาอาศัยหรือทำงานในจังหวัดนราธิวาส จึงนำภาษาไทยถิ่นใต้ของแต่ละจังหวัดมาพูดกันในจังหวัดนราธิวาส ส่วนใหญ่จะเป็นคนไทยถิ่นใต้จากจังหวัดพัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราช คนนราธิวาส จึงมีภาษาไทย ๒ สำเนียง คือ ภาษาไทยถิ่นใต้ สำเนียง เจ๊ะเห และสำเนียงภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันออก ภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียง เจะเห มักพูดกันในกลุ่มเครือญาติ หรือตามชนบทของนราธิวาส แต่ในเมืองมักจะพูดสำเนียงภาษาไทยถิ่นใต้ตะวันออก

(๕) ภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียงพิเทน ภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียงพิเทน เป็นภาษาถิ่นย่อยของภาษาไทยถิ่นใต้สำเนียงตากใบที่ใช้อยู่ในตำบลพิเทน อำเภอทุ่งยางแดง และตำบลกะรุบี อำเภอกะพ้อ จังหวัดปัตตานี ปัจจุบันคนในตำบลพิเทนพูดภาษาไทยถิ่นพิเทนน้อยลง ส่วนมากจะใช้ภาษามลายูปัตตานีในชีวิตประจำวัน ตามความนิยมของผู้ใช้ภาษาส่วนใหญ่ ผู้ที่สามารถใช้สำเนียงพิเทนได้ดีคือผู้ที่มีอายุ ๔๐ ปีขึ้นไป

อายุน้อยกว่านี้บางคนไม่ยอมพูดภาษาของตน หรือพูดได้ก็ยังไม่ดีเท่าที่ควร โดยภาษาพิเทนมีการใช้คำยืมและคำที่ใช้ร่วมกันกับภาษามลายูปัตตานีถึงร้อยละ ๙๗

ตัวอย่างคำศัพท์

พืช ผัก ผลไม้

มะม่วงหิมพานต์ = กาหยู (เทียบอังกฤษ cashew) , กาหยี (ใช้มากในแถบ ภูเก็ต พังงา คำนี้เข้าใจว่าคนใต้ฝั่งตะวันตกจะรับมาจากฝรั่งโดยตรง) , ยาร่วง, ย่าโห้ย, หัวครก (ใช้มากแถบพัทลุง สงขลา), ม่วงเล็ดล่อ,ท้ายล่อ, และ ม่วงแตแหร (ใช้ในภาษาไทยถิ่นใต้ สำเนียงเจะเห)

ชมพู่ = ชมโพ่แก้ว, น้ำดอกไม้, ชมโพ่น้ำดอกไม้

ฝรั่ง = ชมโพ่ ยาหมู่ หย้ามู้ (คำนี้มาจาก jambu ในภาษามลายู)

ฟักทอง = น้ำเต้า

ฟัก = ขี้พร้า

ขมิ้น = ขี้หมิ้น

ตะไคร้ = ไคร

พริก = ดีปลี, โลกแผ็ด, ลูกเผ็ด

ข้าวโพด = คง (คำนี้มาจาก jagong ในภาษามลายู)

มะละกอ = ลอกอ กล้วยหลา

สับปะรด = หย่านัด (คำนี้ ใช้ทั่วไปทั้งภาคใต้ บางครั้งจะออกเสียงเป็นหย่าน-หัด; คำนี้เข้าใจว่าคนใต้รับมาจากฝรั่งโดยตรง โดยฝรั่ง รับมาจากภาษาอินเดียนแดงแถบบราซิล[ต้องการอ้างอิง] ซึ่งเรียกพันธุ์ไม้ชนิดนี้ว่า อนานัส [ต้องการอ้างอิง] เมื่อถ่ายทอดเสียงมาถึงปักษ์ใต้ จึงกลายเป็น หย่านัด) มะ-หลิ (คำนี้ใช้มากในเขตจังหวัดพัทลุง อำเภอรัตภูมิ อำเภอสทิงพระ และอำเภอระโนด ของจังหวัดสงขลา)

ดอกมะลิ = ดอกมะเละ (เสียง อิ แปลงเป็นเสียง เอะ)

แตงโม = แตงจีน

ตำลึง = ผักหมึง

รสสุคนธ์ = เถากะปด (ประจวบคีรีขันธ์), ย่านปด, ปดคาย

หม้อข้าวหม้อแกงลิง = หม้อลิง

ละมุด = ซ่าว้า (คำนี้ใช้เฉพาะในเขตสงขลา สตูล พัทลุง มาจาก sawa ในภาษามลายู) หม่าชี้กู๊ (ใช้เฉพาะเขตพังงา ตะกั่วป่า) มุดรั่ง (ใช้ในเขตนครศรีธรรมราชขึ้นไป)

ผลไม้ที่มีคำว่า “มะ” นำหน้า (บางคำ) จะเปลี่ยนเป็น “ลูก” เช่น มะม่วง-ลูกม่วง, มะนาว-ลูกนาว, มะขาม-ลูกขาม, มะเขือ-ลูกเขือ เป็นต้น

ผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวมักมีคำว่า “ส้ม” นำหน้า เช่น มะขาม-ส้มขาม, มะนาว-ส้มนาว เป็นต้น

ทั่วไป

เป็นไงบ้าง/อย่างไรบ้าง = พรือมัง, พันพรือม, พันพรือมัง (สงขลา จะออกเสียงว่า ผรื่อ เช่น ว่าผรื่อ = ว่าอย่างไร)

ตอนนี้ ปัจจุบัน = หวางนี่ (คำนี้ใช้ ในภาษาถิ่นใต้ทั่วไป) , แหละนี่ (คำนี้จะใช้เฉพาะในเขตอำเภอจะนะ อำเภอนาทวี อำเภอเทพา อำเภอสะบ้าย้อย ของจังหวัดสงขลา และอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี)

โง่ = โม่, โบ่
วัว = ฮัว (มาจากคำว่า งัว ในภาษาเก่า เนื่องจากในสำเนียงใต้จะไม่มีเสียง ง. งู แต่จะใช้เสียง ฮ. นกฮูก แทน)
เจ้าชู้ = อ้อร้อ (จะใช้เฉพาะ กับผู้หญิง เช่น สาวคนนี้ อ้อร้อ จัง คำ ๆ นี้มีความหมายในแง่ลบ ใกล้เคียงกับคำว่า แรด ในภาษากรุงเทพ)
ทุกข์ ลำบาก = เสดสา มาจากภาษามลายู siksa (เช่น ปีนี้เสดสาจัง = ปีนี้ลำบากมาก)
กลับบ้าน = หลบบ้าน, หลบเริน
เยอะๆ หลายๆ = ลุย, จังหู, จังเสีย, กองเอ, คาเอ, จังแจ็ก, จังเสีย, จ้าน, กองลุย
ไปไหน มาไหนคนเดียว = มาแต่สวน
แฟน = แควน (ฟ จะเปลี่ยนเป็น ควเกือบทุกคำ) ,โม่เด็ก
ตะหลิว = เจียนฉี่ คำนี้แถบจังหวัดพัทลุงจะออกเสียงเป็น ฉ่อนฉี (ช้อนฉี)), แถบอำเภอฉวาง อำเภอพิปูน จะใช้คำว่า หวักผัด
ชะมด = มูสัง มาจากภาษามลายู musang
อร่อย = หรอย
อร่อยมาก = หรอยจังหู, หรอยพึด, หรอยอีตาย
ไม่ทราบ = ม่ารู่ม้าย (คำนี้ใช้ในเขต นครศรีธรรมราช และใกล้เคียง) ไม่โร่ (สำเนียงสงขลา เสียง อู จะแปลงเป็นเสียง โอ เช่น รู้ คนสงขลาจะพูดเป็น โร่, คู่ คนสงขลาจะพูดเป็น โค่, ต้นประดู่ = ต้นโด ฯลฯ)
ขี้เหร่, ไม่สวยไม่งาม = โมระ หรือ โบระ (ออกเสียงควบกล้ำ มากจาก buruk เทียบมลายูปัตตานี ฆอระ)
กังวล, เป็นห่วง = หวังเหวิด (คำนี้มักใช้ในภาษาไทยถิ่นใต้ตอนบน แต่โดยทั่วไปก็เข้าใจในความหมาย), มิมัง (ภาษาไทยถิ่นใต้ ในเขต จะนะ เทพา สะบ้าย้อย), วิมัง (ในสำเนียงตากใบ)
ศาลา = หลา
ภาชนะสำหรับตักน้ำในบ่อ = ถุ้ง, หมาตักน้ำ บางถิ่นเรียก ตีหมา หรือ ตีมา มาจาก timba ในภาษามลายู
รีบเร่ง ลนลาน = ลกลัก, ลกลก (สงขลา จะใช้คำว่า ลกลัก , นครศรีฯ จะใช้ว่า ลกลก)
อาการบ้าจี้ = ลาต้า
ขว้างออกไป = ลิว, ซัด
ซอมซ่อ = ม่อร็อง, หม็องแหม็ง
เก่าๆ,ขาดๆ = ร้าย,ร้ายๆ เช่น ผ้าร้าย หมายถึงผ้าเก่าๆ หรือผ้าขี้ริ้ว, สาดร้ายๆ หมายถึง เสื่อขาดๆ
โลภมาก = ตาล่อ, หาจก, ตาอยาก
โกรธ = หวิบ, หวี่
โกรธมาก = หวิบอย่างแรง , หวิบหูจี้
บ๊อง = เบร่อ, เหมฺร่อ ,เร่อ
ทำไม = ไซ ,ใส่ , ส่อ , ไตร่
อย่างไร = พันพรือ, พรือ, ผรื่อ
โกหก = ขี้หก, ขี้เท็จ
กระท่อม = หนำ, ขนำ, ก๋องซี (บ้านพักชั่วคราวซึ่งปลูกขึ้นอย่างง่ายๆ) มาจาก 公司 ในภาษาจีน
อีกแล้ว = หล่าว
กะละมัง = โคม, พุ้น
เลอะเทอะ = หลูหละ, ซอกปร็อก (มาจากคำว่า สกปรก แต่ออกเสียงสั้นๆ ห้วนๆ กลายเป็น สก-ปรก)
หกนองพื้น = เพรื่อ

ประจำ = อาโหฌะ, โหฌะ (เสียงนาสิก)
ทิ้ง = ทุ่ม
อาการขว้างสิ่งของลงบนพื้น = ฟัด (ภาษาไทยถิ่นใต้ดั้งเดิม ไม่มีเสียง ฟ. จะใช้ใช้เสียง ขวฺ หรือ คว เแทน “ฟัด” จึงออกเสียงเป็น ขวัด)
กัด = ขบ, ค็อบ
กัดแทะ โดยใช้ฟันหน้า = คล็อด เช่น คล็อดคง หมายถึง การกัดแทะฝักข้าวโพดต้ม โดยใช้ฟันหน้า(กัดกินในขณะที่ใช้มือหมุนฝักข้าวโพด)
กลิ่นฉุน = ฉ็อง (ตัวอย่าง “เหม็นฉ็องเยี่ยว” = เหม็นฉุนเยี่ยว, ฉ็องจ้าน หมายถึง ฉุนจัง)
ดื้อรั้น = ช็องด็อง
กินไม่หมด = แหญะ (ข้าวที่เหลือจากการกิน เรียกว่า ข้าวแหญะ)
เอาเงินไปแลก = แตกเบี้ย (แลกเงินเป็นแบงค์ย่อยสัก ๑๐๐ บาท เรียกว่า แตกเบี้ยซักร้อยบาท)
สะใจดี = ได้แรงอก
เขียง = ดานเฉียง
นิ่งเสีย, นิ่งเดี๋ยวนี้ = แหน่งก๊็บ (คำนี้ใช้ขู่เด็กขี้แยให้หยุดร้องไห้)
ผงชูรส = แป้งหวาน
บริเวณที่ลุ่ม มีน้ำแฉะ = โพระ หรือ พรุ (มาจาก baroh ในภาษามลายู)
กาแฟ = กาแคว, โกปี้ (มาจาก kopi ในภาษามลายู)
การแสดงความเคารพของทหาร ตำรวจ = ตะเบะ (มาจาก tabik ในภาษามลายู)
ก็เพราะว่า = เบ่อ ,เบอะ ,กะเบ่อ,กะเบอะ เป็นคำในภาษาสงขลาใช้นำหน้าคำที่ต้องการเน้น เช่น เบอะหมันบ้า ความหมายคือ ก็ไอ้คนนั้นมันบ้า หรือจะใช้ตามหลังคำที่ต้องการเน้นก็ได้ เช่น เสือกเอง เบอะ ความหมายคือ ก็อยากเสือกเอง คำว่า เบอะ นี้ในปัจจุบันเด็กใต้โดยเฉพาะในเขตอำเภอหาดใหญ่ สงขลาและใกล้เคียง จะใช้พูดจนติดปากเกือบทุกประโยคที่พูด จนบางครั้งนำมาพูดในภาษาไทยสำเนียงกลาง ซึ่งจะสร้างความสับสนงุนงงให้กับผู้ฟังที่เป็นคนต่างถิ่น ต่างภาค
คาดว่า, น่าจะ, คงเป็นเช่นนั้น = ส่าหวา, สาว่า
เศษเหรียญ = ลูกกัก, ลูกเหรียญ, ลูกตาง
จะ = อิ, อี (เช่น จะใช้แล้วเร็วๆหน่อย เป็น อีใช้แล้วแขบๆหิ้ด), ติ (เช่น อิไปไหน = จะไปไหน)
รีบ = แขบ
โดน(สัมผัสเบาๆ) = แท่ง (แท่ง เข้าหีด หนึ่ง ร้องเหมือนถูกเชือดเลย = แตะเข้านิดหนึ่ง ร้องไห้เหมือนถูกเชือดเลย)
แอบ, หลบซ่อน = หยบ
กลับบ้าน = หลบเริน
รู้ความ = รู้สา
รู้สึก (รังเกียจ) = สา
กะปิ = เคย
น้ำพริก = น้ำชุบ
เอาอีกแล้ว = เอาแหล่วหลาว
ตะปู = เหล็กโคน

สำนวน

ลอกอชายไฟ = ใช้พูดเพื่อตัดพ้อผู้ที่มองไม่เห็นคุณค่าของตน แต่พอผิดหวังกับคนที่หวังเอาไว้ จึงค่อยหันกลับมาเห็นความสำคัญทีหลัง

ช้างแล่นอย่ายุงหาง = อย่าขัดขวางผู้มีอำนาจ (“แล่น” หมายถึง วิ่ง, “ยุง” หมายถึง จับหรือดึง)

คุ้ยขอนหาแข็บ = มีความหมายเดียวกับ “ฟื้นฝอยหาตะเข็บ” ในภาษาไทยกลาง ซึ่งตามพจนานุกรม หมายถึง คุ้ยเขี่ยหาความที่สงบแล้วให้กลับเป็นเรื่องขึ้นมาอีก

อยู่ไม่รู้หวัน = ใช้ว่าคนที่เฉิ่ม ๆ หรือไม่ค่อยรู้เรื่องรู้ราว มาจากอยู่ไม่รู้วันไม่รู้คืน (ส่วนใหญ่จะพูดย่อ ๆ ว่า อยู่ไม่หวัน)

เหลี่ยมลอกอลิด = ใช้กับคนที่มีเล่ห์เหลี่ยมแพรวพราวคล้ายๆกับมะละกอ (“ลอกอ” หมายถึงมะละกอ) ที่ถูกปอกเปลือก (“ลิด” หมายถึงปอกเปลือก) ซึ่งเมื่อปอกไปมากๆ จะเกิดเหลี่ยมมุมมากขึ้นเรื่อยๆจนนับไม่ถ้วน

ควัดด็องเปล่า = การกระทำอะไรซึ่งทำแล้วไม่เกิดผลอะไรต่อตนเองเลยแม้แต่น้อยเป็นการเสียแรงเปล่าๆ (เหมือนการฝัดข้าวด้วยกระด้งที่ไม่มีข้าวอยู่เลย “ด็อง” คือกระด้ง)

ทั้งกินทั้งขอ ทั้งคดห่อหลบเริน = การตักตวงผลประโยชน์เข้าตัว (“คดห่อ”หมายถึงการนำข้าวใส่ภาชนะแล้วพาไปไหนมาไหน)เปรียบกับเมื่อบ้านไหนมีงานแล้วจะมีคนที่ทั้งกินส่วนที่เขาให้กิน แล้วยังไปขอเพิ่มและห่อกลับบ้านไปอีก[๖]

๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ที่ถือเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ตำบลพนางตุงนั้น มีอยู่ด้วยกันหลายอย่าง สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกโดยส่วนใหญ่ เกี่ยวพันกับวิถีเกษตร วิถีชาวประมงพื้นบ้าน และวิถีการจักสานหัตถกรรม เป็นประการสำคัญ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ที่มีความโดดเด่นของพื้นที่นี้ ได้แก่

๘.๔.๑ ผลิตภัณฑ์ข้าวสังข์หยด พัทลุงอินทรีย์ ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนท่าช้างฟื้นฟูเศรษฐกิจและของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ชมรมสื่อแห่งปัญญาพัฒนาเกษตรยั่งยืน ตั้งอยู่พื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านท่าช้าง ตำบลพนางตุง มีพื้นที่นาข้าวอินทรีย์ รวมกันประมาณ ๒,๐๐๐ ไร่ ปัจจุบันทางกลุ่มได้รับมาตรฐานสินค้า ออร์แกนิคไทยแลนด์ ซึ่งเป็นผลิตผลจากการเกษตร ที่ได้ผ่านกระบวนการผลิต ที่ปลอดสารเคมีทุกชนิด ที่จะเป็นอันตรายต่อมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนกระบวนการเพาะเลี้ยง การปลูก ต้องมีการดูแลอย่างพิถีพิถัน ก่อนที่จะเริ่มการปลูกก็จะต้องเตรียมหน้าดินด้วยวิธีธรรมชาติ เมล็ดพันธุ์ที่เลือกมาปลูกต้องสะอาดปลอดภัย เรียกได้ว่าตั้งแต่เริ่มต้นจนจบกระบวนการต้องผ่านการดูแลอย่างพิถีพิถันตามหลักมาตรฐานสากล จึงกลายมาเป็นสินค้าที่มีความต้องการของตลาดผู้บริโภคเป็นอย่างมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เป็นข้าวสังข์หยด พัทลุง ซึ่งเป็นพืช GI อันเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เฉพาะพื้นที่ของจังหวัดพัทลุง ยิ่งทำให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในระดับประเทศ

[๖] https://nolapanmay.wordpress.com/author/nolapanmay/

๘.๔.๒ ผลิตภัณฑ์การแปรรูปหัตถกรรมกระจูด ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกระจูดวรรณี ซึ่งได้พัฒนา นวัตกรรมการผลิต การออกแบบกลายร่างจากกระจูดที่มีคนครหาว่าเชย มาเป็นกระจูดแสนเก๋ คว้ารางวัลด้านดีไซน์มากมาย ได้ออกไปอวดโฉมในตลาดทั้งไทย และต่างประเทศ จนเป็นที่ยอมรับในระดับโลก ตั้งอยู่พื้นที่ หมู่ที่ ๑๐ บ้านธรรมเถียร ตำบลพนางตุง

๘.๔.๓ ผลิตภัณฑ์การแปรรูปสัตว์น้ำ ของคนชุมชนทะเลน้อย ตั้งอยู่พื้นที่ หมู่ที่ ๑,๒,๑๓ บ้าน ทะเลน้อย ตำบลพนางตุง มีการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากปลา ที่จับได้ในผืนน้ำทะเลน้อย และทะเลสาบสงขลา ซึ่งเป็นที่นิยมได้แก่ ปลาดุกร้า ปลาเค็ม ปลาแห้ง เคยปลา น้ำพริก น้ำเคยปลาเข้มข้น ฯลฯ ซึ่งเป็นกรรมวิธีการถนอมอาหารด้วยองค์ความรู้และภูมิปัญญา ปัจจุบันได้มีงานวิจัยของสถาบันการศึกษา หรือหน่วยวิจัยเข้ามาช่วยเหลือในการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทำให้เกิดนวัตกรรมในกระบวนการผลิต คุณค่า และรูปลักษณ์ผลิตภัณฑ์ที่โดดเด่นยิ่งขึ้น ถือเป็นทางเลือกให้กับกลุ่มผู้บริโภคได้เป็นอย่างดี

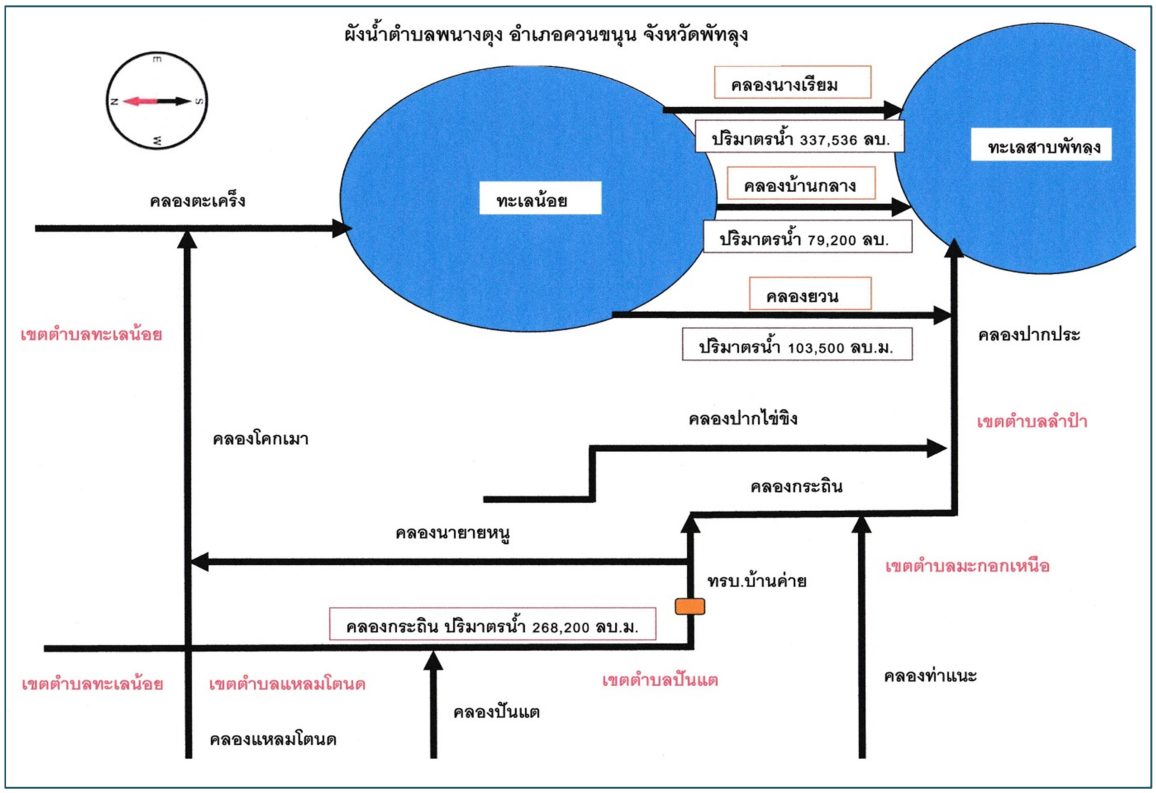
ผลิตภัณฑ์ดังที่กล่าวมาข้างต้น ล้วนเป็นผลิตภัณฑ์ที่นิยมชมชอบ ของบรรดากลุ่มผู้บริโภค และนักท่องเที่ยว ทั้งจากภายในประเทศ และต่างประเทศ ในแต่ละปีได้สร้างรายได้ปีละหลายสิบล้านบาท สามารถยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นให้กับคนในชุมชน

๙.ทรัพยากรธรรมชาติ

๙.๑ น้ำ

แหล่งทรัพยากรน้ำที่สำคัญของตำบลพนางตุง ที่เกื้อกูลต่อการดำรงชีวิตของคนในพื้นที่มาอย่างยาวนาน นับตั้งแต่ในอดีตจวบจนถึงปัจจุบันนี้ ก็คือ ทะเลน้อย และทะเลสาบสงขลา ในส่วนของผืนน้ำทะเลน้อย มีปริมาตรน้ำประมาณ ๔๒ ล้านลูกบาศก์เมตร ไหลถ่ายเทกับแหล่งน้ำอื่นๆ อันได้แก่ ทะเลสาบสงขลาตอนบน ที่เชื่อมต่อระหว่างกันด้วยคลองนางเรียม คลองบ้านกลาง คลองยวน ทะเลน้อยเป็นพื้นที่รับน้ำจากคลองตะเคร็ง คลองโคกเมา คลองแหลมโตนด คลองปันแต ทะเลสาบสงขลาตอนบนเป็นพื้นที่รับน้ำของคลองนายายหนู คลองกระถิน คลองปันแต คลองท่าแนะ คลองปากประ คลองบางไข่ขิง

ที่มา : ฝ่ายการโยธา กองช่าง

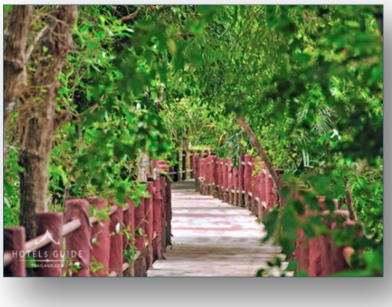
๙.๒ ป่าไม้

ป่าสงวนแห่งชาติคลองยวน (ตามกฎกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๔ (พ.ศ.๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๐๗ กำหนดให้ป่าคลองยวน ในท้องที่ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้คือ เนื่องจากป่าแห่งนี้มีพันธุ์ไม้ชนิดดีมีค่าเป็นปริมาณมาก เช่น เสม็ด เตียวหว้าและตะเคียนจำเป็นต้องรักษาสภาพป่าไม้ของป่าอันเป็นทรัพยากรธรรมชาติไว้ เพื่อให้มีไม้และของป่าไว้และเพื่อประโยชน์ทางอ้อมอีกส่วนหนึ่งซึ่งจะเป็นประโยชน์มากยิ่งกว่า ที่จะแผ้วถางลงเป็นที่เพาะปลูก หรือเพื่อกิจการอย่างอื่นจึงสมควรสงวนป่าแห่งนี้ไว้เพื่อประโยชน์แห่งรัฐและประชาชน เป็นข้อความสำคัญ ตามที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของผืนป่าสงวนแห่งชาติคลองยวนดังกล่าว ในพื้นที่ป่าสงวนคลองยวน ในอดีตว่ากันว่าป่าแห่งนี้ถือเป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์มากมีไม้หลากหลายพันธุ์ แต่ในช่วงกรุงศรีอยุธยาได้มีการล่องเรือมาที่นี่แล้วตัด เอาไม้ที่มีค่าไปหมด ทำให้พื้นที่ป่าแห่งนี้กลายเป็นป่าเสื่อม โทรม เหลือเพียงต้นเสม็ดขึ้นปกคลุมแทน

ป่าเสม็ดโบราณคลองยวน

สวนพฤกษศาสตร์พนางตุง สวนพฤกษศาสตร์พนางตุง ตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยใช้พื้นที่ของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เขตป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองยวน และที่ดินสาธารณประโยชน์ทุ่งสระ ในท้องที่ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ประมาณ ๖,๑๐๐ ไร่ เพื่อรักษาสภาพป่าพรุดั้งเดิมพื้นที่ เป็นที่ราบต่ำมีน้ำท่วมถึงและมีน้ำขังเป็นบางบริเวณ บางแห่งท่วมสูง ๑-๒ เมตรนาน ๑๕-๓๐ วัน ด้านทิศใต้ที่ติด กับทะเลน้อย มีคลองน้ำจืดไหลผ่านจากคลองยวนไหลสู่คลองปากประ และ จากคลองประไหลลงสู่ทะเลสาบสงขลาตอนบนดินเป็นดินพีต (Peat) มีความเป็นกรดสูงความสมบูรณ์ต่ำพรรณไม้ ส่วนใหญ่เป็นพรรณไม้ในป่าพรุหรือป่าเสม็ด ซึ่งเป็นเสม็ดแดง หรือป่าเสม็ดซึ่งเป็นเสม็ดเป็นพรรณไม้หลัก พรรณไม้รองลงไปได้แก่ หยี น้ำ กระทุ่ม คุระ ไทร ทองหลาง หว้า เตยทะเลและพรรณไม้น้ำนานาชนิด เช่น บัว กก กระจูด หญ้ายุง ปรงทะเล ฯลฯ

เส้นทางศึกษาธรรมชาติ

นกน้ำในทะเลน้อย

๙.๓ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย พัทลุง นครศรีธรรมราช สงขลา

เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ได้รับการประกาศเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่า เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ แต่ประชาชนมักเรียกกันว่า“อุทยานนกน้ำทะเลน้อย”ซึ่งนับเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าแห่งแรกของประเทศไทย รอบๆทะเลน้อยบริเวณพรุควนขี้เสียน เป็นแรมซาร์ไซต์แห่งแรกของประเทศไทยและเป็นลำดับที่ ๑๑๐ ของโลก เมื่อปี ๒๕๔๑ เนื้อที่ประมาณ๒๘๕,๖๒๕ ไร่ ครอบคลุมในพื้นที่ ๓ จังหวัด คือพัทลุง สงขลา และนครศรีธรรมราชส่วนที่เป็นพื้นน้ำ (ทะเลน้อย) ประมาณ ๑๗,๕๐๐ ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่ของทะเลน้อย เป็นพื้นที่ราบริมทะเลสาบประกอบไปด้วยนาข้าว ป่าพรุทุ่งหญ้า ตัวทะเลน้อย กว้างประมาณ ๕ กิโลเมตร ยาวประมาณ ๖ กิโลเมตร มีพืชน้ำปกคลุมเช่น ผักตบชวา กง กระจูดหนู บัวต่างๆและพืชลอยน้ำ ความลึกเฉลี่ย ๑.๒๕ เมตร สัตว์ป่าที่อาศัยอยู่แบ่งออกเป็น นกน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม นกน้ำมีทั้งนกที่ประจำถิ่น และนก

อพยพ เช่นนกกาบบัว นกกุลา นกกระสานวล นกกระสาแดง นกกาเล็กน้ำ นกแขวก เป็นต้น สิ่งที่น่าสนใจในการเที่ยวชมในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย คือ พระตำหนักทะเลน้อย ทะเลบัวยามเช้า ฝูงนกน้ำนานาชนิด แหล่งทำรังวางไข่ของนกน้ำบริเวณอ่าวหม้อ หน่วยพิทักษ์ป่าควนขี้เสียน แหล่งทำรังวางไข่ของนกน้ำบริเวณควนทะเลมอง และจุดชมธรรมชาติบริเวณศาลานางเรียม ความหลากหลายในระบบนิเวศน์ของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ทางด้านกายภาพประกอบไปด้วยข้อมูลของพืชพันธุ์ สัตว์ป่า และนกในทะเลน้อย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

พืชพรรณ

พื้นที่ป่าในทะเลน้อยแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ ป่าพรุ ซึ่งมีพรรณไม้เด่นคือต้นเสม็ด อันเป็นแหล่งทำรังของนกน้ำขนาดใหญ่ เช่น นกกระสาแดงและนกกาบบัว ทุ่งหญ้า ประกอบด้วยต้นกกหรือลาโพและหญ้าชนิดต่างๆ ป่าดิบชื้น จะพบบนที่ดอน เช่น ควนขี้เสียน ควนเคร็ง เป็นต้น พื้นที่นาข้าว จะเป็นแหล่งหากินของนกน้ำต่างๆ บริเวณพื้นน้ำ จะเป็นแหล่งรวมพืชพรรณไม้น้ำที่น่าสนใจหลายชนิด เช่น กง สาหร่าย กระจูด ผักตบ และบัวชนิดต่างๆ โดยเฉพาะบัวสายจะขึ้นเต็มพื้นน้ำเป็นทะเลบัวที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย

สัตว์ป่า

สัตว์ป่าที่มีรายงานในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยมีไม่ต่ำกว่า ๒๕๐ ชนิด โดยเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ๑๓ ชนิด เช่น ลิงแสม เสือปลา และลิงลม เป็นต้น สัตว์เลื้อยคลานอย่างน้อย ๒๕ ชนิด เช่น เต่าตะพาบน้ำ จิ้งแหลน และงูชนิดต่างๆสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก กุ้ง ปู หอย และสัตว์น้ำอื่นอีกเป็นจำนวนมาก ส่วนพวกปลาน้ำจืดพบไม่ต่ำกว่า ๔๕ ชนิด ปลาที่น่าสนใจและพบได้ไม่ยาก เช่น ปลาช่อน ปลากระดี่ ปลาซิว ส่วนปลาที่น่าสนใจแต่พบตัวได้ยากกว่า เช่น ปลาปักเป้าน้ำจืด และปลาเสือพ่นน้ำ เป็นต้น

นกในทะเลน้อย

จากสภาพพื้นน้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพรรณไม้น้ำและสัตว์น้ำต่างๆทะเลน้อยจึงมีความเหมาะสมเป็นแหล่งอาศัยหากิน ทำรังและวางไข่ของนกนานาชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งนกน้ำ จากการสำรวจพบนกราว ๑๘๗ ชนิด แยกออกเป็นนกประจำถิ่นอาศัยอยู่ประจำตลอดปีและนกอพยพย้ายถิ่น โดยจะอพยพมาในช่วงฤดูหนาวระหว่างเดือนตุลาคม-มีนาคม ซึ่งเป็นช่วงที่นกมีประชากรมากที่สุด ส่วนช่วงที่มีนกน้อยที่สุดอยู่ระหว่างเดือนมิถุนายน-กันยายน อันเป็นช่วงที่นกน้ำทำรัง นกต่างๆที่น่าสนใจในทะเลน้อย มีดังนี้

วงศ์นกยาง (Heron) นกน้ำในวงศ์นี้มีลักษณะขายาว คอขาว กินปลาและสัตว์น้ำเล็กๆมีขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ พบในทะเลน้อยราว ๑๕ ชนิด เช่น นกยางไฟหัวดำ (Yellow Bittern) นกยางโทนใหญ่ (Great Egret) นกกาบบัว (Painted Stork) นกกระสาแดง (Puple Heron) เป็นต้น โดยเฉพาะนกยางและนกกระสาแดงจะทำรังและอาศัยอยู่ในทะเลน้อยตลอดทั้งปี เป็นจำนวนมาก

วงศ์นกเป็ดน้ำ (Duck and Geese) นกน้ำคล้ายเป็ดซึ่งมีปากแบน แต่มีขนาดเล็กกว่าสามารถว่ายน้ำและดำน้ำหาปลาได้ดี ส่วนใหญ่อยู่รวมกันเป็นฝูงอพยพมาในฤดูหนาว นกเป็ดน้ำที่พบในทะเลน้อย เช่น นกเป็ดแดง (Lesser Whistling-Duck) เป็ดคับแค (Cotton Pygmy-Goose) เป็ดลาย (Garganey) นอกจากนี้ยังมี นกเป็ดผี (Little Grebe) ซึ่งอยู่ในวงศ์ Grebes มีลักษณะคล้ายนกเป็ดน้ำ ต่างกันตรงปลายปากแหลมว่ายน้ำและดำน้ำเก่งมาก

วงศ์นกอัญชัญ (Rails) นกน้ำวงศ์นี้จะมีขาและนิ้วยาว สามารถเดินหากินบนกอไม้น้ำได้เป็นอย่างดี นกวงศ์นี้พบได้ง่ายในบริเวณรอบๆที่ทำการเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยนั่นเอง ส่วนใหญ่เป็นนกประจำถิ่น เช่น นกอัญชัญคิ้วขาว (White-browed Crake) นกกวัก (White-Breasted Waterhen) นกอีลุ้ม (Waterhen) นกอีล้ำ (Common Moorhen) นกคู๊ท (Coot)

วงศ์นกพริก (Jacana) นกน้ำวงศ์นี้มีนิ้วที่ยาวมากสามารถเดินข้ามบนกอไม้น้ำได้ดี ลักษณะเด่นตัวผู้จะทำหน้าพี่ฟักไข่เลี้ยงลูก ตัวเมียจับคู่ครั้งละหลายตัว พบที่ทะเลน้อย ๒ ชนิด คือ นกอีแจว (Pheasant-tailed Jacana) นกพริก (Bronzewinged Jacana)

วงศ์นกกาน้ำ (Cormorant) นกน้ำสีดำรูปร่างคล้ายกา นิ้วเท้ามีพังผืดดำน้ำเก่งมาก มีทั้งกาน้ำเล็ก (Little Cormorant) และกาน้ำใหญ่ (Great Cormorant)

วงศ์นกตีนเทียน (Stilts) นกชายเลนชนิดนี้มีขายาวปากยาว มีสีเป็นขาวดำชอบอยู่รวมกันเป็นฝูงเมืองไทยมีชนิดเดียวคือ นกตีนเทียน (Blackwinged Stilt) นอกจากนี้แล้วยังมีนกที่พบเสมอ เช่นเหยี่ยวแดง (Brahminy Kite) นกกระแตแต้แว็ด (Redwattled Lapwing) นกนางนวลแกรบเคราขาว(Wiskered Tern) นกกระเต็นน้อยธรรมดา (Common Kingfisher)นกนางแอ่นบ้าน (Barn Swallow) เป็นต้น

๙.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

การมาดูในมิติของคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่ตำบลพนางตุง ในภาพรวมเราจะเห็นได้อย่างเด่นชัด จากความหลากหลายในระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ ก็คือ ทะเลน้อย เป็นส่วนสำคัญ พื้นที่นี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ระหว่างพืชพรรณ สัตว์น้ำ สัตว์ป่า ฝูงปลา นกน้ำ ฯลฯ ซึ่งได้เกื้อกูลและหล่อเลี้ยงวิถีชีวิตของผู้คน และสรรพสัตว์มาอย่างยาวนาน ในที่นี่ เราสามารถวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่ตำบลพนางตุง ได้ใน ๒ มิติ ก็คือ ในแง่มุมของความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติจากฐานข้อมูลเดิม และในแง่มุมของความเสื่อมโทรมถดถอยของทรัพยากรธรรมชาติ จากฐานข้อมูลในปัจจุบันปรากฏในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๙.๔.๑ ความหลากหลายของชนิดพืช

พื้นที่ตำบลพนางตุง พบว่ามีป่า ๒ ลักษณะ คือ ป่าพรุ (peat swamp forest) และป่าบึงน้ำจืด (freshwater swamp forest) [๗]โดยพื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นป่าพรุเสม็ด และเสม็ดขาวเป็นพืชหลัก ส่วนสภาพพื้นที่ป่าบึงน้ำจืดพบโดยบริเวณรอบทะเลน้อย บริเวณคลองยวน-คลองปากประ แต่ส่วนใหญ่ค่อนข้างเสื่อมโทรมมาก ในบริเวณทะเลน้อยมีน้ำขังอยู่ตลอด พืชที่ขึ้นอยู่มีเฉพาะพรรณไม้น้ำชนิดต่างๆได้แก่ แหนแดง เถาว์ตรุษ บอน กกสามเหลี่ยม ผักตบชวา ผักแว่น เซ่งใบมน บัวหลวง บัวสาย บัวผัน สันตวาใบพาย เซ่งใบยาว จาก ขลู่ สร้อยทับทิม ผักไผ่น้ำ จอกหูหนู ผักปราบช้าง ผักบุ้ง กะเม็ง แพงพวยน้ำ และว่านน้ำเป็นต้น แพลงตอนพืชชุกชุมมากที่สุดในบริเวณทะเลน้อย รองลงมาคือที่ควนขี้เสียน และพรุควนเคร็งตามลำดับ ทั้งในเดือนกันยายนและตุลาคม เนื่องจากช่วงเดือนตุลาคมมีฝนตก ทำให้ปริมาณน้ำ ความขุ่นของน้ำเพิ่มขึ้น และน้ำจากควนขี้เสียนและพรุควนเคร็งไหลลงสี่ทะเลน้อยซึ่งเป็นแหล่งรองรับน้ำ

ชนิดพันธุ์พืชเด่นที่พบในกลุ่มพันธ์พืชน้ำ ได้แก่ จูดหนู แห้วทรงกระเทียม บัวหลวง บัวสาย กงเตยทะเล และผักตบชวา เป็นต้น บริเวณตอนกลางของทะเลน้อยซึ่งลึกที่สุดจะพบพืชจมใต้น้ำได้แก่ สาหร่ายฉัตร และสาหร่ายเส้นด้ายเป็นส่วนใหญ่ ขณะที่พลับพลึงพบมากบริเวณด้านทิศตะวันตกของทะเลน้อย ซึ่งมีระดับน้ำไม่ลึกมากนัก พบบัวหลวงขึ้นเป็นกลุ่มใหญ่บริเวณใกล้เคียงกันทางตอนเหนือ และด้านทิศตะวันออกของทะเลน้อยพบจูดหนูเป็นพืชเด่นกว่าชนิดอื่นๆนอกจากพืชดังกล่าวแล้ว ยังพบพืชที่ประชาชนในท้องถิ่นปลูกเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพหลัก เช่น กระจูด ใช้ในการทำผลิตภัณฑ์จากอาชีพทอเสื่อและเครื่องใช้ มีการปลูกข้าวเพื่อใช้ในการบริโภคและขายเป็นรายได้ มีการปลูกยางพารา เพื่อใช้ในการประกอบอาชีพและขายเป็นรายได้

[๗] สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๖ กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช,รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการจัดทำแผนแม่บทการจัดการสิ่งแวดล้อม สถานีพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าทะเลน้อย,มีนาคม ๒๕๔๙,น.๒-๑๔

ของครอบครัว และอาจมีการเผาถ่านจากไม้เสม็ดที่ขึ้นในธรรมชาติ ประโยชน์ของพันธุ์พืชต่อสัตว์ที่อาศัยอยู่ในทะเลน้อย สัตว์ทุกชนิดมีการพึ่งพาพืชชนิดต่างๆในบริเวณนั้นสำหรับหาอาหารและใช้เป็นที่อยู่อาศัย

๙.๔.๒ ความหลากหลายของชนิดสัตว์

พื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย มีระบบนิเวศที่มีความอุดมสมบูรณ์และมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะในแง่ที่เป็นแหล่งพักพิงของนกอพยพในเขตเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนเป็นถิ่นที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร และแหล่งสืบพันธุ์ของนกน้ำนานาชนิด ในปี พ.ศ.๒๕๒๑-๒๕๒๓ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย โดยการสนับสนุนของสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ได้สำรวจชนิดพันธุ์ ประชากร และถิ่นที่อยู่อาศัยของนก พบว่ามีนกอย่างน้อย ๑๘๗ ชนิด แยกเป็น นกที่มีถิ่นที่อยู่และหากินในพื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย อย่างน้อย ๔๔ ชนิด นกที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำ แต่หาอาหารบริเวณนั้น รวมทั้งชนิดที่อาศัยตามดงหญ้า ป่ารอบๆทะเลน้อย พบอย่างน้อย ๑๑๕ ชนิด นกประจำถิ่นพบอย่างน้อย ๑๓๐ ชนิด นกอพยพจากประเทศอื่นมาสู่ประเทศไทยในฤดูหนาว พบอย่างน้อย ๓๗ ชนิด นกที่อยู่ประจำถิ่นและบางครั้งก็อพยพย้ายถิ่นด้วยอย่างน้อย ๕ ชนิด นกที่มีจำนวนประชากรมาก พบอย่างน้อย ๑๐ ชนิด นกที่อยู่ในสภาพถูกคุกคามและใกล้ถูกคุกคาม พบอย่างน้อย ๒๘ ชนิด นกที่พบได้ตลอดฤดูกาล พบอย่างน้อย ๓๔ ชนิด นกที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ พบอย่างน้อย ๔๒ ชนิด นกที่ทำรังวางไข่ในพื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย พบอย่างน้อย ๑๒ ชนิด

ในปี พ.ศ.๒๕๔๑-๒๕๔๒ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ได้ทำการสำรวจชนิดพันธุ์และแหล่งวางไข่ของนกในบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย และบริเวณหน่วยพิทักษ์ป่า ๗ แห่งและรอบทะเลน้อย สรุปได้ ดังนี้

ประเภทของนกที่พบในบริเวณพื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ๑๑๐ ชนิด พบนกน้ำอย่างน้อย ๗๒ ชนิด นกประจำถิ่นอย่างน้อย ๗๖ ชนิด นกอพยพย้ายถิ่นจากประเทศอื่นมาสู่ประเทศไทยในช่วงฤดูหนาวอย่างน้อย ๔๑ ชนิด นกประจำถิ่นและนพอพยพย้ายถิ่นด้วยอย่างน้อย ๑๔ ชนิด นกที่อพยพผ่านมาตามฤดูกาลอย่างน้อย ๗ ชนิด นกที่อพยพมาเพื่อผสมพันธุ์อย่างน้อย ๓ ชนิด นกที่อยู่ในสถานภาพถูกคุกคาม (threatened) อย่างน้อย ๘ ชนิด และนกที่อยู่ในสภาพใกล้ถูกคุกคาม (near threatened) อย่างน้อย ๔ ชนิด

แพลงก์ตอนสัตว์ขนาดเล็กมีความชุกชุมมากกว่าขนาดใหญ่ เช่น Protozoa เป็นแพลงก์ตอนสัตว์ขนาดเล็ก มีความสามารถสูงในการดูดซับสารอาหารจำพวกคาร์บอนเข้าเซลล์ จึงเป็นสัตว์ที่เป็นตัวเชื่อมระหว่างสัตว์อื่นๆที่ไม่สามารถใช้สารคาร์บอนได้โดยตรง นากจากนี้ Rotifer,Cladoceran และCopepod เป็นองค์ประกอบของประชาคมแพลงก์ตอนสัตว์ที่สำคัญในแหล่งน้ำจืด หรือทะเลสาบ Rotifer เป็นสัตว์กินพืชที่สำคัญจึงมีบทบาทหลักในการถ่ายทอดพลังงานไปสู่ระดับชั้นที่สูงขึ้นไปในระบบนิเวศ

ความหลากชนิดของสัตว์ที่รองลงมาจากนก คือ กลุ่มของสัตว์เลื้อยคลาน แต่จำนวนในแต่ละชนิดที่พบค่อนข้างน้อย สัตว์ที่พบมากที่สุดคือ งู พบถึง ๑๘ ชนิดที่น่าสนใจคือ งูกระด้าง ซึ่งคาดว่าในปัจจุบันในภาคใต้ จะพบเห็นงูชนิดนี้ได้ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย และทะเลสาบสงขลาเท่านั้น ส่วนบริเวณควนขี้เสียนเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยสำคัญของสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมหลายชนิด ที่พบได้แก่ เสือปลาซึ่งเป็นสัตว์ที่ต้องอนุรักษ์อย่างเร่งด่วน

สัตว์หน้าดิน (Benthos) เป็นสัตว์ที่อาศัยและหากินตามพื้นผิวหน้าดิน หรือดำรงชีวิตอยู่บริเวณพื้นท้องน้ำ และรวมถึงสัตว์กลุ่มที่เกาะหรืออาศัยอยู่ตามกองหิน โขดหิน ขอนไม้ในน้ำ หรือแม้แต่พืชน้ำที่พบได้ในระบบนิเวศแหล่งน้ำ เป็นดัชนีตัวชี้วัดคุณภาพน้ำทางด้านชีวภาพ (Biological indicators) ได้ เนื่องจากวงจรชีวิตในแหล่งน้ำ ทำให้ติดตามตรวจวัดคุณภาพน้ำจากสัตว์หน้าดินได้อย่างต่อเนื่อง สัตว์หน้าดินเป็นผู้บริโภคอันดับแรกๆของห่วงโซ่อาหาร และเป็นแหล่งอาหารที่สำคัญของสัตว์น้ำขนาดใหญ่อื่นๆ เป็น

ผลผลิตทุติยภูมิที่สำคัญ ในระบบนิเวศในน้ำ ไม่ว่าจะเป็นแหล่งน้ำจืด หรือทะเลในทะเลสาบน้ำตื้น นอกจากจะเป็นแหล่งอาหารของปลาหน้าดินแล้ว พบว่าสัตว์หน้าดินหลานชนิดที่สามารถอาศัยอยู่ในน้ำที่มีปริมาณออกซิเจนน้อย สารอินทรีย์มาก และไอโดรเจนซัลไฟด์มาก เช่น พวกไส้เดือนทะเล หอยสองฝา

นอกจากนี้ ยังมีปลา และสัตว์อื่นๆในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยรวม ๓๕ ชนิด เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมวลชีวภาพของปลา และสัตว์น้ำอื่นๆที่พบในบริเวณทะเลน้อย ในปี ๒๕๒๕ และปี ๒๕๓๒ พบว่าค่าเฉลี่ยมวลชีวภาพลดลง จาก ๒.๓ กรัม/ตารางเมตร ในปี ๒๕๒๕ เหลือ ๑.๓ กรัม/ตารางเมตร ในปี ๒๕๓๒ แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศ ที่เป็นไปในทางที่เสื่อมโทรมลงแม้ว่าจำนวนชนิดของปลาที่พบในบริเวณทะเลน้อยมิได้ลดลงไปกว่าที่รายงานในปี พ.ศ.๒๕๓๒ ก็ตาม[๙]

๙.๔.๓ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรป่าไม้

ป่าไม้เป็นทรัพยากรที่สำคัญในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง และมีความอุดมสมบูรณ์มาก ประกอบกับป่าไม้บริเวณทะเลน้อยมีโครงสร้างของระบบนิเวศที่เปราะบาง และอ่อนไหว ดังเช่น ป่าควน หรือป่าพรุ ในปัจจุบันระบบนิเวศป่าไม้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ซึ่งมีสาเหตุมาจากการบุกรุกป่าเสม็ด เพื่อเปลี่ยนสภาพเป็นนาข้าว บ่อเลี้ยงปลา ปลูกปาล์มน้ำมัน หรือพืชเศรษฐกิจอื่นๆการตัดต้นไม้โดยเฉพาะต้นเสม็ดเพื่อเผาเป็นฐาน การบุกรุกป่าเพื่อสร้างบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ทำเป็นคอกปศุสัตว์ โดยมีการเลี้ยงควายจำนวนมากในป่าเสม็ดซึ่งอยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ซึ่งผลกระทบโดยตรงต่อป่าเสม็ดเนื่องจากการเหยียบย่ำ และการชนกันของควาย ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือการบุกรุกป่าบริเวณแหล่งอาหาร หรือแหล่งวางไข่ของนกน้ำ การเผาป่าพรุและไฟป่า ทำให้นกน้ำและสัตว์ป่าตายไปจำนวนมาก เป็นสาเหตุในนกน้ำย้ายที่อยู่อาศัยและที่ทำรัง

๙.๔.๔ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพของดิน บริเวณโดยรอบทะเลน้อย เช่น การพัฒนาเป็นชุมชนที่หนาแน่นขึ้น มีอาคารบ้านเรือน รีสอร์ท สถานประกอบการมากมาย ซึ่งทำให้เกิดปัญหาขยะและน้ำเน่าเสีย การใช้สารเคมีในแปลงเพาะปลูกพืชมาอย่างยาวนานก็ทำให้ดินเสื่อมคุณภาพ รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพการใช้ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับชนิดพืชที่เพาะปลูก เช่น พื้นที่นาข้าว เปลี่ยนมาเป็นสวนปาล์มน้ำมัน เป็นต้น

๙.๔.๕ ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรน้ำ

ปัญหาความเสื่อมโทรมของคุณภาพน้ำในทะเลน้อยและลำคลอง มีสาเหตุมาจากน้ำเสียที่ระบายออกจากบ้านเรือนลงสู่ทะเลน้อยโดยไม่มีการบำบัด มีการทิ้งขยะบางส่วนลงในทะเลน้อยโดยตรง การแช่ต้นกระจูดก่อนจะนำไปตากแห้งและย้อมสีทำให้เกิดน้ำเสีย มีสารเคมีอันตรายและโลหะหนักปนเปื้อนอยู่ในสีเคมี การทิ้งน้ำล้างชำแหละสัตว์ลงในทะเลน้อย ก็เป็นสาเหตุที่ทำให้วัชพืชน้ำโตเร็วและแพร่กระจายไปทั่วทะเลน้อย เนื่องจากมีธาตุอาหารสำหรับการเติบโตของพืชสูง

นอกจากปัญหาความเสื่อมโทรมของคุณภาพสิ่งแวดล้อม ดังกล่าวแล้วนั้น ระบบนิเวศทะเลน้อยยังประสบปัญหาสภาวะยูโทรฟิเคชั่น ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางนิเวศวิทยาเชิงระบบ ที่เกิดจากตอบสนองทางกระบวนการชีวธรณี เคมีต่อการเพิ่มขึ้นของธาตุอาหารพืช ในกรณีของทะเลน้อยผลการศึกษา พบว่า ธาตุฟอสฟอรัส เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อพลวัต ความถี่ของการเกิด และความรุนแรงของกระบวนการยูโทรฟิเคชั่น ซึ่งแหล่งกำเนิดที่สำคัญของฟอสฟอรัส คือ น้ำเสียจากชุมชนโดยรอบและตะกอนบริเวณพื้นท้องน้ำ

[๙] จิรารัตน์ พรเทวบัญชา.การจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง, คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.๒๕๕๕.น. ๑๑-๑๓

แหล่งกำเนิดทั้งสองส่วนนี้ ช่วยรักษาระดับสภาวะยูโทรฟิเคชั่นในทะเลน้อย ให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ปัญหาทั้งสองด้านที่ทะเลน้อยกำลังประสบ มีการเชื่อมโยงและปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผ่านทางกระบวนการชีวธรณีเคมีระหว่างองค์ประกอบที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ซึ่งจะส่งผลกระทบที่สลับซับซ้อนต่อสมดุลและกระบวนการเมตาบอลิซึมของระบบนิเวศ และส่งเสริมให้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน มีแนวโน้มที่ทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นหลายเท่าตัวในอนาคตอันใกล้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิซึ่งจะเป็นปัจจัยกำหนดที่ทำให้ลักษณะทางอุตุ-อุทกวิทยาในบริเวณพื้นที่รับน้ำ มีความแปรปรวนเพิ่มขึ้น โดยจะส่งผลโดยตรงต่อปริมาณสารมลพิษที่ระบายลงสู่ทะเลน้อย รวมทั้งสมดุลของกระบวนการชีวธรณีเคมีและความเสถียรของระบบต่อปัจจัยคุกคามภายนอก

การพื้นฟูความเสื่อมโทรม และแก้ไขปัญหาสภาวะยูโทรฟิเคชั่นในระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย นับเป็นปัญหาสำคัญที่ต้องอาศัยความร่วมมือทุกภาคส่วน แนวทางการแก้ไข คือ ต้องพิจารณาถึงความเชื่อมโยงและปฏิสัมพันธ์ระหว่างทะเลน้อยและสิ่งแวดล้อมโดยรอบ ในลักษณะภาพรวมของทั้งลุ่มน้ำ แนวทางที่ควรดำเนินการเร่งด่วน คือ การลดมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่ทราบตำแหน่งแน่นอนควบคู่กับมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่ไม่ทราบตำแหน่งที่แน่นอน ทั้งนี้ การลดมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่ไม่ทราบตำแหน่งที่แน่นอน จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับการฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าและดินบริเวณต้นน้ำและพรุควนเคร็ง เนื่องจากสภาวะยูโทรฟิเคชั่น เป็นปัญหาที่ซับซ้อนและสะสมเป็นเวลานาน การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องในเชิงบูรณาการที่นำมาตรการหลายๆ ด้านมาใช้ ซึ่งอาจใช้ระยะเวลานานหลายปี ถึงแม้ว่า มลพิษจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ที่ระบายลงสู่ทะเลน้อย ถูกลดปริมาณลงอย่างมาก สภาวะยูโทรฟิเคชั่น อาจเกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่องอีกหลายปี ทั้งนี้ เนื่องจากธาตุอาหารพืชจากตะกอนดินพื้นท้องน้ำ ยังเป็นแหล่งพลังงานสำรองที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตต่อผู้ผลิตขั้นปฐมภูมิดังนั้น นอกจากการควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษจากพื้นดินแล้ว อาจจะต้องลดการรบกวนทะเลน้อยจากกิจกรรมต่าง ๆ ของประชาชน เพื่อให้ระบบมีการฟื้นตัวและปรับตัวเองได้เร็วขึ้น อย่างไรก็ตาม การจัดการในพื้นที่ทะเลน้อย จะไม่เกิดผลเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ หากขาดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน[๙]

๙.๔.๖ การคุกคามทรัพยากรนกน้ำและสัตว์ป่า

ในปัจจุบันนกซึ่งเป็นสัตว์ที่มีความสำคัญต่อระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อยจังหวัดพัทลุง ถูกคุกคามและมีปริมาณลดลงเรื่อยๆจากการศึกษาประชากรนกในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๒๑-๒๕๒๓ พบว่ามีนกประจำถิ่นและนกอพยพทั้งสิ้น ๑๔๙ ชนิด ต่อมาในปี พ.๒๕๔๓ จากข้อมูลของสำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม ซึ่งรายงานไว้ในหนังสือชื่อ ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย พบว่ามีนก ๑๔๐ ชนิด ซึ่งลดลงไป ๙ ชนิด[๑๐]
ในปี พ.ศ.๒๕๕๒ ศูนย์วิจัยทรัพยากรทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่างได้ทำการสำรวจพบว่ามีนกทั้งหมด ๑๐๑ ชนิดลดลงจากปี พ.ศ.๒๕๔๓ จำนวน ๓๙ ชนิดและนกที่อยู่ในภาวะเสี่ยงใกล้สูญพันธุ์ ได้แก่ นกช้อนหอยขาวและนกที่ไม่พบอีกเลยในทะเลน้อย คือ เหยี่ยว กิ้งก่าสีดำ

---

[๙] อ่อนจันทร์ โคตรพงษ์, อัศมน ลิ่มสกุล, วุฒิชัย แพงแก้ว, และบุญชอบ สุทธมนัสวงษ์, “พลวัตของธาตุอาหารพืช ยูโทรฟิเคชั่นและเมตาบอลิซึม ของระบบนิเวศในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย Nutrient Dynamics, Eutrophication and Ecosystem Metabolism in Thalenoi Wetland.วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม ปีที่ ๖ เล่มที่ ๒ กรกฎาคม-ธันวาคม ๒๕๕๓.สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.น.๑๖.

[๑๐] คณะจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยสงขาลนครินทร์,”เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาครั้งที่ ๓ การสร้างความรู้ความเข้าใจ การจัดทำข้อเสนอแนะแนวเขตพื้นที่และมาตรการเพื่อประกาศ เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา,”มีนาคม ๒๕๕๔,น.๒๖-๒๗

สาเหตุที่ทำให้นกมีความหลากหลายชนิดลดลง เนื่องจากปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า การทำลายทรัพยากรป่าไม้ ปัญหาไฟไหม้ป่า ซึ่งส่งปลกระทบโดยตรงต่อแหล่งที่อยู่อาศัยของนกและสัตว์ป่า เนื่องจากเมื่อเกิดไฟไหม้มักจะเกิดเป็นเวลานาน และลุกลามครอบคลุมพื้นที่จำนวนมาก ส่งผลกระทบต่อสัตว์ป่าชนิดต่างๆเช่น เต่าดำ เต่าบัว เต่านา พังพอน กระรอก ฯลฯนอกจากนี้ยังทำให้นกตาย หรือทำลายแหล่งที่อยู่อาศัยและทำรังวางไข่ของนก ทำให้นกต้องหาที่อยู่ใหม่ เช่น นกกาน้ำเล็ก นกกระสาแดง นายางเปีย และนกแขวกเป็นต้น

นอกจากนี้ การเลี้ยงควายจำนวนมากก็ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรนกน้ำและสัตว์ป่าเช่นกัน เพราะการปรากฏตัวของควายจำนวนมาก และการเคลื่อนไหวของควายจะทำให้นกบางชนิดตื่นตกใจ และเหยียบย่ำรังของนกที่สร้างบนดินและกอหญ้า เช่น นกแอ่นทุ่งใหญ่ นกตีนเทียน และนกกระแตแต้แว้ด ในส่วนของการคมนาคมทางน้ำโดยเรือนำเที่ยวและเรือประมงที่ใช้อยู่ในทะเลน้อยเป็นเรือหางยาวขนาดกลางถึงใหญ่ที่แล่นเร็วและมีเสียงดัง เมื่อแล่นผ่านฝูงนกหรือเข้าใกล้บริเวณที่ทำรังวางไข่ของนก จะมีผลกระทบต่อการวางไข่ของนกเป็นอย่างมาก เพราะเสียงของเรือหรือคลื่นจากเรือกระทบต่อรังนกที่ทำรังอยู่บนกอพืชน้ำ

๙.๔.๗ ทรัพยากรประมงและสัตว์หายากลดลง

การทำประมงเป็นอาชีพที่มีความสำคัญของชาวบ้านในชุมชนรอบทะเลน้อยและบริเวณใกล้เคียง จากรายงานการศึกษาเปรียบเทียบกับข้อมูลในอดีตสามารถยืนยันได้ว่าปลาและสัตว์น้ำอื่นๆลดน้อยลง เนื่องจากสาเหตุการทำประมงที่เกินศักยภาพของทรัพยากรประมง พรรณไม้น้ำที่ขึ้นอยู่หนาแน่น ทำให้มีพื้นที่ที่ให้สัตว์อาศัยลดลง ประกอบกับอาหารพื้นฐานของสัตว์น้ำ เช่น สัตว์หน้าดินก้นทะเลน้อย แพลงก์ตอนพืช และแพลงก์ตอนสัตว์ ลดน้อยลงเนื่องมาจากคุณภาพน้ำลดลง หรือดินโคลนใต้ผิวน้ำมีปริมาณก๊าซไอโดรเจนซัลไฟด์ (ก๊าซไข่น้ำ) เพิ่มขึ้น ความตื้นเขินของทะเลน้อยโดยส่วนรวมโดยเฉพาะจากตะกอนดินโคลน และถูกล่าเป็นอาหารโดยสัตว์อื่นๆเช่น นาก ซึ่งชุกชุมมากขึ้น

ปัญหาคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมลงทำให้ระบบนิเวศทางน้ำเสื่อมโทรมลงด้วย เช่น การตายและย่อยสลายของพืชน้ำทำให้ DO ต่ำลง ซึ่งจะมีผลกระทบต่อความชุกชุมของสัตว์น้ำ หรือการที่มีน้ำเสีย ขยะ ที่ถูกทิ้งลงสู่ทางน้ำเพิ่มขึ้น เป็นที่น่าสังเกตว่าบริเวณพรุควนขี้เสียน ซึ่งได้รับน้ำเปรี้ยวมาจากป่าพรุควนเคร็งมีความชุกชุมของสัตว์ต่ำมาก ปัจจุบันสัตว์น้ำมีผลผลิตเฉลี่ยต่ำกว่า ๕ กก./ไร่ (ควรมีอย่างน้อย ๑๐ กก./ไร่) ส่วนน้ำเปรี้ยวก็มีส่วนทำให้กระจูดหนูได้ลุกลามออกไปสู่กลางน้ำของทะเลน้อยเป็นจำนวนมาก ปัญหาทรัพยากรทางประมงจึงมีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ

นอกจากนี้ ยังพบการวางเครื่องมือจับปลาที่หนาแน่นมาก โดยใช้เครื่องมือประมงชนิดทำลายล้าง เช่น อวนรุน ยาเบื่อ โพงพาง และเครื่องช๊อตปลา การใช้เฝือกตาถี่ที่ยาวมากในการดักปลา เป็นต้นล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้ทรัพยากรประมงในทะเลน้อยเสื่อมโทรมลงอย่างมากนักวิชาการประมงมีการตั้งข้อสังเกตว่าปลาที่ลดน้อยลงเกิดจากการใช้เครื่องมือจับปลาที่มากเกินไป เพราะเมื่อจับปลาได้น้อยลง ทำให้ปลามีราคาแพง ชาวประมงยิ่งใช้เครื่องมือจับปลามากขึ้น แม้ทางประมงจังหวัดจะจัดให้มีการปล่อยพันธุ์ปลาทุกปี ชาวประมงจะไปดักจับทันที และใช้อวนหรือแหที่ตาถี่ลงเรื่อยๆทำให้ปลาตัวเล็กถูกจับและโตไม่ทันที่จะขยายพันธุ์[๑๑]

[๑๑] อ้างแล้ว เชิงอรรถที่ ๘,น. ๑๓

๑๐.ทรัพยากรการบริหารขององค์กร

๑.๑ อัตรากำลังของบุคลากร

สำหรับข้าราชการฝ่ายประจำของเทศบาล มีปลัดเทศบาลเป็นผู้บังคับบัญชา โดยแบ่งส่วนการบริหารออกเป็นสำนักและกองงานต่างๆ ดังนี้ คือ ๑. สำนักปลัดเทศบาล ๒. กองคลัง ๓. กองช่าง ๔. กองการศึกษา ซึ่งโครงสร้างเป็นไปตามรูปแบบการจำแนกตำแหน่งระบบแท่ง ที่มาปรับเปลี่ยนรูปแบบ เมื่อ ๑ มกราคม ๒๕๕๙

ตาราง ๑ : จำนวนข้าราชการ/พนักงาน ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้าง

อัตรากำลัง	จำนวน	จำนวนลูกจ้างประจำ		จำนวนพนักงานจ้าง	
	ข้าราชการ/พนักงาน	จ้างจากเงินอุดหนุนของรัฐ	จ้างจากเงินรายได้ของท้องถิ่น	จ้างจากเงินอุดหนุนของรัฐ	จ้างจากเงินรายได้ของท้องถิ่น
จำนวนตำแหน่งทั้งหมด	๓๘	๑	๑	๓	๓๖
จำนวนตำแหน่งที่มีคนครอง	๒๙	๑	๑	๒	๓๐
จำนวนตำแหน่งที่ไม่มีคนครอง	๙	-	-	๑	๖

ตาราง ๒ : การศึกษาของข้าราชการ/พนักงาน จำแนกตามเพศ

ระดับการศึกษา	จำนวนข้าราชการ/พนักงาน (คน)		
	รวม	ชาย	หญิง
ปริญญาเอก	-	-	-
ปริญญาโท	๑๔	๔	๑๐
ปริญญาตรี	๑๓	๓	๑๐
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒	๒	-
รวม	**๒๙**	**๙**	**๒๐**

ตาราง ๓ : จำนวนข้าราชการ/พนักงาน จำแนกตามสายงาน ประเภทตำแหน่ง และระดับตำแหน่ง

แบบรายงานข้อมูลทะเบียนประวัติคอมพิวเตอร์
สังกัดเทศบาลตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

ลำดับ	ข้อมูลบุคคล					การศึกษา			ปฏิบัติราชการ				
	คำนำหน้าชื่อ	ชื่อ	สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	ว/ด/ป เกิด	วุฒิการศึกษา	สาขา	จากสถาบัน	ตำแหน่งปัจจุบัน	ว.ด.ป.ที่ดำรงตำแหน่ง	ระดับ	ว/ด/ป ที่เข้ารับราชการ	ปีเกษียณ พ.ศ.
1	นาย	ชูศักดิ์	พจนากนกกุล	3930500910789	07/10/2506	ปริญญาโท	รัฐศาสตร์	ม.รามคำแหง	ปลัดเทศบาล	01/03/2556	กลาง	16/09/2539	2567
2	นาย	ชำนาญ	ทองดำ	3930500907320	19/08/2509	ปริญญาโท	รัฐประศาสนศาสตร์	ม.ทักษิณ	หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล	01/06/2555	ต้น	02/09/2539	2569
3	นาย	วีระ	แก้วพูล	3930500363753	22/11/2518	ปริญญาตรี	รัฐศาสตร์	ม.รามคำแหง	หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ	01/04/2557	ต้น	01/11/2549	2579
4	นาย	พิเชษฐ์	พรหมเซ็ก	5930590017040	15/01/2524	ปริญญาโท	รัฐประศาสนศาสตร์	ม.ทักษิณ	หัวหน้าฝ่ายปกครอง	01/07/2563	ต้น	03/08/2547	2584
5	น.ส	กฤติกร	บุญจันทร์	3930500904304	16/12/2522	ปริญญาตรี	นิติศาสตร์	ม.รามคำแหง	นิติกร	16/10/2555	ชก.	01/03/2549	2582
6	นาง	กรธนัช	วิเชียรบุตร	3930500317468	30/08/2514	ปริญญาโท	รัฐประศาสนศาสตร์	ม.ปทุมธานี	นักจัดการงานทั่วไป	18/01/2560	ชก.	06/03/2549	2574
7	นาย	อภากร	พูลขาว	3800700163848	18/03/2522	ปริญญาตรี	รัฐประศาสตร์บัณฑิต	ม.ราชภัฏนครศรีธรรมราช	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	01/01/2559	ชก.	01/08/2548	2582
8	น.ส.	สถาพร	ขุนทอง	3930100985609	30/03/2520	ปริญญาโท	รัฐประศาสนศาสตร์	ม.ทักษิณ	นักพัฒนาชุมชน	26/02/2561	ปก.	06/05/2548	2580
9	นาง	พรรณกาญจน์	ขุนนุ้ย	1800700146483	05/082533	ปริญญาตรี	รัฐประศาสนศาสตร์	ม.ราชภัฏจันทรเกษม	นักทรัพยากรบุคคล	01/02/2561	ปก.	01/02/2561	2593
10	นาง	วันดี	มุสิกวงศ์	3930500151691	13/05/2514	ปริญญาโท	รัฐประศาสนศาสตร์	ม.ปทุมธานี	เจ้าพนักงานธุรการ	08/12/2551	ชง.	16/06/2540	2574
11	นาง	จุรีรัตน์	กาละกาพ	3930500393067	05/05/2523	ปริญญาโท	รัฐประศาสนศาสตร์	ม.ปทุมธานี	เจ้าพนักงานธุรการ	28/10/2557	ชง.	01/07/2547	2583
12	จอ.	นริศ	จันทร์ทิพย์	3900200233129	01/10/2514	ปริญญาตรี	รัฐศาสตร์	ม.แม่โจ้	จพง.ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	13/06/2559	ชง.	01/05/2539	2575
13	น.ส	ยุภาวดี	คงดำ	1930500023760	08/05/2528	ปริญญาโท	สาธารณสุขชุมชน	ม.ราชภัฏสงขลา	เจ้าพนักงานสาธารณสุข	13/06/2559	ชง.	20/12/2553	2588
14	นาง	รติกร	บุญสนิท	3930500639490	12/08/2515	ปริญญาตรี	การจัดการทั่วไป	ม.ราชภัฏสงขลา	ผู้อำนวยการกองคลัง	01/12/2554	ต้น	01/08/2540	2575

ลำดับ	ข้อมูลบุคคล					การศึกษา			ปฏิบัติราชการ				
	คำนำหน้าชื่อ	ชื่อ	สกุล	เลขประจำตัวประชาชน	ว/ด/ป เกิด	วุฒิการศึกษา	สาขา	จากสถาบัน	ตำแหน่งปัจจุบัน	ว.ด.ป.ที่ดำรงตำแหน่ง	ระดับ	ว/ด/ป ที่เข้ารับราชการ	ปีเกษียณ พ.ศ.
15	นาง	สุภิญญา	เรืองนิ่ม	3930501064920	09/05/2512	ปริญญาตรี	การจัดการทั่วไป	ม.สุโขทัยธรรมาธิราช	หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้	01/12/2557	ต้น	19/09/2540	2572
16	นาง	อรอุมา	แสงสว่าง	3930500606630	06/09/2523	ปริญญาตรี	รัฐศาสตร์	ม.รามคำแหง	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	18/10/2555	ชง.	17/11/2546	2583
17	นาย	สมพร	จุลศรี	3930100022878	10/08/2519	ปวส.	การบัญชี	วท.พัทลุง	เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	09/08/2555	ชง.	07/08/2549	2579
18	น.ส	กัลยาณี	ศรีสุข	3930100414091	06/09/2523	ปริญญาตรี	บริหารธุรกิจบัณฑิต	ม.สุโขทัยธรรมมาธิราช	เจ้าพนักงานพัสดุ	05/10/2559	ชง.	20/05/2551	2584
19	นาย	อานุวัฒน์	วัฒนรัตน์	3930500614292	13/04/2518	ปริญญาโท	รัฐประศาสนศาสตร์	ม.ทักษิณ	ผู้อำนวยการกองช่าง	01/06/2554	ต้น	02/06/2540	2578
20	นาย	อดิเรก	นวลคง	3930500813333	12/06/2525	ปริญญาตรี	วิศวกรรมศาสตร	ม.เกษตรศาสตร์	วิศวกรโยธา	02/04/2561	ชก.	01/07/2554	2585
21	นาย	อำนาจ	สังข์เหลือ	3930500906978	02/05/2525	ปวส.	ช่างก่อสร้าง	วท.พัทลุง	นายช่างโยธา	15/08/2556	ชง.	15/08/2548	2585
22	น.ส	อารีย์	เหลืออจันทร์	3930500686366	09/02/2518	ปริญญาตรี	การจัดการงานช่างและผังเมือง	ม.สงขลานครินทร์	นายช่างโยธา	21/08/2558	ชง.	01/12/2548	2578
23	น.ส	กุสุมา	ทองอ่อน	3930500519851	05/12/2512	ปริญญาโท	การบริหารการศึกษา	ม.ทักษิณ	ผู้อำนวยการกองการศึกษา	01/03/2555	ต้น	01/05/2541	2573
24	นาง	อัญชลี	เพชรทองด้วง	3930700061327	02/04/2519	ปริญญาโท	การบริหารการศึกษา	ม.รามคำแหง	หัวหน้าฝ่ายบริหารการศึกษา	01/04/2557	ต้น	31/08/2550	2579
25	น.ส.	สุจิรา	ทองขาว	3930500942711	16/12/2518	ปริญญาโท	การบริหารการศึกษา	ม.กรุงเทพธนบุรี	นักวิชาการศึกษา	01/08/2550	ชก.	01/08/2550	2578
26	นาง	อุไรวรรณ	เพชรสุวรรณ	3930500785984	06/06/2508	ปริญญาตรี	ปฐมวัยศึกษา	ม.สุโขทัยธรรมาธิราช	ครู	01/11/2561	คศ.2	01/08/2555	2568
27	นาง	สุวรรณา	ชูดำ	3930500810474	25/11/2514	ปริญญาตรี	การศึกษปฐมวัย	ม.ราชภัฏสวนดุสิต	ครู	01/08/2557	คศ.1	01/08/2555	2575
28	นาง	วันดี	สงชู	3930500785861	01/08/2522	ปริญญาตรี	การศึกษาปฐมวัย	ม.ราชภัฏสวนดุสิต	ครู	01/05/2563	คศ.2	26/01/2555	2582
29	นาง	เอมอร	แก้วหลิบ	3930300346189	03/07/2509	ปริญญาตรี	การศึกษาปฐมวัย	ม.ราชภัฏสวนดุสิต	ครู	01/08/2555	คศ.2	01/08/2555	2569
รวม 29 คน													

ตาราง ๓ : จำนวนข้าราชการ/พนักงาน จำแนกตามสายงาน ประเภทตำแหน่ง และระดับตำแหน่ง (ต่อ)

ปลัดเทศบาล ข้อมูล ณ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๓

งบหน้าแบบรายงานตามกรอบอัตรากำลังข้าราชการ/พนักงาน/ลูกจ้าง/พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จังหวัดพัทลุง

หน่วยงาน	จำนวน	ข้าราชการพนักงาน			ลูกจ้าง			พนักงานจ้าง			ตามกรอบ	มีคนครอง	มีอัตราว่าง
	ท้องถิ่น	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	ตำแหน่ง	อัตรากำลัง	ทุก ตำแหน่ง	รวมทุก หน่วย
	(แห่ง)	ตาม กรอบ	มีคน ครอง	ที่ว่าง	ตาม กรอบ	มีคน ครอง	ที่ว่าง	ตาม กรอบ	มีคน ครอง	ที่ว่าง	รวมทุก หน่วย	จำนวน (คน)	ทุกตำแหน่ง
ทต.พนางตุง	๑	๓๖	๒๙	๗	๒	๒	๐	๓๙	๒๙	๑๐	๗๗	๖๐	๑๗
รวม	๑	๓๖	๒๙	๗	๒	๒	๐	๓๙	๒๙	๑๐	๗๗	๖๐	๑๗

๑.๒ งบประมาณ

งบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไประบุวัตถุประสงค์ ที่ได้รับการจัดสรร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๓

ลำดับที่	โครงการ/กิจกรรม	งบประมาณจ่ายจริง (บาท)
๑	เงินบำเน็จบำนาญลูกจ้าง	๙๕,๙๕๒.๓๖
๒	เงินสิทธิ์ประโยชน์ถ่านยโอน (กสจ.)	๗,๘๐๘.๔๐
๓	ค่าจ้างประจำบุคลากรถ่ายโอน	๒๖๐,๒๘๐.๐๐
๔	คาวัสดุโครงการป้องกันโคโรน่า	๓๗,๓๒๐.๐๐
๕	ค่าจัดซื้ออุปกรณ์ห้องเรียน (DLTV)	๓๐,๒๐๐.๐๐
๖	ก่อสร้างถนน คสล.สายบ้านนายวิชัย-โรงเหล้า ม.๓	๒๑๘,๐๐๐.๐๐
๗	ก่อสร้างถนน คสล.สายโคกยาง ม.๕	๕,๑๓๐,๐๐๐.๐๐
รวม		**๕,๗๗๙,๕๖๐.๗๖**

๑.๓ ระเบียบกฎหมาย และการจัดการ

๑.๓.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ (หมวด ๑๔ การปกครองท้องถิ่น)

มาตรา ๒๔๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑ ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามวิธีการและรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้ จำนวนและความหนาแน่นของประชากร และพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ ประกอบกัน

มาตรา ๒๕๐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใดที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามวรรคสี่ และกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจ ตลอดจนงบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจดังกล่าวของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

ในการจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะใดที่เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าการร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐหรือการมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการ จะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการนั้นก็ได้

รัฐต้องดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ของตนเองโดยจัดระบบภาษีหรือการจัดสรรภาษีที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้อย่างเพียงพอ ในระหว่างที่ยังไม่อาจดำเนินการได้ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปพลางก่อน

กฎหมายตามวรรคหนึ่งและกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาการเงินและการคลัง และการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม การป้องกันการทุจริตและการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ และต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และการป้องกันการก้าวก่ายการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย

มาตรา ๒๕๑ การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องใช้ระบบคุณธรรมและต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ การจัดให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกันเพื่อให้สามารถพัฒนาร่วมกันหรือการสับเปลี่ยนบุคลากรระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้

มาตรา ๒๕๒ สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง

ผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นหรือในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จะให้มาโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง และหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามแนวทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย

มาตรา ๒๕๓ ในการดำเนินงาน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่นเปิดเผยข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ รวมตลอดทั้งมีกลไกให้ประชาชนในท้องถิ่น

มาตรา ๒๕๔ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อกันเพื่อเสนอข้อบัญญัติหรือเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติ

๑.๓.๒ อำนาจหน้าที่ของเทศบาลตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มีดังนี้

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
๒. การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ
๓. การจัดให้มีและการควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ
๔. การสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอื่น ๆ
๕. การสาธารณูปการ
๖. การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
๗. การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน
๘. การส่งเสริมการท่องเที่ยว

๙. การจัดการศึกษา

๑๐. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

๑๑. การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๑๒. การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัด และการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

๑๓. การจัดให้มีการบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

๑๔. การส่งเสริมการกีฬา

๑๕. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๑๖. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น

๑๗. การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

๑๘. การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย

๑๙. การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว การรักษาพยาบาล

๒๐. การจัดให้มีและควบคุมสุสาน และฌาปนสถาน

๒๑. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

๒๒. การจัดให้มีการควบคุมการฆ่าสัตว์

๒๓. การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยโรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ

๒๔. การจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒๕. การผังเมือง

๒๖. การขนส่งและวิศวกรรมจราจร

๒๗. การดูแลรักษาที่สาธารณะ

๒๘. การควบคุมอาคาร

๒๙. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๓๐. การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๓๑. กิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๑.๓.๓ อำนาจหน้าที่ของเทศบาล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๑๓ พ.ศ.๒๕๕๒)

มาตรา ๕๐ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเทศบาลตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

(๑) รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

(๒) ให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ

(๓) รักษาความสะอาดของถนน หรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๔) ป้องกันและระงับโรคติดต่อ

(๕) ให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง

(๖) ให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม

(๗) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

(๘) บำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๙) หน้าที่อื่นตามที่กฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ของเทศบาล

มาตรา ๕๑ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลอาจจัดทำกิจการใดๆ ในเขตเทศบาล ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีน้ำสะอาดหรือการประปา

(๒) ให้มีโรงฆ่าสัตว์

(๓) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือและท่าข้าม

(๔) ให้มีสุสานและฌาปนสถาน

(๕) บำรุงและส่งเสริมการทำมาหากินของราษฎร

(๖) ให้มีและบำรุงสถานที่ทำการพิทักษ์รักษาคนเจ็บไข้

(๗) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

(๘) ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

(๙) เทศพาณิชย์

๑๐. การผังเมือง

เทศบาลตำบลพนางตุง ยังไม่ได้จัดทำผังเมืองเพื่อการพัฒนาและใช้ประโยชน์พื้นที่ แต่อยู่ภายใต้กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดพัทลุง พ.ศ.๒๕๖๐ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐“เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่สมควรกำหนดให้ใช้บังคับผังเมืองรวมในท้องที่จังหวัดพัทลุง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบท ในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณูปโภค บริการสาธารณะและสภาพแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการผังเมือง และโดยที่มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการผังเมือง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๘ บัญญัติว่า การใช้บังคับผังเมืองรวมให้กระทำโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้” [๑๒]การใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้เป็นไปตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตามที่ได้จำแนกประเภทท้ายกฎกระทรวง ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ ซึ่งประกอบด้วย

- เขตสีชมพู ที่ดินประเภทชุมชน
- เขตสีเขียว ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม
- เขตสีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาว ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้
- เขตสีฟ้า ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

[๑๒] กฎกระทรวงให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดพัทลุง พ.ศ. ๒๕๖๐ เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๒๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

การใช้ประโยชน์ที่ดินของเทศบาลตำบลพนางตุง ให้เป็นไปตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดิน ตามที่ได้จำแนกประเภทท้ายกฎกระทรวง ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ คือ

๑. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑.๑ ถึงหมายเลข ๑.๑๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีชมพู ให้เป็นที่ดินประเภทชุมชน มีรายการดังต่อไปนี้ (ข้อมูลลงไว้เฉพาะพื้นที่คาบเกี่ยวกับเทศบาลตำบลพนางตุง)

๑.๓ ด้านเหนือ จดเส้นตั้งฉากกับถนนสายพนางตุง-แหลมโตนด ฟากตะวันตกที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากถนนสายพนางตุง - แหลมโตนด บรรจบกับถนนสายศาลาเจ้าแม่อุบล-โคกศักดิ์ไปทางทิศเหนือตามแนวถนนสายพนางตุง-แหลมโตนด เป็นระยะ ๓๐๐ เมตร เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตรกับศูนย์กลางถนนสายศาลาเจ้าแม่อุบล - โคกศักดิ์ เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสายศาลาเจ้าแม่อุบล-ปลายตรอก เหมืองโคกจูดฝั่งใต้ และคลองตะเคร็งฝั่งใต้

ด้านตะวันออก จดเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ทะเลน้อย คลองยวน ฝั่งตะวันตกและแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองยวน

ด้านใต้ จดเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงชนบท พท.๕๐๕๐ แนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองยวน ทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๗ ฟากตะวันออกเส้นตรงที่ลากจากทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๗ ฟากตะวันตก ไปทางทิศตะวันออกและทิศใต้จนบรรจบกับเส้นตั้งฉากกับถนนสายควนพนางตุง-สามแยกท่าประดู่ ฟากตะวันออก เส้นตั้งฉากกับถนนสายควนพนางตุง-สามแยกท่าประดู่ ฟากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากถนนสายควนพนางตุง-สามแยกท่าประดู่บรรจบกับถนนสายไสกลิ้ง ซอย ๒ ไปทางทิศใต้ตามแนวถนนสายควนพนางตุง-สามแยกท่าประดู่เป็นระยะ ๓๐๐ เมตร เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสายไสกลิ้ง ซอย ๒ และเส้นตั้งฉากกับทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๑ ฟากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๑ บรรจบกับถนนสายไสกลิ้ง ซอย ๒ ไปทางทิศใต้ตามแนวทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๑ เป็นระยะ ๓๐๐ เมตร

ด้านตะวันตก จดเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๑ เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๔๘ ฟากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๘ บรรจบกับทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๘ เป็นระยะ ๓๐๐ เมตร เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๘ และเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสายพนางตุง-แหลมโตนด

๓. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๓.๑๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม มีรายการดังต่อไปนี้ (ข้อมูลลงไว้เฉพาะพื้นที่คาบเกี่ยวกับเทศบาลตำบลพนางตุง)

๓.๒ ด้านเหนือ จดแนวเขตผังเมืองรวมด้านเหนือ ซึ่งเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างจังหวัดพัทลุงกับจังหวัดนครศรีธรรมราช

ด้านตะวันออก จดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขียว ป่าสงวนแห่งชาติป่าคลองยวน และเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ทะเลน้อย คลองตะเคร็ง ฝั่งใต้ ทะเลน้อย คลองตะเคร็ง ฝั่งเหนือเหมืองโคกจูด ฝั่งเหนือ เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสายศาลาเจ้าแม่อุบลปลายตรอก เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสายศาลาเจ้าแม่อุบล-โคกศักดิ์ เส้นตั้งฉากกับถนนสายพนางตุง-แหลมโตนด ฟากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากถนนสายพนางตุง-แหลมโตนดบรรจบกับถนนสายศาลาเจ้าแม่อุบล-โคกศักดิ์ ไปทางทิศเหนือตามแนวถนนสายพนางตุง-แหลมโตนดเป็นระยะ ๓๐๐ เมตร เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสายพนางตุง-แหลมโตนดเส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๘ เส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๘ ฟากเหนือ ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๘ บรรจบกับทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๑ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๘

เป็นระยะ ๓๐๐ เมตร เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๑ เส้นตั้งฉากกับทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๑ ฟากตะวันตก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๑ บรรจบกับถนนสายไสกลิ้ง ซอย ๒ ไปทางทิศใต้ตามแนวทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๑ เป็นระยะ ๓๐๐ เมตร เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางถนนสายไสกลิ้ง ซอย ๒ เส้นตั้งฉากกับถนนสายควนพนางตุง-สามแยกท่าประดู่ ฟากตะวันออก ที่จุดซึ่งอยู่ห่างจากถนนสายควนพนางตุง-สามแยกท่าประดู่ บรรจบกับถนนสายไสกลิ้ง ซอย ๒ ไปทางทิศใต้ตามแนวถนนสายควนพนางตุง-สามแยกท่าประดู่เป็นระยะ ๓๐๐ เมตร เส้นตรงที่ลากจากเส้นตั้งฉากกับถนนสายควนพนางตุง - สามแยกท่าประดู่ฟากตะวันออก ไปทางทิศเหนือและทิศตะวันออก จนบรรจบกับทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๗ ฟากตะวันตก ทางหลวงชนบท พท.๔๐๐๗ ฟากตะวันตก เส้นขนานระยะ ๓๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงชนบท พท.๕๐๕๐ และทะเลสาบสงขลา

๔. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔.๑ ถึงหมายเลข ๔.๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีขาวมีกรอบและเส้นทแยงสีเขียวให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม มีรายการดังต่อไปนี้ (ข้อมูลลงไว้เฉพาะพื้นที่คาบเกี่ยวกับเทศบาลตำบลพนางตุง)

๔.๒ ด้านเหนือ จดคลองบ้านสวน ฝั่งใต้ คลองกระถิน ฝั่งใต้ และคลองปากประ ฝั่งใต้

ด้านตะวันออก จดทะเลสาบสงขลา

๖. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๖.๑ ถึงหมายเลข ๖.๓๐ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวอ่อนมีเส้นทแยงสีขาวให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ มีรายการดังต่อไปนี้ (ข้อมูลลงไว้เฉพาะพื้นที่คาบเกี่ยวกับเทศบาลตำบลพนางตุง)

๖.๒ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าเขียว ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าคลองยวน และเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย

๗. ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๗.๑ และหมายเลข ๗.๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีฟ้า ให้เป็นที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม มีรายการดังต่อไปนี้ (ข้อมูลลงไว้เฉพาะพื้นที่คาบเกี่ยวกับเทศบาลตำบลพนางตุง)

๗.๑ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ทะเลน้อย

๗.๒ ทะเลสาบสงขลา

ส่วนที่ ๒
ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหาภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

สถานการณ์แนวโน้ม วิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑.๑.๑ บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับ เป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อม ที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทาย ต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ใน ระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุ หลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับ ความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้าง พื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมี ปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลัก ที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็น ประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ อย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟูการใช้และการรักษาทรัพยากร อย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลด ความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่ เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนา ประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๑.๑.๒ ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับ ประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ประเทศไทยยังคงต้องให้ ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกัน หลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชน และระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างความสามัคคีของคนในชาติ ที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืน

นอกจากนี้การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคตขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐอาทิองค์การระหว่างประเทศและ บรรษัทข้ามชาติจะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์ และมาตรฐานสากลต่าง ๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ และการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรม ข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย มีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคสูงอายุที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผล ต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพ และการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาค และความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและ การย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออก ประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือ ทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจ ที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้าน ขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจใน

การย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการ พัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่อง กับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่าง ๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ดีระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรม ของระบบนิเวศต่างๆดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียว การรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญ และความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือก รวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น กฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนา ตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติทั้งในส่วนของการจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยี เป็นเครื่องมือการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้เทคโนโลยี และสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยาก การเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศ มีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้หากไม่มีมาตรการ ที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียม ความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยีโครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับ ความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่าง ๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทน ด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและ คุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป กระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้ง การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีความแปรปรวนมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าว จะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศ อย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและ ทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่าง ๆ ในรูปแบบของ หุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้อง ซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้สมรรถนะ และทักษะ ที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้

สามารถดำเนินชีวิตได้อย่าง มีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และ มาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบ และปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้าง พื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถ ยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบาย ไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตร และภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การ เสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนา และขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์กฎหมายระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวก และส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้ง ทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของ การรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้าง สัมพันธไมตรีเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษา ความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่าง ๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคีและลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง การขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาว ที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไข จุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อน ประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่นๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจ และพื้นที่ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่าง ๆ อาทิเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๑.๑.๓ วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของ สถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุข เป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็น

ธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐาน ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษา ผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติ และศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และ มีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข สถาบันชาติศาสนาพระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดรับกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ**“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนา อย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาส และความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของ ประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๑.๑.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาว ที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัย ภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และ ภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนายกระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนากลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของ ประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆได้ อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์สามารถ “รู้รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึง บริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้ง ไว้ข้างหลัง

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยแต่ละยุทธศาสตร์มีเป้าหมายและประเด็นการพัฒนาดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือเทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการ ของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

(๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่นๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดรับกับบริบทของ เศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปู

ทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุน ในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

(๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดีเก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทย มีความพร้อมทั้ง กาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสาร ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกร นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่ และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

(๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมาย การพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชน ท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำ เพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทย ทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเอง และทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและ สวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

(๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็น การดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

(๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน และประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาท หน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และ โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และ

สร้าง จิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑.๒.๑ ทิศทางและกรอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบสภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสภาวการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบัน ที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหาผลิตภาพการผลิต ความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้ (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนและยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ ควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนา ดังนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง ๖ ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง ๕ ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) เป็นสำคัญ

๑.๒.๒ การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

สศช.ได้นำความคิดเห็นจากการประชุมประจำปี ๒๕๕๘ ของ สศช.มาประมวลและยกร่างแนวคิดยุทธศาสตร์ และนำเสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ และคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

พัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อให้คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยเฉพาะการพัฒนาและดูแลผู้สูงอายุที่จะมีสัดส่วนสูงขึ้นในสังคมสูงวัยทั้งการสร้างงานที่เหมาะสม การฟื้นฟูและดูแลสุขภาพเพื่อชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรัง การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อสังคมสูงวัย มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นฐานการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและรองรับการลดลงของขนาดกำลังแรงงาน โดยการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การป้องกันและควบคุมปัจจัยทางสังคมที่กำหนดสุขภาพเพื่อสร้างสุขภาวะที่ดี การสร้างความอยู่ดีมีสุขให้ครอบครัวไทย รวมทั้งการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมในการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคม

๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

มุ่งเน้นการลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติเพื่อสร้างความปรองดองในสังคม การสร้างโอกาสให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงทรัพยากร แหล่งทุนในการประกอบอาชีพ เพื่อยกระดับรายได้และขับเคลื่อนเศรษฐกิจฐานราก การเข้าถึงบริการทางสังคมของรัฐอย่างมีคุณภาพ ทั่วถึง และเป็นธรรม อาทิ การสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคนได้เต็มตามศักยภาพสามารถประกอบอาชีพและดำรงชีวิตได้โดยมีความใฝ่รู้และทักษะที่เหมาะสม เน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างสัมมาชีพในพื้นที่ การจัดรูปแบบบริการสุขภาพและสวัสดิการทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย การพัฒนาระบบบริการสาธารณะให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงที่หลากหลาย รวมทั้งการพัฒนาระบบยุติธรรมชุมชนการเพิ่มศักยภาพกองทุนยุติธรรมเพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ซึ่งจะนำไปสู่การลดความยากจนและความเหลื่อมล้ำอันจะนำไปสู่การลดความขัดแย้งในสังคมไทย

๓) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง โดยรวมถึงการปฏิรูปภาษีทั้งระบบเพื่อรักษาเสถียรภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจการปรับโครงสร้างทั้งห่วงโซ่คุณค่าในภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ การลงทุน เพื่อต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มของสาขาการผลิตและบริการที่เป็นฐานการเติบโตทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมทั้งวางรากฐานการพัฒนาทุนมนุษย์ องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมรวมทั้งกฎระเบียบเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสาขาการผลิตและบริการใหม่ และเศรษฐกิจดิจิทัลภายใต้เงื่อนไขการรักษาสิ่งแวดล้อมและการใช้ประโยชน์จากศักยภาพของพื้นที่โดยเฉพาะภาคการผลิตและบริการที่มีศักยภาพที่จะเป็นฐานสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในอนาคต เช่น อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรและอาหาร อุตสาหกรรมและบริการสร้างสรรค์ อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพ อุตสาหกรรมอากาศยาน อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ ธุรกิจบริการสุขภาพ ธุรกิจบริการทางการเงิน ธุรกิจการจัดประชุมและนิทรรศการนานาชาติ ธุรกิจภาพยนตร์ การศึกษานานาชาติ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ศูนย์ปฏิบัติการประจำภูมิภาค เป็นต้น

ทั้งนี้ โดยจะให้ความสำคัญกับรูปแบบการพัฒนาในรูปคลัสเตอร์ การสร้างความเชื่อมโยงการผลิตและบริการ การพัฒนา SMEs และการสร้างผู้ประกอบการและเกษตรกรรุ่นใหม่ รวมถึงการสร้างศักยภาพของลูกหลานเกษตรกร โดยจะต้องพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ทั้งทุนมนุษย์ โครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การบริหารจัดการและการปรับปรุงกฎระเบียบเพื่ออำนวยความสะดวกต่อการค้า การลงทุน เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า อันจะเป็นการสนับสนุนให้เศรษฐกิจในภาพรวมขยายตัวได้ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๕ ซึ่งเป็นปฐมบทของการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูง ที่มีการพัฒนาที่ยั่งยืนภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว

๔) ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

มุ่งอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม บริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ แก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมโดยเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงร้อยละ ๒๐ ตามเป้าหมายระยะยาวพัฒนาการผลิตให้มีประสิทธิภาพ ลดการใช้พลังงานเพื่อปรับตัวไปสู่รูปแบบของการผลิตและการบริโภคคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น รวมทั้งยกระดับความสามารถในการป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งนี้เพื่อวางรากฐานและสนับสนุนให้ประเทศมีการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

๕) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

ให้ความสำคัญกับความมั่นคงที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพให้ประเทศสามารถรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีสาระครอบคลุม ดังนี้ (๑) สถาบันหลักของชาติให้ดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม (๒) ความสามัคคีของคนในชาติ ลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และสร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม (๓) ความสงบสุขและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนชายฝั่งทะเล เสริมสร้างและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคง (๕) สร้างความเชื่อมั่นและพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติ ให้สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาภัยคุกคามข้ามชาติ ภัยก่อการร้าย (๖) เสริมสร้างความมั่นคงทางเทคโนโลยีสารสนเทศและไซเบอร์ (๗) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และปกป้อง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (๘) เสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พลังงานและน้ำ โดยการกำหนดแนวทางบริหารจัดการ (๙) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบภายใน และความมั่นคงระหว่างประเทศ รวมทั้งพัฒนาระบบข่าวกรองให้มีประสิทธิภาพ (๑๐) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ (๑๑) การบริหารจัดการยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ให้เกิดผลในทางปฏิบัติในระดับพื้นที่ได้อย่างเป็นรูปธรรม พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง รวมทั้งสนับสนุนงานศึกษา วิจัย พัฒนาด้านความมั่นคง

๖) ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

เพื่อให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรมรวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น โดยมีประเด็นการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การปรับปรุงการให้บริการภาครัฐผ่านเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Government) การปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นโดยการปรับโครงสร้างการบริหารงานท้องถิ่นให้เอื้อต่อการกระจายอำนาจที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชั่น เพื่อให้ประเทศไทยปราศจากการคอร์รัปชั่น ซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ตามกรอบในอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๗

๗) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการพัฒนากายภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การเชื่อมโยงเครือข่ายโทรคมนาคม และการบริหาร

จัดการโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เมืองการเชื่อมโยงการเดินทางและขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่ได้มาตรฐาน การพัฒนาความมั่นคงด้านพลังงานและการผลิตพลังงานทดแทน การสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิตอลการลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ห่างไกล และการใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างอุตสาหกรรมใหม่ของประเทศ ได้แก่ อุตสาหกรรมระบบราง อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและการผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน อุตสาหกรรมผลิตอุปกรณ์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน รวมทั้งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ทั้งในด้านการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการสร้างเครือข่ายการขนส่งระหว่างประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการปรับปรุงระบบบริหารจัดการ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขนส่งจากถนนสู่รางเป็นหลัก

๘) ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการเพิ่มการลงทุนวิจัยและพัฒนา และการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ฯ ทั้งด้านบุคลากรวิจัย โครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการ เพื่อมุ่งให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ทั้งการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปนำไปสู่ศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น เสริมสร้างสังคมที่มีตรรกะทางความคิด มีทุนทางปัญญา เพื่อเป็นรากฐานการดำรงชีวิตที่มีความสุขของคนไทย บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน รวมทั้งเพื่อแก้ไขปัญหาและยกระดับความเจริญให้กับภาคส่วนต่างๆทั้งเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนสนับสนุนให้เกิดกลไกบูรณาการระหว่างหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะสนับสนุนให้ประเทศไทยก้าวสู่การแข่งขันในศตวรรษหน้าโดยหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง และก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงในอนาคต

๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ศักยภาพ โอกาสและข้อจำกัดของพื้นที่ รวมทั้งความต้องการของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง เพื่อรักษาฐานเศรษฐกิจเดิมให้เข้มแข็งโดยมีคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรฐานสากลสร้างฐานเศรษฐกิจใหม่รองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเจริญสู่ภูมิภาค พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาคให้เป็นเมืองน่าอยู่และปลอดภัย สนับสนุนการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่และสร้างความอยู่ดีมีสุขให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยมีสาระครอบคลุมดังนี้ (๑) การพัฒนาภาค (๒) การพัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญในภูมิภาค (๓) การพัฒนาพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก และ (๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดน รวมทั้งความเชื่อมโยงกับการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพ และโครงการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกทวาย

๑๐) ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

กำหนดยุทธศาสตร์การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค ให้เกิดการประสานและพัฒนาความร่วมมือกันระหว่างประเทศ ทั้งในเชิงรุกและรับอย่างสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการดูแลการดำเนินงานตามข้อผูกพันและพันธกรณีตลอดจนมาตรฐานต่างๆ ที่ไทยมีความเกี่ยวข้องในฐานะประเทศสมาชิก ทั้งในเวทีระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับอนุภูมิภาค อาทิ การดำเนินงานเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) การประมง การค้ามนุษย์ และอื่นๆ ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลและเป็นที่ยอมรับของประชาคมโลก เป็นต้น การเตรียมความพร้อมในการรองรับและดำเนินงานของประเทศไทยภายหลังการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ (Post-ASEAN ๒๐๑๕)

การปรับตัวและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อรองรับและสอดคล้องกับการดำเนินงานตามพันธกรณีของความร่วมมือระดับภูมิภาค อาทิ Regional Comprehensive Economic Partnerships (RCEP) เป็นต้น การเสริมสร้างความเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศในอนุภูมิภาคประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค และการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การให้บริการทางการศึกษา การให้บริการด้านการเงิน การให้บริการด้านสุขภาพ การให้บริการด้านโลจิสติกส์และการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในเอเชีย

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาคใต้

(๑) แนวคิดและทิศทางการพัฒนาภาคใต้

ภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก และแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสามารถสร้างรายได้ให้กับภาคทั้งพื้นที่ตอนในและชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน รวมทั้งมีระบบนิเวศชายฝั่งที่เป็น แหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำตามธรรมชาติและเหมาะกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ในขณะที่การผลิตภาคเกษตร ได้แก่ ยางพาราและปาล์มน้ำมันซึ่งเป็นแหล่งผลิตและแปรรูปที่สำคัญของประเทศยังเป็นแบบดั้งเดิม นอกจากนี้ ภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่อยู่ใกล้เส้นทางการค้าโลก สามารถเชื่อมโยงการพัฒนากับพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคใต้ควรพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นมาตรฐานสากลเพื่อรักษาความมีชื่อเสียง ของแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก พร้อมกับพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปภาคเกษตรควบคู่กับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน กับภูมิภาคต่างๆ ของโลก

(๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ “ภาคใต้เป็นเมืองท่องเที่ยวพักผ่อนตากอากาศระดับโลก เป็นศูนย์กลางผลิตภัณฑ์ยางพาราและปาล์มน้ำมันของประเทศ และเมืองเศรษฐกิจเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับภูมิภาคอื่นของโลก”

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาการท่องเที่ยวของภาคให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพ ชั้นนำของโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับมาตรฐานบริการ และส่งเสริมธุรกิจต่อเนื่องในแหล่งท่องเที่ยว ที่มีชื่อเสียงของภาค เช่น ภูเก็ต สมุย พะงัน และหลีเป๊ะ เป็นต้น เพื่อเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) อย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาระบบบริการ พื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก (ระบบขนส่งและระบบสื่อสาร) ที่ทันสมัย เพียงพอโดยคำนึงถึงมาตรฐาน ความสะอาดและปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว ยกระดับมาตรฐานบริการการท่องเที่ยว ระบบการป้องกันและรักษาความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการส่งเสริมธุรกิจบริการต่อเนื่องกับการท่องเที่ยว อาทิ ศูนย์ประชุมและนิทรรศการ ธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร การผลิตและจำหน่ายสินค้าที่ระลึก และธุรกิจบริการ ด้านการแพทย์ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้เพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพกับระบบ บริการสุขภาพและระบบสาธารณสุขทางไกล เช่น ศูนย์บริการการแพทย์ฉุกเฉิน การแพทย์เฉพาะทาง เป็นต้น รวมทั้ง พัฒนาบุคลากรด้านทักษะภาษา และบริการท่องเที่ยว พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ข้อมูล และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและส่งเสริมการตลาดสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติระดับบน (High End)

๒) พัฒนาและสนับสนุนรูปแบบการท่องเที่ยวเรือสำราญ และการท่องเที่ยว เชิงอาหาร เพื่อการท่องเที่ยวของภาคไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชั้นน้าระดับโลก โดยการปรับปรุงท่าเรือ ปรับปรุงพิธี ตรวจคนเข้าเมืองของผู้โดยสารเรือสำราญ การบริหารจัดการท่าเรือให้มีมาตรฐานและมีความปลอดภัย เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับเหตุฉุกเฉิน และการพัฒนาบุคลากรรองรับธุรกิจเรือสำราญ สนับสนุนอุตสาหกรรม บริการต่อเนื่องและธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวเรือสำราญและการท่องเที่ยวเชิงอาหาร พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว ให้เชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่มีศักยภาพ อาทิ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น สร้างความพร้อม ของชุมชนเพื่อรองรับการท่องเที่ยวในพื้นที่ตามแนวชายฝั่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์และการตลาดการท่องเที่ยววัฒนธรรมและอาหาร อาทิ Food Route และการประชุมสัมมนา ด้านอาหาร เป็นต้น

๓) พัฒนาเมืองท่องเที่ยวหลัก (ภูเก็ต) ให้เป็นเมืองอัจฉริยะ (Smart City) และมีระบบ ขนส่งมวลชน (Monorail) เพื่ออ้านวยความสะดวกในการให้บริการนักท่องเที่ยว โดยเร่งรัดพัฒนาระบบขนส่ง มวลชน (Monorail) ในจังหวัดภูเก็ต พัฒนาระบบเทคโนโลยีต่างๆ ให้ทันสมัย การรักษาสภาพแวดล้อมและการใช้ พลังงานทดแทน การพัฒนาระบบข้อมูลการแจ้งเตือนแบบ real time อาทิ การจราจร ปริมาณน้ำ การเตือนภัย ภัยพิบัติ การใช้ระบบการจราจรอัจฉริยะ การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมให้เชื่อมโยงทุกรูปแบบ และ การบูรณาการเชื่อมโยง CCTV การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการกำจัดขยะและน้ำเสีย รวมทั้งการสร้าง จิตสำนึกของประชาชนในการมีส่วนร่วมและท้าประโยชน์เพื่อส่วนรวมในด้านสิ่งแวดล้อม

๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบนบกบริเวณตอนในของภาคเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยว ทางทะเลที่มีชื่อเสียง อาทิ เขื่อนรัชชประภา จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง จังหวัด นครศรีธรรมราช และแหล่งท่องเที่ยวชายหาดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่และมีการเชื่อมโยงโครงข่าย ท่องเที่ยวบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยกับชายฝั่งทะเลอันดามัน รวมทั้งเชื่อมโยงสู่เขตการพัฒนาการท่องเที่ยว ฝั่ง ทะเลตะวันตก (The Royal Coast หรือ Thailand Riviera) โดยการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาและปรับปรุง ระบบสาธารณูปโภคให้มีมาตรฐานและเพียงพอ พัฒนาและปรับปรุงเส้นทางเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกและความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว รวมทั้งจุดแวะพักรถที่สามารถเชื่อมโยงกับแหล่ง ท่องเที่ยวอื่นๆ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแล และป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมใน แหล่งท่องเที่ยว สร้าง route เชื่อมโยงการท่องเที่ยว จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวของภาค

๕) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ให้มีความหลากหลายเพื่อสร้าง มูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวที่สำคัญของภาค อาทิ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปา พร้อมทั้งส่งเสริมความคิด สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์และบริการท่องเที่ยว อาทิ ผลิตภัณฑ์สมุนไพร (อาทิ ขมิ้นชัน เถาวัลย์เปรียง หัวร้อยรู) และสุขภาพ (ระนอง กระบี่ สตูล สุราษฎร์ธานี และพัทลุง) ท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม (วัดพระมหาธาตุวรมหาวิหาร จังหวัดนครศรีธรรมราช) เมืองเก่า (จังหวัด สงขลา พังงา สตูล นครศรีธรรมราช และระนอง) และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (อนุรักษ์ รักษา และพัฒนา Satun Geo Park ให้เป็นอุทยานธรณีโลก Global Geo Parkต่อไป) การท่องเที่ยวผจญภัย (พัทลุง นครศรีธรรมราช และ สุราษฎร์ธานี) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและบริการ และการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยการพัฒนา ปรับปรุง บูรณะ แหล่งท่องเที่ยว ให้มีเรื่องราวที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ และระบบ สาธารณูปโภคที่มีมาตรฐานเหมาะสมตามชนิดของแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาสิ่งอ้านวยความสะดวกให้รองรับ การท่องเที่ยวรูปแบบต่างๆ และระบบขนส่งสาธารณะที่มีความปลอดภัยเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยว พัฒนา ผู้ประกอบการในท้องถิ่นและสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการเป็นเครือข่ายอาสาสมัครท่องเที่ยว และสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไข ปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยว ประชาสัมพันธ์และการเข้าถึงข้อมูลด้านการ

ท่องเที่ยวผ่านระบบ การสื่อสารสาธารณะทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว

๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสอดคล้องกับศักยภาพของ พื้นที่ โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพให้มีมาตรฐาน สนับสนุนด้านวิชาการ สร้างนวัตกรรมและ สนับสนุนการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อให้องค์กรเครือข่ายชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพา ตนเอง รวมทั้งเป็นผู้ประกอบการที่มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของชุมชน ใช้อัตลักษณ์ความโดดเด่น บนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของชุมชนเป็นจุดขาย ยกระดับการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มี มาตรฐานของชุมชน สร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เชื่อมโยงกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวรายใหญ่ ตลอดจน สนับสนุนการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า OTOP และสินค้าที่ระลึกเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชน และ เพื่อเป็นแหล่งสร้างงานและกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นและชุมชน มีการทดสอบ ออกแบบผลิตภัณฑ์และ บรรจุภัณฑ์ รวมทั้งการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวชุมชนผ่านช่องทางที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ (เว็บไซต์และแอพลิเคชั่นต่างๆ)

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราและปาล์มน้ำมันแห่งใหม่ ของประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูปยางพาราหาดใหญ่–สะเดา ที่ครบวงจรและ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยเชื่อมโยงกับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและนิคมอุตสาหกรรมยาง (Rubber City) โดยการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมยางพารา การขยายผลงานวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การผลิตผลิตภัณฑ์ยางพาราปลายน้ำที่มีมูลค่าสูง เช่น การใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบสำหรับผลิตภัณฑ์ ที่ใช้ในงานวิศวกรรมหรือใช้ในอุตสาหกรรม (แผ่นยางปูพื้น แผ่นปูคอกสัตว์ ยางรองหมอนรางรถไฟ ยางรองคอสะพาน และผสมยางมะตอยสำหรับราดถนนใหม่) และวัสดุเครื่องมือทางการแพทย์ (วัสดุจัดฟัน อุปกรณ์เพื่อการเรียน การสอนทางการแพทย์ และสายน้ำเกลือ) ตลอดจนส่งเสริมการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ยางที่มีการออกแบบ ที่ทันสมัย เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมของภาคและเป็นฐานเศรษฐกิจที่สร้างรายได้อย่างยั่งยืน พัฒนาระบบตลาดยางพารา (ตลาดท้องถิ่น ตลาดกลางยางพารา และตลาดซื้อขายล่วงหน้า) ให้มีความเข้มแข็ง และมีระบบการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้เป็นตลาดอ้างอิงที่น่าเชื่อถือของผู้ซื้อ-ขาย ยางของประเทศและตลาดโลก

๒) พัฒนาเขตอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลแบบครบวงจรในจังหวัดกระบี่ สุราษฎร์ธานี และชุมพร เพื่อให้เป็นอุตสาหกรรมใหม่ของภาค และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับน้ำมันปาล์ม รวมทั้งส่งเสริม การผลิตและจัดจ้าหน่ายผลิตภัณฑ์จากอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลในตลาดต่างประเทศ และพัฒนา ความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานกลาง คุณภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันของอาเซียน และกลไกความร่วมมือ ระหว่างประเทศเพื่อนบ้าน (มาเลเซีย อินโดนีเซีย ไทย) ในฐานะผู้ผลิตน้ำมันปาล์มรายใหญ่ของโลกในการกำหนด มาตรฐานราคาน้ำมันปาล์มเพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดโลกและสร้างเสถียรภาพด้านราคา รวมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพด้านปาล์มน้ำมันและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูง และการพัฒนาสู่โรงงานต้นแบบ

๓) พัฒนาและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีชีวภาพและนวัตกรรมในการผลิต ภาคเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิตให้กับยางพาราและปาล์มน้ำมัน รองรับ การพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรในอนาคต รวมทั้งส่งเสริมการเชื่อมโยงการพัฒนาเครือข่าย นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับสถาบันการศึกษาเพื่อวิจัยพัฒนาการออกแบบ พัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ ใหม่ๆ อาทิ เครื่องสำอาง และ

ผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น การประชาสัมพันธ์และท้าการตลาดผลิตภัณฑ์ใหม่ เพื่อเพิ่มช่องทางในการจ้าหน่าย ยางพาราได้มากขึ้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรหลักของภาคและสร้างความเข้มแข็ง สถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค เช่น ข้าว (ข้าวสังหยด ข้าวหอมกระดังงา ข้าวเล็บนก) ไม้ผล (กล้วยหอมทอง มะพร้าว ทุเรียน มังคุด ส้มโอ)กาแฟ (กาแฟโรบัสตา) พืชสุมนไพร และปศุสัตว์ (โคขุนศรีวิชัย) เพื่อให้เป็นสินค้ามูลค่าสูง มีคุณภาพ ปลอดภัย และได้มาตรฐานส่งออก อาทิ เวชสำอาง ยาสมุนไพร เป็นต้น โดยการส่งเสริมความรู้ด้านกระบวนการผลิตที่ ปลอดภัยและสนับสนุน การใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงการปลูก การบำรุงรักษา การเก็บเกี่ยว และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและสร้างความหลากหลายของสินค้าและ บรรจุภัณฑ์ การพัฒนาระบบตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าที่มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบย้อนกลับ ได้ พัฒนาระบบขนถ่ายสินค้าและห้องเย็นเพื่อรักษาคุณภาพผลผลิต การต่อยอดการพัฒนาการผลิตสู่ระบบ เกษตรมาตรฐานต่างๆ อาทิ เกษตรปลอดภัย และเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าอัตลักษณ์ เชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น อาทิ การท่องเที่ยว การท้าเกษตรแปลงใหญ่ในพื้นที่ที่เหมาะสม (Zoning) ส่งเสริมการรวมกลุ่มในรูปแบบสถาบันเกษตรกร/สหกรณ์ เพื่อยกระดับความสามารถในการผลิต การดำเนินการรวบรวมผลผลิต คัดแยก บรรจุ และประกอบธุรกิจออนไลน์ผ่านเครือข่ายการสื่อสารสาธารณะ และเพิ่มช่องทางตลาดในกลุ่มตลาดเฉพาะ (Niche Market)

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่งและการท้า อุตสาหกรรมประมงทะเลที่ได้มาตรฐานสากล โดยส่งเสริมให้มีการเพาะเลี้ยงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การพัฒนากระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพและมีการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐานสุขอนามัยและเป็นไปตาม กฎกติกาสากล การส่งเสริมการจัดระเบียบเรือประมงเข้าสู่ระบบการควบคุมได้อย่างถูกต้องมีมาตรการควบคุม และเฝ้าระวังการประมง IUU ที่มีประสิทธิภาพขึ้นไปจนถึงการพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) ของสินค้าประมง รวมทั้งส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารทะเลที่หลากหลาย ในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช สงขลา และชุมพร

๓) ส่งเสริมการท้าการเกษตรแบบผสมผสาน เพื่อสร้างความสามารถในการพึ่งพา ตนเองและความมั่นคงทางด้านรายได้ให้กับเกษตรกรรายย่อย สามารถใช้ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต อย่างคุ้มค่า โดยเฉพาะการท้าเกษตรและเลี้ยงสัตว์ผสมผสานร่วมกับการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล หรือในพื้นที่ปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมันที่ไม่เหมาะสม ส่งเสริมการปลูกพืชพันธุ์ดี (ไม้ผล และพืชผัก รวมทั้ง พืชเศรษฐกิจอื่น) ที่คำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยการสนับสนุนความรู้ ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อสนับสนุนการท้าเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน และยกระดับคุณภาพ การผลิตให้ได้มาตรฐาน โดยเฉพาะมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ การเพิ่มช่องทางการตลาดโดยการเชื่อมโยง เครือข่าย รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพดินและแหล่งน้ำเพื่อสนับสนุนการท้าการเกษตร

๔) ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเกษตรกรรุ่นใหม่เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ/เกษตรอัจฉริยะ (Smart Farmer) โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มเกษตรกร การสร้างและพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กร/สถาบัน เกษตรกรและพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนหรือสหกรณ์การเกษตร เพื่อร่วมกันจัดหาปัจจัยการผลิต เครื่องมือ และอุปกรณ์การเกษตรสมัยใหม่ รวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร เทคโนโลยี

ดิจิทัล ควบคู่กับส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ในการวางแผนการผลิต และบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด และมีการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เป็นธรรมและทั่วถึง พัฒนาผู้ประกอบการและ SMEs รวมทั้งสนับสนุน การพัฒนาธุรกิจ Start up และการพัฒนาการเชื่อมโยงธุรกิจตามแนวทางประชารัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานสากล สามารถสร้างแบรนด์ที่เป็นอัตลักษณ์และแข่งขันในตลาดโลกได

๕) สร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มเกษตรกรและชุมชน โดยสนับสนุนการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารและช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ สร้างโอกาสในการเรียนรู้นอกระบบและตามอัธยาศัย ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้านอาชีวศึกษาที่ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับ ความต้องการแรงงานในภาค เพื่อเสริมสร้างรายได้และเตรียมความพร้อมสำหรับการประกอบอาชีพ ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดในอนาคต รวมทั้งสนับสนุนชุมชนให้สามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา โดยใช้ประโยชน์จากการพัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลและดิจิทัลแพลตฟอร์ม สื่อดิจิทัล เพื่อการศึกษาในทุกระดับทุกประเภทอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสร้างโอกาสในการเข้าถึงระบบบริการ สาธารณสุข ตลอดจนพัฒนาความสามารถในการพึ่งพาตนเองและการจัดการตนเอง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันด้านสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการท่องเที่ยว การพัฒนา เขตอุตสาหกรรม และการเชื่อมโยงการค้าโลก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำ แห่งใหม่กับแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง โดยพัฒนาถนนเลียบชายฝั่งทะเลอ่าวไทยสายชุมพร–สุราษฎร์ธานี– นครศรีธรรมราช–สงขลา เชื่อมโยงกับสาย The Royal Coast ของภาคกลาง พัฒนาเส้นทางรถไฟเพื่อสนับสนุน การท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอันดามันและอ่าวไทย อาทิ สายท่านุ่น–พังงา–พุนพิน–ดอนสัก สายระนอง–ชุมพร และพัฒนาเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงพื้นที่ตอนเหนือ-ใต้ของฝั่งอันดามัน และสายระนอง–พังงา–กระบี่–ตรัง ควบคู่กับการพัฒนาเมืองภูเก็ต เมืองหาดใหญ่ ให้เป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของภาค และเตรียมความพร้อม จังหวัดสุราษฎร์ธานี และกระบี่ ให้เป็นเมืองน่าอยู่ รวมทั้งเมืองชุมพร ระนอง เป็นเมืองในพื้นที่พิเศษ ที่มี การพัฒนาให้สามารถรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว โดยการจัดระบบผังเมืองที่มี ประสิทธิภาพ มีการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาวะของประชาชน การเตรียม โครงสร้างพื้นฐาน (ด้านคมนาคมขนส่ง การสื่อสาร และพลังงานที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและระบบดิจิทัล) รวมทั้งพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อใช้ในการบริหารจัดการเมือง พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและพื้นที่ สาธารณะที่มีการออกแบบสำหรับคนทุกกลุ่ม รวมทั้งพัฒนาพื้นที่บริเวณเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนให้มี ความพร้อมสำหรับรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒) พัฒนาและสนับสนุนท่าเรือสำราญในจังหวัดภูเก็ต ให้เป็นท่าเรือหลัก (Homeport) ของโลก รวมทั้งพัฒนาท่าเรือแวะพัก (Port of Call) และท่าเรือมารีน่าให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐาน ความสะอาดและความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีศักยภาพของภาค (กระบี่ พังงา และสมุย) รวมทั้งการบำรุงรักษาร่องน้ำ

๓) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานสนับสนุนการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมแปรรูป ยางพาราหาดใหญ่–สะเดา โดยเร่งรัดการพัฒนาโครงข่ายรถไฟ อาทิ รถไฟฟ้าหาดใหญ่-ปาดังเบซาร์ รถไฟทางคู่ ชุมพร-สุราษฎร์ธานี-หาดใหญ่–สงขลา พัฒนาทางหลวงพิเศษ (Motorway) หาดใหญ่-ด่านพรมแดนสะเดา พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าทุ่งสงเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงการขนส่งระบบราง รวมทั้งพัฒนาเมืองรอบสถานี ขนส่งระบบราง

ในเมืองทุ่งสงและเมืองสะเดา (ปาดังเบซาร์) ตลอดจนพัฒนาท่าเรือสงขลาแห่งที่ ๒ เพื่อรองรับ การขนส่งสินค้าเชื่อมโยงกับท่าเรือชายฝั่งและท่าเรือหลักทั้งภายในและต่างประเทศ

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงภาคใต้กับเส้นทางการค้าโลก โดยการพัฒนา และปรับปรุงท่าเรือที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทยให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มศักยภาพ รวมทั้งการพัฒนาและบริหารจัดการพื้นที่หลังท่า พัฒนาและปรับปรุงสนามบินนานาชาติและสนามบิน ภายในประเทศให้สามารถรองรับการเดินทางและการขนส่งสินค้า พัฒนาโครงข่ายรถไฟเชื่อมโยงท่าเรือสงขลา ๒ –หาดใหญ่–ปาดังเบซาร์–บัตเตอร์เวอร์ธ (รัฐปีนัง มาเลเซีย) รวมทั้งพัฒนาโครงข่ายถนนสายหลักเป็น ๔ ช่องจราจร และการพัฒนาโครงข่ายถนนสายรองให้เชื่อมโยงกับถนนสายหลักเพื่อสนับสนุนการขนส่งและกระจายสินค้า จากพื้นที่ตอนในสู่พื้นที่หลักได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาสิ่งอ้านวยความสะดวกและศูนย์บริการ โลจิสติกส์รูปแบบต่างๆ เพื่อรองรับการขนส่งสินค้าต่อเนื่องหลายรูปแบบและการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายคมนาคมและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณด่านชายแดนโดยใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริการ และอ้านวยความสะดวกในการข้ามแดนทั้งของประชาชน สินค้า และ ยานพาหนะให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการฐานทรัพยากรให้มีความอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะ ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง เพื่อเป็นปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรโดยอาศัยความร่วมมือของชุมชน ส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน ป่าชายเลน การปลูกไม้เศรษฐกิจ การรักษาระบบนิเวศทางทะเล อนุรักษ์ฟื้นฟูสัตว์น้ำบริเวณป่าชายเลน และการป้องกันการกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้เทคโนโลยีและรูปแบบที่เหมาะสมกับแต่ละสภาพพื้นที่ และการจัดระเบียบและกำหนดกิจกรรม ทางเศรษฐกิจและสิ่งปลูกสร้างบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลเพื่อลดผลกระทบต่อการกัดเซาะบริเวณชายฝั่ง รวมทั้ง จัดการฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนทางการเกษตรที่เหมาะสม และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อเฝ้าระวังและติดตามสถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒) วางระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ โดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดทำระบบการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำที่ทันสมัย จัดท้าข้อมูลสารสนเทศด้านน้ำ เพื่อแก้ไข ปัญหาภัยแล้งและอุทกภัยในพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก อาทิ พัทลุง และนครศรีธรรมราช รวมทั้งจัดหาน้ำ เพื่อชุมชนชนบทและน้ำเพื่อการบริโภคอุปโภคและการเกษตรที่เพียงพอ ตลอดจนการพัฒนาระบบสำรองและ กักเก็บน้ำ และระบบส่งน้ำดิบ โดยการพัฒนาระบบโครงข่ายท่อส่งน้ำ ระบบจ้าหน่ายน้ำและ การเพิ่มประสิทธิภาพระบบส่งน้ำให้เพียงพอเพื่อสนับสนุนปริมาณความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นในเขตเมือง เพื่อการอยู่อาศัย พาณิชย์ และบริการ และลดผลกระทบจากปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๓) ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเพื่อสร้าง ความมั่นคงด้านพลังงาน โดยส่งเสริมการใช้พลังงานจากธรรมชาติ อาทิ ลม แสงแดด ชีวมวล (จากวัสดุ เหลือใช้ทางการเกษตร) และส่งเสริมให้เอกชนเข้ามาร่วมลงทุนในสาขาพลังงาน โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุน ระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP) รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการดำเนินงาน และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ประหยัดพลังงานให้กับผู้ประกอบการ การให้ ความรู้กับประชาชนในการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) บริหารจัดการและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ โดยการลงทุน ในโครงสร้างพื้นฐานด้านการจัดการมลพิษ อาทิ ระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ เหมาะสม การให้ความรู้การจัดการขยะตั้งแต่ต้นทางจนถึงปลายทาง ควบคู่กับการสร้างจิตสำนึกให้กับ ประชาชนทุกวัยทั้งในและนอกระบบการศึกษา รณรงค์การบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อลดปริมาณการ เกิดของเสีย ส่งเสริมและเข้มงวดการดำเนินมาตรการ ๓ R (Reduce Reuse Recycle) ทั้งในระดับท้องถิ่นและ ชุมชน ส่งเสริมระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ปลายทางอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ระบบฝังกลบที่ถูกหลัก วิชาการ การแปลงขยะเป็นพลังงาน เป็นต้น สนับสนุนการน้าเทคโนโลยีมาใช้ในการควบคุมและแก้ไขปัญหา สิ่งแวดล้อม และสนับสนุนท้องถิ่นและชุมชนในการจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยมาตรการจูงใจ ทั้งมาตรการทางภาษี และมาตรการสนับสนุนงบประมาณ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) โดยการเพิ่มประสิทธิภาพ โครงสร้างพื้นฐานการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบันและพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยฝั่งอันดามัน - ประเทศแถบเอเชียใต้ ให้สามารถเดินทางและขนส่งสินค้าผ่านเส้นทางประตูเศรษฐกิจ ด้านตะวันตกของประเทศไทยได้อย่างต่อเนื่อง ไร้รอยต่อ ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้ มาตรฐานสากล และศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า การลงทุน โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาท่าเรือจังหวัดระนองและการเชื่อมโยงเส้นทางรถไฟระหว่างชุมพร–ระนอง ที่จะสนับสนุนให้เกิด การใช้ประโยชน์จากท่าเรือระนองให้เป็น Western Gateway

๒) พัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coast & Andaman Route) โดยพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทยและอันดามันตามแนวประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร-ระนองเมียนมา ควบคู่กับการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยง ทั้งสองฝั่งทะเล รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางบกและทางอากาศ และสิ่งอำนวยความสะดวกด้าน การท่องเที่ยว มุ่งเน้นรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่มีคุณภาพและมาตรฐานเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลของจังหวัดชุมพรกับ Royal Coast และเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวสู่แหล่งน้ำแร่และเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดระนองและประเทศเมียนมา

๓) พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based & Processed Agricultural Products) โดยสนับสนุนการน้าเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต ส่งเสริม การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าทางการเกษตร โดยเน้นการวิจัยและพัฒนาเพื่อต่อยอดจาก การผลิตน้ำมันปาล์ม ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และจังหวัดใกล้เคียง (กระบี่ และชุมพร) ไปสู่ ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงขึ้น อาทิ Phase Change Material (PCM) และ Nutritional Foods พัฒนาต่อยอด อุตสาหกรรมยางพาราและการแปรรูปอาหาร และพืชเศรษฐกิจสำคัญอื่นๆ ผ่านการสร้างความร่วมมือระหว่าง ภาคเอกชนและสถาบันการศึกษา กำหนดเขตพื้นที่และสิทธิประโยชน์สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรม ฐานชีวภาพที่ชัดเจน เพื่อดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชน ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี

๔) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green Culture & Livable Cities) ในพื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช โดยเน้น กรอบการเป็นเมืองที่มีความน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่ม และยังคงรักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ป่าไม้ และป่าชายเลน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน อนุรักษ์และส่งเสริม วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการและพัฒนา แหล่งการเรียนรู้และ

การท่องเที่ยววิถีชุมชน และพัฒนาเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม และเอื้อต่อ การขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกำหนดการพัฒนาเมืองระนองให้เป็น Smart Living City ที่มี การวางผังเมืองและระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการที่ทันสมัย

๑.๓.๒ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา)

เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

“ศูนย์กลาง การเกษตร การค้าการ ลงทุน การท่องเที่ยวนานาชาติ และ โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์ เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สังคมคุณภาพ”

นิยามเป้าหมาย

ศูนย์กลางการเกษตร	หมายถึง เป็นศูนย์กลางด้านการเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรที่เกี่ยวข้องที่กลุ่มจังหวัดมีศักยภาพ เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การประมง ปศุสัตว์ ทั้งด้านการผลิต แปรรูป การตลาด เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ รวมถึงการส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ และการพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร
การค้า การลงทุน	หมายถึง เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน ด้านการบริหารจัดการการตลาดในสินค้า และบริการอย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุน ระหว่างประเทศ
ศูนย์กลางการท่องเที่ยวนานาชาติ	หมายถึง การมีความโดดเด่นสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยวระดับนานาชาติและความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว
โลจิสติกส์ที่สมบูรณ์	หมายถึง การมีระบบคมนาคมที่เชื่อมโยงทั้งทางบก ทางอากาศ และทางน้ำ และการพัฒนาระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ และพลังงาน เพื่อเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สนับสนุน การพัฒนาด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
สิ่งแวดล้อมยั่งยืน	หมายถึง การพัฒนาในทุกด้านของกลุ่มจังหวัด จะต้องไม่สร้างปัญหาต่อทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม รวมทั้งต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนา การอนุรักษ์ ฟื้นฟู เพื่อป้องกัน และการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีอยู่
สังคมคุณภาพ	หมายถึง การดำเนินภารกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในประเด็นยุทธศาสตร์ต่างๆ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทาง และคงอัตลักษณ์ของความเป็นไทย ความเป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น รวมถึงพหุวัฒนธรรม เพื่อมุ่งสู่การเป็นสังคมคุณภาพ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

เป้าประสงค์รวม

๑. กลุ่มจังหวัดเป็นศูนย์กลาง การผลิตและแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเศรษฐกิจ และการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจที่มีความโดดเด่นในพื้นที่

๒. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่าการค้า การลงทุนที่เพิ่มขึ้น

๓. กลุ่มจังหวัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวนานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว

๔. มีระบบโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีศักยภาพในการรองรับการพัฒนาด้านต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัด

๕. กลุ่มจังหวัดมีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและสภาพสังคมที่ดี

ตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

๑. ศูนย์กลางการท่องเที่ยว (เชิงอนุรักษ์ และนานาชาติ)

๒. ศูนย์กลางการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ อย่างครบวงจรเพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

๓. ศูนย์กลางการสร้างสรรค์เศรษฐกิจการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร ประมง ปศุสัตว์)

๔. เครือข่ายคมนาคมโลจิสติกส์ เชื่อมโยงภูมิภาคและนานาชาติ

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑ เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลค่าฐาน (เฉลี่ย ๕๑-๕๕)		ค่าเป้าหมายรายปี			
			๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๑. กลุ่มจังหวัดเป็น ศูนย์กลางการผลิต	-ผลิตภัณฑ์มวลรวม	๘๗,๘๐๓ ล้านบาท	๐.๕%	๑.๐%	๑.๕%	๑.๘%	๒.๐%
และแปรรูป ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว	กลุ่มจังหวัดที่แท้จริง	(ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)					
ไม้ผล สมุนไพร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	(GPP) ภาค เกษตร						
เศรษฐกิจ และการ เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ	กรรม เพิ่มขึ้น ๒ %						
ที่มี ความโดดเด่นในพื้นที	จากค่า ฐาน						
	-ผลิตภัณฑ์มวลรวม	๖๐,๖๑๓ ล้านบาท	๓.๐%	๔.๐%	๕.๐%	๖.๐%	๖.๐%
	กลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง	(ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)					
	(GPP) สาขาอุตสาห-						
	กรรม เพิ่มขึ้น ๖% จาก						
	ค่าฐาน						
๒. กลุ่มจังหวัดมีมูลค่า การค้า การลงทุน	-ผลิตภัณฑ์มวลรวม	๔๐๑,๘๐๓ ล้านบาท	๐.๕%	๑.๐%	๑.๕%	๑.๘%	๒.๐%
ที่เพิ่มขึ้น	กลุ่ม จังหวัดที่แท้จริง	(ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)					
	(GPP) ภาคเกษตรกรรม						
	เพิ่มขึ้น ๒% จากค่า						
	ฐาน						

เป้าประสงค์รวม	ตัวชี้วัด เป้าหมายรวม ๕ ปี	ข้อมูลค่าฐาน (เฉลี่ย ๕๑-๕๕)	๒๕๖๑	ค่าเป้าหมายรายปี ๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
๓.กลุ่มจังหวัดเป็น สถานที่ท่องเที่ยว	ร้อยละของรายได้จาก	๑๐๑,๐๓๓ ล้านบาท	๑๓.๐%	๑๔.๐%	๑๔.๐%	๑๕.๐%	๑๕.๐%
นานาชาติ ที่มีคุณภาพ และมีความหลาก	การท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	(ค่าเฉลี่ย ๕๔-๕๘)					
หลาย ของรูปแบบการท่องเที่ยว	๑๕% จากค่าฐาน						
๔. มีระบบโครงสร้าง พื้นฐาน และระบบ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่ม	๒๐,๘๓๐ ล้านบาท	๔.๐%	๖.๐%	๘.๐%	๑๐.๐%	๑๐.๐%
โลจิสติกส์ที่มีศักยภาพ ในการรองรับการ	จังหวัด (GPP) สาขา	(ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)					
พัฒนาด้านต่าง ๆ ของ กลุ่มจังหวัด	การขนส่ง สถานที่เก็บ						
	สินค้า และการ						
	คมนาคมเพิ่มขึ้น						
	๑๐ % จากค่าฐาน						
๕. กลุ่มจังหวัดมี ทรัพยากรธรรมชาติที่	-ผลิตภัณฑ์ มวลรวม	๙,๕๒๓ ล้านบาท	๑๐.๐%	๑๑.๐%	๑๒.๐%	๑๓.๐%	๑๓.๐%
สมบูรณ์ มีสิ่งแวดล้อม ประชาชนมี	กลุ่มจังหวัด ที่แท้จริง	(ค่าเฉลี่ย ๕๓-๕๗)					
คุณภาพชีวิต และสภาพสังคมที่ดี	(GPP) สาขาการ บริการ						
	ด้านสุขภาพและ สังคม						
	เพิ่มขึ้น ๑๓%						
	-สถานการณ์การ กัด						
	เซาะชายฝั่งทะเล ของ						
	กลุ่มจังหวัดลดลง ๔%						
	จากค่าฐาน						

ในการนี้สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) โดยสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้ (สพต.) ได้พัฒนาตัวชี้วัดเพื่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจในมิติการพัฒนาด้านสร้างความสามารถ ในการแข่งขัน (Growth & Competitiveness) เป็นสำคัญ

ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑ การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาดและ การบริหารจัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการ การตลาดในสินค้า และบริการอย่างครบวงจร ที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติ ที่มีความหลากหลายของรูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๔ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่งโลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย การสื่อสาร สารสนเทศ เพื่อรองรับ การพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๕ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ

๒) ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑ การพัฒนาการเกษตร ด้านการผลิต แปรรูป การตลาดและ การบริหาร จัดการพืชเศรษฐกิจหลัก (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) การประมง และปศุสัตว์	๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาค เกษตรกรรม เพิ่มขึ้น ๒% จากค่าฐาน ๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) สาขา อุตสาหกรรม เพิ่มขึ้น ๖% จากค่าฐาน	๑.๑.๑ บริหารจัดการพืชเศรษฐกิจ (ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ข้าว ไม้ผล สมุนไพร) อย่างครบวงจร (การผลิตขั้นต้น การวิจัย การแปรรูป การหาช่องทาง การตลาด) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและลดต้นทุนการผลิต รวมทั้งส่งเสริมการขับเคลื่อนในการเป็น Oil Palm City ๑.๑.๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการประมง และปศุสัตว์ ให้ได้มาตรฐานสากล ครบวงจร โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ เพื่อสามารถแข่งขันกับผู้ผลิตอื่น ๆ ในกลุ่มประชาคมอาเซียน ๑.๑.๓ ส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ การสร้างแบรนด์ผลผลิตผลไม้เศรษฐกิจ และส่งเสริมการปลูกพืช แบบผสมผสานของกลุ่มจังหวัด ๑.๑.๔ ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรด้านการเกษตร
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การลงทุน การบริหารจัดการการตลาด ในสินค้าและบริการอย่างครบวงจรที่เชื่อมโยงการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ	๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดที่แท้จริง (GPP) ภาคเกษตรกรรม เพิ่มขึ้น ๒% จากค่าฐาน	๒.๑.๑ พัฒนาการค้าการลงทุนและพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั งส่งเสริมด้านการค้าชายแดน ๒.๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาระบบตลาดดิจิทัล ๒.๑.๓ ส่งเสริมการพัฒนาด้านการค้าเพื่อเชื่อมโยงระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓ การพัฒนาสู่การเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับนานาชาติที่มีความหลากหลายของ รูปแบบการท่องเที่ยว เพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน	๑) ร้อยละของ รายได้จากการ ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๑๕% จากค่าฐาน	๓.๑.๑ เพิ่มสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมการ ท่องเที่ยวที่หลากหลายและสร้างเอกลักษณ์จากการ ท่องเที่ยว ๓.๑.๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ที่สอดคล้องกับแนวโน้มการท่องเที่ยวใหม่ๆ เช่น ส่งเสริมกิจกรรม MICE การท่องเที่ยวเชิงกีฬา เชิงสุขภาพ เชิงเกษตร เชิงผจญภัยแบบ Smart City Tourism รวมทั งการท่องเที่ยวชุมชน OTOP และ OTOP นวัตวิถีบนฐานทรัพยากรประเพณี วัฒนธรรม ที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงการ ท่องเที่ยว ของกลุ่มจังหวัด ทั้งทางบกและทางทะเล และรองรับ Thailand riviera ในพื้นที่ภาคใต้ ๓.๑.๓ พัฒนาระบบส่งเสริมดูแลสุขภาพ และระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ของนักท่องเที่ยว ๓.๑.๔ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
		๓.๑.๕ พัฒนาบุคลกรด้านการท่องเที่ยวในด้าน องค์ความรู้
		และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
		๓.๑.๖ รวบรวมข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่ครบ ทุกประเด็น
		และพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยว เพื่อการท่องเที่ยวที่มี
		ศักยภาพ
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๔ การพัฒนา	๑) ผลิตภัณฑ์ มวลรวม	๔.๑.๑ พัฒนาโครงข่ายการคมนาคม โลจิสติกส์ รวมทั้ง
ระบบโครงสร้างพื้นฐานการขนส่ง	กลุ่มจังหวัด (GPP) สาขา	พัฒนาโครงข่ายระบบสารสารเทศเพื่อรองรับ การขยายตัว
โลจิสติกส์ พลังงาน ระบบเครือข่าย	การขนส่ง สถานที่เก็บ	ของพื้นที่เขตเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
การสื่อสาร สารสนเทศเพื่อรองรับการ	สินค้าและ การคมนาคม	๔.๑.๒ ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และ
พัฒนาของกลุ่มจังหวัด	เพิ่มขึ้น๑๐ % จากค่าฐาน	สรรหาพลังงานทดแทนเพื่อความยั่งยืนของ พลังงาน
ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๕ การพัฒนา	๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวม	๕.๑.๑ อนุรักษ์ ฟื้นฟูและแก้ไขปัญหา รวมทั้งเพิ่ม
สู่การเป็น เมืองสีเขียว และสังคมคุณภาพ	กลุ่มจังหวัดที่แท้จริง	ประสิทธิภาพการบริหารจัดการการใช้ ทรัพยากรธรรม
	(GPP) สาขาการบริการ	ชาติเพื่อความยั่งยืน
	ด้านสุขภาพและสังคม	๕.๑.๒ เพิ่มความปลอดภัย ลดความเสี่ยง จากภัยพิบัติ
	เพิ่มขึ้น ๑๓%	และสาธารณภัย
	๒) สถานการณ์การกัด	๕.๑.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกช่วงวัย เพื่อรองรับ
	เซาะชายฝั่งทะเลของ	การเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน
	กลุ่มจังหวัดลดลง ๔%	๕.๑.๔ ส่งเสริมการบริหารผลกระทบจากการพัฒนา
	จากค่าฐาน	เพื่อความยั่งยืน

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดพัทลุง

วิสัยทัศน์ (Vision)

เมืองคนคุณภาพ สิ่งแวดล้อมดี ชุมชนเข้มแข็ง การเกษตร และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ยั่งยืน

โดยกำหนดนิยามของวิสัยทัศน์ในการขับเคลื่อนช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ดังนี้

เมืองคนคุณภาพ หมายถึง

- คนพัทลุงมีความรักทางวัฒนธรรม และวิถีดั้งเดิมที่มีคุณค่า มีการศึกษาดี เรียนรู้ตลอดชีวิต มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน พลเมืองโลก และความรัก ภาคภูมิใจในจังหวัดสูง มีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม และการปรับตัวท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงสูง
- คนพัทลุงตื่นตัวทางการเรียนรู้ เป็นเมืองการศึกษา ผู้คนใฝ่รู้ เรียนรู้ ตลอดชีวิต วัฒนธรรมการศึกษาเข้มแข็ง สถานศึกษาทุกระดับมีคุณภาพ มาตรฐาน
- คนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทุกมิติ (กาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคม สิ่งแวดล้อมฯ) ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการจัดการสุขภาวะตนเอง ชุมชนตามศักยภาพที่มีอยู่ พัฒนาจังหวัดให้มุ่งสู่ความเป็นเลิศในการเป็นเมืองสุขภาพดี ปัญญาดีที่ยั่งยืน

เมืองสิ่งแวดล้อมดี หมายถึง

- ทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และบริหารการใช้ประโยชน์ที่คำนึงถึงการใช้อย่างยั่งยืน และเกิดคุณค่าทางสังคม และเศรษฐกิจ
- ปัญหาทางสิ่งแวดล้อม ภัยทางธรรมชาติ ลดลง อย่างต่อเนื่อง มีระบบการจัดการ การป้องกัน และการรับมือที่มีประสิทธิภาพ
- สังคมพัทลุงเป็นสังคมที่ให้ความสำคัญกับการสร้างเมืองสีเขียว เกิดวัฒนธรรมการรักษ์ธรรมชาติในทุกหมู่บ้าน ปัญหาการบุกรุกทำลายป่าไม้ ทรัพยากรลดลง พื้นที่ป่าไม้เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- พัทลุงเป็นเมืองอากาศบริสุทธิ์ ไม่มีมลพิษทางสิ่งแวดล้อม การจัดการขยะมีมาตรฐานเมืองสิ่งแวดล้อมที่ดี

ชุมชนเข้มแข็ง หมายถึง

- ชุมชน ประชาชนมีวิถีชีวิตเรียบง่าย ดำเนินชีวิตด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ประชาชนมีอาชีพ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ มีหลักประกันความมั่นคง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข
- วัฒนธรรม ประเพณีของชุมชนได้รับการจัดการอย่างเข้มแข็ง มีคุณค่าทางการพัฒนาทางสังคม และเศรษฐกิจของชุมชน

การเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ยั่งยืน หมายถึง

- เศรษฐกิจจังหวัดเติบโตอย่างต่อเนื่องจากการเกษตร ยึดหลักการผลิตที่เหมาะสมกับระบบนิเวศน์ ใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดมีประสิทธิภาพ ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลต่อสภาพแวดล้อม รักษาอัตราการผลิตให้อยู่ในระดับที่ไม่ก่อให้เกิดผลเสียทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
- ผลผลิตทางการเกษตรมีความปลอดภัยต่อสุขภาพและพลานามัยของมนุษย์ เป็นการเกษตรจากการเรียนรู้บนพื้นฐานกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนเกษตร และนำไปสู่การพึ่งพาตนเองของเกษตรกร ผลผลิตมีหลากหลายเพียงพอต่อการดำรงชีวิตและความมั่นคงทางอาหารของจังหวัด
- วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ประเพณี ผลผลิตจากภูมิปัญญาของจังหวัด สามารถสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัด
- แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว ทั้งในพื้นที่นิเวศน์ภูเขา-ทะเลสาบ-วัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี มีชื่อเสียงระดับประเทศ และนานาชาติ มุ่งสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจร โดดเด่นในการท่องเที่ยว เพื่อการเรียนรู้ ศึกษาดูงานการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวในเชิงวัฒนธรรม ชุมชนและท้องถิ่นมีความพร้อมในการเป็นเจ้าบ้านที่ดี

พันธกิจ (Mission)

การบริหารเชิงพื้นที่และการพัฒนาจังหวัดพัทลุง มุ่งสู่เมืองคนคุณภาพ สิ่งแวดล้อมดี ชุมชนเข้มแข็ง การเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ยั่งยืน โดยน้อมนำ *"ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง"* มาปรับใช้ในทุกกระบวนการและทุกภาคส่วน ทั้งนี้ ได้กำหนดพันธกิจการพัฒนาจังหวัด ดังนี้

๑. พัฒนาคนให้มีคุณภาพ สุขภาพดี มีความรู้และปัญญา พร้อมคุณธรรม ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

๒. เสริมสร้าง และจัดการให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่า

๓. พัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีความสามารถในการพึ่งตนเอง ปรับตัวได้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

๔. พัฒนาการเกษตรให้มีความมั่งคั่งและยั่งยืน เป็นรายได้หลักทางเศรษฐกิจของจังหวัด และความมั่นคงทางอาหารในอนาคต

๕. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้มีคุณภาพมาตรฐานทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบครบวงจร

เป้าประสงค์รวมของแผนยุทธศาสตร์ (Objective)

เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพการพัฒนาจังหวัดและบริบทการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และก้าวไปสู่วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะเวลา ๕ ปี จังหวัดจึงกำหนดเป้าประสงค์รวมของการพัฒนา ดังนี้

๑. พัทลุงเมืองเกษตรคุณภาพมาตรฐานสากล การเกษตรของจังหวัด สร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ กระจายรายได้ สร้างงาน อาชีพแก่เกษตร และชุมชน

๒. การท่องเที่ยวสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจกระจายรายได้สู่จังหวัดและรักษาสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๓. ประชาชนมีคุณภาพ เรียนรู้ตลอดชีวิต สังคมน่าอยู่ และมีความสงบด้วยหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔. พัทลุงเมืองสีเขียว ทรัพยากร ธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ ชุมชนมีสิ่งแวดล้อมดี

๕. ระบบโครงสร้างพื้นฐานมีประสิทธิภาพ การคมนาคมปลอดภัย การบริหารจัดการมีธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategic Issue)

จังหวัดพัทลุงได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น โดยจัดลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แบบเพิ่มคุณค่าครบวงจรที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง

วิสัยทัศน์

“คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีเศรษฐกิจมั่นคง ดำรงวัฒนธรรมท้องถิ่น”

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมความเท่าเทียม สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน พัฒนาระบบความปลอดภัยและการบรรเทาสาธารณภัย จัดตั้งเครือข่ายเฝ้าระวังภัยในระดับชุมชนสร้างเมืองปลอดภัยบนฐานการมีส่วนร่วมของชุมชนสู่ชุนเข้มแข็งจัดการตนเอง

๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สะดวก ปลอดภัย และเชื่อมโยงไปสู่ภาคเกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีการรวมกลุ่มแปรรูปผลผลิต การลดต้นทุนการผลิต การสร้างมูลค่าเพิ่ม การพัฒนาผลิตภัณฑ์เนื่องจากการเกษตร และการส่งเสริมช่องทางการตลาดให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งที่ยั่งยืน

๔. ยกระดับการท่องเที่ยวของคนในชุมชนให้มีคุณภาพ มาตรฐาน โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นตัวร่วมในการขับเคลื่อนของคนในชุมชน ให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๕. ส่งเสริมและพัฒนาคนพัทลุงให้มีคุณภาพ มีสุขภาพดี มีความรู้ มีคุณธรรม โดยสนับสนุนการศึกษาทุกระดับอย่างมีคุณภาพ สนับสนุนกิจกรรมด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐาน

๖. ส่งเสริมบำรุงศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น

๗. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน

๘ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบนพื้นฐานการบริหารจัดการที่ดี และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคง

กลยุทธ์

๑.๑ เสริมสร้างให้ประชาชนรัก ยึดมั่น และธำรงรักษาไว้ ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

๑.๒ เสริมสร้างภูมิคุ้มกันจากภัยคุกคามในทุกรูปแบบ (อาทิ ยาเสพติด โรคติดต่อ ภัยธรรมชาติ ไซเบอร์ การค้ามนุษย์)

๑.๓ สร้างความมั่นคง ปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

กลยุทธ์

๒.๑ พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและสาธารณูปโภค

๒.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงทั่วถึงกัน

๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับผังเมือง

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจ

กลยุทธ์

๓.๑ ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีศักยภาพในการแข่งขัน

๓.๒ ส่งเสริมให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจฐานรากทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชน และหมู่บ้าน

๓.๓ ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้และเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน

กลยุทธ์

๔.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการท่องเที่ยวครบวงจร

๔.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอำนวยความสะดวก ให้มีความพร้อมรองรับการท่องเที่ยว

๔.๓ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร วัฒนธรรม ประเพณี และท่องเที่ยวชุมชน

๔.๔ เสริมสร้างศักยภาพบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการขยายตัวสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

กลยุทธ์

๕.๑ พัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัยเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการพัฒนารูปแบบและกิจกรรมการสร้างสุขภาวะทุกช่วงวัยโดยให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ คนพิการและกลุ่มเปราะบาง

๕.๓ ส่งเสริมการสนับสนุนการออกกำลังกาย การเล่นกีฬา นันทนาการ และการกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การส่งเสริม ศาสนา ศิลปะ ประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์

๖.๑ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรม อนุรักษ์สืบสาน ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.๒ ส่งเสริมสนับสนุนศาสนา ให้มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์รวมในการบ่มเพาะยึดเหนี่ยวจิตใจ

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๗.๑ ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๒ จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐาน

๗.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์

๘.๑ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการจัดระบบบริการที่ทันสมัยสู่องค์กรภาครัฐ ๔.๐

๘.๒ สร้างภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเชิงรุกอย่างมืออาชีพ

๘.๓ พัฒนาศักยภาพบุคลากรทุกระดับให้มีขีดความสามารถสูงในการปฏิบัติงาน

๘.๔ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายในการพัฒนาท้องถิ่น

หมายเหตุ : คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดมีมติเห็นชอบ เมื่อคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๒

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“เทศบาลตำบลพนางตุง เป็นหน่วยดำเนินงานการพัฒนา โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้การเกษตรก้าวหน้า การท่องเที่ยวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลพนางตุง

(๑) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมความเข้มแข็งภาคการเกษตรและเศรษฐกิจชุมชน

เป้าประสง	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ประชนมีทักษะและองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการสร้างทักษะและพัฒนาศักยภาพให้กับเกษตร ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๓	๓	๓	๓	๓
๒. มีระบบสาธารณูปโภครองรับภาคการเกษตรมีมาตรฐานทั่วถึงและเพียงพอ	๒. ระดับความพึงพอใจของประชาชน ต่อการตอบสนองความต้องการพัฒนาสาธารณูปโภคทางการเกษตรให้มีมาตรฐาน ทั่วถึงและเพียงพอไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	๘๐%	๘๐%	๘๐%	๘๐%	๘๐%
๓. สินค้าชุมชนได้มาตรฐานมีมูลค่าที่เพิ่มขึ้น	๓. สินค้าชุมชนได้มาตรฐานในระดับที่สูงขึ้นหรือได้จดแจ้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและมีมูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ต่อปี	๓	๓	๓	๓	๓

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๑.๑ การเสริมสร้างทักษะและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร

๑.๒ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคทางการเกษตร

๑.๓ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้า เพิ่มมูลค่าด้วยงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม

(๒) ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืน

เป้าประสง	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ตำบลพนางตุงเป็นแหล่งท่องเที่ยวยั่งยืนที่มีศักยภาพและเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการสร้างทักษะและพัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของชุมชน/หน่วยงาน ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๕	๕	๕	๕	๕
	๒. ระดับความพึงพอใจของประชาชน ต่อการตอบสนองความต้องการพัฒนาสาธารณูปโภคทางด้านการให้มีความพร้อมสำหรับให้บริการนักท่องเที่ยว ได้มาตรฐานมีอารยะสถาปัตย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	๘๐%	๘๒%	๘๔%	๘๖%	๙๐%
	๓. สินค้าชุมชนได้มาตรฐานในระดับที่สูงขึ้นหรือได้จดแจ้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนและมีมูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ต่อปี	๑	๑	๑	๑	๑
	๔. กลุ่มและเครือข่ายการท่องเที่ยวนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมมาพัฒนาหรือการบริหารจัดการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่า ๒ กลุ่ม					
	๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่สร้างจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๕	๕	๕	๕	๕
	๖. มีฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว ที่เป็นระบบ จำนวน ๑ ชุด	๑	๑	๑	๑	๑

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๒.๒ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการทางการท่องเที่ยว

๒.๓ การพัฒนากลุ่มและเครือข่ายการท่องเที่ยวของชุมชนให้เข้มแข็ง

๒.๔ การนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาใช้ในการบริหารจัดการท่องเที่ยว

๒.๕ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่ตอบสนองต่อการสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๒.๖ การพัฒนาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว และรูปแบบการประชาสัมพันธ์

(๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ

เป้าประสง	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ประชาชนได้รับการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ เป็นสังคมอุดมปัญญา	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ เป็นสังคมอุดมปัญญา หน่วยงาน ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๕	๕	๕	๕	๕
๒. ประชนมีสุขภาวะที่ดีทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และการเข้าสังคม	๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการสร้างสุขภาวะที่ดีทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และการเข้าสังคม ให้กับประชาชน ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๕	๕	๕	๕	๕
๓. ประชาชนได้รับสวัสดิการและการสังคมสงเคราะห์อย่างทั่วถึง	๓. จำนวนของกล่มเป้าหมาย ผู้ได้รับสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%
๔. ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบทอดและอยู่กับวิถีชุมชน	๔. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า ๖ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๖	๖	๖	๖	๖
๕. ประชาชนมีทักษะทางด้านการกีฬาและการนันทนาการ สมรรถนะทางด้านร่างกาย จิตใจดีขึ้น	๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อกิจกรรมส่งเสริมการการกีฬา และการนันทนาการ ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๓	๓	๓	๓	๓
๖. ปัญหายาเสพติดได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหาลดความรุนแรงลง	๖. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒
๗. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๓.๑ การจัดการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นสังคมอุดมปัญญา

๓.๒ การส่งเสริมสุขภาวะที่ดี ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และการเข้าสังคมให้กับประชาชน

๓.๓ การส่งเสริมสวัสดิการ และการสังคมสงเคราะห์

๓.๔ การอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๕ การส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

๓.๖ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๓.๗ การสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

เป้าประสง	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการพื้นฐาน ครอบคลุมทุกพื้นที่ มีมาตรฐาน	๑. ระดับความพึงพอใจของประชาชน ต่อการตอบสนองความต้องการพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการพื้นฐาน ให้มีมาตรฐานทั่วถึงและเพียงพอ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	๗๐	๗๒	๗๔	๗๖	๘๐
๒. มีการวางผังเมืองชุมชนอย่างมีระบบในการพัฒนาเชิงพื้นที่	๒. มีการวางผังเมืองชุมชนพนางตุง จำนวน ๑ ผัง	-	-	๑	๑	๑

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๔.๑ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการพื้นฐาน

๔.๒ การวางผังเมืองชุมชน

(๕) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

เป้าประสง	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู	๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๕	๕	๕	๕	๕

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๕.๑ การสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง ตามแนวพระราชดำริ

๕.๓ การควบคุม ป้องกัน มลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง กลิ่นและเสียง

๕.๔ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย

(๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคง

เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
เพิ่มขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย ทั้งการลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย การจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการฟื้นฟูให้ดีกว่าและปลอดภัยกว่าเดิม	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๖.๑ เสริมสร้างให้ประชาชน รัก ยึดมั่น และธำรงรักษาไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ

๖.๒ เสริมสร้างภูมิคุ้มกันจากภัยคุกคามในทุกรูปแบบ (อาทิ ยาเสพติด โรคติดต่อ ภัยธรรมชาติ ไซเบอร์ การค้ามนุษย์)

๖.๓ สร้างความมั่นคงปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

(๗) ยุทธศาสตร์การบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล

เป้าประสง	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. องค์กรมีความสามารถในการให้บริการประชาชน	๑. การบริหารของเทศบาลตำบลพนางตุง ผ่านการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการปฏิบัติราชการประจำปี (LPA) ที่หน่วยตรวจมาทำการประเมินได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ในทุกด้าน	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕	๙๐
๒. องค์กรประชุมมีธรรมมาภิบาล	๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการสร้างระบบธรรมมาภิบาลในองค์กรและชุมชน ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒
๓. ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารอย่างมีคุณภาพ	๓. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารให้กับประชาชน ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ/กิจกรรมต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒

กลยุทธ์/แนวทางพัฒนา

๗.๑ การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรการบริหารขององค์กร ให้มีขีดความสามารถในการให้บริการประชาชน

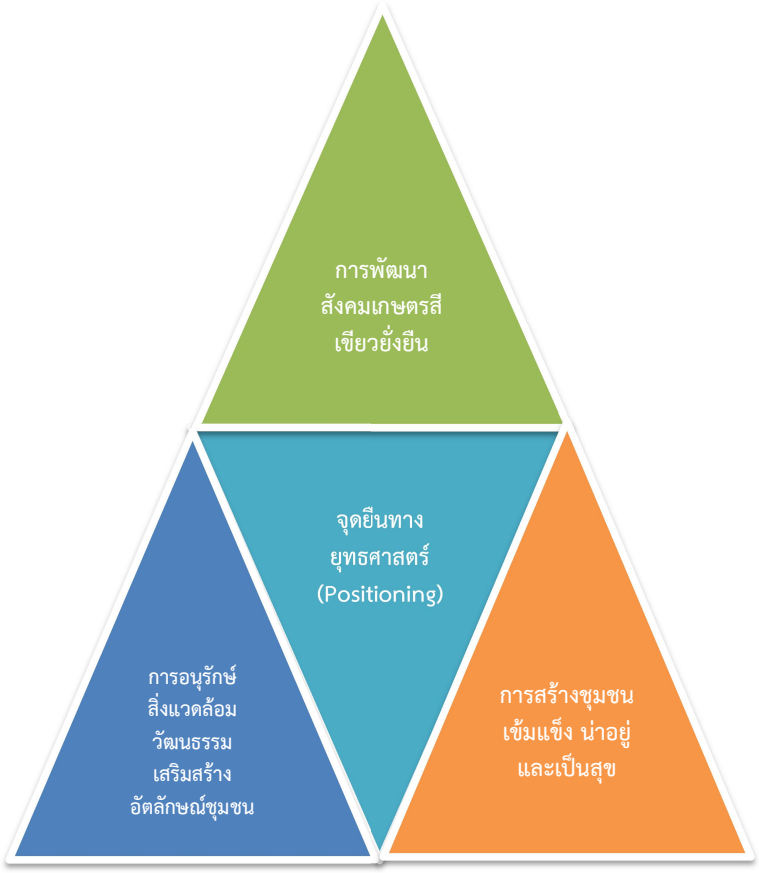
๗.๒ การสร้างระบบธรรมาภิบาลในองค์กรและชุมชน

๗.๓ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง การบริหารให้กับประชาชน

๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลตำบลพนางตุง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และศักยภาพของเทศบาลตำบลพนางตุงอย่างรอบด้าน จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของเทศบาลไว้ใน ๓ ประเด็น ก็คือ การพัฒนาสังคมเกษตรสีเขียวยั่งยืน การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อมวัฒนธรรม เสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชน การสร้างชุมชนเข้มแข็ง น่าอยู่และเป็นสุข

จุดยืนทางยุทธศาสตร์	กรอบแนวคิด	แนวทางพัฒนา
การพัฒนาสังคมเกษตรสีเขียวยั่งยืน	การพัฒนาสังคมเกษตรสีเขียวยั่งยืน ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของ	-พัฒนากระบวนการผลิตในพื้นที่สำหรับทุกกิจกรรมให้เป็นการผลิตที่ดี และเหมาะสม
	การใช้ฐานทรัพยากรที่เกื้อกูลกับการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่าง	ปลอดภัยจากสารเคมีในกระบวนการผลิต โดยผู้บริโภคได้บริโภคสินค้าเกษตรที่
	เป็นระบบ มีความสมดุลของเกษตรกรรมและความมั่นคงทาง	ปลอดภัยไม่มีสารเคมีตกค้าง
	อาหาร ลดความเสี่ยงภัยในการผลิต มีการผลิตสินค้าเกษตร	-ส่งเสริมและพัฒนาให้เกษตรกรและผู้ประกอบการในพื้นที่ปรับปรุงการผลิตสินค้าเ
	และอาหารที่ได้มาตรฐาน เกิดภาคีเครือข่ายการผลิต มี	กษตรให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การลดของเสียในกระบวนการผลิต (Zero
	นวัตกรรมการท่องเที่ยววิถีเกษตร ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรม	Waste) และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
	และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	-สร้างและพัฒนาเครือข่ายตลาดสินค้าเกษตรสีเขียวที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและ
	ที่สร้างกลไกการให้ความรู้และการขับเคลื่อนทั้งในระดับ	ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นแหล่งเรียนรู้ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การสร้างโอกาสใน
	ครัวเรือน ชุมชนสามารถสร้างงาน สร้างอาชีพ ประชาชนมี	การเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรสีเขียวทั้งในและต่างประเทศ ก่อให้เกิดรายได้ต่อ
	คุณภาพชีวิตดีขึ้น	เกษตรกรและชุมชน
		-พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ สนับสนุนภาคการเกษตร อย่างทั่วถึง
		เป็นธรรม
		-พัฒนาศักยภาพบุคลากร ปราชญ์ชาวบ้าน ที่เกี่ยวข้องกับการภาคการเกษตร
		-พัฒนาศูนย์ถ่ายทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญาทางการเกษตรในชุมชน ท้องถิ่นให้ได้
		มาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ
		-การนำไบโอเทคโนโลยีมาใช้ในกระบวนการผลิต
		-ส่งเสริมให้มีการนำของเหลือใช้ในครัวเรือน หรือชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์เพิ่มราย
		ได้ลดรายจ่าย
		-พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำ การเก็บน้ำ การระบายน้ำ เพื่อการเกษตร

จุดยืนทางยุทธศาสตร์	กรอบแนวคิด	แนวทางพัฒนา
การอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม	เป็นการส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ	-เป็นการจัดกิจกรรม/โครงการ ที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู แหล่งทรัพยากร
เสริมสร้างอัตลักษณ์ชุมชน	และสิ่งแวดล้อม ตลอดถึงประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญา	ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับองค์ประกอบการท่องเที่ยวต่างๆ อาทิ เช่น การ
	ท้องถิ่น ที่เป็นอัตลักษณ์ สร้างจิตสำนึกรักบ้านเกิด หวงแหน	จัดงานเทศกาลการท่องเที่ยว การบริการการท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก การ
	และรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ เพื่อให้เป็นแหล่งเรียนรู้ แหล่ง	ประชาสัมพันธ์ การบริหารจัดการ ฯลฯ รวมถึงการเพิ่มศักยภาพของชุมชนท้องถิ่น
	ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม ที่สามารถสร้างมูลค่าใน	ให้มีความโดดเด่น สามารถดึงดูด และสร้างความสนใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาทำ
	ระบบเศรษฐกิจได้ จากภาคธุรกิจการท่องเที่ยว และบริการ	กิจกรรมได้มากยิ่งขึ้น โดยอยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน จากฐาน
	อย่างยั่งยืน	ของทุนทางสังคมและวัฒนธรรมในท้องถิ่น
		-เป็นการส่งเสริมให้เกิดการอนุรักษ์ สืบทอด ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา
		ท้องถิ่น ทำให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้
		-เป็นการทำนุ บำรุง รักษาวัฒนธรรม สร้างค่านิยมให้แก่เด็กและเยาวชน ในการ
		ตระหนักรู้ ถึงความสำคัญของวัฒนธรรมที่ควรอนุรักษ์ และรักษาโดยผ่านสื่อประชา
		สัมพันธ์ที่ชัดเจน เน้นการมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น ส่งเสริมให้เกิดการดำเนิน
		กิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการให้ความสำคัญและสนับสนุนการ
		ธำรงรักษา ตลอดจนหาแนวทางแก้ไข ป้องกันความสูญเสียของวัฒนธรรมที่จะถูก
		กลืนหายไปด้วยผลกระทบของสภาพแวดล้อมสมัยใหม่
		-ด้านการสืบทอดทางวัฒนธรรม ควรดำเนินการร่วมกันระหว่างภาครัฐ ผู้เชี่ยวชาญ
		และประชาชน เพื่อกำหนดแผนการพัฒนาวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น
		-การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการรองรับการท่องเที่ยว เช่น การสร้าง
		จุดแลนมาร์ค อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว การจัดทำทริปทัวร์ เป็นต้น

จุดยืนทางยุทธศาสตร์	กรอบแนวคิด	แนวทางพัฒนา
การสร้างชุมชนเข้มแข็ง น่าอยู่และเป็นสุข	เป็นการส่งเสริมให้ชุมชนเกิดกระบวนการเรียนรู้ สร้างเครือข่าย	-พัฒนาความเข้มแข็งของชุมชนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นการส่ง
	การเรียนรู้ระหว่างชุมชนกับชุมชน ชุมชนกับสังคมภายนอก	เสริม ให้ประชาชนใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริของพระบาท
	เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว ชุมชน และสังคม	สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในการดำเนินชีวิต และการพัฒนาอาชีพ สามารถดำรงชีวิตได้
	เป็นการจัดสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุมครบถ้วนกับทุกกลุ่มมี	อย่างมีภูมิต้านทาน ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจสังคมโลกได้อย่าง
	ความเป็นธรรมและเสมอภาค ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนจัด	ปกติสุข
	ระบบการป้องกันและรักษา ความปลอดภัยในชีวิตและ	-สร้างการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้แก่ชุมชน เป็นการจัดกิจกรรม/โครงการที่
	ทรัพย์สิน พัฒนาระบบเศรษฐกิจให้เข้มแข็งตามแนวทาง	สร้างให้ชุมชนเกิดการเรียนรู้ในประเด็นการพัฒนาชุมชน พัฒนาสังคมในมิติต่างๆ การ
	เศรษฐกิจพอเพียง พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม เป็นการส่งเสริม	พัฒนาคน และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างชุมชนในเขตเทศบาล และระหว่าง
	ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆอย่างรู้สำนึกพลเมือง	ชุมชนกับสังคมภายนอก เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เพื่อพัฒนา
		ศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของเทศบาลตำบลพนางตุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
		สามารถรู้เท่าทันโลก ทันเหตุการณ์
		-สร้างความเข้มแข็งให้สถาบันครอบครัว จัดกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริม สนับสนุน
		ให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว สร้างให้เกิดความรัก ความอบอุ่นขึ้นในครอบครัว
		และส่งเสริมให้ครอบครัวสามารถทำหน้าที่ในการดูแลควบคุม พัฒนาสมาชิกของ
		ครอบครัว ให้เติบโตเป็นสมาชิกของชุมชนที่มีคุณภาพสืบไป
		-ส่งเสริม สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
		-ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน เป็นการ
		จัดกิจกรรม /โครงการที่ส่งเสริม พัฒนาให้ประชาชน ชุมชน เกิดความตระหนักในการ
		มีส่วนร่วมในการพัฒนา มีส่วนร่วมทางการเมือง

๒.๔ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

จากประเด็นความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์ที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์จังหวัด จะเห็นได้ว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนในการนำมาเป็นแนวทางกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ชัดเจนจะเป็นการเตรียมการพัฒนา เป็นการนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่ พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในท้องถิ่นให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อมคน สังคม และระบบเศรษฐกิจของชุมชนให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการสภาวการณ์เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน สังคมเศรษฐกิจภายในชุมชนให้มีคุณภาพ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในชุมชนอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาด้านการเกษตรและเศรษฐกิจชุมชน

๑. พันธกิจ

๑.๑ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการภาคการเกษตรมีมาตรฐานทั่วถึงและเพียงพอ เช่น ถนน ไฟฟ้า ประปา ระบบส่งน้ำ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เป็นต้น

๑.๒ การบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร

๑.๓ การพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาด้านการผลิตและการตลาดสมัยใหม่ ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค ปรับใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ผสมสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตตามแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑.๔ การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การทัศนศึกษาและดูงานชุมชนท้องถิ่น ที่มีการบริหารจัดการที่ดีเป็นต้นแบบในระดับประเทศ การศึกษาแหล่งเรียนรู้ปราชญ์ ผู้รู้ ในสถาบันองค์กรชุมชน องค์กรเอกชน และองค์กรทางการศึกษา หน่วยวิจัย เป็นต้น

๑.๕ การพัฒนาฝีมือแรงงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑.๖ การพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้ได้มาตรฐาน มีมูลค่า ด้วยงานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

๑.๗ การส่งเสริมทักษะและองค์ความรู้ การค้า การขายในระบบออนไลน์ผ่านรูปแบบแอฟพลิเคชันต่างๆ

๑.๘ การลดต้นทุนในการผลิต เช่นการใช้พลังงานทดแทนในกระบวนการผลิต โรงอบพลังงานแสงอาทิตย์ การจัดทำธนาคารปุ๋ยชีวภาพจากผักตบชวา การจัดทำบล็อกหน้าท่อในแปลงเกษตร การจัดทำแปลงกระจูดชุมชน เป็นต้น

๑.๙ สนับสนุนการจัดการความเสี่ยงที่จะกระทบต่อพืชผลทางการเกษตร และการประกอบอาชีพ

๑.๑๐ การส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง

๑.๑๑ ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน

๑.๑๒ การจัดการตลาด จัดหาวัตถุดิบ การวิจัยและพัฒนา การบรรจุภัณฑ์สินค้าการเกษตร สินค้าชุมชน หรือสินค้า OTOP

๑.๑๓ จัดตั้งตลาดชุมชน

๑.๑๔ จัดตั้งสถานธนานุบาล (โรงรับจำนำ)

๏ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :** สำนักปลัดเทศบาล กองช่าง

๏ **ความเชื่อมโยง :** ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการเกษตร และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวยั่งยืน

๏ **พันธกิจ**

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๒.๒ การพัฒนากลุ่มและเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนให้เข้มแข็ง

๒.๓ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการทางการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเพียงพอและมีอารยสถาปัตย์

๒.๔ การนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาใช้ในการบริหารจัดการท่องเที่ยว

๒.๕ การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ เชิงเกษตร ที่ตอบสนองต่อการสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๒.๖ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น

๒.๗ การปรับปรุงภูมิทัศน์ ความสวยงาม ของแหล่งท่องเที่ยว ชุมชน

๒.๘ ก่อสร้างอะควอเรียมสัตว์น้ำจืด เป็นแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว

๒.๙ จัดทำแผนที่วัฒนธรรม แผนที่ชุมชนเชิงนิเวศ แผนที่ภูมิปัญญา/ปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้เชิงอนุรักษ์ หรือพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๒.๑๐ การพัฒนาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

๒.๑๑ การพัฒนาขีดความสามารถของมัคคุเทศก์ท้องถิ่น นักสื่อความหมายน้อย ยกระดับมาตรฐานอาหารสะอาด (Clean Food Good Taste) เน้นมาตรฐานด้านความปลอดภัย ห่างไกลโควิด - 19 ในสถานประกอบการ

๏ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :** สำนักปลัดเทศบาล กองช่าง

๏ **ความเชื่อมโยง :** ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบเพิ่มคุณค่าครบวงจรที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ

๏ **พันธกิจ**

๓.๑ การจัดการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นสังคม อุดมปัญญา

๓.๒ สนับสนุน ส่งเสริมการดำเนินงานโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลตำบลพนางตุง

๓.๓ การจัดการศึกษาปฐมวัยให้ได้มาตรฐานในทุกมิติ ทั้งด้านการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน วัสดุอุปกรณ์ สื่อโสตทัศน์ ครุภัณฑ์ทางการศึกษา อาคารสถานที่ การประกันคุณภาพทางการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๔ เสริมสร้างพัฒนาการทางอารมณ์และสังคมผ่านกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่หลากหลายและเหมาะสมของเด็กปฐมวัย

๓.๕ สนับสนุนทุนการศึกษาให้แก่นักเรียน เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระผู้ปกครองและช่วยให้เด็กและเยาวชนตำบลพนางตุง มีโอกาสได้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น

๓.๖ ติดตั้ง Free Wi-Fi ในชุมชน สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างงานหรือนวัตกรรม หรือพัฒนาเศรษฐกิจ

๓.๗ การส่งเสริมสุขภาวะอนามัยที่ดี ทางด้านร่างกาย จิตใจ การเข้าสังคมที่ดี

๓.๘ การส่งเสริมโภชนาการที่ดีให้แก่เด็กแรกเกิด - ๕ ปี

๓.๙ การส่งเสริมดูแลสุขภาพแม่และเด็ก

๓.๑๐ การตรวจสุขาภิบาลร้านอาหารหรือสถานประกอบการอาหารในพื้นที่

๓.๑๑ สนับสนุนการดำเนินงานกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลตำบลพนางตุง

๓.๑๒ การดูแลผู้ป่วยติดเตียง การเยี่ยมบ้าน ให้คำปรึกษาปัญหาสุขภาพ

๓.๑๓ การพัฒนาระบบการให้บริการการแพทย์ฉุกเฉิน (Emergency medicalservices, EMS) ที่ได้มาตรฐาน และให้มีขีดความสามารถที่เพิ่มขึ้น ทั้งรถบริการการแพทย์ฉุกเฉินระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ วัสดุครุภัณฑ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ความรู้ ความสามารถ ของพนักงานประจำรถ พนักงานขับรถ

๓.๑๔ การพัฒนาระบบการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญในพื้นที่ตำบล

๓.๑๕ ส่งเสริมการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุม โรคประจำถิ่น

๓.๑๖ การส่งเสริมสวัสดิการและการสังคมสงเคราะห์ ให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ป่วยเอดส์ และให้ประชาชนได้รับสิทธิพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ และเข้าถึงบริการจากรัฐ อย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม

๓.๑๗ ส่งเสริมให้ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ ได้ประกอบอาชีพตามความถนัดอย่างเต็มศักยภาพของตน

๓.๑๘ ส่งเสริมการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาครอบครัว เพื่อสร้างความเข้มแข็งและอบอุ่นในครอบครัวเป็นเกราะป้องกันให้แก่เด็ก เยาวชน ห่างไกลจากอบายมุข สารเสพติด และอันตรายจากภัยสังคม

๓.๑๙ ส่งเสริมกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนตำบลพนางตุง

๓.๒๐ ส่งเสริมการดำเนินงานของกลุ่มสตรี เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต

๓.๒๑ การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓.๒๒ การส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ

๓.๒๓ การก่อสร้างสนามกีฬาประจำตำบลพนางตุง ที่ได้มาตรฐานของ กกท.

- **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :** กองการศึกษา สำนักปลัดเทศบาล

- **ความเชื่อมโยง :** ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ : การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

- **พันธกิจ**

๔.๑ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการพื้นฐาน

๔.๒ การวางผังเมืองชุมชน ให้สอดคล้องและรองรับการขยายตัวของเมืองอย่างเหมาะสม

๔.๓ จัดให้มีสวนสาธารณะ สวนสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนได้มีที่พักผ่อนหย่อนใจ และออกกำลังกายอย่างเหมาะสม

- **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :** สำนักปลัดเทศบาล กองช่าง

๏ **ความเชื่อมโยง :** ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ : การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

๏ **พันธกิจ**

๕.๑ การสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง ตามแนวพระราชดำริ

๕.๓ การควบคุม ป้องกัน มลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง กลิ่นและเสียง

๕.๔ บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕ การจัดทำรังวัดที่ดินร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แก้ไขปัญหาการรุกล้ำที่ดินสาธารณะ ข้อพิพาทชุมชน

๕.๖ การบริหารจัดการลุ่มน้ำทะเลน้อย ร่วมกับพื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่กลางน้ำ

๕.๗ ก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมชุมชนทะเลน้อย

๏ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :** สำนักปลัดเทศบาล

๏ **ความเชื่อมโยง :** ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การพัฒนาด้านความมั่นคง

๏ **พันธกิจ**

๖.๑ การปกป้องเทิดทูนสถาบันหลักของชาติ การจัดกิจกรรมอันเป็นการพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๖.๒ การจัดกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติ และสนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๖.๓ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๖.๔ การพัฒนาศูนย์ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเทศบาลตำบลพนางตุง ให้เป็นศูนย์มาตรฐานระดับจังหวัด

๖.๕ การสร้างความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน

๖.๖ ติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) บูรณาการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๖.๗ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จัดกิจกรรมเพื่อสร้างจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ความเข้าใจและตระหนักถึงอันตรายจากยาเสพติด การแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด

๖.๘ การสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน

๖.๙ การป้องกันภัยไซเบอร์ สื่อออนไลน์

๖.๑๐ การจัดระเบียบชุมชน ให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยตรวจสอบการดำเนินการที่ผิดระเบียบกฎหมาย

๏ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก** : สำนักปลัดเทศบาล

๏ **ความเชื่อมโยง :** ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ : การพัฒนาด้านการบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล

๏ **พันธกิจ**

๗.๑ การพัฒนาองค์กร ให้มีขีดความสามารถในการให้บริการประชาชนและการพัฒนา

๗.๒ การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพระบบการจัดเก็บรายได้เพื่อนำภาษีมาพัฒนาท้องถิ่น

๗.๓ การออกกฎหมาย ปรับปรุง กฎหมายท้องถิ่น ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์

๗.๔ การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมือง การบริหาร อย่างมีคุณภาพของประชาชน

๗.๕ การสร้างธรรมาภิบาลในองค์กรและชุมชน

๗.๖ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๗.๗ สนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ยุติธรรมชุมชนตำบลพนางตุง ในการรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์นำไปสู่การแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในพื้นที่ ลดความเหลื่อมล้ำด้านความเป็นธรรมทางสังคม

๗.๘ ใช้การวางแผนเป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างบูรณาการกับแผนพัฒนาในทกระดับ

๗.๙ บูรณาการร่วมมือกับหน่วยงานราชการและเอกชนในการแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น

๗.๑๐ การใช้แนวคิด ทฤษฎี มาปรับใช้ในการบริหารงาน

๗.๑๑ ส่งเสริมให้มีเวทีสาธารณะเพื่อการแสดงความคิดเห็นของประชาชน

๗.๑๒ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมาย การเมืองและประชาธิปไตยให้แก่ประชาชน

๗.๑๓ จัดซื้อที่ดิน/ก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลตำบลพนางตุงหลังใหม่ รองรับการขยายตัวขององค์กรและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน

๏ **หน่วยงานรับผิดชอบหลัก :** สำนักปลัดเทศบาล กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา

๏ **ความเชื่อมโยง :** ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ เทศบาลตำบลพนางตุง ได้ใช้เทคนิค SWOT Analysis มาวิเคราะห์ประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และภาพรวมของโอกาสการพัฒนาในอนาคต เพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนา ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาของท้องถิ่นเพียงใด หรือมีจุดเน้นไปในทิศทางใด โดยสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ SWOT Analysis ได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (weakness = W)
๑. เป็นฐานการผลิตทางด้านการเกษตร ยางพารา ปาล์ม	๑. ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม
น้ำมัน ไม้ผล ประมง และการปศุสัตว์	๒. ปัญหาทางสังคมไม่ได้รับการแก้ไขและเกิดปัญหาใหม่
๒. สภาพพื้นที่เหมาะสมกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม	๓. ไม่มีการวางระบบผังเมืองชุมชนเฉพาะ
และประมงพื้นบ้าน การค้าและบริการที่เกี่ยวเนื่องกับการ	๔. ขาดกระบวนการจัดการพื้นที่เชิงบูรณาการ
ท่องเที่ยว	๕. ขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งของประชาชน
๓. เป็นแหล่งผลิตสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI ที่สำคัญของจังหวัด	๖. ต้นทุนการผลิตในภาคการเกษตรสูง
พัทลุง ได้แก่ ข้าวสังข์หยดพัทลุง ปลาดุกร้าทะเลน้อย พัทลุง	๗. ไม่มีกลุ่มองค์กรการจัดการท่องเที่ยวชุมชนที่มีศักยภาพ
๔. มีแหล่งน้ำรองรับภาคการเกษตรอย่างทั่วถึง	๘. ขาดการบูรณาการพัฒนาของภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องใน
๕. มีเครือข่ายการบริหารจัดการน้ำ ลุ่มน้ำทะเลน้อย	ในพื้นที่
มูลนิธิอุทกพัฒน์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	๙. การบริหารจัดการงบประมาณไปสู่ชุมชน ยังไม่ทั่วถึง
๖. มีการทำเกษตรอินทรีย์	สัดส่วนการใช้งบประมาณในการพัฒนามุ่งเน้นด้านโครงสร้าง
๗. ภาคเอกชนที่ประกอบธุรกิจ ด้านการค้าและบริการ	พื้นฐานสูงเกินไป
มีศักยภาพ และความตื่นตัวสูง	๑๐. ชุมชนทะเลน้อย มีบ้านเรือนหนาแน่นกระจุกตัว ไม่มี
๘. มีสะพานเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐	ระบบการระบายน้ำ การบำบัดน้ำเสีย การจัดการขยะมูลฝอย
เป็นจุดเชื่อมโยงรอยต่อการคมนาคม ๓ จังหวัด ได้แก่ พัทลุง	ไม่มีและสิ่งปฏิกูล และการป้องกันอัคคีภัย ไม่ดีพอ
นครศรีธรรมราช และสงขลา	๑๑. ความสามารถทักษะในการสื่อสารกับชาวต่างชาติยังอยู่
๙. มีรูปเหมือนหลวงพ่อทวด เหยียบน้ำทะเลจืดที่ใหญ่ที่สุด	ในระดับต่ำ
ในจังหวัดพัทลุง	๑๒. ประชาชนมีส่วนร่วมต่อการจัดการภาครัฐและหน่วยงาน
๑๐. มีของฝาก ของที่ระลึก และผลิตภัณฑ์ชุมชนที่โดดเด่น เช่น	ท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย
ปลาดุกร้า ไข่ปลาทอด ข้าวสังข์หยดพัทลุง ผลิตภัณฑ์จากพืช	๑๓. ขาดการเชื่อมโยงของกลุ่มองค์กรทางเศรษฐกิจ
กระจูด	๑๔. การแก้ปัญหาและการพัฒนาในพื้นที่ยังขาดมิติของความ
๑๑. มีฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ที่หลากหลาย	ยั่งยืน
๑๒. มีวิถีวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น อันเป็นอัตลักษณ์	๑๕. การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรยังไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน
๑๓. มีประวัติศาสตร์ชุมชนเก่าแก่ เช่น เรื่องการจับช้างท้องถิ่น	๑๖. การพัฒนาบริการทางการท่องเที่ยวในชุมชนยังขาด
การต่อเรือรบโบราณ การทำนาริมทะเล โรงเรียนราษฎรแห่ง	ประสิทธิภาพไม่เป็นสากล
แรกของอำเภอ เป็นที่ตั้งของอำเภอทะเลน้อย อำเภอพนางตุง	๑๗. ขาดความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน
๑๔. เป็นชุมชนที่มีผู้สืบเชื้อสายมโนราห์ และมีการสืบทอดวิถี	ท้องถิ่นและผู้นำท้องที่ (ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน)
มโนราห์ ไม่น้อยกว่า ๓๐ สายสกุล ในชุมชนเดียว	๑๘. ระบบการประชาสัมพันธ์ในระดับตำบลยังขาด
๑๕. เป็นจุดศูนย์กลางการจัดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการ	ประสิทธิภาพ
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรม เชิงสุขภาพ เช่น งานวิ่งเพื่อ	๑๙. ธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ
สุขภาพ งานปั่นจักรยาน การตกปลาน้ำจืด การประกวด	และท้องถิ่นยังอยู่ไม่เป็นรูปธรรมและไม่โปร่งใสเท่าที่ควร
ภาพถ่าย มหกรรมอาหารและจำหน่ายสินค้าของฝาก ของที่	๒๐. ทัศนคติต่อการเลือกสถานศึกษาของเด็กในระดับประถม
ระลึก งานท่องเที่ยววิถีชุมชน เป็นต้น	และระดับมัธยมทำให้ครอบครัวสิ้นเปลืองมีความเสี่ยงในการ
๑๖. มีทะเลน้อยเป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงนิเวศ เชิงวัฒนธรรมมี	เดินทางและความประพฤติ
ชื่อเสียงในระดับนานาชาติ	๒๑. ขาดกิจกรรมส่งเสริมการนำหลักธรรมทางศาสนามา
๑๗. มีป่าสงวนแห่งชาติคลองยวน	ปฏิบัติในชีวิตประจำวันของประชาชน
๑๘. มีพื้นที่ชุ่มน้ำโลก (Ramsar site) แห่งแรกของประเทศ	๒๒. พฤติกรรมการบริโภคของคนในชุมชนยังเป็นสาเหตุหลัก
ไทย และลำดับที่ ๑๑๐ ของโลก	ของโรค NCD
๑๙. มีแหล่งดูนกอพยพ นกประจำถิ่น ที่มีจำนวน ๒๘๗ ชนิด	๒๓. ภาคการเกษตรยังใช้สารเคมีในกระบวนการผลิตอย่าง
มากที่สุดในประเทศไทย	ต่อเนื่อง

จุดแข็ง (Strength = S)	จุดอ่อน (weakness = W)
๒๐. มีวิถีควายน้ำเป็นสัญลักษณ์ของการท่องเที่ยวทะเลน้อย	๒๔. สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้ประ
๒๑. มีปราชญ์ชุมชนในหลายสาขาภูมิปัญญา	ชาชนยังตกอยู่ในความเสี่ยงและเสียโอกาสทางการประกอบ
๒๒. มีศูนย์การเรียนรู้ชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่มีมาตรฐาน	อาชีพและการหารายได้
และเป็นที่ยอมรับ	๒๕. การจัดงานศพของประชาชนยังมีความสิ้นเปลืองและขาด
๒๓. มีสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อการวิจัยและ	การประหยัด
พัฒนาชุมชน	๒๖. ประชาชนส่วนใหญ่เป็นหนี้นอกระบบดอกเบี้ยสูง
๒๔. มีองค์กรพัฒนาชุมชน และภาคีเครือข่าย	
๒๕. ประชาชนมีความตื่นตัวทางด้านการศึกษา	
๒๖. มีภาคส่วนราชการหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ	
จัดการพื้นที่	
๒๗. มีผู้จบการศึกษาระดับสูงสุดของประเทศ และพร้อมจะ	
สนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น	
๒๘. สตรีมีบทบาทเด่นในการพัฒนาชุมชนและสังคม	
๒๙. ประชาชนเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาและชอบทำบุญ	
๓๐. มีเครือข่ายองค์กรชุมชนเพื่อป้องกันและต่อต้านการทุจริต	
ในระดับตำบล	
๓๑.มีคณะกรรมการบริหารจัดการพื้นที่ทะเลน้อยในระดับ	
จังหวัด	

๑) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในของเทศบาลตำบลพนางตุง เป็นการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรทุกๆด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กรแหล่งที่มาเบื้องต้นข้อมูล เพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อการบริหารทรัพยากรขององค์กร ทั้งในด้านทรัพยากรบุคคล ด้านการเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ เครื่องไม้ เครื่องมือ และด้านการจัดการวิธีการปฏิบัติงานภายในองค์กรเป็นประการสำคัญ

๒) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของเทศบาลตำบลพนางตุง เป็นการวิเคราะห์ ปัจจัยภายนอกขององค์กร ทั้งที่เป็นโอกาสซึ่งเป็นข้อได้เปรียบ และอุปสรรคจุดด้อยที่เป็นข้อเสียเปรียบขององค์กร ที่ควรนำมาปรับปรุงให้ดีขึ้น หรือขจัดให้หมดไปอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับการเผชิญสถานการณ์เช่นใด และภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น องค์กรควรจะทำอย่างไร เพื่อนำฐานข้อมูลที่ได้มาพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาขององค์กรให้บรรลุผล

โอกาส (Opportunity = O)	อุปสรรค (Threat = T)
๑. นโยบายของรัฐบาล กระทรวง กรม แผนพัฒนาภาค	๑. มีหลายหน่วยงานดูแลพื้นที่เทศบาลตำบลพนางตุง มีความ
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย แผนพัฒนาจังหวัด	ซับซ้อนของปัญหา ทั้งด้านอำนาจหน้าที่ และระเบียบ
พัทลุง เอื้อต่อการพัฒนา และบริการสาธารณะของท้องถิ่น	ข้อกฎหมายที่ไม่ทันสมัย
๒. เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความทันสมัย รวดเร็ว	๒. ขาดการมีส่วนร่วมทางการเมือง การบริหาร ที่มีคุณภาพ
๓. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีด้านต่างๆที่ส่งผลต่อวิถีชีวิตประชาชน	ประชาชน
๔. กระแสความตื่นตัวด้านอาหารปลอดภัย	๓. โรคระบาดในพืชและสัตว์
๕. กระแสการท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุงขยายตัว แนวโน้ม	๔. เกิดภัยธรรมชาติ อุทกภัย วาตภัย ไฟป่า
นักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น	๕. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ
๖. การเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน จะส่งผลให้เกิดความร่วมมือทาง	๖. การจัดสรรงบประมาณจากส่วนกลางให้แก่ท้องถิ่นยังไม่
เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคงซึ่งเอื้อ	เพียงพอต่อการแก้ปัญหาและการพัฒนาของท้องถิ่น
ร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความมั่นคงซึ่งเอื้อ	๗. วิกฤติด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่ดีงามของไทยเสื่อม
ต่อการเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขัน และการพัฒนา	ถอย ปัญหาวัยรุ่น และการแพร่ระบาดของยาเสพติด
ด้านต่างๆ ของเทศบาล	๘. ปัญหาเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน
๗. กระแสความตื่นตัวในการธำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์และวัฒนธรรม	๙. กฎหมาย หรือระเบียบขั้นตอน ข้อบังคับของทางราชการ
ของท้องถิ่นและชุมชน รวมทั้งการเชื่อมโยงอัตลักษณ์เพื่อสร้าง	ในการดำเนินงานด้านต่างๆ มีความ ซับซ้อน ก่อให้เกิดความ
มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และการท่องเที่ยว เอื้อต่อการพัฒนา	ล่าช้าไม่สามารถ แก้ไขปัญหาหรือจัดการเรื่องต่างๆ ได้อย่าง
งานด้านต่างๆของเทศบาลที่ต้องใช้ฐานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ทันท่วงที รวมถึงปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย
๘. แนวโน้มผู้บริโภค ที่ให้ความสนใจและต้องการ ผลิตภัณฑ์ที่มาจาก	๑๐. วิกฤตการเมืองในระดับชาติ การไม่มีเสถียรภาพทาง
ผลิตภัณฑ์ชุมชน และหัตถกรรมมากขึ้นซึ่งชุมชนในเขตเทศบาล มีจุดเด่น	การเมือง การบริหารบริหาร ส่งผลต่อการดำเนินงานตาม
ในการผลิตสินค้าประเภทดังกล่าว	นโยบายของราชการส่วนท้องถิ่น
๙. แนวทางการพัฒนาประเทศที่ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็น	๑๑. สงครามการค้า การลงทุน ในประชาคมโลก
กรอบแนวทางที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นได้	๑๒. การดัดแปลงพันธุกรรมพืช และสัตว์
อย่างเป็นรูปธรรม	๑๓. สภาวะผลกระทบการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศโลก
๑๐. สื่อทุกแขนงสามารถใช้ได้ทุกช่องทางและอยู่ในความสนใจ	๑๔. การขยายตัวของกลุ่มทุนภายใน ภายนอกประเทศส่งผล
สาธารณะชน	กระทบด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อมวัฒนธรรม
	๑๕. สถานการณ์ทางการเมืองในระดับประเทศที่เน้นระบบ
	อุปถัมภ์และการใช้เงินซื้อเสียงเป็นการสร้างเงื่อนไขต่อพฤติ
	กรรมทางการเมืองของประชาชนส่วนใหญ่
	๑๖. ปัญหาสิทธิมนุษย์ชนยังเป็นปัญหาใหญ่ทั่วโลก
	๑๗. ปัญหาความเหลื่อมล้ำในประเทศ
	๑๘. ความยากจนและการขาดโอกาสเป็นปัญหาที่พัฒนาสู่
	ความยากจนข้ามรุ่น การขาดโอกาสข้ามรุ่น

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

กลไกการพัฒนาท้องถิ่น ยึดโยงอยู่กับการบริหารทรัพยากรการบริหารที่สำคัญ ๔ ประการ ซึ่งได้แก่ ทรัพยากรบุคคล งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ และการบริหารจัดการ ซึ่งมีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชนในท้องถิ่น ล้วนเกี่ยวพันกับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบกับองค์กรหลากหลายประการ ทั้งทิศทางนโยบายการพัฒนาของรัฐบาล การออกระเบียบ ข้อกฎหมาย หลักเกณฑ์ปฏิบัติ นโยบายทางการเงินการคลัง ทั้งมิติด้านการเมือง การบริหารในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก การเปลี่ยนแปลงทางด้านสภาพแวดล้อม และภูมิอากาศของโลก การไหลบ่าของแรงงานต่างด้าว การค้าของกลุ่มทุนข้ามชาติ ความสัมพันธ์หรือความขัดแย้งระหว่างรัฐ ราคาพืชผลทางการเกษตร การท่องเที่ยว ปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด การก่อการร้าย สิ่งต่างๆเหล่านี้ ล้วนส่งผลกระทบกับการดำเนินงานหน่วยงานของภาครัฐไทยในระดับล่างสุด ก็คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว จำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานจะต้องเสริมสร้างจุดแข็ง และสลายจุดอ่อน ในโลกของการแข่งขันให้เท่าทันสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดนิ่ง ทิศทางของการบริหารองค์กร เพื่อรองรับการความท้าทายจากสภาพแวดล้อมภายนอกนี้ จึงเป็นจุดหมายที่ภาคประชาสังคมคาดหวัง เพื่อนำไปสู่การอยู่ดี กินดี ของประชาชน ในท้องถิ่นให้เกิดความอย่างยั่งยืนต่อไป

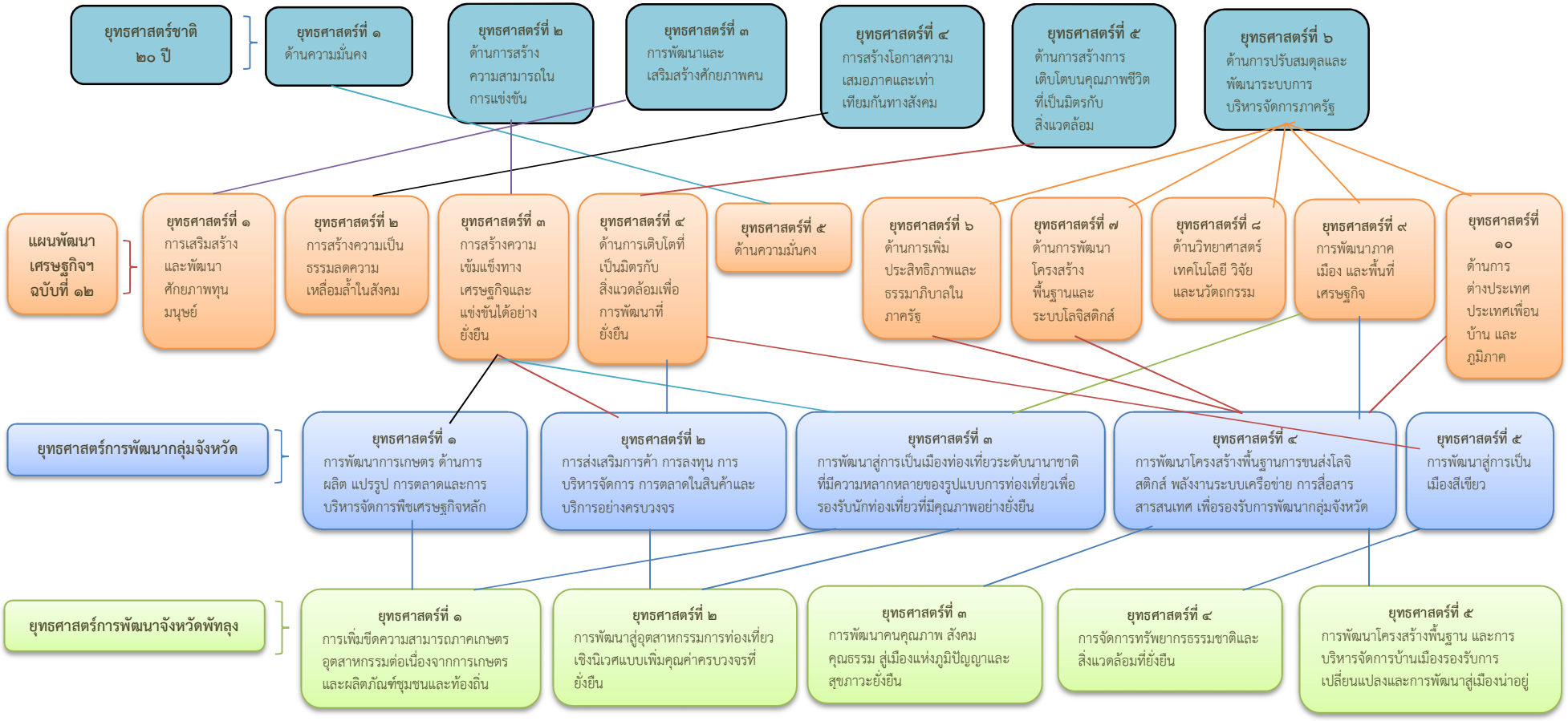

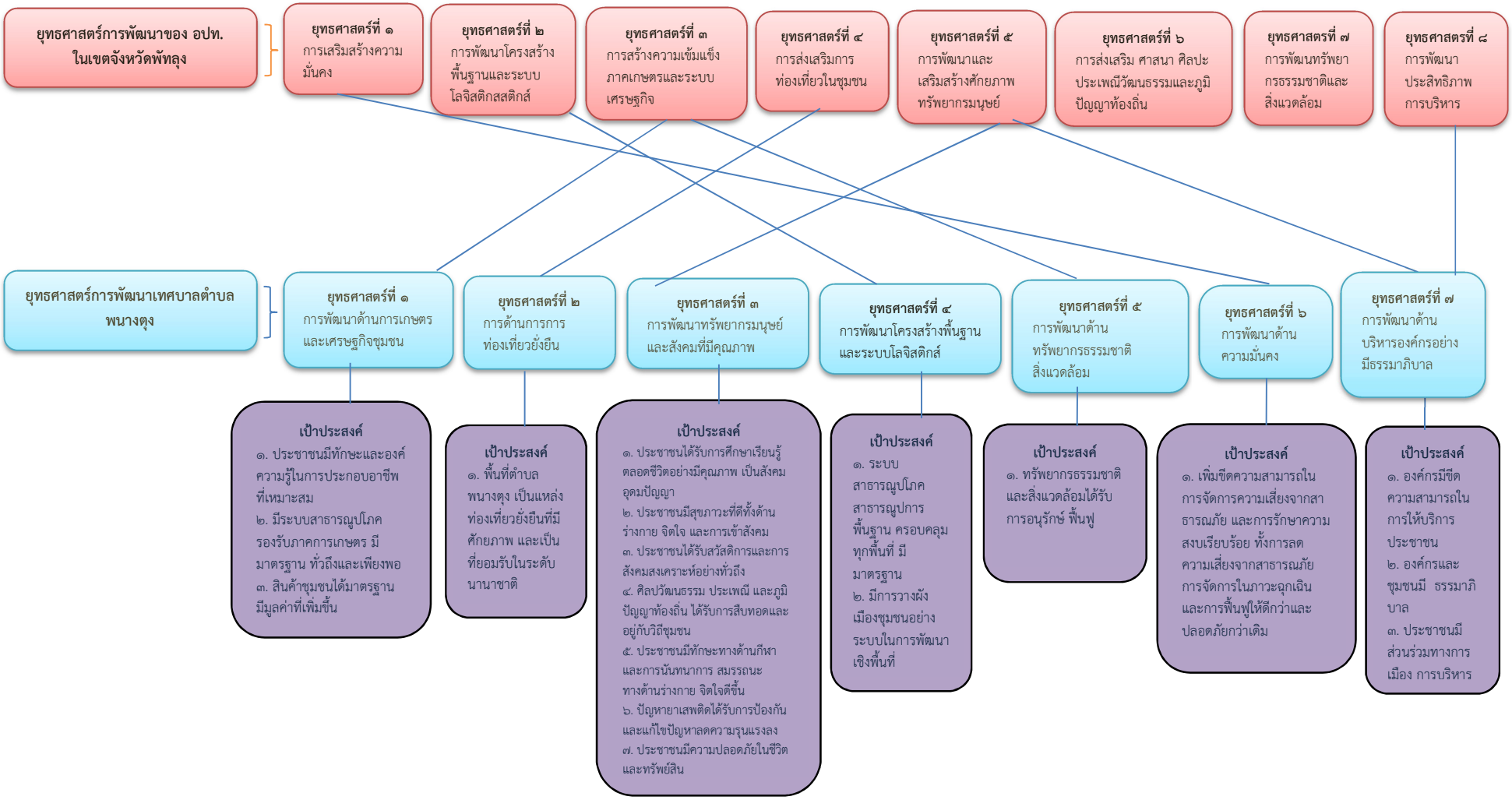

๓.๓ ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

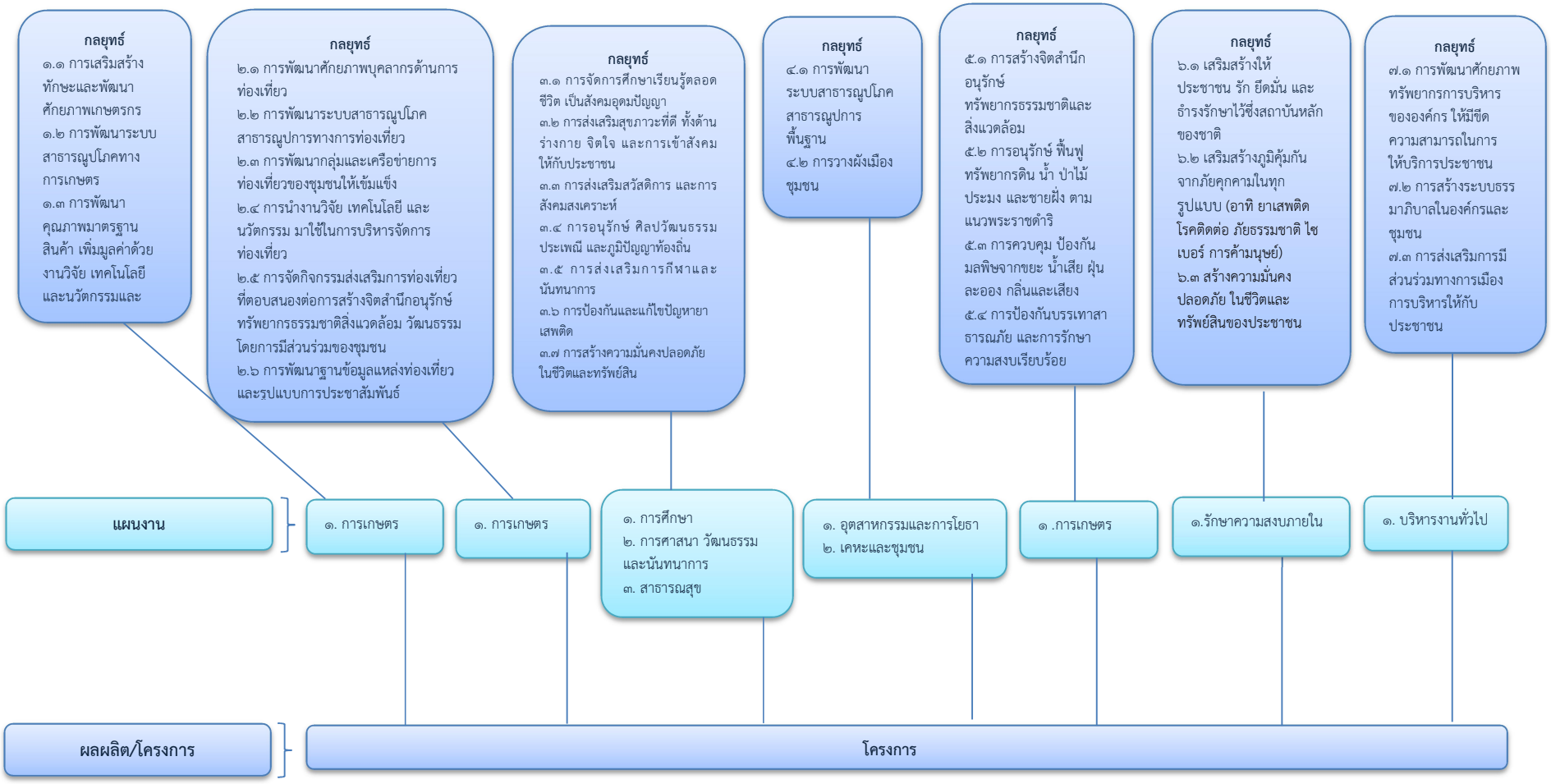
โครงสร้างความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลพนางตุง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

โครงสร้างความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลพนางตุง (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

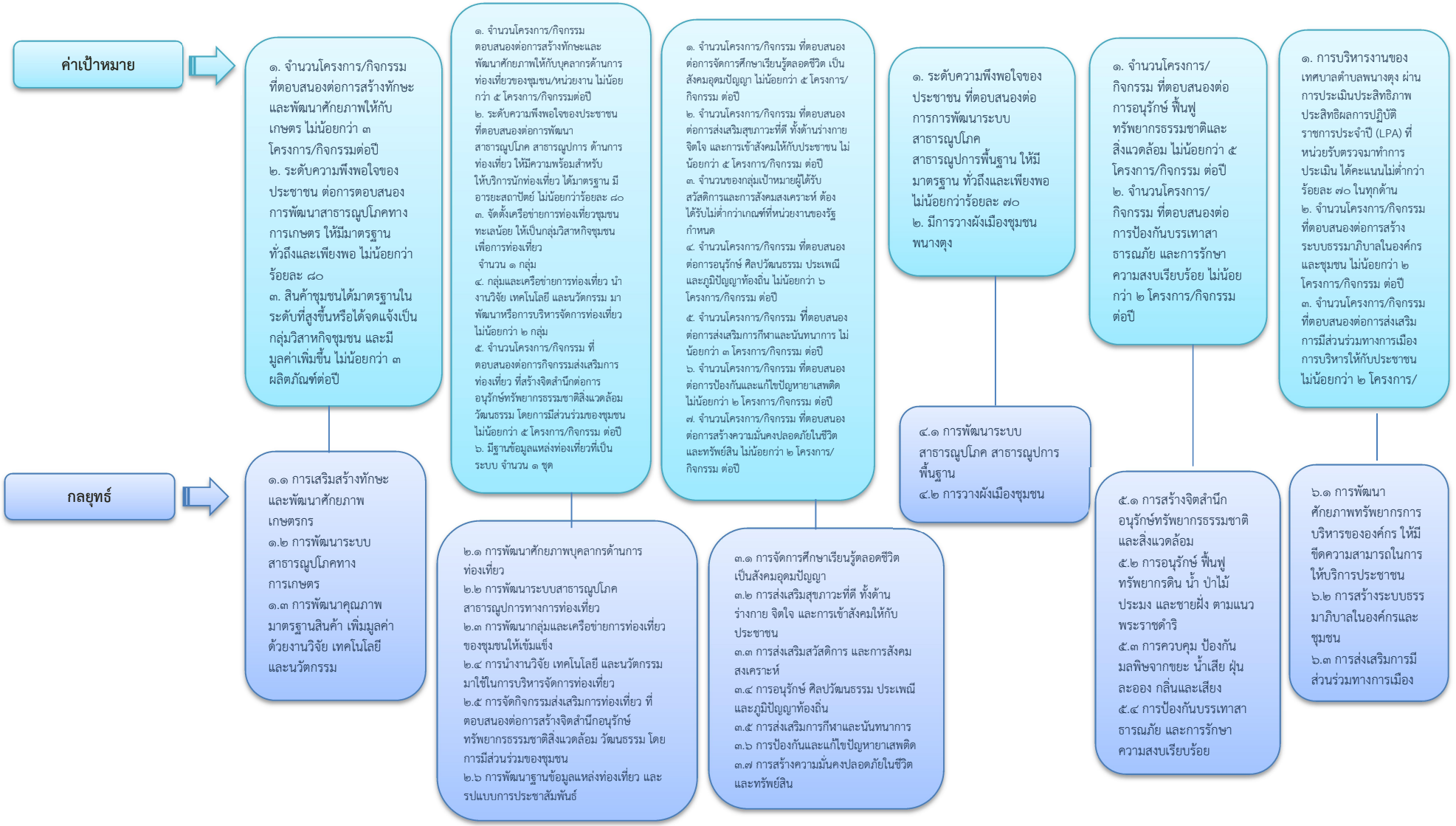

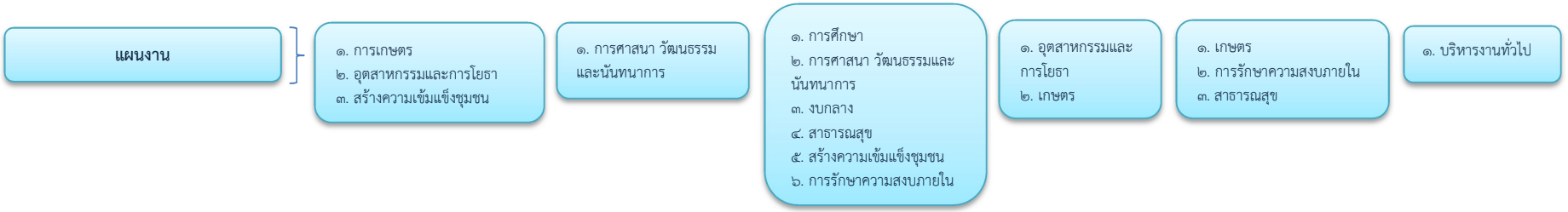
โครงสร้างความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาเทศบาลตำบลพนางตุง พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๓.๔ แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map

ค่าเป้าหมาย
๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมที่ตอบสนองต่อการสร้างทักษะและพัฒนาศักยภาพให้กับเกษตร ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ/กิจกรรมต่อปี
๒. ระดับความพึงพอใจของประชาชน ต่อการตอบสนองการพัฒนาสาธารณูปโภคทางการเกษตร ให้มีมาตรฐานทั่วถึงและเพียงพอ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๓. สินค้าชุมชนได้มาตรฐานในระดับที่สูงขึ้นหรือได้จดแจ้งเป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชน และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ๓ ผลิตภัณฑ์ต่อปี
๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรมตอบสนองต่อการสร้างทักษะและพัฒนาศักยภาพให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของชุมชน/หน่วยงาน ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรมต่อปี
๒. ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่ตอบสนองต่อการพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ ด้านการท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมสำหรับให้บริการนักท่องเที่ยว ได้มาตรฐาน มีอารยะสถาปัตย์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๓. จัดตั้งเครือข่ายการท่องเที่ยวชุมชนทะเลน้อย ให้เป็นกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว
จำนวน ๑ กลุ่ม
๔. กลุ่มและเครือข่ายการท่องเที่ยว นำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาพัฒนาหรือการบริหารจัดการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า ๒ กลุ่ม
๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่สร้างจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรม ต่อปี
๖. มีฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นระบบ จำนวน ๑ ชุด
๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการจัดการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นสังคมอุดมปัญญา ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรม ต่อปี
๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการส่งเสริมสุขภาวะที่ดี ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และการเข้าสังคมให้กับประชาชน ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรม ต่อปี
๓. จำนวนของกลุ่มเป้าหมายผู้ได้รับสวัสดิการและการสังคมสงเคราะห์ ต้องได้รับไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่หน่วยงานของรัฐกำหนด
๔. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่น้อยกว่า ๖ โครงการ/กิจกรรม ต่อปี
๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ไม่น้อยกว่า ๓ โครงการ/กิจกรรม ต่อปี
๖. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ/กิจกรรม ต่อปี
๗. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ/กิจกรรม ต่อปี
๑. ระดับความพึงพอใจของประชาชน ที่ตอบสนองต่อการการพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการพื้นฐาน ให้มีมาตรฐาน ทั่วถึงและเพียงพอ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐
๒. มีการวางผังเมืองชุมชนพนางตุง
๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ/กิจกรรม ต่อปี
๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ/กิจกรรม ต่อปี
๑. การบริหารงานของเทศบาลตำบลพนางตุง ผ่านการประเมินประสิทธิภาพประสิทธิผลการปฏิบัติราชการประจำปี (LPA) ที่หน่วยรับตรวจมาทำการประเมิน ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ในทุกด้าน
๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการสร้างระบบธรรมาภิบาลในองค์กรและชุมชน ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ/กิจกรรม ต่อปี
๓. จำนวนโครงการ/กิจกรรม ที่ตอบสนองต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารให้กับประชาชน ไม่น้อยกว่า ๒ โครงการ/
กลยุทธ์
๑.๑ การเสริมสร้างทักษะและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร
๑.๒ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคทางการเกษตร
๑.๓ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้า เพิ่มมูลค่าด้วยงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๒.๑ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
๒.๒ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการทางการท่องเที่ยว
๒.๓ การพัฒนากลุ่มและเครือข่ายการท่องเที่ยวของชุมชนให้เข้มแข็ง
๒.๔ การนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรม มาใช้ในการบริหารจัดการท่องเที่ยว
๒.๕ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว ที่ตอบสนองต่อการสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน
๒.๖ การพัฒนาฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว และรปแบบการประชาสัมพันธ์
๓.๑ การจัดการศึกษาเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นสังคมอุดมปัญญา
๓.๒ การส่งเสริมสุขภาวะที่ดี ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และการเข้าสังคมให้กับประชาชน
๓.๓ การส่งเสริมสวัสดิการ และการสังคมสงเคราะห์
๓.๔ การอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓.๕ การส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ
๓.๖ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๓.๗ การสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔.๑ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการพื้นฐาน
๔.๒ การวางผังเมืองชุมชน
๕.๑ การสร้างจิตสำนึกอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ ประมง และชายฝั่ง ตามแนวพระราชดำริ
๕.๓ การควบคุม ป้องกันมลพิษจากขยะ น้ำเสีย ฝุ่นละออง กลิ่นและเสียง
๕.๔ การป้องกันบรรเทาสาธารณภัย และการรักษาความสงบเรียบร้อย
๖.๑ การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรการบริหารขององค์กร ให้มีขีดความสามารถในการให้บริการประชาชน
๖.๒ การสร้างระบบธรรมาภิบาลในองค์กรและชุมชน
๖.๓ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง

แผนงาน
๑. การเกษตร
๒. อุตสาหกรรมและการโยธา
๓. สร้างความเข้มแข็งชุมชน
๑. การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ
๑. การศึกษา
๒. การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
๓. งบกลาง
๔. สาธารณสุข
๕. สร้างความเข้มแข็งชุมชน
๖. การรักษาความสงบภายใน
๑. อุตสาหกรรมและการโยธา
๒. เกษตร
๑. เกษตร
๒. การรักษาความสงบภายใน
๓. สาธารณสุข
๑. บริหารงานทั่วไป

ส่วนที่ ๓
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การส่งเสริมความเข้มแข็งภาคเกษตรและเศรษฐกิจชุมชน	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	- การเกษตร	สำนักปลัด	กองช่าง
๒	การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืน	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	- การเกษตร	สำนักปลัด	
๓	การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	- การศึกษา - สาธารณสุข - ศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	กอง การศึกษา สำนักปลัด	สำนักปลัด กอง การศึกษา
๔	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	- อุตสาหกรรมและการโยธา - เคหะและชุมชน	กองช่าง สำนักปลัด	กองช่าง
๕	การบริหารการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	- เคหะและชุมชน - ส่งเสริมการเกษตร	กองช่าง สำนักปลัด	กองช่าง
๖	การพัฒนา ด้านความมั่นคง	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	- รักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	สำนักปลัด
๗	การบริหารองค์กรอย่างมีธรรมมาภิบาล	บริการชุมชนและสังคม การเศรษฐกิจ	- บริหารทั่วไป	สำนักปลัดและทุกกอง	สำนักปลัดและทุกกอง

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

แบบ ผ.๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมความเข้มแข็งภาคเกษตรและเศรษฐกิจชุมชน												
๑.๑ แผนงาน การเกษตร	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๑	๕๐,๐๐๐	๕	**๒๕๐,๐๐๐**
รวม	**๑**	**๕๐,๐๐๐**	**๑**	**๕๐,๐๐๐**	**๑**	**๕๐,๐๐๐**	**๑**	**๕๐,๐๐๐**	**๑**	**๕๐,๐๐๐**	**๕**	**๒๕๐,๐๐๐**
๒. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืน												
๒.๑ แผนงาน การเกษตร	-	-	๑	๒๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	๑	๒๓,๐๐๐,๐๐๐
รวม	**-**	**-**	**๑**	**๒๓,๐๐๐,๐๐๐**	**-**	**-**	**-**	**-**	**-**	**-**	**๑**	๒๓,๐๐๐,๐๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ												
๓.๑ แผนงาน การศึกษา	๑๐	๕,๖๘๔,๑๒๓	๑๐	๕,๖๘๔,๑๒๓	๑๐	๕,๖๘๔,๑๒๓	๑๐	๕,๖๘๔,๑๒๓	๑๐	๕,๖๘๔,๑๒๓	๕๐	๒๘,๔๒๐,๖๑๕
๓.๒ แผนงาน การศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	๖	๗๒๕,๐๐๐	๖	๗๒๕,๐๐๐	๖	๗๒๕,๐๐๐	๖	๗๒๕,๐๐๐	๖	๗๒๕,๐๐๐	๓๐	๓,๖๒๕,๐๐๐
๓.๓ แผนงาน สาธารณสุข	๕	๑,๓๗๕,๐๐๐	๕	๑,๓๗๕,๐๐๐	๕	๑,๓๗๕,๐๐๐	๕	๑,๓๗๕,๐๐๐	๕	๑,๓๗๕,๐๐๐	๒๕	๖,๘๗๕,๐๐๐
รวม	**๒๑**	**๗,๗๘๔,๑๒๓**	**๒๑**	**๗,๗๘๔,๑๒๓**	**๒๑**	**๗,๗๘๔,๑๒๓**	**๒๑**	**๗,๗๘๔,๑๒๓**	**๒๑**	**๗,๗๘๔,๑๒๓**	**๑๐๕**	**๓๘,๙๒๐,๖๑๕**

แบบ ผ.๐๑

บัญชีสรุปโครงการพัฒนาแผน
พัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์												
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๑๕	๖๔,๑๒๓,๐๐๐	๕	๖๓,๕๙๕,๐๐๐	๕	๖๓,๕๙๕,๐๐๐	๒	๖๓,๕๙๕,๐๐๐	๒	๖๓,๕๙๕,๐๐๐	๒๙	๓๑๘,๕๐๓,๐๐๐
๔.๒ แผนงานเคหะชุมชน	๑	๓๑๗,๔๖๒.๐๖	๑	๓๑๗,๔๖๒.๐๖	-	-	-	-	-	-	๒	๖๓๔,๙๒๔.๑๒
รวม	**๑๖**	**๖๔,๔๔๐,๔๖๒.๐๖**	**๖**	**๖๓,๙๑๒,๔๖๒.๐๖**	**๕**	**๖๓,๕๙๕,๐๐๐**	**๒**	**๖๓,๕๙๕,๐๐๐**	**๒**	**๖๓,๕๙๕,๐๐๐**	**๓๑**	**๓๑๙,๑๓๗,๙๒๔.๑๒**
๕. ยุทธศาสตร์ การบริหารการจัดการทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม												
๕.๑ แผนงานเคหะชุมชน	๑	๒๓๑,๐๐๐	๑	๔๑๔,๔๐๐	-	-	๔	๑,๖๘๓,๕๐๐	-	-	๖	๒,๓๒๘,๙๐๐
๕.๒ แผนงานส่งเสริมการเกษตร	๔	๑๙๐,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๔	๑๙๐,๐๐๐
รวม	**๕**	**๔๒๑,๐๐๐**	**๑**	๔๑๔,๔๐๐	**-**	**-**	**๔**	๑,๖๘๓,๕๐๐	**-**	**-**	**๑๐**	**๒,๕๑๘,๙๐๐**
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านความมั่นคง												
๖.๑ แผนงานรักษาความสงบภายใน	๔	๕๓๕,๕๘๖	๔	๕๓๕,๕๘๖	๔	๕๓๕,๕๘๖	๔	๕๓๕,๕๘๖	๔	๕๓๕,๕๘๖	๒๐	๒,๖๗๗,๙๓๐
รวม	**๔**	**๕๓๕,๕๘๖**	**๔**	**๕๓๕,๕๘๖**	**๔**	**๕๓๕,๕๘๖**	**๔**	**๕๓๕,๕๘๖**	**๔**	**๕๓๕,๕๘๖**	**๒๐**	**๒,๖๗๗,๙๓๐**
๗. ยุทธศาสตร์ การบริหารองค์กรอย่างมีธรรมมาภิบาล												
๗.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป	๑	๓๕,๐๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๓๕,๐๐๐
รวม	**๑**	**๓๕,๐๐๐**	**-**	**-**	**-**	**-**	**-**	**-**	**-**	**-**	**๑**	**๓๕,๐๐๐**
รวมทั้งสิ้น	**๔๘**	**๗๓,๒๖๖,๑๗๑.๐๖**	**๓๔**	**๙๕,๖๙๖,๕๗๑.๐๖**	**๓๑**	**๗๑,๙๖๔,๗๐๙**	**๓๒**	**๗๓,๖๔๘,๒๐๙**	**๒๘**	**๗๑,๙๖๔,๗๐๙**	**๑๗๓**	**๓๘๖,๕๔๐,๓๖๙.๑๒**

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การเพิ่มขีดความสามารถภาคเกษตร อุตสาหกรรมเนื่องจากการเกษตร ผลิตภัณฑ์ชุมชน และท้องถิ่น
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจ
๑. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการเกษตรและเศรษฐกิจชุมชน
๑.๒ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑	พัฒนาศักยภาพการดำเนินงานของศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบลพนางตุง	เพื่อพัฒนาศักยภาพดำเนินงานขอศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	- กิจกรรมประชุมคณะกรรมการฯ จำนวน ๑๒ ครั้ง/ปี - กิจกรรมอบรมให้ความรู้การลดต้นทุนการผลิตพืช - กิจกรรมการเผยแพร่ข้อมูลเกษตร - กิจกรรมศึกษาดูงาน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	- ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐% - ลดต้นทุนการผลิต - มีข้อมูลที่เป็นระบบ	ประชาชนมีทักษะองค์ความรู้ในการประกอบอาชีพ	สำนักปลัด
รวม	**๑ โครงการ**	-	-	**๕๐,๐๐๐**	**๕๐,๐๐๐**	**๕๐,๐๐๐**	**๕๐,๐๐๐**	**๕๐,๐๐๐**	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

แบบ ผ. ๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ

๓.๑ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการอุดหนุนอาหารกลางวัน	เพื่อให้เด็กมีอาหารกลางวันบริโภคอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ	อุดหนุนโรงเรียนบ้านธรรมเถียร เพื่อจ่ายค่าอาหารกลางวัน ยอดนักเรียน ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน	๓๔๔,๐๐๐	๓๔๔,๐๐๐	๓๔๔,๐๐๐	๓๔๔,๐๐๐	๓๔๔,๐๐๐	เด็กนักเรียนได้อาหารกลางวัน ๑๐๐%	เด็กมีอาหารกลางวันบริโภคอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ	กองการศึกษา/โรงเรียนสังกัด (สพฐ)
			อุดหนุนโรงเรียนบ้านท่าช้างเพื่อจ่ายค่าอาหารกลางวัน ยอดนักเรียน ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน	๓๖๔,๐๐๐	๓๖๔,๐๐๐	๓๖๔,๐๐๐	๓๖๔,๐๐๐	๓๖๔,๐๐๐	เด็กนักเรียนได้อาหารกลางวัน ๑๐๐%	เด็กมีอาหารกลางวันบริโภคอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ	กองการศึกษา/โรงเรียนสังกัด (สพฐ)
			อุดหนุนโรงเรียนวัดไทรงามเพื่อจ่ายค่าอาหารกลางวัน ยอดนักเรียน ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน	๔๙๖,๐๐๐	๔๙๖,๐๐๐	๔๙๖,๐๐๐	๔๙๖,๐๐๐	๔๙๖,๐๐๐	เด็กนักเรียนได้อาหารกลางวัน ๑๐๐%	เด็กมีอาหารกลางวันบริโภคอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ	กองการศึกษา/โรงเรียนสังกัด (สพฐ)
			อุดหนุนโรงเรียนบ้านชายคลองเพื่อจ่ายค่าอาหารกลางวัน ยอดนักเรียน ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน	๒๑๖,๐๐๐	๒๑๖,๐๐๐	๒๑๖,๐๐๐	๒๑๖,๐๐๐	๒๑๖,๐๐๐	เด็กนักเรียนได้อาหารกลางวัน ๑๐๐%	เด็กมีอาหารกลางวันบริโภคอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ	กองการศึกษา/โรงเรียนสังกัด (สพฐ)

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

แบบ ผ. ๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ

๓.๑ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
			อุดหนุนโรงเรียนบ้านควนพนางตุง เพื่อจ่ายเป็นค่าอาหารกลางวัน ยอดนักเรียน ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน	๑,๑๐๘,๐๐๐	๑,๑๐๘,๐๐๐	๑,๑๐๘,๐๐๐	๑,๑๐๘,๐๐๐	๑,๑๐๘,๐๐๐	เด็กนักเรียนได้อาหารกลางวัน ๑๐๐%	เด็กมีอาหารกลางวันบริโภคอย่างเพียงพอ มีคุณภาพ	กองการศึกษา/โรงเรียนสังกัด (สพฐ)
๒	โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา	เพื่อให้เด็กมีอาหารกลางวันบริโภคอย่างเพียงพอและมีคุณภาพ	จ่ายเป็นค่าอาหารกลางวันให้กับเด็กนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ ยอด ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายนของทุกปี	๗๓๐,๑๐๐	๗๓๐,๑๐๐	๗๓๐,๑๐๐	๗๓๐,๑๐๐	๗๓๐,๑๐๐	เด็กนักเรียนได้อาหารกลางวัน ๑๐๐%	เด็กมีอาหารกลางวันบริโภคอย่างเพียงพอ มีคุณภาพ	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๓	โครงการอาหารเสริม (นม)	เพื่อให้เด็กมีอาหารเสริม (นม) อย่างเพียงพอ	จ่ายเป็นค่าอาหารเสริม (นม) ให้กับเด็กนักเรียนในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์และโรงเรียนในสังกัด สพฐ ยอด ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายนของทุกปี	๑,๔๙๖,๕๕๓	๑,๔๙๖,๕๕๓	๑,๔๙๖,๕๕๓	๑,๔๙๖,๕๕๓	๑,๔๙๖,๕๕๓	เด็กนักเรียนได้อาหารเสริม (นม) ๑๐๐%	เด็กมีอาหารเสริม (นม) บริโภคอย่างเพียงพอ	กองการศึกษา/โรงเรียนสังกัด (สพฐ)/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๓. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ

๓.๑ แผนงาน การศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	จัดงานวันเด็กแห่งชาติ	เพื่อให้เด็กมีพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาดีขึ้น	จัดงานวันเด็กแห่งชาติ ตามรูปแบบโครงการของเทศบาลตำบลพนางตุง - กิจกรรมแสดงความสามารถ - กิจกรรมระบายสี - กิจกรรมตอบปัญหาเด็กและเยาวชนเข้าร่วม จำนวน ๕๐๐ คน	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	เด็กเยาวชนมีพัฒนาด้านร่างกายจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาดีขึ้น	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๕	โครงการหารสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา	เพื่อสนับสนุนภาระกิจการเรียน การสอนระดับปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพ	- สนับสนุนค่าจัดการเรียนการสอนรายหัว - สนับสนุนค่าหนังสือเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียน ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตาอัตราที่ได้รับการจัดสรร	๔๒๑,๖๗๐	๔๒๑,๖๗๐	๔๒๑,๖๗๐	๔๒๑,๖๗๐	๔๒๑,๖๗๐	สถานศึกษาสังกัดเทศบาลได้รับการจัดสรรเงินสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการบริหารสถานศึกษา ๑๐๐%	ภาราพะกิจการเรียนการสอนประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๖	โครงการปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ ศพด. บ้านท่าช้าง หมู่ที่ ๕ ตำบลพนางตุง	เพื่อความปลอดภัยของเด็กนักเรียน ครู ผู้ปกครอง	ก่อสร้างหลังคาพร้อมทางเดินเชื่อมอาคารตามรูปแบบรายการของเทศบาลตำบลพนางตุง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าช้าง	๑๒๒,๗๐๐	๑๒๒,๗๐๐	๑๒๒,๗๐๐	๑๒๒,๗๐๐	๑๒๒,๗๐๐	ความปลอดภัยในการทำกิจกรรมเป็นไปตามเกณฑ์	เด็กนักเรียน ครู ผู้ปกครองมีความสะดวกปลอดภัย	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ
๓.๑ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ ศพด. บ้านท่าช้างหมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง	เพื่อความปลอดภัยของเด็กนักเรียน ครู ผู้ปกครอง	ก่อสร้างหลังคาพร้อมทางเดินเชื่อมอาคาร ตามรูปแบบรายการของเทศบาลตำบลพนางตุง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านในยาง	๔๐,๕๐๐	๔๐,๕๐๐	๔๐,๕๐๐	๔๐,๕๐๐	๔๐,๕๐๐	ความปลอดภัยในการทำกิจกรรมเป็นไปตามเกณฑ์	เด็กนักเรียน ครู ผู้ปกครองมีความสะดวกปลอดภัย	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๘	โครงการปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์. วัดธรรมสามัคคี หมู่ที่ ๖ ตำบลพนาตุง	เพื่อความปลอดภัยของเด็กนักเรียน ครู ผู้ปกครอง	ก่อสร้างหลังคาพร้อมทางเดินเชื่อมอาคาร ตามรูปแบบรายการของเทศบาลตำบลพนางตุง ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดธรรมสามัคคี	๑๒๔,๖๐๐	๑๒๔,๖๐๐	๑๒๔,๖๐๐	๑๒๔,๖๐๐	๑๒๔,๖๐๐	ความปลอดภัยในการทำกิจกรรมเป็นไปตามเกณฑ์	เด็กนักเรียน ครู ผู้ปกครองมีความสะดวกปลอดภัย	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๙	โครงการพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา	เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเองทั้งในด้านปฏิบัติงาน จรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านคุณธรรมจริยธรรมอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ	จัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพครูผู้ดูแลเด็กผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็กพนักงานจ้างเหมาทำหน้าที่ดูแลเด็กและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ระหว่างหน่วยงาน	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ
๓.๑ แผนงานการศึกษา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	โครงการฝึกอบรมเพิ่มประสิทธิภาพครูบุคลากรทางการศึกษา	ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับความรู้ความข้าใจ หลักสูตรระบบประกันสุขภาพการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา	จัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพครู ผู้ดูแลเด็ก ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก พนักงานจ้างเหมาทำหน้าที่ดูแลเด็กและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การเรียนรู้ระหว่างหน่วยงาน	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐	ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
รวม	**๑๐ โครงการ**	-	-	**๕,๖๘๔,๑๒๓**	**๕,๖๘๔,๑๒๓**	**๕,๖๘๔,๑๒๓**	**๕,๖๘๔,๑๒๓**	**๕,๖๘๔,๑๒๓**	-	-	-

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ
๓.๒ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	หิ้วปิ่นโตไปวัด	เพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมตามแนวทางวิถีพุทธ	จัดกิจกรรมหิ้วปิ่นโตไปวัด ในวันพระเดือนละ ๑ ครั้ง ตามโครงการของเทศบาลพนางตุง	-	-	-	-	-	ผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่ต่ำกว่า ๓๐ คน/ครั้ง	ประชาชนได้รับการกล่อมเกลาจิตใจ ตามแนวทางวิถีพุทธ	กองการศึกษา
๒	จัดงานวันออกพรรษา	เพื่ออนุรักษ์ และสืบทอดประเพณีทางพุทธศาสนา	จัดกิจกรรมตักบาตรเทโว ณ วัดสวนธรรมเจดีย์ ประชาชนข้าร่วมโครงการ จำนวน ๕๐๐ คน	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	๒๕,๐๐๐	ระดับพึงพอใจผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประเพณีทางพุทธศาสนาได้รับการอนุรักษ์และสืบทอด	กองการศึกษา
๓	จัดงานประเพณีลอยกระทง	เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม	จัดงานประเพณีลอยกระทงตามโครงการของเทศบาลตำบลพนางตุง	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ระดับพึงพอใจผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประเพณีทางพุทธศาสนาได้รับการอนุรักษ์และสืบทอด	กองการศึกษา

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ
๓.๒ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	จัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด	เพื่อจัดกิจกรรมรณรงค์ต้านปัญหายาเสพติดพัฒนาทักษะทางด้านกีฬาและสร้างเสริมสุขภาพ	จัดการแข่งขันกีฬาต้านยาเสพติด ตามโครงการของเทศบาลตำบลพนางตุง	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	ระดับพึงพอใจผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีค่านิยมต้านปัญหายาเสพติด และสุขภาพของประชาชนดีขึ้น	กองการศึกษา
๕	จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในนามของเทศบาล	เพื่อเพิ่มทักษะทางด้านกีฬา และส่งเสริมสุขภาวะให้กับประชาชน	จัดส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในนามของเทศบาลพนางตุง	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ระดับพึงพอใจผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีทักษะทางด้านกีฬาและสุขภาพดีขึ้น	กองการศึกษา

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๕ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ
๓.๒ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	แข่งขันกีฬาระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	เพื่อจัดการแข่งขันกีฬาเสริมสร้างพัฒนาการของเด็กปฐมวัย	จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดเทศบาลตำบลพนางตุง เทศบาลตำบลทะเลน้อย เทศบาลตำบลมะกอกเหนือ เทศบาลตำบลบ้านสวน เทศบาลตำบลหนองพ้อ ตามโครงการของเทศบาลตำบลพนางตุง	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ระดับพึงพอใจผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาดีขึ้น	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
รวม	**๖ โครงการ**	-	-	**๗๒๕,๐๐๐**	**๗๒๕,๐๐๐**	**๗๒๕,๐๐๐**	**๗๒๕,๐๐๐**	**๗๒๕,๐๐๐**	-	-	-

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ
๓.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	การบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS)	เพื่อบริการการแพทย์ฉุกเฉินให้กับประชาชน	ให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยฉุกเฉินได้รับการช่วยเหลือ ณ จุดเกิดเหตุและส่งต่อไปรักษาที่โรงพยาบาล	๙๘๐,๐๐๐	๙๘๐,๐๐๐	๙๘๐,๐๐๐	๙๘๐,๐๐๐	๙๘๐,๐๐๐	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนได้รับการบริการการแพทย์ฉุกเฉินอย่างทั่วถึง	สำนักปลัด
๒	สัตว์ปลอดภัย คนปลอดภัยจากพิษสุนัขบ้าตามพระปณิธานศาสตราจารย์ ดร. สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณ์วลัยลักษณ์ อัคราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒนวรขัตติยราชนารี	เพื่อสนองพระปณิธานในการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้า	จ่ายเป็นค่าจัดซื้อฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าในเขตตำบล ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ ค่าจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ตามโครงการของเทศบาลตำบลพนางตุง	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนสัตว์เลี้ยงที่มีเจ้าของและไม่มีเจ้าของได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	โรคพิษสุนัขบ้าได้รับการป้องกันและควบคุม	สำนักปลัด

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ

๓.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๓	อบรมผู้ประกอบการร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหาร “อาหารสะอาด รสชาติอร่อย”clean food good taste	เพื่อควบคุมให้ผู้ประกอบการร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหารมีความตระหนักในการพัฒนาตนเองในด้านโภชนาการ	ร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหารได้รับการตรวจเชื้อโคลิฟอร์มแบคทีเรีย Sl๒ อย่างน้อยร้อยละ ๙๐ ของจำนวนร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหารในพื้นที่ตำบลพนางตุง	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	๓๕,๐๐๐	จำนวนร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหารในพื้นที่ตำบลพนางตุงได้รับการตรวจเชื้อโคลิฟอร์มแบคทีเรีย Sl๒ อย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ผู้ประกอบการร้านอาหารและแผงลอยจำหน่ายอาหารได้รับการอบรมฟื้นฟูความรู้	ผู้ประกอบการมีความตระหนักในการพัฒนาตนเองด้านโภชนาการอาหาปลอดภัย	สำนักปลัด

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

แบบ ผ. ๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุงที่ ๕ การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ
๓.๓ แผนงานสาธารณสุข

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๔	ป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ	เพื่อส่งเสริมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่	ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจในการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	- อัตราการเกิดโรคติดต่อในพื้นที่ลดลง - ประชาชน สามารถวางแผนแก้ไขปัญหาโรคติดต่อที่เกิดขึ้นในพื้นที่ได้โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่างๆในพื้นที่	ประชาชนหน่วยงานในพื้นที่ได้รับการส่งเสริมป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่เกิดขึ้น	สำนักปลัด
๕	ป้องกันและควบคุมโรคหลังเกิดภัยพิบัติ	เพื่อป้องกันและควบคุมโรคที่เกิดหลังภัยพิบัติ	ประชาชนได้รับการช่วยเหลือในด้านสาธารณสุขหลังเกิดภัยพิบัติ	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่ได้รับการช่วยเหลือด้านสาธารณสุขไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ครัวเรือนที่ได้รับภัยพิบัติได้รับการช่วยเหลือด้านสาธารณสุข	สำนักปลัด
รวม	**๕ โครงการ**	-	-	**๑,๓๗๕,๐๐๐**	**๑,๓๗๕,๐๐๐**	**๑,๓๗๕,๐๐๐**	**๑,๓๗๕,๐๐๐**	**๑,๓๗๕,๐๐๐**	-	-	-

แบบ ผ.๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการบุกเบิกถนนสายนานายประยูร – เหมืองชลประทาน หมู่ที่ ๕ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการคมนาคม	บุกเบิกถนนสายนานายประยูร – เหมืองชลประทาน หมู่ที่ ๕ กว้าง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๒๓๐.๐๐ เมตร	๖๑,๐๐๐	-	-	-	-	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการคมนาคมสะดวกปลอดภัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๒	โครงการปรับปรุงต่อเติมอาคารศาลาอเนกประสงค์ บ้านปากคลองเก่า หมู่ที่ ๙ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อใช้เป็นสถานที่ในการจัดประชุมและการจัดทำกิจกรรมต่างๆ ของหมู่บ้าน	ปรับปรุงต่อเติมอาคารศาลาอเนกประสงค์ตามรูปแบบรายการของเทศบาลตำบลพนางตุง	-	๕๑๐,๐๐๐	-	-	-	ความพึงพอใจของประชาชน ผู้ใช้อาคารพอใจในระดับดีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีสถานที่จัดกิจกรรมของชุมชนที่สะดวก	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายศาลาเฉลิมพระเกียรติ – บ้านนายชิต หมู่ที่ ๖ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายศาลาเฉลิมพระเกียรติ-บ้านนายชิต หมู่ที่ ๖ กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๘๙.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๓๕๖.๐๐ เมตร ไหล่ทางเสริมหินคลุกปริมาณไม่น้อยกว่า ๓๕๖.๐๐ ตารางเมตร	๒๕๑,๐๐๐	-	-	-	-	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคมระดับดีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๔	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายปากคลองเก่า – เขานุ้ย หมู่ที่ ๙ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายปากคลอกเก่า – เขานุ้ย หมู่ที่ ๙ กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๒,๓๗๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑๑,๘๗๐.๐๐ ตารางเมตร ไหล่ทางเสริมหินคลุกปริมาณไม่น้อยกว่า ๑๘๙.๙๒ ลูกบาศก์เมตร	๘,๔๗๙,๐๐๐	-	-	-	-	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเหมืองทางควาย หมู่ที่ ๑๒ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้การคมนาคมสะดวกปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเหมืองทางควาย หมู่ที่ ๑๒ กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๗๗๕.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๓,๑๐๐.๐๐ ตารางเมตร ไหล่ทางเสริมหินคลุกปริมาณไม่น้อยกว่า ๖๒.๐๐ ลูกบาศก์เมตร	๒,๑๐๙,๐๐๐	-	-	-	-	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านนายวินัย – โรงเหล้า หมู่ที่ ๓ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้การคมนาคมสะดวกปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านนายวินัย – โรงเหล้า หมู่ที่ ๓ ตำบลพนางตุง กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๓๒.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๑๒๘.๐๐ ตารางเมตร ไหล่ทางเสริมหินคลุกปริมาณไม่น้อยกว่า ๒.๕๖ ลูกบาศก์เมตร	๘๖,๐๐๐	-	-	-	-	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๗	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบางหลู - บ้านนายทวี หมู่ที่ ๗ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้การคมนาคมสะดวกปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบางหลู – บ้านนายทวี หมู่ที่ ๗ กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑,๗๐๕.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร พื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๖,๘๒๐.๐๐ ตารางเมตร ไหล่ทางเสริมหินคลุกปริมาณไม่น้อยกว่า ๑๓๖.๕๐ ลูกบาศก์เมตร	๔,๖๐๐,๐๐๐	-	-	-	-	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๘	โครงการก่อสร้างสะพานทางเดินเท้า สายเจริญสุข ๑ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้การคมนาคมสะดวกปลอดภัย	ก่อสร้างสะพานทางเดินเท้า สายเจริญสุข ๑ หมู่ที่ ๑๓ โดยดำเนินการก่อสร้างใหม่ตลอดทั้งสาย ระยะทาง ๗๐.๓๕ เมตร	๕๒๘,๐๐๐	-	-	-	-	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายบ้านนางสุภาพ หมู่ที่ ๕ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมปลอดภัย	ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายบ้านนางสุภาพ หมู่ที่ ๕ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง โดยปูทับแอสฟัลท์พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ ตารางเมตร	-	-	-	-	๗๓๙,๐๐๐	- ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีวามพึงพอใจในระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายบ้านนางสุภาพ หมู่ที่ ๕ โดยปูทับแอสฟัลท์พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ ตารางเมตร	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

แบบท ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๐	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายสี่แยกป้อมบ้านค่าย-ต้นโพธิ์ หมู่ที่ ๗ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมปลอดภัย	ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายสี่แยกป้อมบ้านค่าย - ต้นโพธิ์ หมู่ที่ ๗ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง โดยปูทับแอสฟัลท์ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ ตารางเมตร	-	-	-	๗๓๙,๐๐๐	-	- ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีวามพึงพอใจในระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายสี่แยกป้อมบ้านค่าย-ต้นโพธิ์ หมู่ที่ ๗ โดยปูทับแอสฟัลท์พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ตารางเมตร	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๑	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายศาลาเอนกประสงค์ หมู่ที่ ๗ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมปลอดภัย	ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายศาลาเอนกประสงค์ หมู่ที่ ๗ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง โดยปูทับแอสฟัลท์ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๔๘๐ ตารางเมตร	-	-	-	-	๕๔๗,๐๐๐	- ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีวามพึงพอใจในระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายศาลาเอนกประสงค์ หมู่ที่ ๗ โดยปูทับแอสฟัลท์พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๑,๔๘๐ ตารางเมตร	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ.๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๒	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสาย หมู่ที่ ๑๒ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมปลอดภัย	ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสาย หมู่ที่ ๑๒ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง โดยปูทับแอสฟัลท์ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๒๖๐ ตารางเมตร	-	-	-	๘๓๕,๐๐๐	-	- ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีวามพึงพอใจในระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายปากห้วยพัฒนา ๒ หมู่ที่ ๑๒ โดยปูทับแอสฟัลท์ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๒,๒๖๐ ตารางเมตร	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัย	กองช่าง

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

แบบ ผ.๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
๑๓	โครงการติดตั้งระบบถังกรองสนิมเหล็กระบบประปาหมู่บ้าน บ้านในยาง หมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	- เพื่อให้มีน้ำประปาที่สะอาด - เพื่อลดความเสี่ยงจากโรคที่มากับน้ำ	ติดตั้งถังกรองสนิมเหล็กให้กับระบบประปาหมู่บ้าน บ้านในยาง หมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	-	๑๒๓,๐๐๐	-	-	-	- ติดตั้งถังกรองสนิมเหล็กให้กับระบบประปาหมู่บ้าน - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีน้ำประปาที่สะอาดเพื่ออุปโภคและบริโภค	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๔	โครงการขุดเจาะบ่อบาดาลและก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๙ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	- เพื่อให้มีการจัดการระบบประปาที่สะอาดและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนอย่างเร่งด่วน - เพื่อให้มีน้ำประปาใช้อย่างทั่วถึงครอบคลุมทั้งตำบล	ขุดเจาะบ่อบาดาลและก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๙	-	-	๗๕๑,๐๐๐	-	-	- ขุดเจาะบ่อบาดาลและก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๙ - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	- ประชาชนมีระบบประปาหมู่บ้านใช้ - ประชาชนมีน้ำประปาทีสะอาดเพื่ออุปโภคและบริโภค	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๕	โครงการขุดเจาะบ่อบาดาลและก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	- เพื่อให้มีการจัดการระบบประปาที่สะอาดและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนอย่างเร่งด่วน - เพื่อให้มีน้ำประปาใช้อย่างทั่วถึงครอบคลุมทั้งตำบล	ขุดเจาะบ่อบาดาลและก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖	-	-	๗๕๑,๐๐๐	-	-	- ขุดเจาะบ่อบาดาลและก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖ - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	- ประชาชนมีระบบประปาหมู่บ้านใช้ - ประชาชนมีน้ำประปาที่สะอาดเพื่ออุปโภคและบริโภค	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๖	โครงการขุดเจาะบ่อบาดาลและก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	- เพื่อให้มีการจัดการระบบประปาที่สะอาดและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนอย่างเร่งด่วน - เพื่อให้มีน้ำประปาใช้อย่างทั่วถึงครอบคลุมทั้งตำบล	ขุดเจาะบ่อบาดาลและก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓	๗๕๑,๐๐๐	-	-	-	-	- ขุดเจาะบ่อบาดาลและก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๓ - ประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	- ประชาชนมีระบบประปาหมู่บ้านใช้ - ประชาชนมีน้ำประปาที่สะอาดเพื่ออุปโภคและบริโภค	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๗	โครงการบุกเบิกถนนสายหนองรัก – หนองงู หมู่ที่ ๑๐ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง	บุกเบิกเบิกถนนสายหนองรัก – หนองงู หมู่ที่ ๑๐ ตำบลพนางตุง ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑,๐๒๐.๐๐ เมตร รายละเอียดตามแบบแปลงเทศบาลตำบลพนางตุงกำหนด	๖๓๙,๐๐๐	-	-	-	-	ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีระดับความพึงพอใจในระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ทำให้ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๘	โครงการก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้มีน้ำประปาที่สะอาดแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน	ก่อสร้างระบบผลิตน้ำประปาตามรูปแบบของเทศบาลตำบลพนางตุง จำนวน ๑ ระบบ หมู่ที่ ๑๒	-	-	๖๐๑,๐๐๐	-	-	ระดับความพึงพอใจของประชาชนตอบสนองการพัฒนาด้านสาธารณูปโภคไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีน้ำประปาอุปโภค บริโภคอย่างพอเพียง	กองช่าง
รวม	**๑๘ โครงการ**	-	-	**๑๗,๕๐๔,๐๐๐**	**๖๓๓,๐๐๐**	**๒,๑๐๓,๐๐๐**	**๑,๖๔๐,๐๐๐**	**๑,๒๘๖,๐๐๐**	-	-	-

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๓ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
๑	โครงการติดตั้งกิ่งโคมไฟฟ้าสาธารณะ บ้านทะเลน้อย,บ้านควนพนางตุง,บ้านท่าช้างบ้านธรรมเถียรและบ้านปากห้วย ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	- เพื่อให้ความสว่างกับประชาชนผู้ใช้ถนน - ให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - สถานที่สาธารณะมีความสว่างเพียงพอ	ติดตั้งกิ่งโคมไฟขนาด ๒x๓๖ วัตต์ บ้านทะเลน้อย,บ้านควนพนางตุง,บ้านท่าช้าง,บ้านธรรมเถียรและบ้านปากห้วยจำนวน ๓๘ ชุด	-	๓๑๗,๔๖.๐๖	-	-	-	- ผลการตรวจรับมอบไฟฟ้าสาธารณะ บ้านทะเลน้อย,บ้านควนพนางตุง,บ้านท่าช้าง, บ้านธรรมเถียรและบ้านปากห้วย - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ไฟฟ้าสาธารณะบ้านทะเลน้อย,บ้านควนพนางตุง,บ้านท่าช้างบ้านธรรมเถียรและบ้านปากห้วย ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๓ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าสาธารณะบ้านทะเลน้อย,บ้านควนพนางตุง,บ้านท่าช้างและบ้านธรรมเถียร ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	- เพื่อให้ความสว่างกับประชาชนผู้ใช้ถนน - ให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน - สถานที่สาธารณะมีความสว่างเพียงพอ	ขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าบ้านทะเลน้อย,บ้านควนพนางตุง,บ้านท่าช้างและบ้านธรรมเถียร ตามใบแจ้งปริมาณงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดพัทลุง สาขาอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	๓๑๗,๔๖.๐๖	-	-	-	-	- ผลการตรวจรับมอบไฟฟ้าสาธารณะ บ้านทะเลน้อย,บ้านควนพนางตุง,บ้านท่าช้าง, บ้านและธรรมเถียร - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ไฟฟ้าสาธารณะบ้านทะเลน้อย, บ้านควนพนางตุง ,บ้านท่าช้างและบ้านธรรมเถียร ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง	กองช่าง
รวม	**๒ โครงการ**	-	-	**๓๑๗,๔๖.๐๖**	**๓๑๗,๔๖.๐๖**	-	-	-	-	-	-

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๗ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างท่อเหลี่ยมแบบช่องเดียว ถนนสายธรรมเถียร หมู่ที่ ๘	เพื่อเปิดทางการระบายน้ำให้มีปริมาณในฤดูฝน ไม่ให้ท่วมขังพื้นที่ทางการเกษตร	ก่อสร้างท่อเหลี่ยมแบบช่องเดียวถนนสายธรรมเถียร หมู่ที่ ๘ ขนาดกว้าง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๑๒.๐๐ เมตร ลึก ๑.๘๐ เมตร	-	-	-	๕๑๖,๙๐๐	-	- ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม คสล. ก่อสร้างแล้วเสร็จ - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	- มีช่องทางระบายน้ำ - ลดการปัญหาอุทกภัย และน้ำท่วมขังได้	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๗ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการก่อสร้างท่อเหลี่ยมแบบช่องเดียวถนนสายบ่อโด - ปันแต หมู่ที่ ๑๐ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อเปิดทางการระบายน้ำให้มีปริมาณในฤดูฝนไม่ให้ท่วมขังพื้นที่ทางการเกษตร	ก่อสร้างท่อเหลี่ยมแบบช่องเดียว ถนนสายธรรมเถียร หมู่ที่ ๑๐ ตำบลพนางตุง ขนาดกว้าง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๑๒.๐๐เมตร ลึก ๑.๘๐ เมตร	-	-	-	๔๒๘,๘๐๐	-	- ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม คสล.ก่อสร้างแล้วเสร็จ - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	- มีช่องทางระบายน้ำ - ลดการปัญหาอุทกภัย และน้ำท่วมขังได้	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่๗ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการก่อสร้างท่อเหลี่ยมแบบช่องเดียวถนนสายโรงเรียนพนางตุง – หน้าที่ทำการ อบต.พนางตุง หมู่ที่ ๓ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อเปิดทางการระบายน้ำให้มีปริมาณในฤดูฝนไม่ให้ท่วมขังพื้นที่ทางการเกษตร	ก่อสร้างท่อเหลี่ยมแบบช่องเดียวถนนสายโรงเรียนพนางตุง - หน้าที่ทำการ อบต.พนางตุง หมู่ที่ ๓ ขนาดกว้าง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๙.๐๐ เมตร ลึก ๑.๘๐ เมตร	-	๔๑๔,๔๐๐	-	-	-	- ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม คสล. ก่อสร้างแล้วเสร็จ - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	- มีช่องทางระบายน้ำ - ลดการปัญหาอุทกภัย และน้ำท่วมขังได้	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๗ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการก่อสร้างท่อเหลี่ยมแบบช่องเดียว ถนนสายหัวแซะ - หนองมดหนอย จุดที่ ๑ หมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อเปิดทางการระบายน้ำให้มีปริมาณในฤดูฝนไม่ให้ท่วมขังพื้นที่ทางการเกษตร	ก่อสร้างท่อเหลี่ยมแบบช่องเดียวถนนสาย หมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง ขนาดกว้าง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๙.๐๐ เมตร ลึก ๑.๘๐ เมตร	-	-	-	๔๑๔,๔๐๐	-	- ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม คสล. ก่อสร้างแล้วเสร็จ - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	- มีช่องทางระบายน้ำ - ลดการปัญหาอุทกภัย และน้ำท่วมขังได้	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๗ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการก่อสร้างท่อเหลี่ยมแบบช่องเดียว ถนนสายหัวแซะ - หนองมดหนอย จุดที่ ๒ หมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อเปิดทางการระบายน้ำให้มีปริมาณในฤดูฝน ไม่ให้ท่วมขังพื้นที่ทางการเกษตร	ก่อสร้างท่อเหลี่ยมแบบช่องเดียวถนนสาย หมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง ขนาดกว้าง ๓.๐๐ เมตร ยาว ๖.๐๐ เมตร ลึก ๑.๘๐ เมตร	-	-	-	๓๒๓,๔๐๐	-	- ก่อสร้างท่อลอดเหลี่ยม คสล. ก่อสร้างแล้วเสร็จ - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	- มีช่องทางระบายน้ำ - ลดการปัญหาอุทกภัย และน้ำท่วมขังได้	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๗ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการปักแนวเขตทะเลน้อยสาธารณประโยชน์	เพื่อให้ทราบถึงแนวเขตทะเลน้อยสาธารณประโยชน์ที่ชัดเจน	ปักหลักแนวเขตทะเลน้อยสาธารณประโยชน์โดยใช้ เสาคสล. ขนาด ๖”x๖” ยาว ๖.๐๐ เมตร จำนวน ๓๐ ต้น	๒๓๑,๐๐๐	-	-	-	-	- ได้ดำเนินการปักหนักแนวเขตทะเลน้อยสาธารณประโยชน์ครบทุกจุด - ความพึงพอใจของประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป	- ได้ทราบแนวเขตที่ชัดเจน - ป้องกันการบุกรุกที่สาธารณประโยชน์	กองช่าง
รวม	**๖ โครงการ**	-	-	**๒๓๑,๐๐๐**	**๔๑๔,๐๐๐**	-	**๑,๖๘๓,๕๐๐**	-	-	-	-

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๗ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๒ แผนงานส่งเสริมการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	อนุรักษ์และขยายพันธุ์สัตว์น้ำจืด	เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูและขยายพันธุ์สัตว์น้ำจืด	จัดกิจกรรมจัดทำและปรับปรุงแนวเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำจืด	๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ๘๐%	สัตว์น้ำได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู	สำนักปลัด
๒	ท้องถิ่นไทยรวมใจภักดิ์รักษ์พื้นที่สีเขียว	เพื่อจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ตามแนวพระราชดำริสร้างความสมดุล	จัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ตามแนวพระราชดำริ	๖๐,๐๐๐	-	-	-	-	ระดับความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐%	พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น เกิดสมดุลในนิเวศ	สำนักปลัด

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๗ การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.๒ แผนงานการส่งเสริมเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	อนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ) กิจกรรมที่ ๘ ฐานทรัพยากรท้องถิ่น	เพื่ออนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	อนุรักษ์พันธุกรรมพืช ตามแนวทางที่ (อพ.สธ) กำหนดสนองพระราชดำริโดยเทศบาลตำบลพนางตุง	๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	ได้รับเข้าร่วมสนองโครงการพระราชดำริ	สัตว์น้ำได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู	สำนักปลัด

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๓ การสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและระบบเศรษฐกิจ
๕. ยุทธศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕.๒ แผนงานส่งเสริมการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการถนนกินได้ไร้สารพิษ	เพื่อปลูกพันธุ์พืชสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารให้กับชุมชน	ปลูกพันธุ์พืช พันธุ์ไม้ท้องถิ่นบริเวณไหล่ทางถนนในชุมชนหมู่บ้านละ ๒๐๐ เมตร จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน หรือ จำนวน ๒,๖๐๐ เมตร	๓๐,๐๐๐	-	-	-	-	ความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	- ประชาชนมีความมั่นคงทางด้านอาหาร - ชุมชนลดการใช้สารเคมีในการเพาะปลูก - ค่าใช้จ่ายในเครัวเรือนลดลง	สำนักปลัด
รวม	**๔ โครงการ**	-	-	**๑๙๐,๐๐๐**	-	-	-	-	-	-	-

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคง
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคง
๖.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑	โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน (เทศกาลปีใหม่/ เทศกาลสงกรานต์)	เพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน	ผู้ใช้รถใช้ถนนตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนน	๔๒,๐๓๖	๔๒,๐๓๖	๔๒,๐๓๖	๔๒,๐๓๖	๔๒,๐๓๖	จำนวนอุบัติเหตุทางถนนลดลงไม่เกิน ๓ ครั้ง จากสถิติข้อมูลอุบัติเหตุทางถนนของสถานีตำรวจภูธรทะเลน้อย ในปีที่ผ่านมา	ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	สำนักปลัด
๒	โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร) ๕ วัน	เพื่อสามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างถูกต้องและทั่วถึง	อปพร.ที่ผ่านการฝึกอบรมสามารถเป็นกำลังเสริมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑๖๘,๐๐๐	๑๖๘,๐๐๐	๑๖๘,๐๐๐	๑๖๘,๐๐๐	๑๖๘,๐๐๐	มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนร้อยละ ๒ ของประชากร	อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่ผ่านการฝึกอบรมมีความรู้ความสามารถตามหลักวิชาการสามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของสาธารณภัย	สำนักปลัด

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคนคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาและสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคง
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคง
๖.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงกร	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๓	โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร) ๓ วัน	เพื่อให้ อปพร. มีความเข้มแข็งและเกิดความสามัคคีเพิ่มขึ้น	อปพร.มีจิตสำนึกในหน้าที่พร้อมที่จะเสียสละ รักษาชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและส่วนรวม	๒๔๒,๓๗๐	๒๔๒,๓๗๐	๒๔๒,๓๗๐	๒๔๒,๓๗๐	๒๔๒,๓๗๐	จำนวน อปพร. ที่ยังปฏิบัติหน้าที่อยู่เข้ารับการฝึกทบทวน จำนวน ๔๐ คน	อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนที่ผ่านการฝึกอบรมมีความรู้ความสามารถตามหลักวิชาการสามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของสาธารณภัย	สำนักปลัด

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาละสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๑ การเสริมสร้างความมั่นคง
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านความมั่นคง
๖.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการฝึกอบรมชุดปฏิบัติการจิตอาสาภัยพิบัติ (หลักสูตรทบทวน)	เพื่อเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	ให้การสนับสนุนการปฏิบัติงานของอำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๘๓,๑๘๐	๘๓,๑๘๐	๘๓,๑๘๐	๘๓,๑๘๐	๘๓,๑๘๐	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมผ่านหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมทั้งหมด	ผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว	สำนักปลัด
รวม	**๔ โครงการ**	-	-	**๕๓๕,๕๘๖**	**๕๓๕,๕๘๖**	**๕๓๕,๕๘๖**	**๕๓๕,๕๘๖**	**๕๓๕,๕๘๖**	-	-	-

แบบ ผ. ๐๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาคุณภาพ สังคมคุณธรรม สู่เมืองแห่งภูมิปัญญาละสุขภาวะยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ที่ ๘ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล
๗.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	เพื่อส่งเสริมให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นมีธรรมาภิบาลในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น	สัมมนาเชิงปฏิบัติการ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (จัดทำประชาคมท้องถิ่นในระดับเทศบาลตำบล)	๓๕,๐๐๐	-	-	-	-	จำนวนผู้เข้าร่วมสัมมนา ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของสัดส่วนประชาคมในระดับเทศบาลตำบล	การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีธรรมมาภิบาลนำไปสู่การแก้ไขปัญหาสนองตอบต่อความต้องการหรือการพัฒนา เกิดประโยชน์สูงสุดกับประชาชน	สำนักปลัด
รวม	**๑ โครงการ**	-	-	**๓๕,๐๐๐**	-	-	-	-	-	-	-

แบบ ผ.๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาสู่อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์แบบเพิ่มคุณค่าครบวงจรที่ยั่งยืน
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๔ การส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวยั่งยืน
๒.๑ แผนงานการเกษตร

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการกำจัดวัชพืชและขุดลอกตะกอนโคลนในแหล่งท่องเที่ยว	กำจัดวัชพืชและขุดลอกตะกอนโคลนในแหล่งท่องเที่ยว	กำจัดวัชพืชและขุดลอกตะกอนโคลนในทะเลน้อย ขนาดพื้นที่ ๗๓๕ ไร่ หมู่ที่ ๒	-	๒๓,๐๐๐,๐๐๐	-	-	-	ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการตอบสนองการกำจัดวัชพืช ลอกตะกอนโคลน	วัชพืชและตะกอนโคลนลดลง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดีขึ้น	สำนักปลัดเทศบาล
รวม	**๑ โครงการ**	-	-	-	**๒๓,๐๐๐,๐๐๐**	-	-	-	-	-	-

แบบ ผ.๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑	โครงการปรับปรุงถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต สายบ้านศาลาหัวใส - บ้านโคกศักดิ์ หมู่ที่ ๗,๘,๑๐ และ ๑๑ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมปลอดภัย	ปรับปรุงถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต สายบ้านศาลาหัวใส - บ้านโคกศักดิ์ หมู่ที่ ๗,๘,๑๐ และ ๑๑ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	๑๐,๐๒๓,๐๐๐	-	-	-	-	- ปรับปรุงถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต ระยะทางรวม ๓,๑๓๐.๐๐ เมตร - ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคมมีวามพึงพอใจในระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต สายวัดไทรงาม – ต้นโพธิ์ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมปลอดภัย	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีตระยะทางรวม ๗๗๘.๐๐ เมตร สายวัดไทรงาม -ต้นโพธิ์ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	-	๑,๑๕๐,๐๐๐	-	-	-	- ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีวามพึงพอใจในระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ปรับปรุงถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีตระยะทางรวม ๗๗๘.๐๐ เมตร	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีตสายบ้านปากคลองเก่า หมู่ที่ ๙ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมปลอดภัย	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีตระยะทางรวม ๗๑๒.๐๐ เมตร สายบ้าน ปากคลองเก่า หมู่ที่ ๙ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	-	-	๑,๐๕๒,๐๐๐	-	-	- ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคมมีความพึงพอใจในระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ปรับปรุงถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีตระยะทางรวม ๗๑๒.๐๐ เมตร	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต สายธรรมเถียร ซอย ๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมปลอดภัย	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑,๑๒๕.๐๐ เมตร สายธรรมเถียร ซอย ๑ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	๑,๖๖๓,๐๐๐	-	-	-	-	- ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีวามพึงพอใจในระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ปรับปรุงถนนลาดยางแอสฟัลติกคอนกรีต กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑,๑๒๕.๐๐ เมตร	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๕	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมถนนลาดยางแอสฟัลติกส์คอนกรีต สายธรรมเถียร หมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมปลอดภัย	ปรับปรุงซ่อมแซมถนนลาดยางแอสฟัลติกส์คอนกรีต กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๑,๑๒๐.๐๐ หรือพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๕,๖๐๐.๐๐ ตร.ม. สายธรรมเถียร หมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	-	๒,๐๔๗,๐๐๐	-	-	-	- ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีวามพึงพอใจในระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ - ปรับปรุงถนนลาดยางแอสฟัลติกส์คอนกรีต กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๑,๑๒๐.๐๐ หรือพื้นที่ก่อสร้างไม่น้อยกว่า ๕,๖๐๐.๐๐ ตร.ม.	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
๖	โครงการปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายท่าประดู่ - ผู้ใหญ่ลอย หมู่ที่ ๕ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมปลอดภัย	ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายท่าประดู่ - ผู้ใหญ่ลอย หมู่ที่ ๕ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง โดยปูทับแอสฟัลท์ พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๘,๒๕๐ ตารางเมตร	-	-	๓,๐๑๖,๐๐๐	-	-	- ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคมมีวามพึงพอใจในระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ปรับปรุงซ่อมแซมผิวจราจรถนนสายท่าประดู่-ผู้ใหญ่ลอย หมู่ที่ ๕ โดยปูทับแอสฟัลท์พื้นที่ไม่น้อยกว่า ๘,๒๕๐ ตารางเมตร	ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่ปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
สำหรับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริหารจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑. แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่จะขอประสาน
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๗	โครงการวางท่อประปา (ท่อPE) หมู่ที่ ๓ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	- เพื่อให้มีการจัดการระบบประปาที่สะอาดและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนอย่างเร่งด่วน - เพื่อให้มีน้ำประปาใช้อย่างทั่วถึงและส่งจ่ายน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ	วางท่อเมน (PE ๑๐๐ PN ๑๐) ความยาวรวม ๑๐,๕๑๓.๐๐ เมตร บ้านควนพนางตุง หมู่ที่ ๓	๔,๓๘๔,๐๐๐	-	-	-	-	- วางท่อเมน (PE ๑๐๐ PN ๑๐) ความยาวรวม ๑๐,๕๑๓.๐๐ เมตร - ประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	- คุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น - ประชาชนมีน้ำประปาที่สะอาดเพื่ออุปโภคและบริโภค	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายริมคลองกระถิน (S) – บ้านนาลึก หมู่ที่ ๕ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายริมคลองกระถิน (S) – บ้านนาลึก หมู่ที่ ๕ ตำบลพนางตุง กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๖๓๐.๐๐ เมตร	-	๑,๗๒๐,๐๐๐	-	-	-	- ก่อสร้างถนน คสล.กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๖๓๐.๐๐ เมตร - ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีระดับความพึงพอใจในระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ทำให้ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๙	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเขานุ้ย - แคมป์ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายเขานุ้ย - แคมป์ หมู่ที่ ๑๑ กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑,๐๕๔.๐๐ เมตร	๒,๘๖๗,๐๐๐	-	-	-	-	- ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๑,๐๕๔.๐๐ เมตร - - ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีระดับความพึงพอใจในระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ทำให้ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ ๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑๐	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านนายอาคม – โรงเรียนพนางตุง หมู่ที่ ๓ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ้านนายอาคม – โรงเรียนพนางตุง หมู่ที่ ๓ ตำบลพนางตุง กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๘๔๘.๐๐ เมตร	๒,๕๕๒,๐๐๐	-	-	-	-	- ก่อสร้างถนน คสล.กว้าง ๔.๐๐ เมตร ยาว ๘๔๘.๐๐ เมตร - ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีระดับความพึงพอใจในระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ทำให้ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง

แบบ ผ. ๐๒/๒

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)
สำหรับโครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลพนางตุง

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการบริการจัดการบ้านเมืองรองรับการเปลี่ยนแปลง และการพัฒนาสู่เมืองน่าอยู่
ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดพัทลุง ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
๔.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๑	โครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ่อโด - ปันแต หมู่ที่ ๘ ตำบลพนางตุง อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง	เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกปลอดภัยในการคมนาคมขนส่ง	ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กสายบ่อโด - ปันแต หมู่ที่ ๘ กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๓,๐๕๐.๐๐ เมตร	๑๐,๕๔๙,๐๐๐	-	-	-	-	- ก่อสร้างถนน คสล. กว้าง ๕.๐๐ เมตร ยาว ๓,๐๕๐.๐๐เมตร - ความพึงพอใจของผู้ใช้เส้นทางคมนาคม มีระดับความพึงพอใจในระดับดี ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ทำให้ประชาชนมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและปลอดภัย	กองช่าง
รวม	**๑๑ โครงการ**	-	-	**๓๒,๐๓๘,๐๐๐**	**๔,๙๑๗,๐๐๐**	**๔,๐๖๘,๐๐๐**	-	-	-	-	-

แบบ ผ. ๐๓

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
เทศบาลตำบลพนางตุง

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	การศึกษา	ครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	จัดซื้อตู้เย็นขนาดไม่น้อยกว่า ๙ คิวบิกฟุต จำนวน ๑ ตู้สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านในยาง	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	๑๕,๐๐๐	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๒	การศึกษา	ครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	ครุภัณฑ์สำนักงาน	จัดซื้อเครื่อง Multifunction แบบฉีกหมึกพร้อมติดตั้งถังหมึกพิมพ์ (Ink Tank Printer) จำนวน ๓ เครื่อง สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ฯลฯ	๒๒,๕๐๐	๒๒,๕๐๐	๒๒,๕๐๐	๒๒,๕๐๐	๒๒,๕๐๐	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๓	การศึกษา	ครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	ครุภัณฑ์การศึกษา	จัดซื้อเครื่องเล่นสนามชุดปีนป่ายเชือก ขนาดไม่น้อยกว่า ๑๓๐x๑๖๐ ซม.จำนวน ๑ ชุดสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่าช้าง	๑๙,๙๙๐	๑๙,๙๙๐	๑๙,๙๙๐	๑๙,๙๙๐	๑๙,๙๙๐	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๔	การศึกษา	ครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	ครุภัณฑ์การศึกษา	จัดซื้อเก้าอี้นักเรียน รุ่น มอก.๑๔๙๕-๒๕๔๑ สีเขียว สีส้ม จำนวน ๑๒ ตัว สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านในยาง	๑๑,๘๘๐	๑๑,๘๘๐	๑๑,๘๘๐	๑๑,๘๘๐	๑๑,๘๘๐	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๕	การศึกษา	ครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	ครุภัณฑ์สำนักงาน	จัดซื้อเครื่องเล่นสนามกลางแจ้งชุดรวมรถไฟ ชิงช้านั่งคู่ขนาด ๑๕๐x๓๕๐x๑๖๐ ซม.จำนวน ๑ ชุดสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านในยาง	๓๗,๙๐๐	๓๗,๙๐๐	๓๗,๙๐๐	๓๗,๙๐๐	๓๗,๙๐๐	กองการศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๖	การเกษตร	ครุภัณฑ์ ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	ครุภัณฑ์การเกษตร	เครื่องสูบน้ำแบบหอยโข่งพร้อมติดตั้งบนแพ ๔๕ กิโลวัตต์ จำนวน ๒ เครื่อง	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	๓๑๕,๐๐๐	สำนักปลัด
๗	สาธารณสุข	ครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	ครุภัณฑ์ยานพาหะและขนส่ง	รถบรรทุกขยะขนาด ๖ ตัน ๖ ล้อ ปริมาณกระบอกสูบไม่ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ ซีซี หรือกาลังเครื่องยนต์สูงสุดไม่ต่ำกว่า ๑๗๐ กิโลวัตต์แบบอัดท้าย	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	๒,๔๐๐,๐๐๐	สำนักปลัด
				รวม	**๒,๘๒๒,๒๗๐**	**๒,๘๒๒,๒๗๐**	**๒,๘๒๒,๒๗๐**	**๒,๘๒๒,๒๗๐**	**๒,๘๒๒,๒๗๐**	

ส่วนที่ ๔
การติดตามและประเมินผล

๔.๑ การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่าวนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การบูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะต้องมีการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๖๗๓๒ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ เรื่องซักซ้อมแนวทางการดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	**๒๐**
๒. การวิเคราะห์สภาวการณ์และศักยภาพ	**๒๐**
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	**๖๐**
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	**๑๐๐**

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	**ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้** (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	**๒๐** (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากรและช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประศุสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนาประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒. การวิเคราะห์สภาวการณ์และศักยภาพ	**ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้** (๑) การวิเคราะห์ที่ควบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	**๒๐** (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุดแข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Therat (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์ ๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	**ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้** สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	**๖๐** (๑๐)	
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักประชารัฐแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชารัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		**๑๐๐**	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์กรปกครองสวนท้องถิ่นที่ผ่านมา เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ซักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๖๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	**๑๐**
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	**๑๐**
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	**๑๐**
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	**๑๐**
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	**๖๐**
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่งคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าที่จะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	**๑๐๐**

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๑. การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	**๑๐**	
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่งเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไหร่ สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Effciency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	**๑๐**	
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	**๑๐**	
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/ Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักประชารัฐ	**๑๐**	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	**ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้** เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	**๖๐** (๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	สภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงาน อธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดลงไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสนอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรมไปสู่การขับเคลื่อนด้วนเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนาแล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตรเทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำเนิดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็นปัจจุบัน	(๕)	
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	
๕.๙ งบประมาณมีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Effciency) (๓) ความมีประสิทธิผล (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) มีความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		**๑๐๐**	

๔.๓ สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น จากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนาของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นการสรุปผลในภารวมของท้องถิ่น เป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ อย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้งเชิงสถิติต่างๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา โดยสามารถสรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวมได้ดังนี้

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑.๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ (Quantity)

- โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

การวางแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ได้กำหนดโครงการที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)										
ยุทธศาสตร์	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔		๒๕๖๕	
	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ	จำนวน	งบประมาณ
การส่งเสริมความเข้มแข็งภาคเกษตรและเศรษฐกิจชุมชน	๒๑	๙,๑๕๒,๐๐๐.๐๐	๑๕	๒๓๔,๐๐๐.๐๐	๓๐	๓๕,๘๘๙,๓๐๐.๐๐	๑๕	๔,๓๘๑,๐๐๐.๐๐	๒๐	๓๔,๑๓๘,๐๐๐.๐๐
การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืน	๑๐	๕๙,๖๔๙,๐๐๐.๐๐	๘	๙,๘๓๒,๐๐๐.๐๐	๙	๑๖๙,๓๑๗,๐๐๐.๐๐	๖	๙,๓๑๗,๐๐๐.๐๐	๕	๔๑,๔๒๕,๐๐๐.๐๐
การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ	๔๘	๒๓,๓๓๒,๐๐๐.๐๐	๔๒	๒๒,๒๓๔,๒๙๐.๐๐	๖๓	๒๖,๖๖๒,๙๙๗.๐๐	๕๕	๒๒,๔๑๔,๕๙๐.๐๐	๕๒	๒๘,๕๒๙,๗๑๓.๐๐
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์	๓๔	๒๒,๘๘๐,๔๔๐.๐๐	๓๖	๒๙,๗๐๓,๕๐๐.๐๐	๕๓	๓๗,๔๗๖,๕๔๑.๐๐	๓๑	๔๘,๗๑๒,๑๐๐.๐๐	๓๔	๔๘,๓๕๔,๘๔๑.๐๐
การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	๑๖	๗๔๗,๓๐๐.๐๐	๑๖	๔๔๕,๐๐๐.๐๐	๑๗	๒๐,๕๕๘,๘๘๐.๐๐	๑๖	๕๖๕,๐๐๐.๐๐	๑๒	๑๒,๖๗๘,๙๐๐.๐๐
การบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล	๒	๔๗๐,๐๐๐.๐๐	๓	๖๕๕,๐๐๐.๐๐	๔	๑๙,๑๐๕,๐๐๐.๐๐	๒	๕๐๕,๐๐๐.๐๐	๓	๗๐๕,๐๐๐.๐๐
รวม	**๑๓๑**	**๑๑๖,๒๓๐,๗๔๐.๐๐**	**๑๒๐**	**๖๓,๑๐๓,๗๙๐.๐๐**	**๑๗๖**	**๓๐๙,๐๐๙,๗๑๘.๐๐**	**๑๒๕**	**๘๕,๘๙๔,๖๙๐.๐๐**	**๑๒๖**	**๑๖๕,๘๓๑,๔๕๔.๐๐**

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน ปี ๒๕๖๓ เทศบาลตำบลพนางตุง ควนขนุน จ.พัทลุง								
ยุทธศาสตร์	**แผนการดำเนินการทั้งหมด**		**อนุมัติงบประมาณ**		**ลงนามสัญญา**		**เบิกจ่าย**	
	จำนวนโครงการ	**งบประมาณ**	**จำนวนโครงการ**	**งบประมาณ**	**จำนวนโครงการ**	**งบประมาณ**	**จำนวนโครงการ**	**งบประมาณ**
๑.การส่งเสริมความเข้มแข็งภาคเกษตรและเศรษฐกิจชุมชน	๓๐	๓๕,๘๘๙,๓๐๐	๑๙	๗๗๓,๓๐๐	๑๑	๗๒๓,๓๐๐	๙	๔๒๙,๘๐๐
๒.การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืน	๙	๑๖๙,๓๑๗,๐๐๐	๒	๓๒,๐๐๐				
๓.การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมที่มีคุณภาพ	๖๓	๒๖,๖๖๒,๙๙๗	๔๐	๒๔,๗๒๑,๒๒๙	๑๒	๒๔,๐๖๕,๒๗๘	๑๒	๒๓,๘๗๔,๔๐๒.๕๒
๔.การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์	๕๓	๓๗,๔๗๖,๕๔๑	๑๐	๐				
๕.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย	๑๗	๒๐,๕๕๘,๘๘๐	๓	๙๒,๓๖๐	๑	๙๒,๓๖๐	๑	๙๒,๓๖๐
๖.การบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล	๔	๑๙,๑๐๕,๐๐๐	๒	๔๘๕,๐๐๐	๒	๒๖๕,๒๑๗	๒	๒๖๕,๒๑๗
รวม	**๑๗๖**	**๓๐๙,๐๐๙,๗๑๘**	**๗๖**	**๒๖,๑๐๓,๘๘๙**	**๒๖**	**๒๕,๑๔๖,๑๕๕**	**๒๔**	**๒๔,๖๖๑,๗๗๙.๕๒**

(๑.๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

๑.๒.๑ สรุปคะแนนประเมินผลยุทธศาสตร์

ผลการให้คะแนนยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลพนางตุง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๓ เป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละของคะแนนเต็ม
๑	ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐	๑๘	๙๐.๐๐
๒	การวิเคราะห์สภาวการณ์และศักยภาพ	๑๕	๑๔	๙๓.๓๓
๓	ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย	๖๕	๕๘	๘๙.๒๓
	๓.๑ ยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลพนางตุง	๑๐	๙	๙๐.๐๐
	๓.๒ ยุทธศาสตร์ของชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	๑๐	๙.๕๐	๙๕.๐๐
	๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	๑๐	๙.๕๐	๙๕.๐๐
	๓.๔ วิสัยทัศน์	๕	๕	๑๐๐.๐๐
	๓.๕ กลยุทธ์	๕	๕	๑๐๐.๐๐
	๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	๕	๕	๑๐๐.๐๐
	๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	๕	๔	๘๐.๐๐
	๓.๘ แผนงาน	๕	๓.๕๐	๗๐.๐๐
	๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	๕	๔	๘๐.๐๐
	๓.๑๐ ผลผลิต/โครงการ	๕	๓.๕๐	๗๐.๐๐
รวมคะแนน		**๑๐๐**	๙๐	๘๘.๙

พบว่าประเด็นข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้คะแนนสูงสุด ๑๘ คะแนน คิดเป็นร้อยละ ๙๐ ของคะแนนเต็มและคิดเป็นร้อยละ ๑๘ ของคะแนนในภาพรวมทั้งหมด ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากการเก็บรวมรวมข้อมูลเป็นไปอย่างถูกต้องและสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาประกอบการวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนพร้อมทั้งแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ได้อย่างถูกต้อง

๑.๒.๒ สรุปคะแนนประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น

ผลการให้คะแนนโครงการของเทศบาลตำบลพนางตุง ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๖๓ เป็นดังนี้

ลำดับ	ประเด็นพิจารณา	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละของคะแนนเต็ม
๑	**การสรุปสถานการณ์การพัฒนา**	**๑๐**	๙	๙๐
๒	**การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ**	**๑๐**	๘	๘๐
๓	**การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ**	**๑๐**	๘	๘๐
๔	**แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา**	**๑๐**	๗.๕๐	๗๕
๕	**โครงการพัฒนา ประกอบด้วย**	**๖๐**	๔๘	๘๐
	๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	๕	๔.๕๐	๙๐
	๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	๕	๔.๕๐	๙๐
	๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	๕	๔.๕๐	๙๐
	๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	๕	๓.๕๐	๗๐
	๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๕	๓.๕๐	๗๐
	๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	๕	๔	๘๐
	๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	๕	๔	๘๐
	๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักประชารัฐ	๕	๔	๘๐
	๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	๕	๓.๕๐	๗๐
	๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	๕	๔	๘๐
	๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	๕	๔	๘๐
	๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	๕	๔	๘๐
รวมคะแนน		**๑๐๐**	**๘๐.๕๐**	**๘๐.๕๐**

พบว่าประเด็นประเด็นหลักในการพัฒนาทั้งสี่ประเด็นหลักได้แก่ การสรุปสถานการณ์การพัฒนา การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ เมื่อมีการคิดคำนวณหาค่าร้อยละแล้ว มีค่าร้อยละในปริมาณที่เท่ากัน นั้นคือ ร้อยละ ๘๐ ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องจากการสรุปสถานการณ์การพัฒนา การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ มีข้อมูลที่ค่อนข้างสมบูรณ์ครบถ้วนและสามารถชี้ให้เห็นถึงการพัฒนาของเทศบาลตำบลพนางตุงที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยสรุปจากการประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ และความสอดคล้องของแผนงาน ยุทธศาสตร์ โครงการ

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

เทศบาลตำบลพนางตุง ได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยวิเคราะห์จากสถานการณ์ของปัญหาที่มีอยู่ของแต่ละชุมชนถึงแนวโน้มด้านการพัฒนาที่จะมีขึ้นในอนาคต ได้ดังนี้

๑. <u>แนวทางพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน</u>

เทศบาลได้วางแผนงานด้านการออกสำรวจพื้นที่ โดยการวางแผนแก้ปัญหาในระยะยาว และแบ่งพื้นที่การดูแลให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการออกสำรวจตรวจตราบริเวณจุดที่คาดว่าจะเกิดเหตุอันเกิดจากความชำรุดของระบบไฟฟ้าส่องสว่างหรือจุดที่ถนนอาจเกิดการชำรุดที่ต้องเร่งดำเนินการซ่อมแซมโดยด่วน โดยจัดทำเป็นตารางแผนการดำเนินงานตามความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ในแต่วัน/เวลา/สถานที่ และมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ ดูแลการรับแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์ตามที่ประชาชนแจ้งเข้ามา

๒. <u>แนวทางพัฒนาด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต</u>

เทศบาลได้วางแผนงานด้านการช่วยเหลือกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ กลุ่มผู้ว่างงาน กลุ่มสตรี กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มเด็ก และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยการส่งเสริมการฝึกอาชีพให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมทั้งประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยเหลือ ดูแลและจัดฝึกอบรมให้กับกลุ่มสตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส โดยจัดทำเป็นตารางแผนการดำเนินงานตามความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ในแต่วัน/เวลา/สถานที่ สำรวจและประสานกับผู้นำชุมชนเพื่อคัดกรองกลุ่มประชาชนที่ด้อยโอกาส มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ และที่ออกกำลังกาย การกีฬา และนันทนาการ ในชุมชน

๓. <u>แนวทางพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย</u>

เทศบาลได้วางแผนงานด้านการช่วยเหลือเด็ก และเยาวชนกลุ่มเสี่ยง โดยการสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และมีงานทำ พร้อมทั้งประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเข้ามาช่วยเหลือดูแล จัดฝึกอบรมกลุ่มเสี่ยงด้านยาเสพติดให้ได้รับความรู้ถึงโทษภัยของยาเสพติดทุกชนิด

มีการนำผู้นำศาสนาเข้ามามีบทบาทเพื่อเพิ่มศักยภาพในการแก้ปัญหาต่างๆของชุมชน และสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของคนในพื้นที่ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของหน่วยงานในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดจนการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในท้องถิ่น

๔. <u>แนวทางพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว</u>

เทศบาลได้วางแผนงานด้านการออกสำรวจพื้นที่ โดยการวางแผนแก้ปัญหาในระยะยาว และแบ่งพื้นที่การดูแลให้มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการออกสำรวจตรวจตราบริเวณจุดที่คาดว่าชุมชนยังได้รับการดูแลด้านการบริการสาธารณะไม่ทั่วถึง ส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตประจำวัน และมีการส่งเสริมโครงการตามแนวทางพระราชดำริ

๕. <u>แนวทางพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u>

เทศบาลได้วางแผนงานด้านการออกสำรวจพื้นที่ด้านสภาพแวดล้อม โดยการวางแผนแก้ปัญหาในระยะยาว และเตรียมปรับปรุงภูมิทัศน์ของแต่ละชุมชน มีการสร้างจิตสำนึกในการคัดแยกขยะตามหลัก ๓ R เพื่อเป็นการลดขยะที่ต้นทาง เพื่อลดปริมาณขยะอย่างยั่งยืน มีการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทน

๖. <u>แนวทางพัฒนาด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น</u>

เทศบาลได้วางแผนงานด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี โดยการส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟู สืบทอดจารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นและปูชนียบุคคล ตลอดจนการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ของเด็ก เยาวชนและประชาชนในท้องถิ่น

๗. แนวทางการพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

เทศบาลได้วางแผนงานการพัฒนาด้านการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยการพัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล ตลอดจนการพัฒนาปรับปรุงจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ในการปฏิบัติงาน การพัฒนาความรู้ความสามารถและคุณธรรมจริยธรรมแก่บุคลากรและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานเพื่อการบริการประชาชนที่ทันสมัย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(๑) ข้อสังเกต จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบล จะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้านการศึกษา สาธารณสุข ความมั่งคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่ผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การพัฒนาอาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า/น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค–บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่างๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(๒) ข้อเสนอแนะ จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังนี้ ปัญหาต่างๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบไปด้วย คณะกรรมการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำหมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท่องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๓) ผลจากการพัฒนา จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง เช่น การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทำให้มีระบบการคมนาคมที่สะดวกได้มาตรฐาน การก่อสร้างและปรับปรุงถนน ตีเส้น เครื่องหมายจราจรบนพื้นถนน ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ ทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาเพิ่มขึ้น การส่งเสริมการศึกษา ในการพัฒนาด้านการศึกษาในเขตเทศบาลตำบลพนางตุง เด็กได้รับการศึกษาภาคบังคับทุกคน เด็กก่อนเกณฑ์และเด็กนักเรียนทุกคนได้รับอาหารที่เพียงพอ มีสุขภาพและพัฒนาการทางการเรียนการสอนที่ดี ซึ่งจะส่งผลให้ชุมชนในอนาคตสามารถเรียนรู้ได้เท่าทันและปรับตัวได้ภายใต้สภาวะการเปลี่ยนแปลงของกระแสในโลกยุคโลกาภิวัฒน์ การส่งเสริมอาชีพ เช่น การอบรมอาชีพ การส่งเสริมครัวเรือนเข้มแข็งตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งผลให้ประชาชนสามารถนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพโดยปฏิบัติอยู่บนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาด้านสาธารณะสุข ในการพัฒนาด้านสาธารณะสุขมีการส่งเสริมการออกกำลังกายของประชาชน การให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ การป้องกันโรคที่จะเกิดขึ้นกับประชาชน ผลที่ได้จากการพัฒนาดังกล่าวนั้นทำให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ถูกสุขลักษณะห่างไกลโรค การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ประชาชนได้รับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเมื่อเกิดภัยต่าง ๆ ทำให้สามารถบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนในเบื้องต้นของประชาชนได้ การสืบสานศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีจิตสำนึกและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมอันดีที่สืบทอดกันมาอย่างอย่างนานของพี่น้องไทยพุทธและมุสลิม มีการส่งเสริมด้านสวัสดิการสังคม ให้แก่คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้ป่วยเอดส์ ทำให้บุคคลดังกล่าวได้รับการดูแล มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยการส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นเช่น การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเสนอปัญหา ความต้องการของประชาชนในชุมชน เพื่อให้เทศบาลสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุดและครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดีประชาชนมีความพึงพอใจ